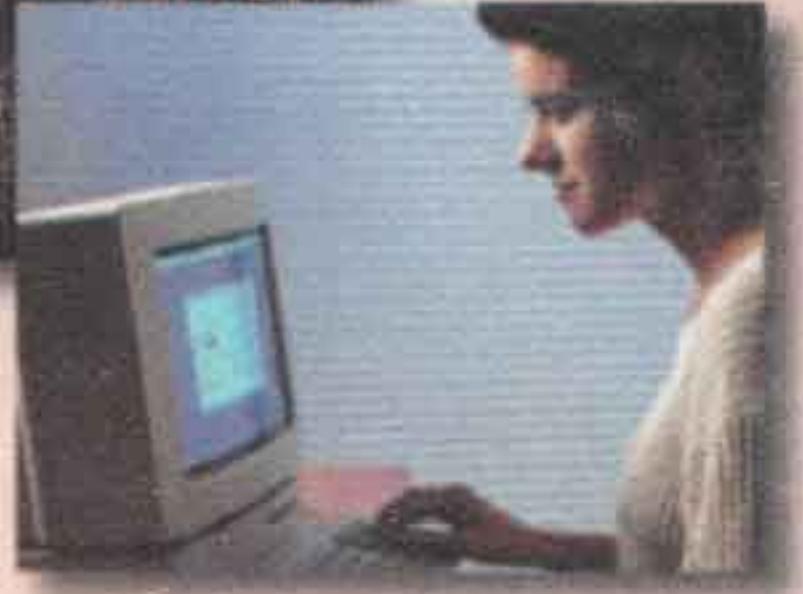

இது கல்வி யுகம்

டாக்டர் வா. செ. குழந்தைசாமி

இது கல்வியுகம்

டாக்டர் வா.செ. குழந்தைசாமி

பாரதி பதிப்பகம்

புதிய எண் : 126 / 108

உஸ்மான் சாலை, தியாகராய நகர்,
சென்னை-17. த.பெ.எண்.4984

போன் : 434 02 05

விலை ரூ. 54.00

□ ITHU KALVIYUGAM □ BY : Dr. V.C.Kulandaiswamy
□ First Edition : June 2001 □ Price : Rs.54.00 □ Published
By : BHAARATHE PATHIPPAHAM, 126/108, Usman Road,
T.Nagar, Chennai - 17. □ P.B. No. 4984 □ ☎ 4340205 □ Printed
at : Sivakami Printo Graphics, 160/117, Big Street, Triplicane,
Chennai-600 005. □ ☎ 8445051 □

என்னை வளர்த்தாரின், இரவு பகலாகத்
தன்னை அழித்தெனக்குத் தடம் சமைத்த தந்தையரின்,
அன்னை எனும் பெயரின் அழியாத காவியத்தின்
பொன்னை நிகர்த்த பதம் போற்றிப் படைக்கின்றேன்.

முன்னுரை

'இது கல்வியுகம்' எனும் இந்நூலில் இடம் பெற்றுள்ள கட்டுரைகள் பெரும்பாலும் தினமணி நாளிதழில் வெளியானவை. ஒரு சில, பட்டமளிப்பு விழா உரை, கருத்தரங்கு, மாநாடு இவற்றில் தலைமையுரை தொடக்க உரை சிறப்புரை போன்றவற்றின் சுருக்கம். பெரும்பான்மைத் தலைப்புகள் கல்வி தொடர்பானவை. சில கட்டுரைகள் உலகு தழுவிய வாழும் தமிழினத்தின் கலை, மொழி, பண்பாடு, பாரம்பரிய வாழ்வு பற்றியன. தமிழின உணர்வைக் கறையான் போன்று அரிப்பதும் : தமிழ் மக்கள் ஒற்றுமையைக் கோடரி போன்று பிளப்பதும், திரும்பிய திசையனைத்தும் சிறுமையை வளர்ப்பதுமான சாதி உணர்வு பற்றிய, சாதி ஒழிப்புப் பற்றிய சில சிந்தனைகளும் இடம் பெற்றுள்ளன.

தமிழகம் இயற்கை வளங்களில் சற்று வறிய பகுதி : எனவே அதன் எதிர்கால வளர்ச்சித் திட்டங்கள் அனைத்தும் இயற்கை வள இறுக்கத்தை ஈடுகட்டும் திறன் வாய்ந்த மனித வளத்தின் வலிமையில் தான் அமைய வேண்டும். இந்தத் தெளிவு தமிழகச் சூழலில் அவ்வளவாக ஒளி விட வில்லை. இரண்டாயிரம் ஆண்டுகட்கு முன்பே :

*வசைஇலா வண்பயன் குன்றும், இசையிலா
யாக்கை பொறுத்த நிலம்*

என்று வள்ளுவர் தீர்ப்பளித்தார். ஒரு நாடு களங்கமற்ற வளங்களை உருவாக்க வேண்டுமெனின் அது புகழ்மிக்க மக்களை உருவாக்க வேண்டும் என்பது பொய்யாப் புலவனின் பொன் மொழி. மக்கள் அனைவரின் திறன் கொண்ட மனித வளம் முக்கியம். ஆனால் அதே சமயத்தில் வான் தொட வளர்ந்து நிற்கும் தனி மனிதர்தம் மேதைமையும் முக்கியம். பரந்த விரிந்து பசுமை பொங்கும் வயல்பரப்பும் முக்கியம் : மழை முகிலைத் தடுத்து

நிற்கும் மலையும் சிகரமும் முக்கியம். மலையும் சிகரமும் தான்
வற்றாத ஆறுகளின் பிறப்பிடம்.

தத்துவம் சொல்வேன்
தனிச்சிலர் சாதனை
தவழும் மானிடம்
தாவிட விசை தரும்

என்பது வரலாறு கண்ட உண்மை. ஆங்காங்கு, அவ்வப்பொழுது
மேதைகள் தந்த பங்களிப்புத்தான் மானிட வாழ்வில் சிறியதும்
பெரியதுமான புதுயுகங்களை உருவாக்கியிருக்கிறது. காலம்
கடந்து நிற்கும் கருத்துகட்குச் சொந்தக்காரரான சிந்தனைச் சிற்பிகள்
தான் ஓர் இனத்தை உலகுக்கு அடையாளம் காட்டுகிறார்கள்.
இரண்டாயிரத்து ஐநூறு ஆண்டுகட்கு முன்பு கிரீசில் இருந்த சிறு
நகரம், ஏதென்ஸ் (Athens) என்று அன்றே உலக வரலாற்றில் இடம்
பெற்றது சாக்ரடீசும், பிளேட்டோவும், அரிஸ்ட்டாட்டிலும் அங்கு
வாழ்ந்ததால் தான். ஆக்ஸ்போர்ட் என்ற கிராமத்தை இன்று
உலகுக்கு அடையாளம் காட்டுவது புகழ்-வாய்ந்த ஆக்ஸ்போர்ட்
பல்கலைக்கழகம் தான்.

தனி மனித மேதைகள் தாமாக உருவாகி விடுவதில்லை. வித்து
இருந்தாலும் விளை நிலம் தேவை. எருவும், நீரும், பராமரிப்பும்
தேவை. அறிவியல் வானில் கணிதம் என்ற துறை தோன்றிய நாள்
முதல், வையம் கண்ட அசாதாரண கணித மேதைகளில் ஒருவர்
சீனிவாச ராமானுஜன். ஆனால் அவரையும் ஒரு ஹார்டி
(G.H.Hardy) அடையாளம் கண்டு, அழைத்து, ஆதரித்து உலகுக்கு
அறிமுகப்படுத்தியிராவிட்டால் பகலில் காய்ந்த நிலவாக,
துறைமுகத்தில் ஒரு சாதாரண அலுவலராகப் பணியாற்றி
மறைந்திருப்பார். அவர் கணித உலகில் ஓர் உன்னத இடத்தைப்
பெற்று உலகப் புகழ் அடைந்த பின்னர்கூட அவர் பெயரில்
சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தில் ஓர் அமர்வை ஏற்படுத்த
முன்வந்தவர் வள்ளல் டாக்டர் அழகப்ப செட்டியார்தான். அதே
போல, மைய நிதித் துறையில் சற்றுப் பெரிய பதவியில் இருந்த
டாக்டர். சி.வி.ராமன் அவர்களை அன்றைய கல்கத்தா பல்கலைக்
கழகத் துணை வேந்தரான அசுடோஷ்முகர்ஜி அடையாளம்
கண்டு, அழைத்து இயற்பியல் துறையில் உயர்நிலை ஆய்வுக்கான

வசதியும் வாய்ப்பும் அளித்ததால் தான் அவர் நோபல் பரிசு பெற்ற முதல் இந்திய அறிவியலர் ஆனார். இவர்களை அடையாளம் கண்டு உயர்த்திப் பிடிக்கும் சூழ்நிலை தமிழகத்தில் இருக்க வில்லை. இவர்களை ஒத்தவர்களை உரிய காலத்தில் அடையாளம் காணும் சூழ்நிலை தமிழக எல்லைக்குள் இன்றும் இல்லை. நமது நிர்வாக அமைப்பின் உரைகல்லில் இவர்களையொத்தவர் மாற்றுத் தெரிவதில்லை.

F.R.S. (Fellow of the Royal Society) என்பது அறிவியல் துறையில் வெளிநாடுகளிலும் மதிக்கப்படும் அங்கீகாரம். இந்தியாவில் இருக்கும் விருதுகளுள் பட்நகர் விருது பெரிதும் மதிக்கப்படுகிறது. இவ்விருதுகளைப் பெற்ற அறிவியலர்களில் மொழி வாரியாகப் பார்த்தால் தமிழர்கள் அதிகமாக இருப்பர். ஆனால் F.R.S. விருது பெற்ற எந்தத் தமிழரும் தமிழக எல்லைக்குள் ஆய்வு செய்து இவ்விருதைப் பெறவில்லை. இவர்களை உருவாக்கும் பரிமாணமுள்ள நிறுவனமோ, இப்படிப்பட்ட விருதுகளை மதிக்கும் விழுமியம் அமைந்த நிர்வாகமோ தமிழகத்தில் இல்லை. சில விதிவிலக்குகள் தவிர பட்நகர் விருதின் நிலைமையும் இவ்வாறே.

பொதுவாகச் சிந்தனையாளர்கள், ஆய்வாளர்கள், நுண்ணறிவினர் (Intellectuals), கல்வி, அறிவியல், தொழில் நுட்பத் துறை விற்பன்னர்கள் போன்றவர்களை உருவாக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு துறையிலும் மேதைமையின் கதிர் கண்ணுக்குத் தென்பட்டால் அடையாளம் காண வேண்டும்: அவர்களை மற்றவர்கட்கு அடையாளம் காட்ட வேண்டும், உலகுக்கு உயர்த்திப் பிடிக்க வேண்டும் என்ற விழுமியம் தமிழகச் சூழ்நிலையில், தமிழக அரசியல் தலைமையில் வேர் ஊன்றவில்லை.

இன்று தமிழக எல்லைக்குள் பல்கலைக் கழகங்களில், மற்ற கல்வி நிறுவனங்களில், கல்வி, ஆய்வு சார்ந்த நிறுவனங்களில் சர்வ தேச அளவில், தேசிய அளவில் மதிக்கப்பெறும் ஒரு வரலாற்று நிபுணர், பொருளாதார நிபுணர், சமுதாய இயல் நிபுணர், அரசியல் அறிவியல் நிபுணர் போன்ற துறை வல்லுநர்களைக் காண இயலாது. மைய அரசு மாநில அரசு வரவு - செலவு

அறிக்கையின் மீது கருத்துக் கேட்பதற்காகப் பத்திரிகை ஆசிரியர்கள் அணுகத்தக்க ஒரு பொருளாதாரப் பேராசிரியர் இல்லை. அரசியலமைப்பில் மாற்றம், திருத்தம் என்று வரும் பொழுது, ஆழ்ந்த ஆய்வின், அறிஞருலக ஏற்புடைய புலமையின் அடிப்படையில் கருத்துக் கூற ஓர் அரசியல் அறிவியலர் (Political Scientist) இல்லை. அடிப்படை அறிவியல் துறைகளிலும் மைய அரசு நிறுவனங்களை விடுத்தால் தமிழகம் பெருமைப்படத்தக்க நிறுவனங்கள் இல்லை. துறை நிபுணர்கள் இரண்டொருவர் தேறலாம். மொத்தத்தில் இன்று தேசிய அளவில் கல்வி அறிவுத் தலைமை நம்மிடம் இல்லை. நுண்ணறிவுத் திறனில் (Intellectual Capacity) ஒரு பாலைவன நிலைமை படர்ந்து வருகிறது. இதன் விளைவுகள் பார தூரமானவை. இந்தப் பின்னணியில் கல்வியின், கல்வியறிவின் முக்கியத்துவம், கல்வியறிவுத் தலைமையின் தேவை எனது கட்டுரைகளில் அவ்வப்பொழுது வலியுறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அந்த முயற்சி இந்த நூலிலும் தொடர்கிறது.

இருபதாம் நூற்றாண்டு பல துறைகளில் விடுதலை உணர்வுக்கு வித்திட்ட நூற்றாண்டு. பல முறைகளில் விடுதலைப் போர் வெற்றி பெற்ற நூற்றாண்டு. இருபதாம் நூற்றாண்டில் தொடங்கி, வளரும் முன்னேற்றப் பாதையில் தொடர்வது பெண்கள் சமத்துவ இயக்கம். பாலியல் சமத்துவம் (Gender Equality) இன்று நமது போராட்ட அட்டவணையில் முதல் இடம் வகிப்பது; முதலிடம் வகிக்கும் தகுதியுடையது. ஆனால் இந்த இயக்கம் பகுத்தறிவின் துணை கொண்டு தன் பயணத்தை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

ஆணும் பெண்ணும் சமம். இது அனைவரும் ஒப்புக் கொள்ள வேண்டிய, விளக்கம் எதுவும் வேண்டாத உண்மை (Axiom). **ஆனால் ஆணும் பெண்ணும் ஒன்றல்லர் (men and women are equal: but they are not identical).** அவர்கள் பூரணத்தின் இருபாதி : வெவ்வேறு பாதி. தகுதியில் சமமான பாதி. கடமையில் வெவ்வேறான பாதி. பெண்ணியத்திற்கு ஒரு கொடி அமைப்பதானால் 'அர்த்த நாரீசுவரத் தத்துவம்' பொருத்தமான சின்னமாகும். பெண்ணுரிமை பற்றிய சில அடிப்படைக் கருத்துகள் இந்நூலில் முன்னிலைப் படுத்தப்படுகின்றன.

தத்துவ அளவில் நமது அரசியல்வாதிகள் அதிகாரத்தை, ஆட்சியை, வாய்ப்புகளைப் பரவலாக்குவது பற்றிப் பேசுகிறார்கள். ஆனால் நடைமுறையில் மையப்படுத்துவது தொடர்கிறது. சொல் வேறு, செயல் வேறு என்பதற்கு வேறு உதாரணம் தேவையில்லை. கல்வித் துறையைப் பார்த்தாலே போதும். தொடர்ந்து நடைபெற்று வரும் ஒரு விரும்பத்தகாத போக்கின் சுவடுகள் சுட்டிக் காட்டப்படுகின்றன.

இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில் தமிழ் ஒரு மாநில மொழி. அரசியலமைப்பில் பெயர் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள 19 மொழிகளுள் ஒன்று. அது உலகின் செம்மொழிகளுள் ஒன்று என்பதும் இந்தியப் பாரம்பரியத்தின், பண்பாட்டின், இலக்கிய வளத்தின், தத்துவச் சிந்தனை மரபின், இரு தூண்களில் வடமொழியொடு சேர்ந்து தமிழும் ஒன்று எனும் உண்மையும் அவ்வளவாக உணரப்பட வில்லை. நாமும் முறையாக எடுத்துச் சொல்லவில்லை. நாளாவட்டத்தில் தெளிவு ஏற்படக் கூடும். ஏற்படுவது நம்மை நாம் முழுமையாக அறியத் துணை செய்யும். தமிழ் மொழிக்கு இன்னொரு முக்கியமான கூறுபாடு உண்டு. தமிழ் நாற்பதுக்கு மேற்பட்ட நாடுகளில் உலகு தழுவி வாழும் தமிழர்களின் மொழி. இது சங்க காலத் தமிழுக்கு இல்லாத இந்தக் காலத் தகுதி. இந்தத் தகுதி தொடர வேண்டும்; வளர வேண்டும். இந்தப் பின்னணியில் பார்தழுவி வாழும் தமிழ் மக்களின் வாழ்வில் வருங்காலத்தில் தமிழின் பயன்பாடுகள் பற்றிய சிந்தனைகள் இடம் பெற்றுள்ளன.

அறிவியல் தொழில் நுட்பத் துறையில் ஏற்பட்ட புரட்சிகரமான மாற்றங்கள் உலகை ஒரு குவலயக் கிராமமாக (Global Village) மாற்றி வருகின்றன. குவலயக் கிராமமாக மாறிவரும் உலகில் நாற்பதுக்கு மேற்பட்ட நாடுகளில் வாழும் தமிழ் மக்கள் ஒரு குவலயக் குடும்பம் ஆக வேண்டும். தங்கள் கலையொடு, இலக்கியத்தொடு, பண்பாட்டொடு, மொழியொடு தொடர்பறாது வாழ வேண்டும்.

*வடவேங்கடம் தென்குமரி ஆயிடைத்
தமிழ் கூறும் நல்லுலகம்*

என்பது விரிவடைந்து

இந்தியத் துணைக் கண்டத்தின்
எல்லைகள் கடந்து பூமிப்
பந்திடை அமைந்த நாடு
பலவினும் பரவி வாழும்
செந்தமிழ் மக்கள்

★ ★ ★

புவனமும் மானுடர்க்குப்
பொதுவெனும் தமிழ்ச்சாதி
சுவலயக் குடும்பம், எங்கும்
சுறுக்கிடும் சுவர்கள் இல்லார்

என்பது நடைமுறையாக வேண்டும், இது நம் ஆசை.
நடைமுறையாகும், இது நம் நம்பிக்கை. இந்தக் கனவின்
அடிப்படையிலமைந்த சில கருத்துகள் உருவம் பெற்றுள்ளன.
இந்தப் பின்னணி தமிழர் தம் இயற்கையோடியைந்தது.

யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்

என்ற சர்வ தேசியத்திற்கும்

ஒன்றே குலமும் ஒருவனே தேவனும்

என்ற சன்மார்க்கத் தத்துவத்திற்கும்

காலம் கடந்து, இனம் கடந்து, நாடு கடந்து

நிலைத்து நிற்கும் வள்ளுவத்திற்கும்

தமிழர்கள் சொந்தக்காரர்கள். கனவுகள் நிறைவேறத் திட்டம்
வேண்டும். ஆசைகள் நிறைவேறச் செயல் வேண்டும். உலகு
தழுவி வாழும் தமிழர்கள், 'தமிழ்ச்சாதி - ஓர் குவலயக் குடும்பம்'
எனும் இலக்கணத்துக்கேற்ப வாழ வேண்டுமாயின் அவர்கள்
தமிழ் மொழியொடு தொடர்பறாது வாழ வேண்டும். சுருக்கமாக
அவர்கள் தலை முறை தவறாது தமிழ் கற்க வேண்டும். அது
நடைபெற அதற்கான சாதனம் வேண்டும். 'இந்தக் குவலயக்
குடும்பத்தின் குழந்தைகள் முதல் வயது வந்தோர் வரை தமிழ்
கற்க, அவர்களது திண்ணைப் பள்ளிக் கூடம் போன்று. எட்டி
வைத்தால் எட்டக் கூடிய ஒரு கல்வி நிறுவனம் தேவை. இதற்கு
இன்றைய தொழில் நுட்பம் துணை செய்கிறது. இணையம்

(Internet) தூரத்தை இணைக்கிறது. நமது முன்னோர்கள் முதல் இன்றைய தலைமுறையினர் வரை அனைவரின் பட்டறிவின், படிப்பறிவின் அடிப்படையில் சேர்த்து வைத்த அறிவுச் சுரங்கத்தின் எப்பகுதியை வேண்டுமானாலும் ஒரு பொத்தானை அழுத்தினால் கண்முன் கொண்டு வந்து நிறுத்தும் திறன் கொண்ட கணினி, கல்வி உலகுக்கு ஒரு பெருவரம். அதன் துணை கொண்டு அமைக்கப்பட்டு வரும் தமிழ் இணையப் பல்கலைக் கழகம் உலகத் தமிழர்களின் குடும்பப் பள்ளி. இது துருவத்தில் இருப்பவரும் தொடுவதற்கு எட்டும். இந்நிறுவனம் பற்றி இரு கட்டுரைகள் இடம் பெற்றிருக்கின்றன.

“நான் பாரதியைச் சந்தித்தால்...” என்பது 1982-இல் நான் பாரதி நூற்றாண்டின் பொழுது குமுதத்தில் எழுதிய கட்டுரை. அதன் பகுதிகள் வரிக்கு வரி இன்றும் பொருந்துபவையாக உள்ளன. சான்றாக, பாரதி கூறுவதாக வரும் வரிகள் சில :

பாண்டியா, பாமரன் சாதியைக் கடைப்பிடித்தால் அது பண்டை வழக்கத்தின் பலன். அவனை மன்னிக்கலாம். அதனால் பெரும் தீங்கு நேர்ந்து விடாது. ஆனால் படித்தவன் சாதியைப் பிடித்துக் கொண்டிருக்கிறானே. அரசியல்வாதி அதில் வாழ்க்கை நடத்துகிறானே. மக்கள் அறிவு பெற்றுச் சிந்திக்கத் தொடங்கினாலன்றி, இக்கொடுமை மறையாது. கலப்பு மணம் கட்டாயமாக்கப் பட்டாலும் பரவாயில்லை. அப்படி ஏதாவது ஒரு அறுவைச் சிகிச்சை இன்றி இந்நோய் தீராது போலிருக்கிறது.

வள்ளுவர் காலம் தொட்டு இன்று வரை தமிழகத்தில் சாதி எதிர்ப்பு இயக்கம் இருந்து வந்திருக்கிறது. சாதி எதிர்ப்பால் மட்டும் சாதி மறையாது; சாதி ஒழிப்புக்கென இயக்கம் வேண்டும். திட்டம் வேண்டும். சமத்துவபுரம் அந்தக் குறிக்கோளை நோக்கிய பணியில் ஓர் அடி எடுத்து வைக்கும் முயற்சி.

நான் முப்பது ஆண்டுகட்கு முன்பிருந்தே தமிழகத்தில் சாதி உணர்வு வளர்ந்து வருவதை எடுத்துக் காட்டிக் கவலை தெரிவித்திருக்கிறேன்.

செயலில், சிந்தையில் செலுத்தும் ஆட்சியின்
 இயலில் தேர்தலில் எங்கும் சாதியே
 உயர்வு கொண்டதே ஒழிக்க இந்நிலை
 முயல்வ தன்றி நாம் முடிப்பதென்னவோ
 கற்றவர் தம் குலம் காக்க முந்துவர்
 மற்றவர் எவ்வழி மனம் திருந்துவர்
 புற்று நோயிதைப் போர்த்து வைப்பதோ
 குற்றம் வேறிதில் கொடிய துண்டுகொல்?

இவை 1970-இல் வெளிவந்த 'குலோத்தங்கன் கவிதைகள்' என்ற எனது கவிதைத் தொகுப்பில் இடம் பெற்றுள்ள கவிதையின் சிலவரிகள். அன்று முதல் இப்பொருள் பற்றித் தொடர்ந்து கவிதையும் கட்டுரையும் எழுதி வருகிறேன். அந்த வரிசையில் சாதி ஒழிப்பும் சமத்துவபுரமும் என்ற கட்டுரை அமைகிறது.

பொதுவாக இந்தியத் துணைக் கண்டம், குறிப்பாகத் தமிழகம் எழுச்சி பெற வேண்டும். ஏற்றம் காண வேண்டும். மூவாயிரம் ஆண்டுகட்கும் முந்திய வரலாறுடைய இந்த நாடு, பண்பாட்டுச் சிறப்புடைய இந்த இனம், தன் தகுதிக்குச் சாதகமாக அமைந்துள்ள இந்தக் கல்வியுக்கத்தில் தலைமை பெற முயல வேண்டும் எனும் பேரவா கொழுந்து விட்டு எரியும் உள்ளத்தின், ஆசைகளின் அடிப்படையில், என் எளிய சிந்தனைகட்கு அவ்வப்பொழுது எழுத்து வடிவம் கொடுத்து வந்திருக்கிறேன். அதன் தொகுப்புகளின் வரிசையில் இந்த நூலும் ஒன்று. தமிழகம் வரவேற்கும் என நம்புகிறேன்.

இந்நூலில் இடம் பெற்றுள்ள பல கட்டுரைகளை வெளியிட்ட தினமணி ஆசிரியருக்கு நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

எனது நூல்களைத் தொடர்ந்து வெளியிட்டு வரும் பாரதி பதிப்பகம் இந்நூலையும் நல்ல முறையில் வெளியிட்டிருக்கிறது. பதிப்பகத்தாருக்கு என் நன்றி.

சென்னை
 1.7.2001.

வா.செ.குழந்தைசாமி

உள்ளடக்கம்

வளர்ச்சி வாயில்

1. கல்வியுகம் மலர்கிறது 5
2. தகவல் : கல்வி : தொலை - தொடர்பு 8
3. நகல் அன்று : மூலம் 30
4. தொலைநிலைக் கல்வி : சில சிந்தனைகள் 52
5. தொழிற்கல்வி 62
6. பள்ளிப் பாடத் திட்டத்தில் இசை 69
7. தமிழ்ப் பட்டப் படிப்பில் இசை 73
8. கலைச் சொல் தொகுப்பு :
ஓர் அடிப்படைத் தேவை 77
9. தமிழ் இணையப் பல்கலைக் கழகம் 89
10. கல்வித் துறையில் மையப்படுத்தல் :
ஒரு தொடர் கதை 100
11. வாய்ப்புகள் - கண்ணில்லாதவை :
ஆனால் காணத்தக்கவை 113

தமிழ்ச்சாதி - ஓர் குவலயக் குடும்பம்

12. தரணித் தமிழ்க் குடும்பம் :
தமிழின் பயன்பாடுகள் - 1 129
13. தரணித் தமிழ்க் குடும்பம் :
தமிழின் பயன்பாடுகள் - 2 147
14. தேமதுரத் தமிழோசை உலகமெலாம்...! 163
15. மதச் சார்பின்மைக்கு வழிவகுத்த
தமிழ்ப் புலவன் 169
16. வள்ளுவர் : கோட்டம் முதல் குமரி வரை 175
17. நான் பாரதியாரைச் சந்தித்தால்... 183
18. சாதி ஒழிப்பும் : சமத்துவபுரமும் 192

ஏடன்று கல்வி: சிலர்
எழுதும் பேசும்
இயலன்று கல்வி: பலர்க்
கெட்டா தென்னும்
வீடன்று கல்வி: ஒரு
தேர்வு தந்த
விளைவன்று கல்வி: அது
வளர்ச்சி வாயில்

வளர்ச்சி வாயில்

1

கல்வியுகம் மலர்கிறது

சொல்லாத சொல்கேட்கும்
செவிகள் வேண்டும்
தோன்றாத பொருள்காணும்
விழிகள் வேண்டும்
எல்லோரும் வளர்கவெனும்
நெஞ்சம் வேண்டும்
எதிர்காலப் புலன் வேண்டும் :
இவையனைத்தும்

வல்லாரே வையத்தை
வழி நடத்தும்
மாண்புடையர் : வளம் எதுவும்

வருங்காலத்தில்
 கல்லாத சமுதாயம்
 காண்ப தில்லை :
 கல்வியுகம் மலர்கிறது :
 காண வாரீர்.

★ ★ ★

கல்வியென் றுலகு நாளும்
 கணித்திடும் பொருளே! வையச்
 செல்வமே! மானி டத்தின்
 திருவினில் திருவே! யாவும்

படைத்திடும் ஆற்றல் கொண்ட
 பரமமே! உனது பார்வை
 உடைத்தெனின் யாவும் ஆங்கே
 உளதென உயர்ந்தோர் கண்ட

ஆற்றலின் சுரங்க மே! யாம்
 ஆய்தொறும் புதிய பொங்கும்
 ஊற்றெனும் வரமே! வையம்
 உயர்ந்திடும் பாதை காட்டும்

கலங்கரை ஒளியே! எங்கும்
 கரையிலா வெளியே! வாரி
 வழங்கிடின குறைவ தின்றி
 வளர்ந்திடும் அருவ மே! நீ

ஆக்குவை, அழிப்பாய், காப்பாய்
அயன், அரி சிவனார் தம்முள்
தேக்கிய செயல்கள் மூன்றும்
சேர்த்து நீ எழுந்தாய், வாழ்வில்

முதுமையில் தளர்தல், மற்றும்
மூப்பினில் வலிமை குன்றல்
பொதுவெனும் மண்ணில் நீயோ
பொழுதொரு புதுமை பெற்று

இளமையொடொளிர்வாய்; எங்கள்
இன்மையும் இருளும் போக்கும்
வளமெலாம் தாங்கி நிற்பாய்
மலர்வது நின்ச காப்தம்

குலோத்துங்கள்

2

தகவல் : கல்வி : தொலை - தொடர்பு

---

1. அறினியல் - தொழில் நுட்ப வளர்ச்சி

மனித வரலாற்றில் மாபெரும் மாற்றங்களைக் கண்டது இருபதாம் நூற்றாண்டு. ஒன்றன் பின் ஒன்றெனப் பல புரட்சிகள் - அரசியல் துறையில், சமுதாயத் துறையில், பொருளாதாரத் துறையில்... நடந்துள்ளன. இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் எண்ணற்ற நாடுகள் அடிமை நாடுகளாக இருந்தன. அருண் மறையாத பரப்பில் பேரரசுகள் ஆட்சி செலுத்தின. 21-ஆவது நூற்றாண்டில் colony என்பது பழைய வரலாற்றில் கலந்து விட்டது: மன்னர்கள், சர்வாதிகாரிகள் ஆட்சி என்பனவெல்லாம் அவற்றின் தரத்தில் பெரிய அளவில் மாறி, மன்னர்கள் இருந்தாலும் ஆட்சி மக்கள் கையில் தான் என்ற அளவிற்குக் குடியாட்சித் தத்துவம் கோலோச்சுகின்றது.

மனிதர்கட்குப் பிறவியில், அல்லது பிறந்த பின், ஏற்பட்ட குருடு, செவிடு, ஊமை, முடம் போன்ற உடல் ஊனங்கள் ஒரு புறம் இருக்க, இவை கடந்து சமுதாயம் அனுபவிக்கும் சமுதாய ஊனங்களும் இருந்தன : இருக்கின்றன.

உறுப்போ உருவமோ ஊனப்படுநிலை
பொறுப்போர் துயரமும் புரிந்தனம் : ஆயினும்
மண்ணின் பரப்பில் மானிடர் வாழ்வை
எண்ணின் ஊனம்இன் ரெத்தனை வகையின
சாதியின் பிரிவுள சமுதா யத்தில்
ஆதியில் தாழ்ந்தவ ரானமை ஊனம்
அறமும் நீதியும் அரற்றினும் மேனி
நிறமின் றொருசில நிலத்திடை ஊனம்
கல்வியின் நலனும் கருவியும் தொழில்தரு
செல்வமும் இன்றித் தினமொரு வறுமையில்
வாடும் நிலையொடு வளர்ச்சி குன்றிய
நாடும் வளர்ந்த நாட்டிடை ஊனம்

★ ★ ★

மானிடம் ஒன்றென வாழ்த்துவர் ஆயினும்
ஊனினும் நெஞ்சினும் ஒடுங்கித் தம்முடன்
வாழ் 'சிறு பான்மை'யின் மக்களை மாவினும்
தாழ்வுற வைத்துத் தருமம் பேசுவர்

வழங்கும் மொழியினில், வழிபடு கடவுளில்
புழங்கும் கொள்கையில் புறமெனப் பட்டுச்
'சிலவர்*' என்பதும் 'சிறுதொகை' என்பதும்
நிலமிசைக் கொடுமையின் நிலையெனும் ஊனம்

என, மண்ணின் பரப்பில் மானிட வாழ்வை, எண்ணின் ஊனம் இன்றெண்ணில வாயின. இருந்தாலும் இந்தச் சமுதாய ஊனங்களால், அவற்றிற்கு ஆட்பட்டோர் முன்பு போல புறக்கணிக்கப்படுவது, தாழ்த்தப்படுவது, கொடுமைப் படுத்தப்படுவது, கணிசமாகக் குறைந்து விட்டது. சில நாடுகளில் மறைந்தும் விட்டது.

அறிவியலும் தொழில் நுட்பமும் வளர்ந்து மக்களது அன்றாட வாழ்வில் அவற்றின் தாக்கம் இல்லாத துறைகளே இல்லை என்னும் அளவிற்கு வியாபித்திருக்கின்றன. கடந்த நூற்றாண்டில் அறிவியல் - தொழில் நுட்பத் துறையில் ஏற்பட்டுள்ள மாற்றங்கள் மகத்தானவை. ஒவ்வொரு மாற்றமும் அதன் விளைவுகளும் ஒரு புதிய யுகத்தைப் படைக்கும் திறன் கொண்டவை. முதலாவதாக அணு அறிவியல், தொடர்ந்து மின்னியல் வளர்ச்சி, கணிப்பொறி, உயிரியல் (Biology), விண்வெளித் தொழில் நுட்பம், உயிர்த் தொழில் நுட்பம் (Biotechnology), தொலை தொடர்புத் தொழில் நுட்பம் (Communication Technology), தகவல் தொழில் நுட்பம் (Information Technology) போன்ற துறைகளின் உதயம், அவற்றில் ஏற்பட்ட மேம்பாடு, இடம் பெற்ற புதிய புனைவுகள் (Innovations) : அவற்றின் வழி புலர்ந்த விளைவுகள் ஆகியன கற்பனையையும் மிஞ்சியவை. இவற்றின் முழு ஆற்றல் இன்னும் எதிர்காலத்தின் கருவில் வளர்ந்து வருகிறது. அவற்றின் ஒட்டு மொத்த விளைவுகள் நமது கணிப்பின் (Prediction) எல்லைகளைக் கடந்தவை.

2. கல்வியறிவு

நாம் மேலே குறிப்பிட்ட மாற்றங்கள் பிரமிக்கத்தக்கவை. இவற்றுள் பல முந்திய நூற்றாண்டில் அறிஞர்கள் செய்த கணிப்பில் எதிர்பாராதவை. எனினும் 'கல்வி' பெற்றிருக்கும் இடம் : கல்வியறிவு (Knowledge) பெற்றிருக்கும் இடம் இவை அனைத்தினும் மேலான இடத்தை வகிக்கும் ஒரு மேம்பாடு (Development) ஆகும். நிலம், நீர் எனும் இயற்கை வளங்கள் போல, கல்வியறிவே (Knowledge) ஒரு வளமாக (Resource) இன்று வளர்ந்திருக்கிறது.

- கல்வியறிவு ஒரு வளம் (Resource)
- அது காலந்தோறும் வளர்வது : பயன்படுத்தும் தோறும் புதுமை பெறுவது.
- இல்லாத வளங்களை உருவாக்கும் திறனுடையது; அல்லது இல்லாத வளங்களை ஈடு செய்யும் திறனுடையது.

இரண்டாயிரம் ஆண்டு கட்டு முன்பு வள்ளுவர் :

அறிவுடையார் எல்லாம் உடையார்

என்று கூறினார். அன்று அது ஒரு கணிப்பு (Prediction) : இன்று அது நடைமுறை. முன்பு ஒவ்வொரு செய்பொருளும் (Material) இயற்கை வழி நேரடியாகப் பெறப்பட்டது. பருத்தியிலிருந்து நூல், நூலிலிருந்து ஆடை, தாதுப் பொருள்களில் இருந்து உலோகங்கள் : சான்றாக ஹேமடைட் (Haematite)) என்பதிலிருந்து இரும்பு; Bauxite என்பதிலிருந்து அலுமினியம். மணலில் இருந்து கண்ணாடி. இப்படிப்பல. இன்று வேதியியல் வழி உருவாக்கப்பட்ட நைலான் நூல்கள், பாலிதின் ஆடைகள்; பிளாஸ்டிக் பொருள்கள் அணிவகுத்து நிற்கின்றன. மருத்துவத் துறையின் பயன்பாட்டிற்காக மனித உறுப்புகட்குத் தேவையான பல செய்பொருள்கள் (Materials) பல சோதனைச் சாலைகளில் வேதியியல் வழி உருவாக்கப்படுகின்றன. இன்றைய உலகில் செயற்கைச் செய்பொருள்கள் நிரம்பி வழிகின்றன. அவையனைத்தும் கல்வியறிவின் பங்களிப்பு.

காடுகளில் வேட்டையாடி, விலங்கெறிந்து, உண்டு, உறங்கி வாழ்ந்த மனிதன் இன்றைய நிலையை அடைவதற்குச் செய்த முயற்சிகள் மகத்தானவை: அவன் மேற்கொண்ட யாத்திரை நீண்டது. எடுத்துக் கொண்ட காலமும் கணிசமானது. மனிதச் சாதியின் இந்த இடையறாத வேள்வியில், மேம்பாட்டுப் போராட்டத்தில், முக்கிய இடம் வகித்தவை மூன்று சக்திகள். அவையாவன :

1. தசை வலிமை
2. நிதி வலிமை
3. மதி வலிமை

நாகரிக வாழ்வின் தொடக்க நிலையான வேளாண்மை நாகரிகத்தில் நிலம், நீர் மட்டுமே வளங்களாக இருந்தன. மகத்தான நாகரிகங்கள் மாபெரும் அரசுகள் ஆற்றங்கரைகளில் தான் அமைந்தன. மனிதனின் உடல் உழைப்பும் அவன் பழக்கி வைத்திருந்த விலங்குகளின் உடல் வலிமையும் தான் வினை செய்தற்குரிய சக்திகளாக இருந்தன. அன்றாட வாழ்க்கைப் பணியாயினும், போர்க்களமாயினும் பயிற்சிதான் தேவைப்பட்டது. அவ்வளவாக எழுதப் படிக்கத் தெரிந்து பெற்ற படிப்புத் தேவைப்படவில்லை.

பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் முளைவிட்டுப் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் வளர்ந்த தொழில் நாகரிகம். இயந்திரங்களைக் கையாளும், இயந்திரங்கள் சிலவற்றை உருவாக்கும் திறன் கொண்ட தொழில் நுட்ப வினைஞர்களால் (Technicians) உருவாக்கப்பட்டது. ஆரம்ப காலத்தில் பல்கலைக் கழகப் பேராசிரியர்களின், ஆராய்ச்சியாளர்களின் பங்களிப்பு முக்கியத்துவம் பெறவில்லை. தாமஸ் ஆல்வா எடிசன் (Thomas Alva Edison) போன்றவர்கள் அறிவியலர் (Scientist) என்றோ, தொழில் நுட்ப வல்லுநர் (Technologist) என்றோ தங்களை அடையாளம் காட்டிக் கொள்ளவில்லை. எடிசன் தம்மை ஒரு கண்டுபிடிப்பாளர் (Inventor) என்றே கூறிக் கொண்டார். இன்றைய பொருளில் அவர்களெல்லாம் Innovators: அதாவது புனைவாளர்கள். Invention என்பதன் இன்றைய பொருள் வேறு. தொழில் நாகரிகத்தில் நிலம், நீர் மட்டுமன்றி, எண்ணெய் வளங்களும், கனிம வளங்களும் மனிதர் வாழ்வில் முக்கியமான வளங்களாயின. நிலக்கரி, பெட்ரோல், எரிவாயு, பின்னர் மின்சக்தி போன்றவை சக்தியின் சுரங்கங்களாயின. மனிதனின் தசை வலிமை எண்ணற்ற மடங்கு பெருக உதவும் கருவிகள் படைக்கப்பட்டன. காலப்போக்கில் அறிவியல் வளர்ச்சியும், அறிவியல் வளர்ச்சியின் அடிப்படையில் அமைந்த தொழில் நுட்பமும் (Technology) பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு உயிர்நாடியாக உருப்பெற்றன. இதைத் தொடர்ந்து உருவான மின்னணுத் துறை வளர்ச்சியும் அதன் அடிப்படையில் இருபதாம் நூற்றாண்டின் நடுப்

பகுதியில் உருவாக்கப்பட்ட கணிப்பொறியும் உயர்தொழில் நுட்ப யுகத்தை (High Technology Era) உருவாக்கின. இந்தக் கால கட்டத்தில் கல்வியறிவு அதன் முக்கியத்துவத்தில் இதுவரை இல்லாத சிகரத்தை எட்டியது. ஐம்பதுகளில் உருவான விண் தொழில் நுட்ப (Space Technology) வளர்ச்சியும், தொலை தொடர்புத் தொழில் நுட்ப (Communication Technology) வளர்ச்சியும் கணிப்பொறி வளர்ச்சியும் இணைந்து இருபதாவது நூற்றாண்டின் இறுதியில் இன்றைய இணையம் (Internet) உருவாயிற்று. மனித சமுதாயம் கல்வியுகத்தில் (Era of Knowledge) கால் வைத்தது. இப்பொழுது வளர்ச்சியில், மேம்பாட்டில் முக்கியமான இடத்தை வகிப்பவை மூன்று துறைகள் அவையாவன :

1. தகவல் (Information)
2. கல்வி (Education)
3. தொலைதொடர்பு (Communication)

தகவல், தொலைதொடர்பு இரண்டும் கல்வியைச் சார்ந்தே இருப்பவை. அவற்றின் வளர்ச்சியும் கல்வியறிவைப் பொருத்தே இருக்கின்றன. எனவே *கல்வியறிவு இன்று பொருளாதார வாழ்வில் ஒப்பதும், மிக்கதும் இல்லாத உயர் நிலையை அடைந்துள்ளது.*

ஆன்ம ஞானத்தின் ஆழத்தையும், மெய்யறிவின் வலிமையையும் அறிந்த வள்ளுவரே :

பொருளிலார்க் கிவ்வுலக மில்லை

என அறுதியிட்டுக் கூறுகிறார். எனவே *இருபத்தோராவது நூற்றாண்டின் வாழ்க்கைத் தேருக்குக் கல்வி அச்சாணியாகிவிட்டது.* வள்ளுவர் மெய்யறிவு (Wisdom) பற்றிப் பேசுகிறார். கல்வி அறிவு (Knowledge) பற்றிக் குறிப்பிடுகிறார். நாம் இங்கே கல்வியறிவு பற்றியே பேசுகிறோம்.

3. இருவேறுகை

1900 முதல் 1999 வரையிலான இருவதாவது நூற்றாண்டில் மக்கட் தொகை நான்கு மடங்கு பெருகியது. பொருளாதாரம் 17 மடங்கு உயர்ந்தது. சராசரி தனி நபர் வருமானம் 1990-இல் ஆண்டுக்கு \$1300-இல் இருந்து 1998-இல் \$6000 ஆக உயர்ந்தது. ஆனால் இந்த வளர்ச்சி உலக நாடுகளிடையே சராசரியாக, சமமாக ஏற்படவில்லை. மக்கட் தொகை வளர்ச்சி ஏழை நாடுகட்குச் சென்றது (ஏழை நாடுகளை நாம், மனதுக்கு ஆறுதல் தருவதாக "வளரும் நாடுகள்" என்று கூறுகிறோம்). பொருளாதார வளர்ச்சி முன்னேறிய நாடுகட்குச் சென்றது. இதன் விளைவாக இன்று ஏழைகள், செல்வர்கள் என்று தனிப்பட்டவர்கள் அடையாளம் காணப்பட்டது விரிவடைந்து உலகமே இன்று ஏழை நாடுகள் (Developing Countries) பணக்கார நாடுகள் (Advanced Countries) என இரண்டு பிரிவுகளாகப் பிளவுபட்டு நிற்கின்றன. உலகில் 130 கோடி மக்கள் மிகவும் ஏழ்மை நிலையில் (Absolute Poverty) அன்றாட வருமானம் \$1-க்கும் குறைந்த நிலையில் வாழ்கிறார்கள். இன்று உச்சி நிலையில் வளர்ந்த நாடுகளில் இருக்கும் 20 சதவிகித மக்கள் உலக வருவாயில் 86.0 சதவிகிதத்தை அனுபவிக்கிறார்கள். மீதமுள்ள 80 சதவிகிதத்தினர் பெறுவது உலக வருமானத்தில் 14.0 சதவிகிதம் தான். இவர்களுள்ளும், மிகவும் கீழ் நிலையிலுள்ள 20 சதவிகிதத்தினர் பெறுவது 1.0 சதவிகிதம்தான். இது இப்போதைய நிலை; இந்த இடைவெளி தொடர்ந்து விரிவடைந்தே வந்திருக்கிறது. 1960 இல் செல்வத்தில் 'முடியில்' இருக்கும் 20 சதவிகிதத்தினர் பெற்ற வருமானம் 'அடியில்' இருக்கும் 20 சதவிகிதத்தினர் பெற்ற வருமானத்தைப் போல 30 மடங்கு இருந்தது. இந்த இடைவெளி 1990-இல் 60 மடங்காக உயர்ந்தது. 1996-இல் இது 76 மடங்காக உயர்ந்திருக்கிறது.

4. உயர் கல்வி

வளர்ந்த நாடுகளின் வளத்திற்கும், வளரும் நாடுகளின் வறுமைக்கும் இயற்கை வளங்கள் காரணமன்று. பேசும் மொழி

காரணமன்று. பின்பற்றும் சமயம் காரணமன்று. மக்கட் தொகையோ, நாட்டின் பரப்போ காரணமன்று. பரவலாக எழுதப்பட்டும் பேசப்பட்டும் வரும் காரணங்கள் மூன்று. அவையாவன :

1. வளர்ந்த நாட்டினர் அறிவியல், தொழில் நுட்பத் துறைகளில் பெற்றிருக்கும் கல்வியறிவின் உச்சநிலை.
2. வளர்ந்த நாட்டினர்தம் புதியன காணும், புதியன புனையும் ஆற்றல்
3. புதிய செயல் முறைகளை, செய்பொருள்களை, கருவிகளை அப்போதைக்கப்போது பயன்படுத்திக் கொள்ள, பரவலாக அந்த நாட்டு மக்கட்கிருக்கும் திறன்.

இந்தக் கருத்தை உறுதிப்படுத்தும் வகையில் உலக வங்கியின் ஒரு கருத்துக் கணிப்பு அமைந்திருக்கிறது. 192 நாடுகளின் வளர்ச்சியை உலக வங்கி ஆய்ந்தது. அதன் முடிவுகள் பின்வருமாறு :

- ஒரு நாட்டின் வளர்ச்சியில் 16 சதவிகிதம் மட்டுமே கட்டடங்கள், தளவாடங்கள் போன்ற வசதிகளால் நிகழ்ந்தது எனக் கூற இயலும்.
- 20 சதவிகித வளர்ச்சிக்கு இயற்கை வளங்களைக் காரணமாகக் கூறலாம்.
- குறைந்தது 64 பங்கு வளர்ச்சிக்குக் காரணமாய் அமைவன மனிதவளம், சமுதாயத்தின் அணுகுமுறை போன்ற மூலதனங்களேயாகும் (Human and Social Capital).

இதற்கு முன்பு ஆசியாவின் ஐப்பான் உள்ளிட்ட தொழில் வளம் கூடிய நாடுகளில் விரிவான ஆய்வினை உலக வங்கி 1996-இல் மேற்கொண்டது. அந்த ஆய்வின் முடிவுகளும் இத்தகையனவேயாகும்.

சமுதாய வளம், மனித வளம் இரண்டிற்கும் கல்வியே அடிப்படை; திரும்பத் திரும்ப ஆய்வுகள் அனைத்தினும் மேம்பாட்டுக் கருவியாகக் கல்வியே முன் நிற்கிறது. அறிவியல்,

தொழில் நுட்பத் துறையின் புதிய காண்டல்களின் (Inventions) அடிப்படையில் அமைந்த தகவல்கள், செய்பொருள்கள், கருவிகள் ஆகியவற்றை அன்றாட வாழ்வில் பயன்படுத்திக் கொள்ள மக்களிடையே பரவலான எழுத்தறிவு பரவ வேண்டும். பாகிஸ்தான், பங்களாதேசம் தவிர, சைனா உட்பட ஆசிய நாடுகள் எழுத்தறிவில் 90.0 சதவிகிதத்தை எட்டிவிட்டன / தாண்டி விட்டன. நாம் 2001 - இல் கூட 65.4 சதவிகிதத்தில் இருக்கிறோம். அறிவியல் தொழில் கல்வியில் உச்சநிலை என்பது உயர் கல்வியைப் பொருத்தது. 1998 - 99 பல்கலைக் கழக மானியக் குழுவின் அறிக்கைப்படி இன்று நாட்டில் :

- 188 பல்கலைக் கழகங்கள்
- 40 நிகர் நிலைப் பல்கலைக் கழகங்கள்
- 11089 கல்லூரிகள்

இருக்கின்றன. எனினும் பல்கலைக் கழக வகுப்புகளில் படிக்கத்தக்க வயதினரில் ஏறத்தாழ 7.00 சதவிகிதத்தினர் மட்டுமே இன்று பல்கலைக் கழகப் பட்ட வகுப்புகளில் இருக்கிறார்கள். உலக அளவில் பார்த்தால் : (1993 : UNDP : HDI Report 1999)

● எகிப்து	17.0	● அமெரிக்கா	81.0
● ஃபிலிப்பின்ஸ்	26.0	● பிரிட்டன்	37.0
● இந்தோனேஷியா	10.0	● ஜெர்மனி	36.0
● தாய்லாந்து	19.0	● ரஷியா	45.0
● பிரேசில்	12.0	● ஜப்பான்	30.0

கற்பவர்கள் எண்ணிக்கை ஒரு புறமிருக்கக் கல்வியின் தரமும் இன்றைய தேவைக்கு ஈடு கொடுப்பதாக இல்லை. நிர்வாக அமைப்பு (Administrative System), கல்விப் பாட அமைப்பு (Academic System) இரண்டிலும் காலாவதியாகி விட்ட நடைமுறைகளைத் தொடர்ந்து கடைப்பிடித்து வருகிறோம். அழகியவற்றை அகற்றும் திறனும் திண்மையும் இன்றிக் கையறு நிலையில் நிற்கிறது நம் கல்வி உலகு.

1990 முதல் நாம் பொருளாதாரத் துறையில் தாராளமயமாக்கும் கொள்கையை ஏற்றுச் செயல்படுத்தி

வருகிறோம். இன்று நாம் பொருளாதரச் சந்தையில், மனித வளத்தில் உலக அளவில் போட்டி போட வேண்டியவர்களாகிறோம். அதற்கேற்ற பன்முகப் பரிமாணத்திறன் (Competence) பெறுவதற்கு அடிப்படையாய் அமைவது கல்வியும், பயிற்சியும் தான். இந்த இரண்டு துறைகளிலும் 1990 முதல் இன்று வரை நாம் எந்த மாற்றத்தையும் செய்யவில்லை. எந்தப் புதிய திட்டத்தையும் உருவாக்கவில்லை. தேவைக்கேற்ற விழிப்புணர்வும், விறுவிறுப்பும் நம் கல்வித் துறைகளில் இல்லை.

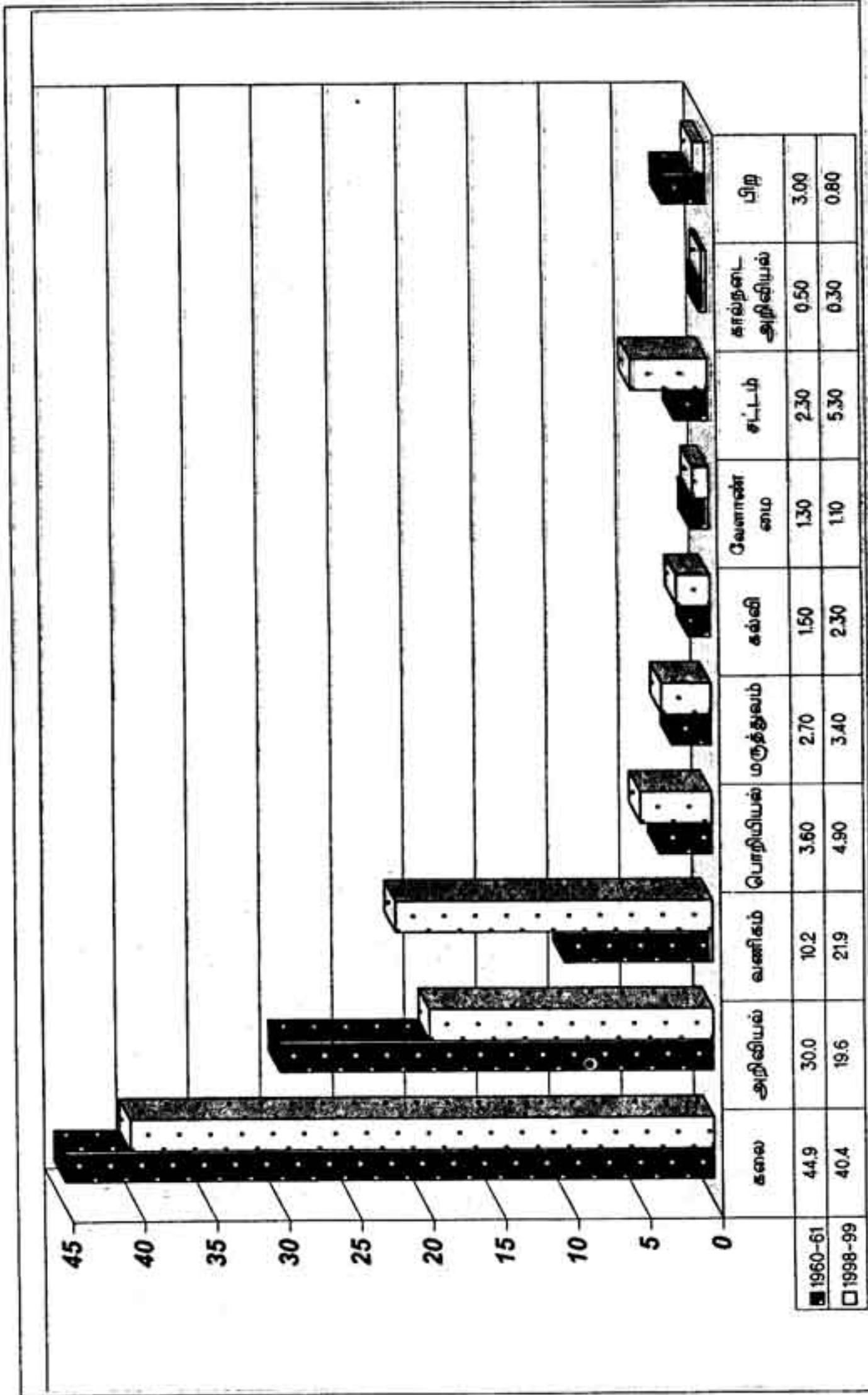
இன்றைய சமுதாய, பொருளாதார மேம்பாட்டிற்கு ஆத்மாவாக அமைந்திருப்பது அறிவியலும், தொழில்நுட்பமும் தான். 1960-61-இல் மொத்த மாணவர்களில் நூற்றுக்கு 30 பேர் அறிவியல் பாடங்கட்குச் சென்றார்கள். இன்று அது 19.6 சதவிகிதமாகக் குறைந்து விட்டது (படம் 1). இதன் காரணங்களையோ, விளைவுகளையோ, தேவையெனில் இதை மாற்றும் வழிகளையோ நாம் எண்ணவில்லை. உயர்கல்விக்கு நமது நிதி ஒதுக்கீடும் திருப்திகரமானதாக இல்லை. நாம் கல்விக்காகச் செய்யும் நிதி ஒதுக்கீடு பற்றிய சில தகவல்கள் பின்வருமாறு (அட்டவணை - 1).

அட்டவணை - 1

கல்விக்கு நிதி ஒதுக்கீடு [சதவிகிதம்]

Human Development, UNDP 1996 & 1999

நாடுகள்	மொத்த தேசிய உற்பத்தியில் (G.N.P.) கல்விக்கு (Report 1999)	கல்விக்காகச் செலவிடும் தொகையில் உயர்கல்வி (Report 1996)
இந்தியா	3.4	15.0
உலக அளவில்	4.8	21.0
வளரும் நாடுகள்	3.6	18.0
முன்னேறிய நாடுகள்	5.1	22.0

துறைவாரி மாணவரின் சதவிகிதம்

படம் - 1

நாம் செலவிடும் தொகை குறைவு என்பது ஒருபுறமிருக்க, செய்யும் செலவிற்கு ஏற்ற பயனையும் சமுதாயம் பெறவில்லை.

5. அறிவியல், தொழில் நுட்ப ஆய்வு

அடுத்து நாம் எண்ண வேண்டுவது ஆய்வு. புதியன புனைதல். அறிவியலும் தொழில் நுட்பமும் ஆட்சி செய்யும் பொருளாதாரத்தில் ஆய்வின் முக்கியத்துவம் பற்றிக் கூற வேண்டுவதில்லை. தொழில் துறை மட்டுமன்றி, வேளாண்மையும் ஆய்வினால் பெரிய அளவில் மேம்பாடு கண்டிருக்கிறது. இன்று அமெரிக்கா உலகில் கோதுமையில் 12.0 சதவிகிதத்தை உற்பத்தி செய்கிறது. இந்தச் சாதனை மெக்சிகோ நாட்டில் தலைமையகத்தைக் கொண்டு அமைந்துள்ள சர்வதேசக் கோதுமை ஆய்வுமையங்கள் தந்த வரத்தில் விளைந்ததேயாகும். இன்றைய நிலையில் நமது தொழில் வளர்ச்சிக்கு வேண்டிய தொழில் நுட்பத்தில் 50.0 சதவிகிதத்தை முன்னேறிய நாடுகளில் இருந்து இறக்குமதி செய்து பயன்படுத்துகிறோம். இன்னொரு 45.0 சதவிகிதம் தொழில் நுட்பத்தை இறக்குமதி செய்து நமது தேவைக்கேற்ப மாற்றி அமைத்துப் பயன்படுத்துகிறோம். 5.0 சதவிகிதம் மட்டுமே நமது ஆய்வின், புனைவுகளின் அடிப்படையில் உருவாக்கப்படுவது. போட்டி நிறைந்த உலகில் யாரும் நமக்குப் புதிய தொழில் நுட்பத்தை விற்கமாட்டார்கள்; கடன் தர மாட்டார்கள். அப்படி வழங்குவராயின் அது பழைய தொழில் நுட்பமாகத்தான் இருக்க வேண்டும். அது போட்டி நிறைந்த உலகச் சந்தைக்குப் பயன்படாது. நாம் பெரிய அளவில் ஆய்வுத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்த வேண்டும். நாம் விடுதலை பெற்ற நாள் முதல் அறிவியல், தொழில் நுட்ப ஆய்வுக்கும் வளர்ச்சிக்கும் தொடர்ந்து முக்கியத்துவம் கொடுத்து வந்திருக்கிறோம். இது நேரு பெருமகன் விட்டுச் சென்ற எச்சம்.

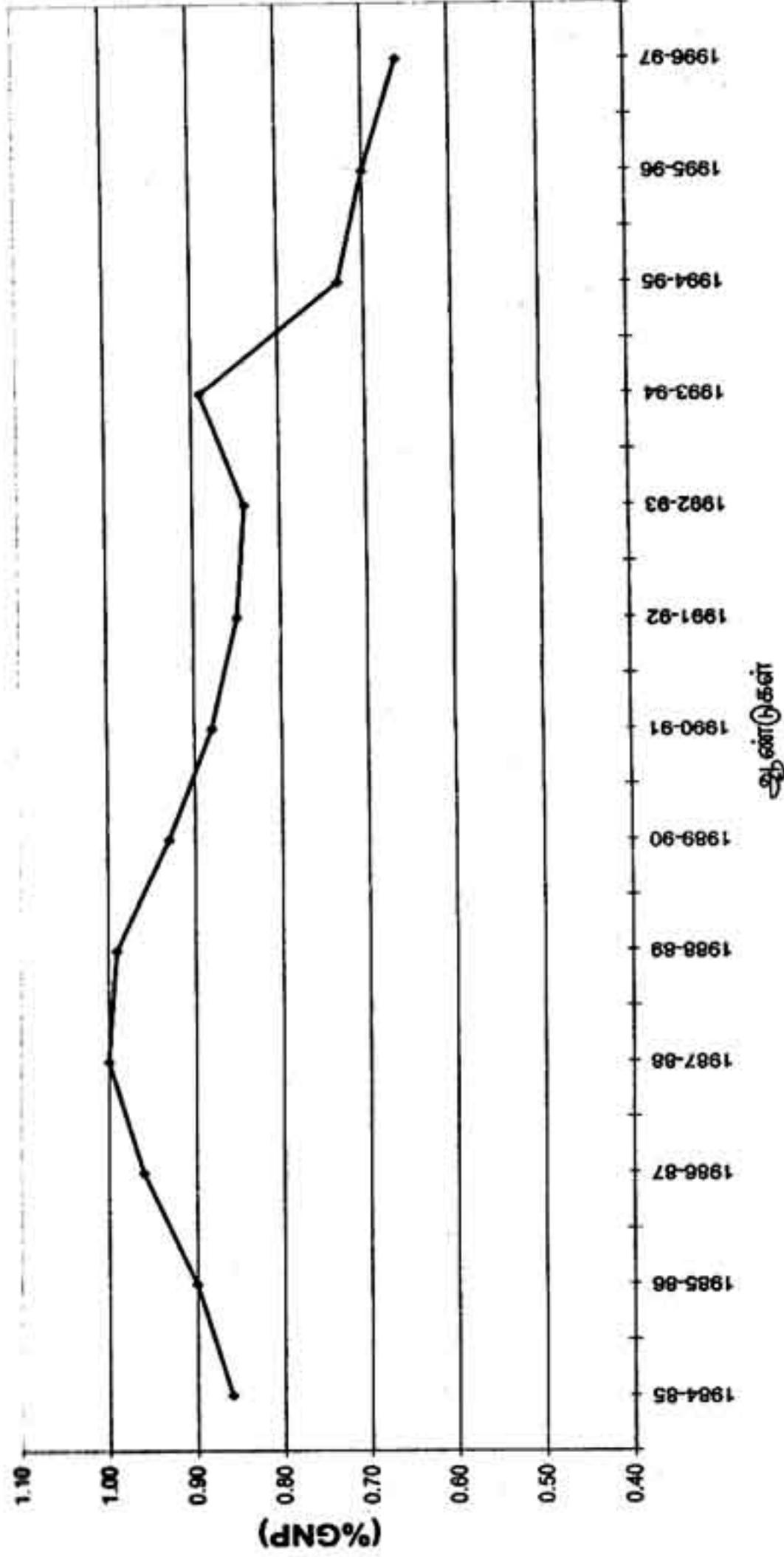
இன்று அரசுத் துறைகளில், அரசு சார்ந்த தன்னாட்சித் துறைகளில், தனியார் துறைகளில், பல ஆய்வு நிறுவனங்கள் செயல்படுகின்றன. சிறியதும் பெரியதுமாக இவை 2500-ஐத்தாண்டும் (1994-95). அறிவியல் தொழில் நுட்ப ஆய்வுக்

கட்டுரைகள் வெளியிடுவதில் 1980-இல் நாம் உலகில் 8-ஆவது இடத்தில் இருந்தோம். 1994-95 இல் 12 ஆவது இடத்திற்கு இறங்கிவிட்டோம். இதே கால கட்டத்தில் சைனா 23-ஆவது இடத்தில் இருந்து 15-ஆவது இடத்துக்கு உயர்ந்திருக்கிறது. இங்கும் நமது நிதி ஒதுக்கீடு திருப்திகரமாக இல்லை.

1968-இல் (UNESCO) நடத்திய ஒரு மாநாட்டில் ஆசிய நாடுகள், அறிவியல் தொழில் நுட்ப ஆய்வுக்குக் குறைந்தது மொத்தத் தேசிய உற்பத்தியில் (G.N.P) ஒரு சதவிகிதமாவது செலவிட வேண்டுமென்றும் இயன்ற அளவில் விரைவாகவும், குறைந்தது 1980-க்குள்ளும் இந்த இலக்கை அடைய வேண்டுமென்றும் பரிந்துரைக்கப்பட்டது. நாம் 1987-88 இல் 1% G.N.P. என்ற இலக்கை அடைந்தோம். ஆனால் அதற்குப் பின் நமது நிதி ஒதுக்கீடு தொடர்ந்து குறைந்து கொண்டே வந்திருக்கிறது. 1990-91 இல் 0.85; 1994-95 இல் 0.81; 1996-97 இல் 0.67 (படம் 2) இந்திய விஞ்ஞானிகள் ஒன்பதாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட முடிவுக்குள் ஆய்வுக்கான நிதி ஒதுக்கீட்டை 2.0 சதவிகிதத்திற்கு உயர்த்த வேண்டுமென்று பரிந்துரைத்து வருகின்றனர். 2001-2002 இல் அந்த இலக்கை எட்ட இயலாமென்று தோன்றவில்லை. தேவையை முன்னிறுத்தி அடையக் கூடிய அளவில் ஓர் இலக்கை நிர்ணயத்து அதை அடைய வேண்டும்.

அறிவியல் தொழில் நுட்பத் துறையில் நமது நாட்டின் மக்கட்தொகைக்கும், நமது எதிர்காலத் திட்டத்திற்கும் ஏற்ப அறிவியல், தொழில் நுட்ப வல்லுநர்கள் இருக்கிறார்களா என்பதை நாம் ஆராய வேண்டும். டாக்டர். அப்துல் கலாம் அவர்கள் நாம் இந்தியாவைத் தொழில் நுட்பம் என்னும் ஆயுதம் தாங்கிய நாடாக மாற்ற வேண்டும். (We must arm India with technology) என்று கூறுகிறார். இப்படிப்பட்ட மாற்றத்திற்கு அடிப்படைத் தேவை அந்தந்தத் துறை வல்லுநர்கள்தாம். தேவையான அளவில் வல்லுநர்கள் இல்லாது எந்தத் தொழில் நுட்பத் துறையிலும் சாதனை படைக்க இயலாது.

மொத்தத் தேசிய உற்பத்தியில் ஆய்வுச் செலவின் சதவிகிதம் (%GNP)

படம் - 2

பொதுவாக உலக அளவில் அறிவியல் தொழில் நுட்ப நிபுணர்களின் மொத்தத் தொகை என்று பார்க்கும்பொழுது அமெரிக்காவுக்கு அடுத்த இடத்தில் நாம் இருக்கிறோம். ஆனால் 102 கோடி மக்களைக் கொண்ட இந்த நாட்டின் மொத்தத் தொகையை மற்ற சிறு நாடுகளோடு ஒப்பிடுவது உண்மையான நிலையை உணர்த்தாது. ஒவ்வொரு நாட்டிலும் ஒவ்வொரு ஆயிரம் பேர்கட்கும் அறிவியல், தொழில் நுட்பத் துறையில் எத்தனை பேர் இருக்கிறார்கள் என்று கணக்கிடுவோமானால் அது ஓரளவு முறையானதாக இருக்கும். சில ஒப்பீடுகள் பின்வருமாறு. தகவல் எந்த ஆண்டுக்குரியது என்பது பிறைக் கூட்டிற்குள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

கனடா	(1986)	180.7
ஐப்பான்	(1987)	112.8
சிங்கப்பூர்	(1980)	26.6
இஸ்ரேல்	(1984)	82.5
ஜெர்மனி	(1989)	85.1
பிரிட்டன்	(1991)	89.5
ரஷியா (U S S R)	(1989)	139.2
பிரேசில்	(1981)	12.0
சீனா	(1988)	8.4
இந்தோனேசியா	(1991)	3.5
இந்தியா	(1996)	6.9

வல்லுநர்களுடைய எண்ணிக்கை ஒரு Critical Number அளவிற்கு இருந்தால்தான் அவர்களுடைய பணி அதன் முத்திரையைப் பதிக்க முடியும்.

ஆய்வு வளர்ச்சி தொடர்பாக விரிவாக இங்கு எழுத இயலாது. சுருக்கமாகக் கீழ்க்கண்ட தேவைகள் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்.

- i. நிதி ஒதுக்கீடு இயன்ற அளவில் விரைவாக 2.0% G.N.P. அளவிற்கு உயர்த்தப்பட வேண்டும்.

- II. ஆய்வுக்கான நிதி ஒதுக்கீட்டில் மாநிலங்களின் பங்களிப்பு 10.0 சதவிகிதத்திற்கும் குறைவாகவே இருக்கிறது. மாநிலங்கள் ஆய்வின் தேவையை உணர்ந்து, இன்னும் சற்று ஆழ்ந்த ஈடுபாடு காட்ட வேண்டும்.
- III. தனியார் துறையினர் ஆய்வுக்குச் செய்யும் செலவு உற்பத்தியில் 0.1 சதவிகிதத்திற்கும் குறைவு. 1996-97 இல் மொத்தச் செலவில் தனியார் துறைகள் பங்கு 21.6%. இது கணிசமாக உயர வேண்டும்.
- IV. பல்கலைக் கழகங்கள் ஆய்வின் பிறப்பிடம். படைப்பு முயற்சிகளின் கழனி. கல்வி நிறுவனங்களின் ஆய்வுக்கான ஒதுக்கீடு உயர வேண்டும்.
- V. நமது மக்கட்தொகைக்கும், பொருளாதார வளர்ச்சி நிலைக்கும், எதிர்காலத் திட்டங்கட்கும் ஏற்ற வகையில் வல்லுநர் எண்ணிக்கை ஒரு Critical Number -க்குக் குறையாது இருக்க வேண்டும்.

6. எதிர்காலம் : கணிப்பு

நமது கல்வி, ஆய்வு முயற்சிகள் எதிர்காலத் தேவைகளை நிறைவேற்றுவனவாக இருக்க வேண்டும் என்று கூறும்பொழுது நமக்கு எதிர்காலம் பற்றிய ஒரு கணிப்பு வேண்டும். இன்றைய வளர்ச்சி வேகத்தில் எதிர்காலத்தை நீண்டகால அளவில் கணிக்க இயலாது.

புகழ் வாய்ந்த இயற்பியல் நிபுணரான ஃப்ரீமன் டைசன் (Freeman Dyson) எதிர்காலம் பற்றி 1985-ல் செய்த தமது கணிப்பில், இருபத்தோராவது நூற்றாண்டில் கீழ்க்கண்ட மூன்றும் பெரும் சக்திகளாக விளங்கும் என்று கூறியிருந்தார் :

- I. மரபியல் தொழில் நுட்பம் (Genetic Engineering)
- II. செயற்கை நுண்ணறிவு (Artificial Intelligence)
- III. விண்வெளிப் பயணம் (Space Travel)

இருபதாவது நூற்றாண்டின் இறுதியில் அவர் தமது கணிப்பை மறுபரிசீலனை செய்து கீழ்க்கண்டவை தொடர்பான துறைகள் தலைமைப் பீடத்தில் இருக்கும் என்று கூறியிருக்கிறார்.

- i. ஞாயிறு (Sun)
- ii. மரபணுத் தொகுப்பு (The Genome)
- iii. இணையம் (Internet)

இந்த மூன்று துறைகளிலும் வளர்ச்சி, கல்வியறிவு தரும் மதி வலிமையை மனித வளத்தைப் பொருத்ததேயாகும். குறிப்பாக சூரிய வெப்பத்தின் சக்தி (Energy from the Sun) முக்கிய இடத்தை வகிப்பது நமக்கு மிகவும் சாதகமான சூழ்நிலையை உருவாக்குகிறது. நமக்கு இந்த வளம் அபரிமிதமாக இருக்கிறது.

இருபதாம் நூற்றாண்டில் ஏற்படக் கூடிய மாற்றங்களை மதிப்பிட 19 ஆவது நூற்றாண்டின் இறுதியில் ஒரு வல்லுநர் குழுவை அமைத்தார்கள். அக்குழு இருபதாவது நூற்றாண்டில் மனிதர் வயதின் உச்சம் ஏறத்தாழ நூறு என்ற வரம்பு மறைந்துவிடும். மனிதர்களின் ஆயுள் இரட்டிக்கும் என்று கணித்தார்கள். அது நடைபெறவில்லை. ஆனால் இந்த நூற்றாண்டில் மனிதனின் ஆயுளில் மகத்தான மாற்றம் ஏற்படுவது உறுதி. அறிவியல் ஆய்வாளர்கள் மனிதர்களின் மூப்புக்குக் காரணமான உயிரணுக்களை (Cells) அடையாளம் கண்டுவிட்டதாக அல்லது காணும் தருவாயில் இருப்பதாகச் செய்திகள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. பசு தரும் பாலிலிருந்து, பன்றிகள் வழி வரும் இறைச்சி உணவு வரை எல்லாவற்றிலும் உற்பத்தித் திறன் மிகுகிறது. உயிரினத்தின் உயிரணுவை எடுத்து அதன் மூலம் மூலத்தை முழுமையும் பிரதியெடுத்தது போன்ற இன்னொரு உயிரை அறிவியலர் படைக்கும் நிலையை எட்டி உள்ளனர். இது வரை காண்டன (Invented) பல : கருவிலிருப்பவை நமது கற்பனையையும் விஞ்சி நிற்கின்றன.

மூவாயிரம் ஆண்டுக்கு மேலான பண்பாட்டு வளர்ச்சி பெற்ற நமது சமுதாயம், ஊடுருவி, உள் நுழைந்து உண்மை தேடும் நுண்ணிய மதி வலிமையில் ஒரு படி மேலை நாட்டினரினும் முன் நிற்கிறது என்றால் மிகையாகாது. வீரியம் வாய்ந்த வித்திருக்கிறது. விளைநிலமான கல்வியையும், ஆய்வையும் நாம் கணிசமாக, தேவைக்கேற்ற வழியில் வளர்க்க வேண்டும். பண்படுத்த வேண்டும்.

7. குறைபாடுகள்

அறிவியல், தொழில் நுட்பம் தந்த கருவிகளின் அடிப்படையில் சென்ற நூற்றாண்டில் அமைந்த மேம்பாடு இரண்டு பெரும் குறைபாடுகளையுடையது.

1. மனித சமுதாயத்தையே ஏழை நாடுகள் பணக்கார நாடுகள் எனப் பிரித்து விட்டது. இதன் எதிர்கால விளைவுகள் பாரதூரமானவையாக அமையக் கூடும்.
2. நாம் வாழும் நிலம், நம்மைச் சுற்றியிருக்கும் நீர், காற்று, நிலத்தடி நீர் அனைத்தும் மாசுறவும் உலகில் தட்ப வெப்ப நிலை பாதிக்கப்படவும் காரணமாக அமைந்து விட்டது.

இந்த இரு விளைவுகளும் தவிர்க்கப்பட வேண்டும். இவை பிணிக்காக நாம் உண்ணும் மருந்தின் பக்க விளைவுகள் போன்றவை. பக்க விளைவுகள் பிணியினும் பெரிய பீடையாக உருவெடுத்து விடக் கூடாது.

அறிவியல் தொழில் நுட்ப வளர்ச்சியின் அடிப்படையில் அமைந்த தீமைக்குத் தீர்வும் அறிவியல் தொழில் நுட்பத்தின் அடிப்படையில் தான் காண வேண்டும். காண இயலும். மனித சமுதாயத்தின் மேம்பாட்டு வரலாற்றில் ஒரு புது அத்தியாயம் தொடங்க வேண்டும். மேம்பாட்டுப் பயணத்திற்கு ஒரு புதிய பாதை காண வேண்டும். நமது கடந்த கால அனுபவங்களின் அடிப்படையில் நமது மேம்பாட்டுப் பாதை மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டும்.

8. நமது பாதை

நமக்கு முன்மாதிரி என்று கூறத்தக்க நாடு எதுவுமில்லை. உலக அளவில் கடந்த கால அனுபவங்கள், கடந்த 50 ஆண்டுகாலத்தில் நாம் செய்த முன்னேற்ற முயற்சிகளில் நாம் தாண்டிய தடைகள், சாதித்த வெற்றிகள், வருங்காலத்தில் நம்மை எதிர் நோக்கும் பிரச்சினைகளின் பரிமாணம், நமக்கிருக்கும் வலிமை இவற்றை அடிப்படையாக வைத்து நமது சிந்தனையின் துணை கொண்டு நமது முன்னேற்றப் பாதையைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும்.

தமிழகத்தைப் பொருத்தவரை நமக்கு நீர்வளம் இல்லை. நிலவளமும் நிறைவு தருவதன்று. கனிம வளங்களிலும் இயற்கை நமக்குக் கடைக் கண்காட்டவில்லை. நமது மக்கள் தொகை நாட்டின் மொத்தத்தில் 6.0 சதவிகிதம். ஆனால் நமது நிலப்பரப்பு 4.0 சதவிகிதம் தான். நீர்வளம் என்று வரும்பொழுது இந்தியாவில் நீர்வளம் சராசரியாக ஒவ்வொரு நபருக்கு. 0.09 மில்லியன் கன அடி (1990). ஆனால் தமிழகத்தில் இது 0.03 மில்லியன் கன அடி தான். விளைநிலத்தில் (Net Sown Area) நீர்ப்பாசன வசதியுள்ள பரப்பு 44.6 சதவிகிதம் மட்டுமே. தமிழகத்தின் மொத்தப் பரப்பான 13.02 மில்லியன் ஹெக்டாரில் 2.0 மில்லியன் ஹெக்டார் தரிசு நிலம் (Wasteland); 4.20 மில்லியன் ஹெக்டேர் வானம் பார்த்த நிலம் (மானாவாரி). எனவே தமிழகம் இயற்கை வளங்கள் குறைந்த பகுதிக்கு (Resource Scarce Region) ஏற்ற ஒரு பொருளாதார மேம்பாட்டு வரைவைத்தான் (Economic Development Model) பயன்படுத்த வேண்டும். அது கல்வியறிவின் அடிப்படையில் அமைந்ததாகவே இருப்பது தவிர்க்க இயலாதது. நமக்கு, இஸ்ரேல், சிங்கப்பூர் போன்ற நாடுகள் முன் மாதிரியாகக் கருதத்தக்கனவாகும்.

இஸ்ரேல் நாட்டின் பரப்பு 20,772 சதுர கி.மீ. மக்கட் தொகை 6.2 மில்லியன். தமிழகத்தின் மக்கட் தொகையில் பத்தில் ஒரு பங்கு. பெரும்பாலும் மணல் பரப்பு நிறைந்த பாலைவனம். இயற்கை வளங்கள் எனக் குறிப்பிடத்தக்கவை எவையுமில்லை. ஆனால் இஸ்ரேல் வளம் மிகுந்த நாடு மட்டுமல்ல, வலிமை மிகுந்த நாடு. அதன் வருடாந்திர தனி நபர் மொத்த தேசிய உற்பத்தி (GNP) \$ 16180 (இந்தியா \$ 370) (HD Report 1999, UNDP)

சிங்கப்பூர், நாடு என்னும் தகுதிபடைத்த ஒரு நகரம். பரப்பு 616.3 சதுர கி.மீ மக்கள் தொகை 4.0 மில்லியன் சென்னையினும் சற்றுச் சிறியது. இயற்கை வளங்கள் குறிப்பிடத்தக்கவை இல்லை. அதற்குக் குடிநீர் கூட மலேசியாவிலிருந்துதான் வருகிறது. ஆனால் தனி நபர் ஆண்டு மொத்த தேசிய உற்பத்தி (GNP) \$ 32810 இதன் வளமும் வாழ்வும் கல்வியறிவின் அடிப்படையில் அமைந்தவையே

நீரிலா வளமும் நன்செய்
 நிலமிலா விளைவும், நூற்ற
 நாரிலா உடையும், பல்பொன்
 நலமிலாத் தொழிற் படைப்பும்
 வேரிலா நாற்றும், நெஞ்சம்
 விழைவன அனைத்தும் காண்பார்
 கூரிய மதியும் ஆய்வும் கொள்கையும்
 கொண்ட மக்கள்

காற்றின் வேகம் மின் சக்தி தருகிறது. நீரின் அருவி மின் சக்தி தருகிறது. கடல் நீரின் ஆழத்தில் தேங்கியிருக்கும் வெப்பம் மின்சக்தி தருகிறது. சூரிய வெப்பம் மின் சக்தி தருகிறது. இவையனைத்தும் அள்ளக் குறையாதவை. நிலக்கரியோ, எரிவாயுவோ, பெட்ரோலோ எடுக்க எடுக்க ஊறும் ஊற்றுக்களல்ல. அவை சேமித்து வைத்த வங்கிப் பொருள்கள். செலவு செய்கிறோம் தீர்ந்து விடும். எதிர்காலத்தில் முழுமையாகச் சக்திக்குச் சூரிய வெப்பத்தைப் பெரிய அளவில் பயன்படுத்தும் திறனை வளர்ப்போமாயின் அது முடிவில்லாதது, சூழலை மாசுபடுத்தாதது. நமக்கு அபரிமிதமாக அமைந்திருப்பது. இந்தக் களஞ்சியத்தின் கதவைத் திறக்கும் சக்தி கல்விக்கும், ஆய்வு தரும் கல்வியறிவுக்கும் மட்டுமே உண்டு.

தகவலும், தொலை தொடர்பும் தம்மளவில் எதையும் உற்பத்தி செய்வனவல்ல. அவை கதிர் விளையும் கழனியுமல்ல. பொருள்கள் உற்பத்தியாகும் தொழிற்சாலையுமல்ல. ஆனால் அவை கழனியின் உற்பத்தியை, தொழிற்சாலையின் உற்பத்தியைப் பன்மடங்கு அதிகரிக்கச் செய்யும் திறன் வாய்ந்தவை. இந்தியாவில் 1999 கணக்கெடுப்பின் படி 68 சதவிகிதத்தினர் வேளாண்மை, வேளாண்மை சார்ந்த தொழில்களில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அமெரிக்காவில் அனைவருக்கும் வேண்டிய உணவுப் பொருள்களை 2.0 சதவிகிதத்தினர் உற்பத்தி செய்கிறார்கள். ஒவ்வொரு விளைபொருளிலும் அமெரிக்காவில் ஒரு ஹெக்டேருக்கு

உற்பத்தித் திறன் இந்தியாவை விட மூன்று அல்லது நான்கு மடங்கு கூட அதிகமாக இருக்கிறது. (பார்க்க அட்டவணை, பக்.67 அத்தியாயம் 5) இந்த உற்பத்தித் திறனை அவர்கள் அடையத் துணை புரிந்தது கல்வியறிவு தான். நமது பொருளாதார வளர்ச்சி நாம் முன்பு குறிப்பிட்டது போல ஏற்றத் தாழ்வுகளை அதிகரிக்காததாக அமைய வேண்டுமாயின் நாம் நமது பொருளாதார வளர்ச்சிப் பணியின் முதல் படியாக :

- வேளாண்மையில் உற்பத்தியைக் கணிசமாக அதிகரிக்க வேண்டும்.
- வேளாண்மை தொடர்பான பல தொழில்களைக் கிராமப்புறங்களில் அமைக்க வேண்டும்.
- நாம் வகுக்கும் முன்னேற்றத் திட்டத்திற்கு, மேம்பாட்டுத் திட்டத்திற்கு ஏற்ப நமது மனித வள மேம்பாட்டு முயற்சி, கல்வி, பயிற்சி ஆகியன அமைய வேண்டும்.

9. கருவியும் கர்த்தாவும்

தொலை தொடர்புத் தொழில் நுட்பத்தில் ஏற்பட்ட புரட்சியின் காரணமாக 'தூரம்' என்பது மறைந்து விட்டது.

*தூரம் மாண்டது : மனித மேதைமை
சூழ்ந்து கண்ட பல் கருவி வென்றன
மலையின் வாரியின் தடைகள் நீங்கின
மண்ணும் வானமும் அண்டை ஆயினர்
தொலைவு மாண்டது.*

என்பது கவிஞன் பார்வை. இதன் விளைவாக வையம் ஒரு குவலயக் கிராமமாக மாறி வருகிறது. உலகு தழுவி வாழும் ஒரு மொழியினர், ஓர் இனத்தினர் குவலயக் குடும்பமாக மாறி வருகிறார்கள்.

தகவல், கல்வி, தொலை தொடர்பு இவையனைத்தும் மனிதன் படைத்திருக்கும் கருவிகள். இவற்றின் ஆற்றல் அளவிறந்தவை. இந்தக் கருவிகள் மாறும் திறன் கொண்டவை. வளரும் இயற்கை கொண்டவை. இவற்றின் பயன், பயன்படுத்துவாரைப்

பொருத்தது. பயன்படுத்துவார் தம் விழுமியங்களைப் (Values) பொருத்தது.

நாம் இதுவரை கண்ட வெற்றிகள், இந்த வெற்றிகளைக் காண உதவிய கருவிகள் அனைத்தும் நம் படைப்பு. நாம் கர்த்தா : அவை நாம் படைத்த கருவிகள் : அவை நாம் கண்ட சாதனைகள். கர்த்தா விற்குக் கருவி எதிரியாகி விடக் கூடாது. நமக்கு இருக்கும் பாது காப்பு அரண், பாதுகாப்புக் கேடயம் நமது விழுமியங்கள் தாம்.

ஒரு சமுதாயத்தின் விழுமியங்களைத் தகவல் உருவாக்குவதில்லை. தொலை தொடர்பு உருவாக்குவதில்லை. கல்வியறிவு கூட உருவாக்குவதில்லை. விழுமியங்களை உருவாக்குவது மனித சமுதாயத்தின் மெய்யறிவு. வாழையடி வாழையெனத் தலை முறைகள் பல தாண்டித் தொடரும் பண்பாட்டு வாழ்வு தந்த பட்டறிவில் கனிந்த மெய்யறிவு.

வையகத் தலைமை ஏற்று
வாழ்ந்திடும் மனித சாதி
எழுப்பிய சுவர்கள் கோடி
இயற்றிய தடைகள் கோடி

★ ★ ★

புறத்துள தூரம் வென்றோம்
போற்றுதற்குரிய தான
தரத்தது : நாம் படைத்த
தடைகளின் தூரம் வெல்லக்

கருவி என் கண்டோம்? மாந்தர்
கற்றன காணத் தக்க
பொருள்களில் தீர்வொன் றில்லை
புலன்களை விஞ்சி நிற்கும்

மெய்யறி(வு) ஆண்மை சேர்ந்த
வினை நலம் கூடு மாயின்
அய்யமொன்றில்லை : மாந்தர்
அமரருள் அமரர் ஆவர்

3

நகல் அன்று : மூலம்

---

1. சமுதாயத்தில் பெண்கள்

இந்த உலகம் பல ஏற்றத் தாழ்வுகளைக் கண்டிருக்கிறது. வேறுபாடுகளை உண்டாக்கியிருக்கிறது. ஆள்வோரையும் ஆளப்பட்டோரையும், உயர்ந்தோரையும் தாழ்ந்தோரையும், ஆண்டையையும் அடிமையையும் படைத்திருக்கிறது. அநீதிகளை நிறுவனமாக்கி அதற்குப் பலரை ஆட்பட வைத்திருக்கிறது. பலரைப் புறக்கணித்துச் சிலரைப் பாதுகாத்திருக்கிறது. இவற்றுள் எண்ணற்ற வேறுபாடுகள் உண்டு. ஆனால் வேறுபாடுகள் இன்றி, இனம் கடந்து, மொழி கடந்து, நாடு கடந்து , எங்கும் எல்லாச் சூழ்நிலைகளிலும் இரண்டாம் தரக் குடிமக்களாக, ஏவல் செய்பவர்களாக இருந்து வந்தவர்கள்; சிறு சிறு மாற்றங்களுடன் இன்றும் அந்நிலையில் இருப்பவர்கள் பெண்கள் எனப்படும் பிறவிகள் தான்.

உயிர்க்குலங்கள்

படுந்துயர்கள் வரும் போகும் : மாறும்; மாறாப்
பழங்கதை நம் பெண்ணுலகம் : பாவ மம்மா

★

★

★

அடிமையிலும் அடிமையென மகளிர் வாழ்க்கை
அமைந்திருந்த சின்னங்கள் அழிந்த தில்லை

★

★

★

உரிமை இலர் : இல்லை எனும் உணர்வும் இல்லார்
உடமை இலர்: உடமை என உலகில் வாழ்வார்

என்பது எல்லா நாடுகளிலும், அன்று அவர்கள் நிலை : இன்றும் பல நாடுகளில் இதுதான் அவர்கள் நிலை. தனிப்பட்ட முறையில் தங்கையாக, தமக்கையாக நேசிக்கப்படுகிறார்கள். தாயாக மதிக்கப்படுகிறார்கள். வாழ்க்கைத் துணைவியாகக் காதலிக்கப்படுகிறார்கள். ஆனால் பொதுவாகப் பெண்கள் என்று வரும்பொழுது எப்படியோ இந்தப் பாசமும், மரியாதையும், காதலும் இடம் பெயர்ந்து விடுகின்றன. பார்வையில் ஒரு மாற்றம், சாதாரண மாற்றமன்று, வேதியியல் மாற்றமே (Chemical Change) ஏற்பட்டு விடுகிறது. மனித உறவுகளில் இது மாபெரும் புதிர்.

2. பெண்கள் முன்னேற்றம் : UN

இருபதாவது நூற்றாண்டில் பெண்கள் நிலைமையை உயர்த்துவதற்காகப் பல முயற்சிகள் உலகில் பல நாடுகளிலும் மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்திருக்கின்றன. சர்வதேச அளவில் ஐக்கிய நாடுகள் அவை போன்ற நிறுவனங்கள் பெண்களின் நிலைமையை உயர்த்துவதற்குப் பல திட்டங்களை அறிமுகப்படுத்தி இருக்கின்றன. அவற்றுள் சில :

- ஐக்கிய நாடுகள் நிறுவனத்தின் பொது அவை 1975-ஐ சர்வதேச பெண்கள் ஆண்டாக அறிவித்தது.
- சர்வதேச பெண்கள் ஆண்டைத் தொடர்ந்து சர்வ தேச பெண்கள் பதின்ம - ஆண்டை (Women's Decade) அறிவித்தது.

- பெண்கள் பதினம ஆண்டு (Decennium) காலப் பகுதியில், 1975-இல் மெக்சிகோவிலும், 1980-இல் கோபன் ஹேகனிலும், 1985-இல் நைரோபியிலுமாக மூன்று பெண்கள் மாநாடுகளை U.N. நடத்தியது.
- நைரோபி மாநாட்டில் 2000 வரையிலான காலப்பகுதிக்குப் பெண்கள் முன்னேற்ற உத்திகள் வகுக்கப்பட்டன.
- மீண்டும் 1995-இல் நான்காவது அகில உலகப் பெண்கள் மாநாடு பெய்ஜிங்கில் நடந்தது. அம்மாநாட்டில் இந்தச் சமுதாயத்தின் மாபெரும் அரசியல், பொருளாதார, சமுதாயப் பிரச்சினை கட்டுப் பெண்களின் முழுப்பங்கேற்பு இன்றி நிரந்தரத் தீர்வுகாண இயலாது எனத் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

பெண்கட்கெனப் பிரத்தியேகமாக நடந்த இந்த மாநாடுகள் நீங்கலாக இன்னும் உலக அளவில் நடந்த மாநாடுகள் சிலவற்றில் பெண்கள் நலன், பெண் உரிமை, பெண்கள் மேம்பாடு தொடர்பான தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டன. அவற்றுள் குறிப்பிடத்தக்கவை :

- உலகக் குழந்தைகள் உச்சி மாநாடு : 1990 (World Summit for Children)
- உலக மனித உரிமைகள் மாநாடு : 1993 (World Conference on Human Rights)
- உலகச் சமுதாய மேம்பாட்டு உச்சி மாநாடு : 1996 (World Summit for Social Development)

பெண்கள் உரிமை தொடர்பாக நடந்த மாநாடுகள் அனைத்திலும், பெண்கட்கு எதிரான எல்லா விதமான போக்குகளையும் அகற்றுதல் என்ற தலைப்பில் 1979-இல் நடந்த மாபெரும் U.N. Convention முக்கியமானதாகும். அதைப் பெண் சமுதாயத்தின் உரிமைகளின் பிரகடனம் என்றே கூறலாம்.

3. முன்னேற்றப் படைகள்

பொதுவாக உலக அளவிலும், குறிப்பாக அந்தந்த நாடுகளிலும் பெண்கள் சமுதாயத்திற்குப் பல முயற்சிகள்

மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. இவை நாட்டுக்கு நாடு வேறுபடுகின்றன என்றாலும் தோராயமாகக் கீழ்க்கண்ட படிப்படியான குறிக்கோள்களைக் கொண்டவையாகும்.

- பெண்கள் நலம் (Women's Welfare)
- பெண்கள் மேம்பாடு (Women's Development)
- பெண்களுக்கு அதிகாரப் பொறுப்பு (Women's Empowerment)

மேலை நாடுகளில் பெண்கள் முன்னேற்ற இயக்கம் குறிப்பிடத்தக்க அளவில் 19-ஆவது நூற்றாண்டிலேயே தொடங்கியது. அது வளர்ந்து பெண்ணியக் கோட்பாடு என்ற உருவில் இயக்கமாக வளர்ந்தது. இதற்கு நீண்ட வரலாறு உண்டு. இவ்வியத்தினர் கண்ட வெற்றி பாராட்டத்தக்கது. எனினும் பெண்கள் அடைய வேண்டிய குறிக்கோள் வெகுதொலைவில் இருக்கிறது. பெண்கள் முன்னேற்றப் பயணம் நீண்ட ஒன்று: மிக நீண்ட ஒன்று. பாதையும் சற்றுக் கரடுமுரடானதுதான்.

அரசியலில் அடிப்படை அம்சம் வாக்குரிமை. பெண்கள் முன்னேறியுள்ளதாக இன்று நாம் மதிப்பிடும் நாடுகளில் கூட அவர்களுக்கு அடிப்படை உரிமையான வாக்குரிமை கூட. ஒரு சில நாடுகளைத் தவிர மற்றவற்றில் இருபதாம் நூற்றாண்டில் தான் கிடைத்திருக்கிறது. (HDI, UNDP 1999)

அமெரிக்கா	1920	கனடா	1950
பிரிட்டன்	1928	ஜெர்மனி	1918
ஃபிரான்ஸ்	1944	ஃபின்லாந்து	1906
சுவிட்சர்லாந்து	1971		

இன்றும் மாநிலச் சட்டப் பேரவைகளில், நாடாளுமன்றங்களில் அவர்கள் பங்கு மிகவும் குறைவு தான். (HDI, UNDP 1999)

பிரிட்டன்	6.9%	கனடா	17.7%
ஃபிரான்ஸ்	10.8%	ஜெர்மனி	6.1%
சிங்கப்பூர்	7.2%	ஃபின்லாந்து	20.4%
இந்தியா	5.8%	அமெரிக்கா	33.1%

அதிகாரப் பரவல் பெண் சமுதாயத்தையும் எட்டி இருக்கிறது எனக் கொள்ள வேண்டுமானால் குறைந்தது 30.0% சதவிகிதமாவது பெண்கள் கொள்கை முடிவு எடுக்கும் நிறுவனங்களில் இருக்க வேண்டும். இன்று உலகில் ஐந்து நாடுகளில் தான் பெண்கள் 30.0% சதவிகிதத்திற்கும் கூடுதலான இடங்களை வகிக்கிறார்கள். 31 நாடுகளில் ஐந்து சதவிகிதத்திற்கும் குறைந்த இடத்தைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். இந்திய அரசியலமைப்பில் 1992-இல் செய்த மாற்றத்தின் அடிப்படையில் உள்ளாட்சித் தேர்தல்களில் பெண்கட்கு 1/3 பங்கு இடம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதைப் போலவே மாநிலச் சட்ட சபையிலும், நாடாளுமன்றத்திலும் 1/3 பங்கு இடம் பெண்கட்கு ஒதுக்கப்பட வேண்டும் என்ற கோரிக்கை வலுவடைந்து வருகிறது. அரசாங்கத்தில் நிர்வாகம் மற்றும் மேலாண்மைப் பதவிகள் என எடுத்துக் கொண்டால் சராசரியாக உலக அளவில் அவர்கள் பங்கு 14.0 சதவிகிதம். முன்னேறிய நாடுகளில் 27.7 சதவிகிதம். கிழக்கு ஆசிய நாடுகளில் 11.3 சதவிகிதம். தெற்கு ஆசிய நாடுகளில் 3.1 சதவிகிதம் (ஐ.நா. 1994).

4. பெண்ணியம் : சமத்துவம்

பெண்ணியக் கோட்பாடு (Feminism) என்பது இன்று பெண்களின் கோரிக்கைகளைப் பிரதிபலிக்கிறது. பெண்ணியவாதத்திலும் பல பிரிவுகள் இருக்கின்றன. அவற்றுள் முக்கியமாகக் கருதத் தக்கவை பின் வருமாறு :

- தாராளப் பெண்ணியம் (Liberal Feminism)
- சமதர்மப் பெண்ணியம் (Socialist Feminism)
- தீவிரவாதப் பெண்ணியம் (Radical Feminism)

இவர்களுடைய குறிக்கோள்கள்கட்குகள் வேறுபாடுகள் பல இருப்பினும், எல்லோருக்கும் பொதுவானது, அடிப்படையானது பெண்கள் சமத்துவம் தான். நாம் முதலில் சமத்துவம் என்பதன் பொருளை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். சமத்துவம் என்பது உடல் எடையில் அன்று. உயரத்தில் அன்று : தசை வலியில் அன்று. இந்தக்

கூறுபாடுகளில் எத்தனையோ விலங்குகள் மனிதனை விடச் சிறந்தவை. மேலானவை.

சமம் என்பது துடையிலிலை : அழகு செய்யும்
தன்மையிலும் அஃதில்லை : வருவாய் தேடி
அமர்கின்ற பதவி எதும் சமத்துவத்தின்
அலகன்று : சமத்துவத்தின் ஆத்மா வேறு

★

★

★

மதி நலத்திற் சமமாவார் : ஆய்ந்து பேசும்
மன்றத்திற் சமமாவார் : தலைமைப் பண்பின்
விதிமுறையிற் சமமாவார் : அன்பில் பண்பில்
மேலாவார் என்பதுவும் மிகை ஒன்றன்று.

குலோத்துங்கள், அணையாத் தீபம்.

இது கவிஞன் கூற்று. இடம் பொருள் ஏவலின்றி எல்லோராலும், எங்கு பார்த்தாலும் பேசப்படும் சமத்துவம் என்பதன் பொருள் என்ன? அது எங்கு இருக்கிறது? எதில் இருக்கிறது? சமத்துவம் என்பது தொழிலில் அன்று. ஆண்கள் செய்யும் தொழிலையெல்லாம் பெண்கள் செய்வது தான் சமத்துவம் என்பது மில்லை. ஆண்களைப் போலவே பெண்கள் பேருந்து ஓட்டுவது சமத்துவமல்ல. அதில் சமத்துவம் இல்லை. அதனால் சமத்துவம் வந்து விடாது. அந்த வேலையை இன்று, இயந்திரம் செய்கிறது.

மின்விசையின் துணை கொண்டு வாகனங்கள்
விண்வெளியில் இயங்குவது விளைந்த நாளில்
தன்விசையின் பேருந்து சாலை மீது
தையலர்கள் ஓட்டுவதில் சமம் என் கண்டீர்

குலோத்துங்கள், அணையாத் தீபம்.

என்பது கவிஞன் கேள்வி. சமத்துவம் என்பது உடையிலோ, பழக்க வழக்கங்களிலோ இல்லை. சமத்துவம் என்பது ஒரு பருப் பொருள் அன்று : கண்ணால் பார்க்கக் கூடியதன்று. காதால் கேட்கக் கூடியதன்று. மூக்கால் நுகரக் கூடியதன்று. சமத்துவம் என்பது ஒரு

சித்தாந்தம் : ஒரு விழுமியம் (Value). சிந்தனையில் உருப்பெறுவது. சிந்தனையில் வளருவது. சமத்துவம் பற்றிய உணர்வு மன வளர்ச்சியைப் பொருத்தது. அது ஓர் அருவப் பொருள். மானம் என்கிறோம் : அது ஒரு விழுமியம் : பெருமிதம் என்பது ஒரு விழுமியம். மதிப்பு என்பது ஒரு விழுமியம்.

ஏறத்தாழ இன்றிலிருந்து ஒரு நூற்றாண்டு முன்பே பாரதி ஆண், பெண் சமத்துவத்தின் அடிப்படையைத் தொடுகிறான். ஆத்மாவை இனங்காட்டுகிறான்.

*எட்டும் அறிவினில் ஆணுக்கிங்கே பெண்
இளைப்பில்லை காணென்று சும்மியடி*

என்று பாரதியின் புதுமைப் பெண் பிரகடனம் செய்கிறாள் : எட்டும் அறிவினில் ஆணுக்கிங்கே பெண் இளைப்பில்லை: எனவே,

*பட்டங்கள் ஆள்வதும் சட்டங்கள் செய்வதும்
பாரினில் பெண்கள் நடத்த வந்தோம்*

என அறிவிக்கின்றனர்.

பெண்கள் இயற்கையின் தனிப் படைப்பு. அவர்களுக்கென அமைந்த இயற்கை உண்டு. கூறுபாடுகள் உண்டு. தனிச்சிறப்புகள் உண்டு. தனிக் கடமைகளும் உண்டு.

Men and Women are equal : born equal; but men and women are not identical : one is not and cannot be a substitute for the other.

- ஆண்களும் பெண்களும் சமமானவர்கள். ஆனால்
- ஆண்களும் பெண்களும் ஒன்றல்லர்.
- தங்கட்குள் வேறுபாடற்றவர்கள் அல்லர்
- பெண்கள் ஆண்களின் நகல்கள் அல்லர்
- தங்கட்கென வரையறுக்கப்பட்ட கடமைகளை உடையவர்கள்.

*ஆணுலகம் மேலன்று: மகளிர் மண்ணில்
ஆடவர்தம் நடைமுறை மேல் ஆசை கொண்டு
பேணுவது பீடன்று : பெண்கள் ஆணின்
பிரதியலர் : சரிபாதி பேறு பெண்மை*

மூலத்தை நகலாக்கல் முறையா? பெண்கள்
முன்னேற்றப் பயணத்தின் முதலாம் மேழிச்
சீலத்தைத் துவக்கியவர்

குலோத்துங்கள் : அணையாத் தீபம்.

என்பது கவிஞனின் பிரகடனம். பெண்கள் மூலம் (original) என்று சொல்லத்தக்க உயிர்க்குலம். அவர்கள் யாருடைய நகல்களும் (Copies) அல்லர். ஆணும் பெண்ணும் மானுடம் எனும் நாணயத்தின் இரு பக்கங்கள். சமமான ஆனால் வெவ்வேறான பக்கங்கள். இரண்டும் சேர்ந்ததுதான் மானுடம்.

5. அர்த்த நாரீகவரம்

ஆணும் பெண்ணும் சேர்ந்து தான் பூரணம். ஆண் பூரணத்தில் ஒரு பாதி : பெண் பூரணத்தின் மற்றொரு பாதி : தனிப்பாதி : ஆனால் வேறுபட்ட பாதி : ஒன்றுக்கு மற்றொன்று பதிலாக அமையாது. பயனால் சமமானவர்கள். ஆனால் பணியால் ஒன்றானவர்கள் அல்லர். தேவையால் சமமானவர்கள்: ஆனால் செயலால் ஒன்றானவர்கள் அல்லர்.

நான் ஆழ்ந்த சமயப்பற்றுடையவன் அல்லன்; ஆயின் நாத்திகனும்ல்லன்; 'தெரியாது' என்பதே இந்தப் பிரச்சினையில் எனக்கிருக்கும் தெளிவு. அர்த்தநாரீகவரம் என்ற தத்துவம் நாம் அறிந்த ஒன்று. சிவன் தான் பாதி; சக்தி பாதி என அர்த்த நாரீகவரமாகக் காட்சியளிப்பது உலகில் ஆண்களின், பெண்களின் இடத்தை, அவர்களது சமத்துவத்தை, அதன் தலைமையை உறுதிப்படுத்துவதாகும்.

பாவையினைத் தன்னுடலின் பாதியாக்கும்
பகுத்தறிவால் பரமசிவன் வலிமை பெற்றான்

என்பது நூற்றுக்கு நூறு உண்மை.

ஆண்கள், பெண்கள் உடலமைப்பு வேறானவை. அதற்கேற்ப அவர்கள் கடமைகளிலும் வேறுபாடு உண்டு. அவர்களது கடமைகளில் உயர்வு, தாழ்வு இல்லை. நாணயமான தொழில் அனைத்துமே உயர்ந்தது தான். பெண்கள் தான் சமையல் செய்ய

வேண்டுமென்பதில்லை. பெண்கள் செய்வதால் சமையல் தாழ்ந்த தொழிலாகி விடுவதுமில்லை. ஐந்து தாரகை உணவு விடுதி முதல் எண்ணற்ற விடுதிகளில் ஆண்கள் சமைக்கிறார்கள். பெண்கள் கூட்டுவதால் வீடு பெருக்குவது தாழ்ந்த தொழிலாகி விடாது. ஆண்கள் பெருக்குவதால் வீதி பெருக்குவது உயர்ந்த தொழிலாகிவிடாது. வீட்டில் பெண்கள் பாத்திரம் கழுவுவது தாழ்ந்த தொழில் : ஆனால் ஆண்கள் தொடர் வண்டி நிலையத்தில் மூட்டை தூக்குவது கௌரவமான தொழில் என்று கருத நியாயமில்லை. சமத்துவத்தை நிலை நாட்டுவதற்காக, பெண்கள் 1000 மீட்டர் ஆழமுள்ள குழாய்க்கிணறு வழி பூமிக்குள் இறங்கி நிலக்கரி எடுக்க வேண்டுவதில்லை.

6. இயற்கையொடியைந்த ஏற்றம்

தொழிற் புரட்சிக்குப் பின் 200 ஆண்டுகால வளர்ச்சியில் நாம் ஒரு உண்மையை அறிந்து வைத்திருக்கிறோம். நம்மால் இயற்கையை ஏவல் கொள்ள முடியும். ஆனால் இயற்கை யொடியைந்து, இயற்கைக்கு ஏற்ப, இயற்கையின் செல்வத்தை நம் தேவைக்கேற்பப் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். இயற்கையின் இயல்பைப் புறக்கணித்து அதனை வெல்ல முயல்வது நீண்ட கால அளவில் நல்ல விளைவுகளைத் தராது.

எல்லாப் பணிகளையும் எல்லாரும் செய்ய முடியும் என்ற சூழ்நிலையிலும் சில பணிகளைச் சிலர் மற்றவர்களை விட நன்றாகச் செய்ய முடிகிறது. அது அவரவர்கட்கு இயற்கை தந்த கொடை. அதைப் போலவே சில பணிகளைச் சிலர் மட்டுமே செய்ய முடியும். எல்லோராலும் இயலாது. இது இயற்கை விதித் திருக்கும் வரம்பு. அல்லது இயற்கை ஒதுக்கியிருக்கும் கடமை.

சில பணிகளை ஆண்கள், பெண்கள் இருவரும் நன்றாகச் செய்ய முடிகிறது. ஆனால் சில பணிகளை ஆண்களை விடப் பெண்கள் நன்றாகச் செய்யும் இயற்கை வாய்ந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள். சில பணிகளை ஆண்கள் நன்றாகச் செய்யும் இயற்கை வாய்ந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள். நாம் இங்கு சமுதாயம் அமைத்த வேறுபாடுகளை மனத்திற் கொள்ளவில்லை.

சட்டம் உருவாக்கிய வேறுபாடுகளை, ஏற்றத் தாழ்வுகளை மனத்திற் கொள்ளவில்லை. இயற்கையினால் அமைந்த உடலமைப்பை, உணர்வுக் கூறுபாடுகளை, வலிமையை, வலிமைக் குறைவை மனத்தில் கொண்டு பேசுகிறோம். அவை புறக்கணிக்கப்படக் கூடியவை அல்ல : புறக்கணிக்கப்பட வேண்டியவையுமல்ல.

இலையும், மலரும் இயற்கையின் அங்கங்கள்தான். ஆனால் மலருக்கு இருக்கும் அழகு இலைக்கு இருப்பதாக நாம் நினைப்பதில்லை. ஆண் மயிலின் அளவிற்குப் பெண் மயில் அழகாக இருப்பதாக நாம் மதிப்பிடுவதில்லை. நமது மக்களோபாயினும் குழந்தையின் புன் சிரிப்பின் அழகு வேறு : குமரியின், குமரனின் புன்சிரிப்பின் அழகு வேறு. யாருடைய கையிலிருந்தாலும் ஒரு குழந்தையின் சிரிப்பு நம் மனத்தைக் கவர்சிறந்து எனவே இயற்கை எல்லாச் சிறப்பையும், எல்லோருக்கும் சமமாகக் கொடுத்து விடவில்லை. பெண்கள் பொதுவாக ஆண்களிலும் அழகிற் சிறந்தவர்கள். இது அவர்கட்கு இயற்கை தந்த கொடை. அவர்கள் பெற்றிருக்கும் தெய்வீகப் பெறு அழகு, அவர்கள் பேணுவதில் தவறில்லை. அதனாலேயே அவர்கள் ஆண்களின் போகப் பொருள்கள் ஆகிவிடுவதில்லை. அவ்வாறு பார்ப்பது அணுகு முறையில் ஒரு வக்கிரம். அழகு இயற்கையின் நாணயம் அது உலகு முழுவதும் மதிக்கப்படும் அழகுடை யான அனைத்தும் இயற்கையின் மலர்கள். அவை உலக உயிர்கள் கெல்லாம் இன்பம் தருவான கண்ணுக்கு அழகும், காதுக்கு இனிமையும், கருத்திற்கு அறிவும் இன்ப ஊற்றுகள். இவை போற்றப்பட வேண்டியவை புனிதமானவை. இவற்றுக்கு மாசு கற்பிப்பவர்கள் மனத்தூக்கண மாகடையவர்களேயாவர்.

பெண்கள் எண்ணிக்கையில் மனித சமுதாயத்தில் பாதி. இன்றைய உலகில் ஒரு சமுதாயத்தின் வாழ்வு, வளம், மேம்பாடு அனைத்தும் அதன் உற்பத்தித் திறனைப் பொருத்து இருக்கிறது. பாதித் தொகையின் உற்பத்தித் திறனை முழுமையாகப் பயன்படுத்தாது முடம் செய்த சமுதாயம் முன்னேற இயலாது, என்ன இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும், எதற்காகச் செய்தாலும்

செய்யாவிட்டாலு ஒட்டு மொத்த சமுதாயத்தின் உயர்வுக்காக மட்டுமே பெண்கள் உரிய இடத்தைப் பெற வேண்டும். இந்த விழிப்புணர்வு ஆண்கட்குத்தான் வேண்டுமென்பதில்லை. பெண்கட்கும் வேண்டும். இது ஒரு பொதுத் தேவை. பொதுவான நியதி. இனி நடைமுறைக்கு வருவோம்.

7. பொருளாதாரச் சமத்துவம்

எது எப்படி இருப்பினும் தர்க்க ரீதியாக என்ன முடிவுக்கு நாம்வரினும், தர்மத்தின் அடிப்படையில் எது சரியென்று படினும், அடிமைத் தனத்தை எதிர்க்க முடியாதவன் அடிமையாகத்தான் இருப்பான். ஏழ்மையை எதிர்க்க இயலாதவன் ஏழையாகத்தான் இருப்பான். தனி மனிதனின் தன்னலம் தனக்கேற்பத் தர்க்கத்தைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளும். தர்மத்திற்குப் பொருள் கூறிக் கொள்ளும். எனவே பெண்கள் சமத்துவம் பெறுவதாயின் அவர்கள் சமமாக வேண்டும். அதற்கு அவர்கள் தம் காலில் நிற்கும் தகுதி பெற வேண்டும். எப்படிக்கூட்டிக் கழித்துப் பார்க்கினும் பொருளாதார வலிமை இல்லாது பெண்கள் சமத்துவம் பெற இயலாது.

வேளாண்மை நாகரிகத்தைத் தொடங்கி வைத்தவர்கள் அவர்கள்தான். நிலமும், நிலம் தாங்கிய நீரும் மட்டுமே வளங்களாயிருந்த அந்தச் சமுதாயத்தில் அவர்கள் வேளாண்மையில் சமபங்கேற்றனர். நில உடமை மட்டும் அவர்கட்கு இருந்திருந்தால் பெண்கள் நிலைமையே வேறாக இருந்திருக்கும். சொத்துரிமை இல்லாத சூழ்நிலையில் அவர்கள் சார்ந்து வாழ்பவர்களாவதைத் தவிர்க்க இயலவில்லை. வேளாண்மைச் சமுதாயம் பயிற்சியினடிப்படையில் தொழில் புரிந்த சமுதாயம். அன்றைய பொருளாதார வாழ்வுக்குப் பள்ளிப் படிப்பு இன்றியமையாத தேவையாக இருக்கவில்லை. ஆண்களிலேயே கற்றவர்கள் மிகச் சிலர் என்ற நிலையில் பெண்கள் படிப்பைப் பற்றிக் கூற வேண்டுவதில்லை. கல்வியின் ஒளியும் செல்வத்தின் வலிமையும் இழந்து நின்ற பெண்கள் சார்ந்து வாழ்பவர்களாக இருந்ததில் வியப்பதற் கெதுவுமில்லை.

வேளாண்மை யுகம் தாண்டி, மனித சமுதாயத்தின் ஒரு பகுதி தொழில் யுகத்தில் விழித்தெழுந்த பொழுது சமுதாயத்தில் ஏற்பட்ட மறுமலர்ச்சி ஒரு புறமிருக்க, பொறியியல் துறையில் ஏற்பட்ட சில வளர்ச்சிகள் அந்தந்த நாடுகளில் பெண்கள் பொருளாதார வலிமை பெற உதவின. இவற்றுள் குறிப்பிட வேண்டியவை தட்டச்சும், தொலைபேசியும் தான். இவற்றை விட முக்கியமான ஒரு தொழில் நுட்ப வளர்ச்சியை இங்கு குறிப்பிட வேண்டும்.

பண்டைக் காலத்தில் எல்லாச் சமுதாயத்திலும் பெண்கள் பல முறை கருவுற்றார்கள். பல முறை குழந்தைகளைப் பெற்றெடுத்தார்கள். அவற்றுள் எத்தனை வாழ்ந்தன : எத்தனை மரித்தன என்பது வேறு கேள்வி. பெண்களைப் பொருத்தவரை தாய்மை, ஒரு வயது வரை, முழு நேரப் பணியாகவே இருந்து வந்தது. கருவுறுதல், பெறுதல், பராமரித்தல், கருவுறுதல் என்ற வட்டத்திலேயே அவர்கள் காலம் செலவிடப்பட்டது. எந்த முழு நேரத் தொழிலையும் அவர்கள் மேற்கொள்ள இயலவில்லை. அண்மைக் காலம் வரை முறையான குடும்பக் கட்டுப்பாடு என்பது மனித சமுதாயம் அறியாத சாதனமாக இருந்தது.

**காதலுக்கு வழிவகுத்துக் கருப்பாதை சாத்தக்
கதவொன்று கண்டறிவோம்.**

என்றார் பாரதிதாசன். அப்படிப்பட்ட கதவையமைத்துத் தந்த கடவுள்கள் கருத்தடை முறையைக் கண்டுபிடித்த தொழில் நுட்ப வல்லுநர்கள் தான் அவர்களைத் தான் இன்றைய பெண்ணிய வாதிகள் கடவுளாக வணங்க வேண்டும். மனித சமுதாயம் தோன்றிய நாள் முதல் பெண்கள் விடுதலைக்கும், முன்னேற்றத்திற்கும் கருத்தடைச் சாதனம் செய்த உதவி, ஆற்றிய தொண்டு வேறு யாரும் செய்யவில்லை.

இருபதாவது நூற்றாண்டு, பெண்கள் விடுதலை முயற்சியில். சமத்துவம் காணும் வேள்வியில் மகத்தான முன்னேற்றம் கண்டிருக்கிறது முன்னேறிய நாடுகள் ஒரு புறம் இருக்க, பின் தங்கிய நாடுகளிலும் பெண் கல்வியின் தேவை. உற்பத்தி முயற்சியில் பெண்கள் பங்கு பெற வேண்டியதன் இன்றியமை யாமை ஆகியவற்றை உணரத் தொடங்கியிருக்கின்றனர்.

8. கல்வி

பொதுவாக ஒரு சமுதாயத்தில் எல்லோரும் எழுதப் படிக்கத் தெரிந்தவர்கள் என்ற நிலையினை அடைந்திருந்தால் தான் அவர்கள் அறிவியல், தொழில் நுட்பம் தரும் கருவிகளை, செய்முறைகளை, செய் பொருள்களைப் பயன்படுத்தி முன்னேற முடியும். விடுதலை பெற்றது முதல் நாம் கல்வி பற்றியும், அதன் முக்கியத்துவம் பற்றியும் எழுதியும் பேசியும் வந்திருக்கிறோம்.

உலக வங்கியின் பல அறிக்கைகள் ஒரு சமுதாயத்தின் முன்னேற்றத்திற்குப் பெண் கல்வியின் இன்றியமையாமையைத் தகுந்த ஆதாரங்களுடன், புள்ளி விபரங்களுடன் விளக்கியிருக்கின்றன. அவற்றை நாம் இங்கு விளக்குவது தேவை அன்று.

ஒரு குடும்பத்தில் ஒரு ஆண் கல்வி பெற்றால் அவர் மட்டுமே கல்வியின் ஒளியைப் பெறுகிறார். ஆனால் ஒரு பெண் கல்வி கற்றால் அந்தக் குடும்பமே கல்வியின் ஒளியைப் பெறுகிறது.

என்பது அறிஞருலகம் ஒப்பிய உண்மை. நமது சமுதாயத்தில் ஒளி இழந்து இருண்டு நிற்கும் குடும்பங்கள் எண்ணிலாதவை.

ஏறத்தாழ ஒரு நூற்றாண்டுக்கு முன்னரே பாரதி பெண் கல்வி பற்றித் தெளிவான சிந்தனை கொண்டிருந்தார். பாரதி படைத்த பெண்கள் புதுமைப் பெண்கள். பாரதியின் புதுமைப் பெண்கள் உருவாவதற்குத் துணை நிற்பது அரசியல் அல்ல: பொருளாதாரமல்ல: மரபு அல்ல: மதமுமல்ல: பாரதி கண்ட புதுமைப் பெண்களை உருவாக்கும் சக்தி படைத்திருந்த ஒரே ஒரு சாதனம் கல்வி. அதன் முக்கியத்துவத்தை, 'தமிழ்நாட்டு மாதருக்கு' என்ற தலைப்பில் பாரதி தெளிவாகக் கூறுகிறார்.

அறிவின் வலிமையே வலிமை, அறிவினால் உயர்ந்தோர்களை மற்றோர் இழிவாக நினைப்பதும், அடிமைகளாக நடத்துவதும் சாத்தியப்பட மாட்டா. ஆண் மக்களுக்குச் சமமான கல்வித் திறமை பெண்களுக்குப் பொதுப்படை யாக ஏற்படும் வரை, ஆண் மக்கள் பெண் மக்களைத் தக்கபடி மதிக்க மாட்டார்கள். தாழ்வாகவே நடத்துவார்கள்.

பாரதி இவ்வாறு அறுதியிட்டுக் கூறும்பொழுது இந்தியாவில் எழுதப்படிக்க தெரிந்த பெண்கள் நூற்றுக்கு ஒருவர் போல அல்லது அதற்கும் குறைவாகவே இருந்திருக்கலாம். அவர் வாழ்ந்த காலத்திய கல்வி பற்றிய புள்ளி விபரம் பின் வருமாறு

ஆண்டு	ஆண்கள் சதவிகிதம்	பெண்கள் சதவிகிதம்
1891	11.5	0.5
1901	11.5	0.7
1911	12.6	1.1
1921	14.2	1.9

பெண்கல்வி இந்த அளவிற்குத் தாழ்ந்த நிலையில் இருந்த காலகட்டத்திலேயே பாரதி கல்வி ஒன்றே பெண்கட்கு விடுதலை தரும் சக்தி. சமத்துவம் தரும் சக்தி என்று நம்பினார். எனவே

*உலக வாழ்க்கையின் நுட்பங்கள் தேரவும்,
ஒது பற்பல நூல்வகை கற்கவும்
இலகு சீருடை நாற்றிசை நாடுகள்
யாவும் சென்று புதுமை கொணர்ந்திங்கே
திலகவாள் நுதலார் நங்கள் பாரத
தேசமோங்க உழைத்திடல்*

வேண்டும் என்று பாரதி பாடுகிறார். அவர் பார்வையின் வீச்சு அத்தகையது. இந்தியா விடுதலை பெற்ற காலகட்டத்தில் கூட பெண்களில் எழுதப்படிக்கத் தெரிந்தவர்கள் குறைவாகவே இருந்தார்கள். அவர்கள் 8.9 சதவிகிதம் என்பதோடு ஆண்களை விட ஏறத்தாழ 25 ஆண்டுகள் பின்னால் இருந்தனர். இந்த இடைவெளி குறைவதற்குப் பதிலாகச் சற்று அதிகரித்து 1991-இல் இடைவெளி ஏறத்தாழ 30 ஆண்டுகளாயிற்று. 2001-இல் இந்த இடைவெளி 25 ஆண்டுகட்கும் சற்றுக் கீழானதாகக் குறைந்திருக்கிறது.

விடுதலை பெற்ற இந்தியாவில் கல்வித் துறையில் நாம் திருப்திகரமான முன்னேற்றம் காணவில்லை. கல்வியின் முக்கியத்துவத்தை, யுகம் யுகமாக அறிந்து போற்றிய

பாரம்பரியத்தில் வந்தவர்கள் நமது தலைவர்கள். அரசியலமைப்பு அமலுக்கு வந்து 10 ஆண்டுகள் அதாவது 1961-ஆவது ஆண்டிற்குள் 14 வயது வரை இலவசக் கல்வி அளிப்பதாக நாம் சபதம் எடுத்திருந்தும், அதற்கு மேலும் 40 ஆண்டுகள் தாண்டி 2001-இல் கூட அந்த நிலையை எட்டாதது புரிந்து கொள்ள இயலாத புதிர்தான்.

பொதுவாக நமது சமுதாயம் கற்றவர்களை மதித்தாலும் கல்வியின் உயர்வை முக்கியத்துவத்தை அறிந்திருந்தாலும், எல்லோருக்கும் கல்வி (Universal Education) என்பது நம்முடைய விழுமியங்களில் (Values) ஒன்றாக இருக்கவில்லை. இந்தியாவில் நிறுவன அளவில் பெண்கள் கல்வி அங்கும் இங்குமாக 19-ஆவது நூற்றாண்டில் தான் தொடங்கியது. படிப்படியாக பெண் கல்வியின் தேவை உணரப்பட்டு, ஏற்கப்பட்டது. அந்த நூற்றாண்டின் இறுதிப் பகுதியில் அதாவது 1879-இல் கல்கத்தா பல்கலைக் கழகத்தில் இரண்டு பெண்கள் சேர அனுமதிக்கப்பட்டனர். அவர்கள்:

1. சந்திர முகி போஸ்.
2. கதாம்பினி கங்குலி

அவர்கள் 1882-83-இல் பட்டம் பெற்றனர். இதுவும் எளிதில் நடைபெற்றுவிடவில்லை. ஆரம்பத்தில் கல்கத்தா பல்கலைக் கழகத்தின் ஆட்சிக் குழுவினர் அப்பல்கலைக் கழகத்தை உருவாக்கிய மசோதா (Act) வில் பெண்களை அனுமதிக்க இடமில்லை என்று மறுத்துவிட்டனர். மசோதாவிற்கு ஒரு திருத்தமே தேவைப்பட்டது. கல்கத்தா பல்கலைக் கழகம்தான் வைதிகமானது என்பதில்லை.

1857-இல் உருவாக்கப்பட்ட கல்கத்தா பல்கலைக் கழகம் 1879-இல் பெண்களைக் கல்லூரியில் சேர அனுமதித்தது. ஆனால் 1836-இல் அமைந்த லண்டன் பல்கலைக் கழகம் 1878-இல் தான் அதாவது கல்கத்தா பல்கலைக் கழகத்திற்கு ஓராண்டு முன்னர் தான் பெண்களை அனுமதித்தது. இங்கிலாந்தில் மேரி ராணி ஆட்சி செய்தார் : எலிசபெத் மகாராணி ஆட்சி செய்தார்: விக்டோரியா மகாராணி ஆட்சி செய்தார். ஆனால் இங்கிலாந்தில் 1880 வரை லண்டன் பல்கலைக் கழகத்திலிருந்து ஒரு பெண்பட்டதாரி

வெளிவரவில்லை. புகழ்பெற்ற கேம்பிரிட்ஜ் பல்கலைக் கழகத்தில் (Cambridge University) இருந்து 1948-இல்தான் முதல் பெண்பட்டதாரி வெளியில் வந்தார்.

கடந்த ஐம்பது ஆண்டுகளில் பெண்கள் உயர் கல்வியில் இந்தியா கணிசமாக முன்னேறியுள்ளது. 1998-99 பல்கலைக் கழக மானியக் குழு அறிக்கைப்படி உயர்கல்வி வகுப்புகளில் பெண்கள் 35.0 சதவிகிதம். தமிழ் நாட்டில் பெண்கள் ஆண்களை மிஞ்சிவிட்டனர். 2000-இல் கல்லூரியில் பெண்கள் 52.0 சதவிகிதம் மேலும், கேரளா, பஞ்சாப் போன்ற மாநிலங்களிலும் பெண்கள் 50.0 சதவிகிதத்தை மிஞ்சிவிட்டனர்.

9. பெண்கள் கல்வி

பொதுவாகப் பெண்கள் கல்வி எப்படி அமைய வேண்டும் என்ற கேள்வி அடிக்கடி கேட்கப்படுகிறது. இக்கேள்வியின் அடிப்படையே, வாழ்க்கையின் தேவைகட்கு ஒரு சமுதாயத்தைத் தயார் செய்வதில், ஆண்கட்கும், பெண்கட்கும் சில பிரத்தியேகமான பயிற்சி தேவைப்படுகிறது என்ற நம்பிக்கைதான். இது தொடர்ந்து வரும் மரபுகளின், சமுதாயப் பழக்க வழக்கங்களின் அடிப்படையில் உருவான நம்பிக்கையா, அல்லது இது பகுத்தறிவு ரீதியான காரணங்களின் அடிப்படையில் அமைந்ததா என்ற கேள்வி எழுகிறது. இந்தப் பிரச்சினையை ஆய்வதற்கு முன் நாம் ஓர் அடிப்படைக் கருத்தை எல்லோரும் ஒப்புக் கொண்ட உண்மை (Axiom) என ஏற்றுக் கொண்டு தொடங்குகிறோம். அது பின் வருமாறு :

- சமுதாயத்தில் ஆண்களும், பெண்களும் சமம் : இதை முன்பே வலியுறுத்தியிருக்கிறோம்.
- ஆண்கட்குள்ள சமுதாய, பொருளாதார, அரசியல் வாய்ப்புகள் அனைத்தும் பெறும் உரிமை பெண்கட்கு உண்டு.
- ஆண்கட்குச் சமமாகத் தாங்களும் நடத்தப்படுவது ஏதோ சமுதாய ஏற்பாடன்று. இயற்கையில் அமைந்த பெண்களின் பிறப்புரிமை.

- ஆண்கட்கும், பெண்கட்கும் இடையில் நம்மால் உருவாக்கப்பட்ட சமுதாயப் பொறுப்பில் வேறுபாடு எதுவும் இடம் பெறுவதாயின் அது இருபாலார் நலனும் கருதியதாக, பொதுவான மானுட சமுதாயத்தின் நலன் கருதி, இருபாலாரும் ஏற்றுக் கொண்ட அமைப்பாக இருக்க வேண்டும்.

இந்தப் பின்னணியில் நாம் கீழ்க்கண்ட உண்மைகளைப் பற்றிச் சிந்திப்போம்.

- பெண்கள் தாய்மை ஏற்பவர்கள்.
- பெண்கள் ஆண்களினும் மென்மையானவர்கள்.

இவை இயற்கை நியதி. இவை ஆண்களோ பெண்களோ உருவாக்கிக் கொண்டவையல்ல. விஞ்ஞானமோ, வேறு சக்தியோ இந்த இயற்கை விதியை மாற்றும் வரை இங்கு வாதத்திற்கு இடமில்லை. எனவே, தகுதி என்ற அளவில் இருபாலாரும் எல்லாப் பொறுப்புகட்கும் அடிப்படையில் தகுதியுடையவர்கள் என்பதை ஒத்துக் கொள்ள வேண்டும். ஒத்துக் கொண்ட பின், பெண்கள் ஏற்கும், பெண்கள் மட்டுமே ஏற்கும், இந்த மானுட சமுதாய நீண்ட கால நலன் கருதிய தாய்மை எனும் கடமையை மனத்திற் கொண்டு, அவர்கள் கடமைகள் அமைக்கப்பட வேண்டும். பொறுப்புகள் உருவாக்கப்பட வேண்டும். இது சலுகை அன்று. அவர்கள் பொது நலன் கருதிச் செய்யும் மாபெரும் வேள்விக்கு அவர்கள் பெற வேண்டிய கைம்மாறு. எந்தத் தாய்மை, மானுடத்தின் வாழ்வுக்கும், வளர்ச்சிக்கும், தொடர்ச்சிக்கும் தேவையோ, அந்தத் தாய்மை, பெண் சமுதாயத்திற்குச் சுமையாகி விடக் கூடாது. அவர்கட்குப் பொன்னால் செய்த விலங்காகி விடக் கூடாது. அவர்களை, ஆண்களைச் சார்ந்தே வாழ வேண்டியவர்களாக ஆக்கிவிடக் கூடாது. பெண்கள் கல்வியில் தாய்மை எனும் இந்தக் கூறுபாடு இடம் பெற வேண்டும். ஆணுக்குத் தந்தை எனும் பொறுப்பு உண்டு என்பதை நாம் மறந்து விடவில்லை. வளர்ந்து வரும் ஒரு நாற்று, ஒரு கன்று, எந்த அளவிற்கு மண்ணைச் சார்ந்ததோ அந்த அளவிற்கு அது வித்தைச் சார்ந்ததன்று. ஒரு நாற்று தனது இயற்கையை வித்தினின்றும் பெற்றாலும் அது வாழ்வதும் வளர்வதும் மண்ணில்தான்.

அதே போல பெண்கள் மென்மையானவர்கள் என்பதையும் மனத்திற்கொண்டு சமுதாய வாழ்க்கையில் அவர்கள் கடமை வகுக்கப்பட வேண்டும். அவர்கள் கல்வியும் பயிற்சியும் அமைய வேண்டும்.

நாம் இங்கு மீண்டும் மீண்டும், கூறியது கூறல் எனும் குற்றத்திற்கும் ஆட்பட்டு வலியுறுத்தும் கருத்து ஒன்று :

பெண்கள் தங்கள் இயற்கையொடியைந்து நின்று, தங்கள் தனித்தன்மையைக் காத்துச் சமுதாயத்தில் சமவாழ்வு பெற வேண்டும். அவர்கள் கல்வியில் பயிற்சியில் இந்த அடிப்படை பிரதிபலிக்க வேண்டும்.

தங்கள் இயல்போடு தாரணியை ஆளுவதும் எங்கள் உரிமை எனும் ஏற்றம் விழையாமல்

★ ★ ★

ஆடை அணிதேட ஆடவரை நம்புகின்ற
சாடை யறியாத சமத்துவத்தை நாடாமல்

★ ★ ★

பெண்ணோடு போட்டியிட்டுப் பேதை
ஒரு ஆண்மையில் தன்
கண்ணாடித் தோகையெலாம் கத்தரித்துக்
கொண்டது போல்

★ ★ ★

ஆடவர்க்குத் தாம் சமமாய் ஆகுநிலை, ஆடவர் தம்
கேடனைத்தும் கற்றால்தான் கிட்டுமெனும் தத்துவத்தை

- குலோத்துங்கன், வாயில் திறக்கட்டும்

சில தீவிரவாதிகள் தெரிந்தோ தெரியாமலோ முன் வைக்கிறார்கள். இது பெண்மையின் பெருமையைத் தாழ்த்துவதாகும். முதிர்ச்சி இல்லாத நீண்ட கால விளைவுகள் பற்றிய நினைவில்லாத அணுகுமுறையாகும். அடிப்படையில் தாழ்வு மனப்பான்மையாகும்.

சராசரி அளவில் பெண்கள் ஆண்களினும் மென்மையானவர்கள். மென்மையானவர்கள் என்பதாலேயே வலிமையிற் குறைந்தவர்கள் என்பதில்லை. வலிமை என்பது தசை வலிமை மட்டுமன்று. மனித வலிமை என்பது மனவலிமை : மதி வலிமை.

*'வன்மை' அன்று நம்
வலிமையின் உரைகல்
மலரின், தளிரின்
வளரும் குருத்தின்
மென்மையின் மென்மையர்
விறலினர் என்போம்
மென்மையின் வலியது
வேறெதுமில்லை*

பொறுப்புகளை ஏற்பதில், ஒப்படைப்பதில் இந்த நிதர்சனத்தை மனத்திற் கொள்வதும் முறையாகும். கருவுற்று, பத்துமாதம் சுமந்து, பெற்று, இளமையில் பாலூட்டி, சீராட்டி வளர்க்கும் பணி பெண்களுடையது என்று கூறுவது ஆண்கட்கு மரியாதைக் குறைவன்று. இயற்கையின் நியதியை ஏற்பதாகும். அதே போல உதாரணத்திற்கு, காடுகளில் அலைந்து, மலைகளில் ஏறி, ஆயுதம் சுமந்து எல்லைகளைப் பாதுகாக்கும் பணியைப் பெரும்பாலும் ஆண்கள் ஏற்க வேண்டும் என்பது பெண்கட்குத் தகுதிக் குறைவு அன்று. இந்தப் பணியை அவர்கள் செய்ய இயலாது என்பதுமன்று. தேவைப்பட்டால் அவர்களாலும் செய்ய இயலும்.

On the average, some are physiologically better suited than others for certain responsibilities.

அவ்வளவு தான். இன்று கணிப்பொறியில் பணிபுரிபவர்கள் இரண்டு விதமான பொறுப்புகளில் இருக்கிறார்கள். ஒன்று 'வன் பொருள்' (Hardware) தொடர்பானது. இன்னொன்று 'மென்பொருள்' (Software) தொடர்பானது. இதில் உயர்ந்தது தாழ்ந்தது இல்லை. ஆனால் மென்பொருள் பணி சற்று வசதியானது. வீட்டில் இருந்து கொண்டும் செய்யலாம். நேரம் கிடைக்கும் போது செய்யலாம். இந்த இருவகைப் பணிகளையுமே பெண்கள் செய்யலாம்

என்றாலும் மென்பொருள் பணி அவர்கட்கு மிகுதியும் ஏற்றது. ஏறத்தாழ வாழ்க்கையின் பல பொறுப்புகளை மென்பொருள் பகுதி, வன்பொருள் பகுதி எனப் பிரிக்கலாம். Civil Engineering போன்ற ஒரு துறையை எடுத்துக் கொண்டால், மலைப் பகுதிகளில் ஆற்றின் குறுக்கே அணை கட்டுவதற்காக வெயிலில், மழையில், பனியில், மலையின் சரிவுகளில், பள்ளத்தின் ஆழங்களில் ஏறி, இறங்கிச் செய்யும் தொழில் நுட்பப் பணியும் இருக்கிறது. அதே அணைக்கு அலுவலகத்தில் உட்கார்ந்து கொண்டு வரைபடங்கள், Design தயார் செய்யும் தொழில் நுட்பப் பணியும் இருக்கிறது. இரண்டுமே முக்கியமானது தான். ஆனால் இரண்டாவது வகைப் பணி பெண்கட்கு, அவர்கள் இயற்கைக்கு மிகுதியும் ஏற்றது.

ஒரு நாட்டின் பாதுகாப்பு முயற்சியில் களத்திற்குச் சென்று, டாங்கி (Tank) செலுத்தி, துப்பாக்கியேந்தி, காடு மேடுகளில் ஏறி இறங்கிப் போராடும் பணியும் இருக்கிறது. விமானத்தில் சென்று மீளும் அல்லது மாளும் பணியும் இருக்கிறது. ராடார் போன்ற கருவிகளை இயக்கும் பணியும் இருக்கிறது.

பொருளாதார வாழ்வில் பெண்கள் தங்கள் மென்மைக் கேற்பப் பணிகளை ஏற்பதிலோ அல்லது அப்படிப்பட்ட பணிகளை அவர்கட்குக் கொடுப்பதிலோ ஏற்றத்தாழ்வு பிரச்சினை எதுவும் வர வேண்டுவதில்லை. ஒட்டு மொத்த சமுதாய நலனை மனத்திற்கொண்டு இருபாலாரும் சேர்ந்து செய்து கொள்ளும் ஏற்பாடாக இவை கருதப்பட வேண்டும்.

பாரதியின் புதுமைப் பெண்கள் ஒரு முக்கியமான, அதிகார ஊற்றைத்தொடும் பிரகடனத்தைச் செய்கிறார்கள்.

*பட்டங்கள் ஆள்வதும் சட்டங்கள் செய்வதும்
பாரினில் பெண்கள் நடத்த வந்தோம்*

என்பது அவர்கள் பிரகடனம். நாகரிக வாழ்வு தோன்றிய நாள் முதல் சட்டங்கள் செய்யும் பொறுப்பு ஆண்களிடமே இருந்து வந்திருக்கிறது. பல குறைபாடுகட்கு இது ஊற்றாக அமைந்து விட்டது. சட்டங்கள் செய்யும் இடத்தில் பெண்களின் பார்வை, அணுகுமுறை பிரதிபலிக்கப்படுவது அவர்கட்கு நியாயம்

வழங்கப்பட முக்கியமான தேவையாகும். இன்றைய சமுதாயம் இதை உணர்ந்திருக்கிறது. ஏற்றுக் கொள்கிறது.

அண்மைக் காலங்களில் ஏற்பட்டுள்ள மாற்றங்கள் யாவும் பெண்கள் பொருளாதார விடுதலை பெறச் சாதகமாகவே அமைந்துள்ளன. தகவல் தொழில் நுட்பம் (Information Technology) கணிப்பொறி, தொலை தொடர்புத் தொழில் நுட்பம் (Communication Technology) உயிரியல் தொழில் நுட்பம், அறிவியல் - தொழில் நுட்ப ஆய்வு, பொதுவாகச் சோதனைச் சாலைகளில் ஆய்வு போன்றன, கல்வியும் பயிற்சியும் தேவைப்படும் தொழில்கள். பெரிய அளவில் பெண்கள் பங்கு பெறத்தக்க பணிகள். 1996-97 புள்ளி விபரப்படி இந்தியாவில் அறிவியல், தொழில் நுட்பத் துறைகளில் நேரடியாக ஆய்வில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் 127000 பேர். இதில் பெண்கள் 11000 பேர் மட்டுமே. இதையொத்த பணிகளில் அவர்களது வாய்ப்புக் கணிசமாக உயர வேண்டும்.

இன்று எல்லா நாடுகளிலும் தொழில்களில் Primary Sector, Secondary Sector என்பனவோடு பெரிய அளவில் Service Sector வளர்ந்து வருகின்றது. Service Sector பெண்கட்கு வேலை வாய்ப்பைப் பெரிய அளவில் உருவாக்கும் தன்மையதாகும்.

- பெண்கள் சம வாழ்வு பெற வேண்டும் என்பது அவர்கள் நலனுக்காக மட்டும் அன்று. சமுதாய நலனுக்கும் இன்றியமையாத தேவை.
- பெண்கள் பொருளாதாரத்தில் தற்சார்பு உடையவர்களாக (Self dependent) இருக்க வேண்டுவது, சமத்துவத்திற்கு அடிப்படை. கல்வியும் பயிற்சியும் தான் பெண்கட்கு அதற்கேற்ற வாய்ப்புகளை வழங்க முடியும்.
- கடந்த நூற்றாண்டில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள், மேம்பாடுகள் மேலே கூறியுள்ளவாறு பெண்கள் பொருளாதார வாழ்வில் பங்கு கொள்ளப் பெரிதும், சாதகமாகவே அமைந்துள்ளன.

- சமுதாயத்தில் ஆண்கள், பெண்கள், இருபாலரின் பொறுப்பும் அவர்கள் இயற்கையொடு இணைந்ததாக இருக்க வேண்டும்.
- இயற்கை ஓய்வின்றி, ஒழிவின்றித் தன் வழி செல்வது. மனிதன் நீண்ட காலம் அதன் இயல்புக்கு எதிராகப் போராட முடியாது. போராடக் கூடாது.
- தாய்மையும், மென்மையும், எழிலும் பெண்கட்கு இயற்கை தந்தது. இதில் எதையும், அவர்கள் இழந்துவிடாது பாதுகாக்க வேண்டும்.
- பெண்கள் தங்களுடைய இயற்கை பற்றிப் பெருமிதம் கொள்ள வேண்டும். தங்கள் பெண் தன்மையை இழக்காது பெண்கள் என்னும் பெருமிதத்துடன் சமவாழ்வு கோர வேண்டும். சமவாழ்வு பெற வேண்டும். இது இயன்ற ஒன்று. அவர்கட்கும் மனித சமுதாயத்திற்கும் ஏற்ற ஒன்று.

[12.10.1999 இல் நடைபெற்ற
அவினாசிலிங்கம் பெண்கள்
மனை இயல் மற்றும் உயர் கல்வி நிறுவனத்தின்
(நிகர்நிலைப் பல்கலைக் கழகத்தின்)
11-ஆவது பட்டமளிப்பு விழாவில்
டாக்டர். வா.செ.கு ஆற்றிய
உரையைத் தழுவியது]

தொலை நிலைக் கல்வி : சில சிந்தனைகள்

---

1. கல்வி : நாளைய நிறுவனங்கள்

மேலாண்மைத் துறையில் வசிட்டர் என்று கருதப்படும் பீட்டர் ட்ருக்கர் (Peter Drucker) பல்கலைக் கழகங்களின் எதிர்காலம் பற்றிக் கீழ்க்கண்டவாறு கூறுகிறார் :

இன்றிலிருந்து 30 ஆண்டுகட்குப்பின் பெரிய பல்கலைக் கழக வளாகங்கள் நினைவுச் சின்னங்களாகிவிடும். பல்கலைக் கழகங்கள் நிலைத்திருக்க மாட்டா.... உயர் கல்வி ஆழ்ந்த சோதனைச் சூழ்நிலையின் மையத்தில் சிக்கி நிற்கிறது. கல்லூரிகள் மாணவர்கள் தங்கிப் படிக்கும் நிறுவனங்களாக நிலைத்திருக்க மாட்டா. இன்றைய கட்டடங்கள் எதிர்காலத் தேவைகட்கு, முற்றும் பொருத்தமற்றவை.

அவர் பெரும்பாலும் எதிர்காலத்தில் கல்வி கற்பது முழுமையாகக் கல்வி வளாகங்கட்கு வெளியே, இணையத் தளம், இணையம் (Internet) வழிதான் நடைபெறும் என்ற நம்பிக்கையில் இவ்வாறு கூறியிருக்கக் கூடும். கல்வித் துறையில் இணையம் மாபெரும் பங்கு வகிக்கும் என்பதை நாம் உணர்கிறோம். ஆனால் 1088-இல் இத்தாலியில் தொடங்கிய பொலோனா (Bologna) பல்கலைக் கழகம் முதல் இன்று வரை பல்கலைக் கழகங்கட்கு ஏறத்தாழ 1000 ஆண்டு வரலாறு உண்டு. இன்றைய உயர் கல்வித் தேவையை எதிர் கொள்ள உலகில் வாரத்திற்கொரு புதிய பல்கலைக் கழகம் உருவாகி வருகிறது. இந்தியாவில் நாம் 1995-96 முதல் 1998-99 வரையிலான காலப் பகுதியில் சராசரி ஒவ்வொரு வாரத்திற்கும் 10 புதிய கல்லூரிகளை நிறுவி வந்திருக்கிறோம். இவையெல்லாம் 30 ஆண்டு காலத்திற்குள்ளோ, அல்லது அதற்குப் பின்னரோ விரைவில் மறைந்து விடும் என நாம் நம்பவில்லை. கல்வி இருக்கும் வரை கற்பவர்கள், கற்பிப்பவர்கள் இருப்பார்கள். வகுப்பறைகளும் பாடங்களும் தொடரும். கல்விக்கு ஒரு சாதனத்தைப் பயன்படுத்தும்பொழுது அந்தச் சாதனம் பயில்வோர்கட்கு இருக்குமா? இருப்பதாக வைத்துக் கொண்டாலும் பயன்படுத்தும் பயிற்சி பெற்றிருப்பார்களா என்பதையும் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். ஒரு சாதனம் புதியது என்பதாலேயே அது வரவேற்கத் தக்கதாகி விடாது. 1999-இல் தென் ஆசியாவிலுள்ள மக்களில் இணையம் பயன்படுத்துவோர் 0.04 சதவிகிதத்தினர்தான். ஆனால் பல்கலைக் கழகங்களும் பல்கலைக் கழகப் பயிற்று முறைகளும் மாபெரும் புரட்சியை, இதுவரை காணாத மாற்றங்களை எதிர் கொள்ள வேண்டும் என்பதை நாம் முழுமையாக உணர்கிறோம். இதற்கான காரணங்கள் பின்வருமாறு.

2. கல்வி : நாளை காமதேனு

இருபதாம் நூற்றாண்டில் மக்கட் தொகை 150 கோடியில் இருந்து 600 கோடியாக, நான்கு மடங்கு உயர்ந்தது - உலகப் பொருளாதாரம் 17 மடங்கு வளர்ந்தது. இந்த வளர்ச்சி சம அளவில் உலக நாடுகட்குச் செல்லவில்லை. மக்கட் பெருக்கம் பெரும் பகுதி

வளரும் நாடுகட்குச் சென்றது. பொருளாதார வளர்ச்சி முன்னேறிய நாடுகட்குச் சென்றது. இன்று ஒரு புறம் ஏழை நாடுகள், இன்னொரு புறம் பணக்கார நாடுகள் என உலகு இரண்டாகப் பிரிந்து நிற்பதைக் காண்கிறோம்.

முன்னேறிய நாடுகளில் உள்ள 20 சதவிகித மக்கள் 86 சதவிகிதம் உலக வருமானத்தை அனுபவிக்கிறார்கள். வளரும் நாடுகளில் அடித்தளத்தில் உள்ள 20 சதவிகித மக்கள் பெறுவது கேவலம் 1.0 சதவிகிதம் தான். நம்ப இயலாத ஏற்றத் தாழ்வு : ஆனால் உண்மை. வளர்ந்த நாடுகளின் வளத்திற்கு, இயற்கை வளங்கள் மட்டும்காரணமன்று. நாட்டின் பரப்புக் காரணமன்று. அந்த நாடுகள் அடைந்திருக்கும் கல்வித் தகுதிதான் அடிப்படையான காரணம். இது அனைவராலும் இன்று ஒப்புக் கொள்ளப்பட்ட உண்மை. எனவே ஏழை நாடுகளாக இருப்பவை கல்வி வளர்ச்சியின் மூலம் தான் கதிமோட்சம் காண வேண்டும். இதன் விளைவாக மனித வரலாற்றில் என்றுமில்லாத அளவிற்குக் கல்வி ஒரு முக்கிய இடத்தைப் பெற்று நிற்கிறது. *நமது வறுமை ஒழிப்புப் போரின் படை, ஆயுதம் தாங்கிய வீரர்களைக் கொண்டதன்று. நிர்வாகிகளைக் கொண்டதன்று. அரசியல் வாதிகளைக் கொண்டதன்று. அது அறிவு வளம் பெருக்கும் ஆசிரியர்களைக் கொண்டது. ஆய்வாளர்களைக் கொண்டது. இன்றைய தேவைகள்*

- i. சமுதாயம் முழுவதும் தழுவிய கல்வி (Universal Education)
- ii. இளக்கம் (Flexibility) நிறைந்த கல்வி முறை
- iii. கல்வித் துறையின் உற்பத்தித் திறனில் (Productivity in Education) கணிசமான அதிகரிப்பு.
- iv. வாழ்நாள் முழுவதும் கற்க வசதி (Lifelong Education)
- v. கல்வி எல்லோருக்கும் எட்டுவதற்கான வாய்ப்பு (Accessibility to all)

வகுப்பறைக் கல்விமுறை இவை அனைத்தையும் தன்னுள் கொண்டது அன்று. தொலை நிலைக் கல்விதான் (Distance Education) இத்தகைய தேவைகளை நிறைவேற்ற முடியும். இது

கல்வியின் பரிணாம வளர்ச்சியில் மூன்றாவது கட்டம். முதலில் குருகுலக் கல்வி முறை இருந்தது. இதன் மூலம் இன்றும் நடனம் கற்கலாம்; சங்கீதம் கற்கலாம்; இந்தியத் தத்துவம் போன்ற ஏதாவது ஒரு குறிப்பிட்ட பாடம் கற்கலாம். ஆனால் பல துறைகளைக் கொண்ட பொறியியல் கல்வியோ, மருத்துவக் கல்வியோ பெற இயலாது. மேலும் தேவையான எண்ணிக்கையில் துறை வல்லுநர்களை உருவாக்கவும் குருகுலக் கல்விமுறை பொருந்தாது. இந்தப் பின்னணியில்தான் இன்றைய வகுப்பறைக் கல்வி வந்தது. அது காலப் போக்கில் மிகப் பெரிய அளவில் வளர்ந்திருக்கிறது. ஆனால் இக்கல்வி முறை இறுக்கம் நிறைந்தது. வகுப்பறைக்கு வர முடிந்தவர்கள் மட்டுமே பெறக் கூடியது. பணியிலிருப்போர் மேலும் பயிலும் வாய்ப்பில்லாதது. தொழில் நுட்ப வளர்ச்சியைப் பயன்படுத்தாது. கைத் தொழில் (Craft) நிலையில் செயல்படுவது. எனவே குறைந்த உற்பத்தித் திறன் (Productivity) கொண்டது. எளியவர்களுக்கு எட்டாதது. இந்தச் சூழ்நிலையில்தான் கல்வியின் பரிணாம வளர்ச்சியின் மூன்றாவது கட்டமாகத் 'தொலை நிலைக் கல்வி' (Distance Education) உருப்பெற்றது.

3. தொலைநிலைக்கல்வி

கடந்த நாற்பது ஆண்டுகட்குள் தொலைநிலைக் கல்வியில் நான்கு தலைமுறை வளர்ச்சிகள் இடம் பெற்று விட்டன. அவை பின் வருமாறு

- I. அஞ்சல் மூலம் அச்சடிக்கப்பட்ட நூல்கள், சிற்றேடுகள், பயிற்சிகள்
- II. வானொலி, தொலைக்காட்சி மூலம் பாடங்கள்; ஒலிப்பேழைகள், ஒளிப் பேழைகள்; கணிப்பொறி வழி பாடங்கள்
- III. வானொலி, தொலைக்காட்சி மூலம் வகுப்பறை போல மாணவர் ஆசிரியரிடை கருத்துப் பரிமாற்றம் (Teleconferencing)
- IV. இணையம் வழி கல்வி.

தொலை நிலைக் கல்வி முறை முன்பே இருக்கின்ற பல்கலைக் கழகங்களின் ஒரு பகுதியாக மட்டுமே ஆரம்பத்தில் இருந்தது. பிரிட்டன், முதன் முதலாக 'U.K. திறந்த நிலைப் பல்கலைக் கழகம்' (U.K. Open University) என்ற பெயரில் ஒரு பல்கலைக் கழகத்தை 1969-இல் உருவாக்கியது. அதன் பின்னர் தான் தொலை நிலைக் கல்வியின் தீவிரமான வளர்ச்சி தொடங்கியது. ஐரோப்பாவில் முன்பே இரண்டொரு நிறுவனங்கள் பல்கலைக்கழகத் தகுதியுடன் தொடங்கப்பட்டிருந்தாலும், திறந்த நிலைப் பல்கலைக் கழகங்கட்கு முன்னோடி, தாய் நிறுவனம் எனக் கணிக்கத்தக்கது U.K. திறந்த நிலைப் பல்கலைக் கழகம் தான் (U.K. Open University). மேலும் அதன் தரத்தாலும், தகுதியாலும் தான் இன்று திறந்த நிலைப் பல்கலைக் கழகங்கட்கு ஓர் ஏற்பும், மதிப்பும் உலக அளவில் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இன்று உலகில் ஆயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட திறந்த நிலைக் கல்வி நிறுவனங்கள் இருக்கின்றன. தோராயமாக 40,000 பாடங்கள் (Courses) அவற்றின் மூலம் கற்பிக்கப்படுகின்றன. திறந்த நிலைக் கல்வி நிறுவனம் என்பதும், தொலை நிலைக் கல்வி நிறுவனம் என்பதும், திறந்த நிலைப் பல்கலைக் கழகம் என்பதும் ஒரே பொருளில் தான் இன்று பயன்படுத்தப்படுகிறது. பொதுவாக:

- குடும்பப் பெண்கள்
- உயர் கல்வி பெற இயலாத நிலையிலுள்ள நலிந்தவர்கள்
- மலைப் பிரதேசம் போன்று கல்வி வசதி எட்டாத தூரத்தில் வாழ்பவர்கள்
- பணியில் இருந்து கொண்டு பட்டம் பெறுவதற்காகவோ, அல்லது தமது துறை அறிவை மேம்படுத்திக் கொள்வதற்காகவோ பயில விரும்புவவர்கள்

எனப் பலதரப்பட்டோருக்கும் கல்வி வாய்ப்பைப் பெரிய அளவில் உருவாக்கிக் கொடுத்திருக்கும் சிறப்பு தொலை நிலைக் கல்வியைச் சாரும்.

- தொலைநிலைக் கல்வி வகுப்பறைக்கு வெளியேயும் நடக்கும் : வளாகம் தாண்டியும் இடம் பெறும். இடங்கட்கு

இடையேயிருக்கும் தூரம் தொலை நிலைக் கல்விக்கு ஒரு பொருட்டன்று. அது தூரத்தை வென்ற ஒரு கல்வி முறை.

- கல்வி என்றால் நாம் முதலாவது வகுப்பில் தொடங்கி இளநிலை அல்லது முதுநிலை பட்டம் வரை அல்லது ஆறு வயது முதல் 24 வயது வரை ஆணோ, பெண்ணோ பெறுவது என வைத்திருக்கிறோம். தொலைநிலைக் கல்விக்கு வயது வரம்பில்லை. ஆயுள் முழுதும் கற்கலாம். தொலைநிலைக் கல்வி வயதை வென்ற கல்வி முறை.
- கல்வி இருக்கும் இடத்திற்குக் கற்பவர்கள் சொன்னது மாறி, கற்பவர்கள் இருக்கும் இடத்திற்குக் கல்வியை எடுத்துச் செல்லும் கல்வி முறை.
- வீடு, டிஸ்கோ, வெளியிலோ, அலுவலகத்திலோ, பயணிக்கும் வாகனத்திலோ எந்த இடத்திலும் கற்கலாம். காலை, நண்பகல், மாலை, இரவு என எந்த நேரத்திலும் வசதியை அனுபவித்தாகக் கற்கலாம்.
- இயன்றவரை தகுதியுள்ள எல்லோருக்கும் எட்டுவது: எல்லோரையும் எட்டும் திறன் கொண்டது.

இந்தியாவில் இன்று பத்து திறந்த நிலைப் பல்கலைக் கழகங்கள் இருக்கின்றன 70 பொதுப் பல்கலைக் கழகங்கள் சிறிய அளவிலோ பெரிய அளவிலோ தொலை நிலைக் கல்வி வகுப்புகள் நடத்துகின்றன. இந்தியாவில் உயர் கல்வி பயில்பவர்களில் ஏறத்தாழ 200 விழுக்காடு மாணவர்கள் தொலை நிலைக் கல்வி வழி பயில்கிறார்கள்.

இன்று (1993-94) இந்தியாவில் 227 பல்கலைக் கழகங்கள், 11089 கல்யாணிகள் இருக்கின்றன ஆனால் 17 - 21 வயது இளைஞர்கள் நூற்றுக்கு 6 அல்லது 7 பேர் மட்டுமே உயர் கல்வி பெறுகிறார்கள். முன்னேறிய நாடுகளில் இதன் சராசரி விழுக்காடு 51. மத்திய தர உயர்ப்பாடல் நாடுகளில் 21 நாம் 10 விழுக்காட்டை எட்டுவதனால் கூட இந்நாட்டின் வசதிகளை 50 சதவிகிதம் அதிகரிக்க வேண்டும். இது நம்முடைய முறையில் இயல்வதன்று. இந்தச் சூழ்நிலையில் தொலைநிலைக் கல்வி நமக்குக் கை கொடுக்கிறது. பொருளாதார

அளவில் அரசைப் பொருத்த வரை தொலைநிலைக் கல்வியின் சாதகமான கூறுபாடுகள் பின் வருமாறு.

- உற்பத்தி திறன் அதிகம்
- உருவாக்கப்பட்ட சாதனங்களை ஒரே சமயத்தில் மிகப் பலர் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம்.
- இருக்கின்ற கட்டடங்கள், நூல் நிலையங்கள் ஆகியவற்றை அவை பயன்படுத்தப்படாத நேரங்களில் பயன்படுத்திக் கொள்ளும் வசதி இருக்கிறது.

உலக வங்கிக்காக நான் தெற்கு ஆசியப் பகுதியில் உள்ள திறந்த நிலைப் பல்கலைக் கழகங்கள் பற்றிய ஓர் ஆய்வை மேற்கொண்டேன் (1993). அந்த ஆய்வின் படி கல்விச் செலவு என்று வரும்பொழுது, வகுப்பறைக் கல்வியோடு ஒப்பிட்டால் இளநிலைப் பட்டத்திற்கு இந்திரா காந்தி தேசியத் திறந்த நிலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் செலவு 36.5 சதவிகிதம் : யஷ்வந்த் ராவ் சவன் மகாராட்டிர திறந்த நிலைப் பல்கலைக் கழகத்தின் செலவு 40.4 சதவிகிதம் : ஆந்திராவிலுள்ள அம்பேத்கார் திறந்த நிலைப் பல்கலைக் கழகம் 14.2 சதவிகிதம் : அறிவியல் பட்டப் படிப்பிற்கு இலங்கை திறந்த நிலைப் பல்கலைக் கழகத்தின் செலவு 54 சதவிகிதம். இந்தோனேஷியா 16 முதல் 50 சதவிகிதம். தாய்லாந்து, பெரும்பாலும் 2 முதல் 12 சதவிகிதம்.

பொதுவாகச் செலவு பல அம்சங்களைப் பொருத்திருக்கிறது.

- மாணவர்கள் எண்ணிக்கை அதிகமானால் சராசரி செலவு குறையும்.
- சோதனைச் சாலைகள், பட்டறைப் பயிற்சி போன்றவை இல்லாதிருந்தால் செலவு குறையும்.
- எந்த ஒரு பாடமாயினும், அதைக் கற்பிப்பதற்குப் பல்கலைக் கழகங்கள் அமைத்துக் கொடுக்கும் சாதனங்களைப் பொருத்துச் செலவு மாறும்.

தொலை நிலைக் கல்வியின் உற்பத்தித் திறன் அதிகமாக இருப்பதால் அதன் செலவு குறைவாக இருப்பதில் வியப்பொன்று

மில்லை. அதே சமயத்தில் அரசின் நிதி உதவி அறவே இன்றி ஒரு திறந்த நிலைப் பல்கலைக் கழகம், செயல்பட வேண்டுமென எதிர்பார்ப்பது முறை ஆகாது. பொதுவாக ஏழை எளியவர்கட்கு, கல்வி வாய்ப்புகள் எட்டாத சூழ்நிலையில் வாழ்பவர்கட்கு உதவும் நிறுவனம் என்றும் பிரகடனம் செய்கிறோம். எனவே இந்த எதிர்பார்ப்புகள் ஒன்றுக்கொன்று முரணானவை. நடைமுறைக்கு ஏற்ற அணுகு முறை தேவை.

இப்பொழுது பெரும்பாலான நாடுகளில் திறந்த நிலைப் பல்கலைக் கழகத்திற்கு நிதியுதவி பற்றிய முறையான கொள்கை இல்லை. நிதியுதவி தொடர்பாக அரசு ஓர் கொள்கையை உருவாக்க வேண்டும். அதற்கு உதவும் வகையில் இதையொத்த மாநாடுகள் பரிந்துரை வழங்க வேண்டும்.

4. தொலைநிலைக் கல்வி : தரம்

பொதுவாக, தொலை நிலைக் கல்வியின் தரம் பற்றிய ஐயம் எழுப்பப்படுகிறது. பிரிட்டனில் திறந்த நிலைப் பல்கலைக் கழகத்தின் பட்டங்கள் சிறப்பாக மதிப்பிடப்படுகின்றன. பிரிட்டனில் பொதுப் பொறியியல் (General Engineering) என்ற பாடத்தின் தரம் பற்றிய ஆய்வு நடத்தப்பட்டது. *பிரிட்டனின் திறந்த நிலைக் பல்கலைக் கழகப் பாடத்தின் தரம், தலைசிறந்த உயர் கல்வி நிறுவனங்களான இம்ப்ரீரியல் தொழில் நுட்பக் கல்லூரி (Imperial College of Technology), ஆக்ஸ் ஃபோர்ட் பல்கலைக் கழகம், கேம்பிரிட்ஜ் பல்கலைக் கழகம் ஆகியவற்றின் தரத்தை விட உயர்ந்ததாக மதிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.* தாய்லாந்தில் சுகோதாய் தம்மதிராட் திறந்த நிலை பல்கலைக் கழகத்தின் பாடங்கள், பட்டங்கள் பெரிதும் மதிக்கப்படுகின்றன. இலங்கையிலும் மேற்படிப்புக்குத் தொடர்வதற்கோ, அரசுப் பதவிகட்கோ திறந்த நிலைப் பல்கலைக் கழகப் பட்டங்கள் ஏற்கப்படுவதில் எந்த இடையூறும் இல்லை. இந்தியாவில் *இந்திராகாந்தி தேசிய திறந்த நிலைப் பல்கலைக் கழகத்தின் M.B.A., B.Lib.Sci., போன்ற பட்டங்கள் பெரிதும் மதிக்கப்படுகின்றன.* எனவே

தொலை நிலைக் கல்வியில் தரத்தை நிலை நிறுத்த முடியும் என்பது நிறுவப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இந்தியாவில் பல பல்கலைக் கழகங்கள் தங்களது தொலை நிலைக் கல்வி மூலம் வருவாய் தேடும் அவலத்தினால் தொலை நிலைக் கல்வியின் தரம் கேள்விக் குறியாக இருக்கிறது. எந்தத் துறையிலும் தரம் என்பது செயல்படுத்துபவர்களின் குறிக்கோளைப் பொருத்தது. ஆசையைப் பொருத்தது. திறமையைப் பொருத்தது. வகுப்பறைக் கல்வியிலும் எல்லாப் பல்கலைக் கழகங்களும் ஒரே தரத்தினவல்ல. ஒரே பல்கலைக் கழகத்தில் கூட, எல்லாத் துறைகளும், எல்லாக் கல்லூரிகளும், ஒரே தரத்தினவாக இருப்பதில்லை.

இந்தச் சமயத்தில் இந்தியாவின் பல்கலைக் கழகங்கள் பல செயல்படுத்தும், அஞ்சல் வழிக் கல்வி அல்லது தொலை நிலைக் கல்வி பற்றிக் கூற வேண்டும். பெரும்பாலான பல்கலைக் கழகங்கள் தங்களது நிதிப் பற்றாக்குறையை ஈடுகட்டவே இந்த வகுப்புகளை நடத்துகின்றன. மாணவர்களிடம் பெறும் தொகையை அந்த மாணவர்கட்காகச் செலவு செய்வதில்லை. **கல்வியை வணிகமயமாக்கி இருப்பதில் முதல் நிலைக் குற்றவாளிகள் இந்தப் பல்கலைக் கழகங்களே.** இதில் அரசுக்கும் பொறுப்புண்டு. கல்வியின் தரம் தாழ்வதற்கும் பல்கலைக் கழகப் பட்டங்கட்குக் களங்கம் ஏற்படுவதற்கும் இவர்கள் பங்களிப்புப் பெரிது, மிகப் பெரிது.

5. புதிய கருவி

தொலை நிலைக் கல்வி ஒரு புதிய துறை; இதற்கெனத் தனியான சில திறமைகள் தேவை. திறமையைப் பெறப் பயிற்சிகள் தேவை. ஆசிரியர்கள், நிர்வாக அலுவலர்கள் அனைவரும் பயிற்சி பெறுவதற்கான வசதிகளைப் பல்கலைக் கழகங்கள் உருவாக்க வேண்டும்.

திறந்த நிலைப் பல்கலைக் கழகங்களின் நிர்வாகம் சற்றுச் சிக்கலானது. பொதுப் பல்கலைக் கழகங்களில் இரு பிரிவுகள் உண்டு. 1. கல்விப் பிரிவு (Academic Subsystem) 2. நிர்வாகப் பிரிவு (Administrative Subsystem). திறந்த நிலைப் பல்கலைக்

கழகம் இந்த இரண்டுடன் மூன்றாவதாக தொழில் பிரிவையும் (Industrial Subsystem) கொண்டது. இவை ஒன்றுக்கொன்று தொடர்புடையவை. ஒன்றோடொன்று இணைந்து செயல்பட வேண்டியவை. திறந்த நிலைப் பல்கலைக் கழகங்களின் நிர்வாகம் பற்றிய மரபுகள் இன்னும் உருவாகவில்லை. அதற்கான பரிந்துரைகள் பற்றியும் இம்மாநாடு சிந்திக்க வேண்டும்.

தொலை நிலைக் கல்வி ஒரு புதிய கருவி. வலிமை வாய்ந்த கருவி. இருப்பினும் ஒரு கருவியின் பயன் அதைக் கையாள்பவரின் நிபுணத்துவத்தையும் பொருத்தது. பதினைந்துக்கு மேற்பட்ட ஆசிய நாடுகளிலிருந்து ஏறத்தாழ நூறு நிபுணர்கள் கூடியிருக்கிறீர்கள். வளர்ந்த நாடுகளிலிருந்து நிபுணர்கள் சிலரும் பங்கேற்கின்றனர். உங்கள் பரிந்துரை இந்தப் புதிய துறை வேரூன்றி, விழுதிறங்கி வளரவும், பரவவும் வழி செய்யும் என நம்புகிறேன்.

(3,4, 5 நவம்பரில் தில்லியில் நடைபெற்ற சர்வதேச தொலைநிலைக் கல்விக் கழகத்தின் (International Council for Distance Education) ஆசியப் பிராந்திய மாநாட்டில் ஆற்றிய தொடக்க உரையின் சுருக்கம்: தினமணி 28.11.2000)

5

தொழிற்கல்வி

1. விடுதலைக்குப் பின் இந்தியா

இந்தியா விடுதலை பெற்ற நாள்முதல் நாம் பல துறைகளிலும் மேம்பாடடைய, முன்னேற்றம் காணப் பெரிதும் முயன்று வருகிறோம். மிகச் சுருக்கமாகச் சொல்வதானால் ஒரு வேளாண்மை நாகரிகச் சமுதாயத்தை, தொழில் நாகரிகச் சமுதாயமாக மாற்றும் மாபெரும் பணியில் ஈடுபட்டிருக்கிறோம். இந்தக் குறிக்கோளின் பல கூறுபாடுகளில் கணிசமான வெற்றியும் கண்டிருக்கிறோம். சான்றாக :

- தொடர்ந்து உணவுப் பற்றாக்குறையைச் சந்தித்து வந்த நாம் உணவுப் பொருள் தேவையில் தன்னிறைவு பெற்றிருக்கிறோம்.
- பால் உற்பத்தியில் உலகில் முதல் இடத்தைப் பெற்றிருக்கிறோம்.
- தொழில் வளர்ச்சியில் உலகில் பத்தாவது இடத்தைப் பெற்றிருக்கிறோம்.

- விண்வெளியில் செயற்கைக் கோளை அனுப்பும் திறன் பெற்றுள்ள ஆறு நாடுகளில் இந்தியாவும் ஒன்று.
- அணு ஆயுதத் தயாரிப்புத் திறன் கொண்ட ஆறு நாடுகளில் நாமும் இடம் பெற்றிருக்கிறோம்.
- தகவல் தொழில்நுட்பத் துறையில் நமது நாடு பெருமைப்படத்தக்க முன்னேற்றம் கண்டிருக்கிறது.

இவைபோன்று இன்னும் சில கூற இயலும். எனினும் நமது முன்னேற்றமும், வளர்ச்சியும் மனத்துக்கு நிறைவு தருவனவாக இல்லை.

2. வறுமை : எழுத்தறிவின்மை

இந்தியா ஓர் ஏழைநாடு என்ற களங்கம் இன்னும் நீங்கவில்லை. நமது மக்களில் 1998-கணிப்புப்படி 30 சதவிகிதத்தினர் வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழ் இருக்கின்றனர். அது இப்பொழுது 26 சதவிகிதமாகக் குறைந்திருப்பதாகக் கூறப்படுகிறது. மனிதவள மேம்பாட்டு மதிப்பீட்டில் (Human Development Index 1999) 174 நாடுகளில் நாம் 132-ஆவது இடத்தில் கீழே இருக்கிறோம். நமது அண்டை நாடுகளான இலங்கை, தாய்லாந்து போன்றவை எழுதப் படிக்கத் தெரிந்தவர் தொகையில் 90 சதவிகிதத்தைத் தாண்டி விட்டன. நாம் இன்றும் 70 சதவிகிதத்தை எட்டவில்லை. (1991-இல் 51.6%)* இதற்கான காரணங்கள் ஒன்று இரண்டு அல்ல. அவை பல. மேலும் பலதரப்பட்டவை. எனினும் ஒரு முக்கியமான காரணத்தை நாம் இங்கு குறிப்பிட வேண்டும்.

ஒரு நாட்டின் செல்வம் அந்த நாட்டு மக்களின் உற்பத்தித் திறனை (Productivity) பொருத்து இருக்கிறது. இன்று முன்னேறியுள்ள பணக்கார நாடுகட்கும், முன்னேறும் கட்டத்திலுள்ள ஏழைநாடு கட்கும் இருக்கும் உண்மையான வேறுபாடு இந்த நாடுகளில் இருக்கும் மக்களின் உற்பத்தித் திறனில் (Productivity) இருக்கும் வேறுபாடுதான். முன்னேறிய நாடுகளிலுள்ள தொழில் வினைஞர்கள் :

★ 2001 - புள்ளிவிபரப்படி 65.4%

- அறிவியல், தொழில்நுட்பம் அவ்வப்பொழுது தரும் புதிய கருவிகளை, புதிய செய்முறைகளைப் பெறுகிறார்கள்.
- அறிவியல், தொழில்நுட்பம் தரும் புதிய கருவிகளை, புதிய செய்முறைகளைப் பயன்படுத்துவதற்கு வேண்டிய கல்வியும், பயிற்சியும் பெற்றிருக்கிறார்கள்.

நமது நிலைமை அப்படியில்லை. நமது மக்கள் தொகையில் 36.4 சதவிகிதத்தினர் தொழில் புரிவோர்களாக இருக்கின்றனர். இவர்களில் ஏறத்தாழ 10.0 சதவிகிதத்திற்கும் குறைவானவர்கள் மட்டுமே அமைப்புச் சார்ந்த பகுதியில் (Organized Sector) வேலை செய்கிறார்கள். இவர்கள் ஓரளவு தங்கள் வேலைக்கு வேண்டிய பயிற்சியும் படிப்பும் பெற்றிருக்கிறார்கள். ஆனால் மீதமுள்ள 90.0 சதவிகிதத்தினர் அமைப்புச் சாராத பகுதியில் (Un-organized Sector) பணிபுரிகிறார்கள். இவர்கட்குப் பெரும்பாலும் அவர்கள் பணிக்கேற்ற பயிற்சி இல்லை. படிப்பும் பலருக்கில்லை. படிப்பிருப்பவர்கட்கும் பயிற்சி இல்லை. இவர்களுடைய உற்பத்தித்திறன் (Productivity) மிகவும் குறைவு. ஒரு சமுதாயத்தின் தொழில் வினைஞர்களில் 90.0 சதவிகிதத்தனருடைய உற்பத்தித்திறன் குறைவாக இருக்கும்பொழுது அமைப்புச் சார்ந்த பகுதியிலுள்ள தொழில் வினைஞர்கள் 10.0 சதவிகிதத்தினரின் உற்பத்தித்திறன் எவ்வளவு உயர்ந்தாலும் செல்வ வளர்ச்சியில் பெரிய மாற்றம் ஏற்படப் போவதில்லை. எனவே நாம் இந்த அம் சத்தின் மீது நம் கவனத்தைப் பெரிய அளவில் திருப்ப வேண்டும்.

மேம்பாடு (Development) என்பது சற்றுச் சிக்கலானது. பல பரிமாணங்களைக் கொண்டது. பரந்து வளர்ந்திருக்கும் கைத்தொழிலை அடிப்படையாகக் கொண்டு நிற்கும் வேளாண்மைப் பொருளாதாரத்தைப் படிப்படியாகத்தான் தொழில் நுட்பம் சார்ந்த பொருளாதாரமாக மாற்ற இயலும். பொருளாதார வாழ்வின், சமுதாய வாழ்வின் எண்ணற்ற துறைகளிலும் படிப்படியாகத்தான் உற்பத்தித் திறன் வளர வேண்டும்.

- ஒரு தச்சர் நவீனமான கருவிகளைப் பயன்படுத்துவதன் மூலம் ஒரு சாமான் செய்த இடத்தில் மூன்று சாமான்கள் செய்ய வேண்டும்.

- ஒரு விவசாயி புதிய விதை, புதிய வேளாண்மை முறைகளை அறிந்து ஒரு கிலோகிராம் விளைந்த இடத்தில் மூன்று கிலோகிராம் விளைவிக்க வேண்டும்.
- புதிய கருவிகளை, புதிய உத்திகளைப் பயன்படுத்துவதன் மூலம் அலுவலகத்தில் ஐந்து கோப்புகளைப் பார்த்த ஓர் அலுவலர் பத்துக் கோப்புகளைப் பார்த்து முடிக்க வேண்டும்.

பொதுவாக, கைவினைஞர்கள் (Craftsmen), தொழில்நுட்ப வினைஞர்கள் (Technicians) மட்டத்தில் உற்பத்தித் திறனைக் கணிசமாகப் பெருக்கும் அளவிற்குத் தேவையான அளவில் மனித வளத்தை உருவாக்கும் பயில் நிலையங்களையும் பயிற்சி நிலையங்களையும் நாம் உருவாக்கவில்லை. கீழ்க்கண்ட விவரங்கள் நிலைமையை விளக்கும். 1998-99 நிலவரப்படி நமது நாட்டில் உள்ள ITI (Industrial Training Institute) மற்றும் Polytechnic தரத்திலுள்ள நிறுவனங்களின் எண்ணிக்கை பின்வருமாறு :

1. I.T.I. நிறுவனங்கள்	-	4086
2. Polytechnic நிறுவனங்கள்	-	971
3. உடல்நலம் தொடர்பான கல்வி, பயிற்சி அளிக்கும் நிலையங்கள் (1987-90 இல்)	-	1762
4. வேளாண்மை, மனை இயல் போன்ற துறைகளில் இவை யொத்த நிறுவனங்கள் சில இருக்கலாம். ஆனால் விபரம் பெற இயலவில்லை. அவற்றின் எண்ணிக்கையும் குறைவானதே.		

மேலே கூறப்பட்டுள்ள விவரப்படி, இந்நிறுவனங்களின் எண்ணிக்கை 6819 ஆகும். இன்னும் வேளாண்மை, மனை இயல் போன்று நமக்கு எண்ணிக்கை தெரியாத நிறுவனங்களின் தொகையைத் தாராளமாக மதிப்பிட்டால்கூட, இதற்காக இன்னும் ஒரு 2000 நிறுவனங்களைச் சேர்த்தால்கூட, மொத்த எண்ணிக்கை 9000-ஐ அல்லது 10,000-ஐ மிஞ்சாது. ஆனால் பல்கலைக்கழக மானியக் குழுவின் ஆண்டறிக்கைப்படி, B.A., M.A., போன்ற பட்டப்படிப்பளிக்கும் கல்லூரிகள் 1998-99 இல் 11,089.

இவையல்லாது பல்கலைக் கழகங்கள், பல்கலைக் கழகத் தகுதி உள்ள நிறுவனங்கள் ஆகியன 228. இவை அதிகமென்று நாம் கூறவில்லை. ஆனால் பொதுவாக **Craftsman, Technician** போன்ற மனித வளத்திற்குக் கல்வியும், பயிற்சியும் தரும் நிறுவனங்கள், பட்டப் படிப்புக்கான கல்லூரிகளை விடப் பல மடங்கு அதிகமாக இருக்க வேண்டும். இவை சமமாகக் கூட இல்லாத நிலைமை நமது கல்வித் திட்டத்தின் அடிப்படைக் குறைபாட்டைக் காட்டுகிறது. நமது கல்வி அமைப்பின் தலைகீழ்த் தன்மையை விளக்க ஒரு சிறு சான்று கூறுவது பொருந்தும். இந்தியாவின் திட்டக் குழு 1997-இல் நமது மருத்துவத் துறை மனிதவளம் பற்றி ஓர் அறிக்கை வெளியிட்டிருக்கிறது. அவ்வறிக்கையின்படி அலோபதி மருத்துவத்தில் உள்ள டாக்டர்கள் நாலரை இலட்சம். ஆனால் இந்திய செவிலியர் கழகத்தில் (Indian Nursing Council) பதிவு செய்யப்பட்ட செவிலியர்கள் இரண்டு இலட்சத்து முப்பதாயிரம். அதாவது ஒரு செவிலியர்க்கு இரண்டு டாக்டர்கள். பொதுவாக ஒரு டாக்டருக்கு குறைந்தது மூன்று செவிலியர்கள் என்ற விகிதமாகவது இருக்க வேண்டும். ஆனால் ஒரு செவிலியர்க்கு இரண்டு டாக்டர்கள் இருக்கும் நாடு இந்தியாவாகத்தான் இருக்கும்.

3. தொழிற்கல்வி : பயிற்சி

வேலை தேடித் தரப் பதிவு செய்யும் நிறுவனங்களில், படிப்புத் தகுதியுடன் வேலை தேடப் பதிவு செய்திருப்பவர்களில் 85 சதவிகிதத்தினர் 10 அல்லது 10 +2 வகுப்புவரை படித்தவர்களே யாவர். இவர்கட்கு வேலையின்மைக்கு முக்கியமான காரணம் முறையான பயிற்சி இன்மையே. பயிற்சி இல்லாது, பள்ளிப்படிப்பு மட்டும் யாரையும், எந்த வேலைக்கும் தயார் செய்யாது. நாம் இதுவரை கருதியவற்றில், மேல்நிலைப் பள்ளிகளில் +2 வகுப்பில் தொழிற்கல்வி பாடங்களை விருப்பப் பாடமாக எடுத்துக் கொள்பவர்களைக் கணக்கில் சேர்க்கவில்லை. அது ஒரு தொழிலுக்கான அறிமுகமேயன்றித் தொழிற்பயிற்சி எனக் கருதத்தக்கதன்று. Vocational Education என்பதும், Vocationalization of Higher Secondary Education என்பதும் ஒன்றல்ல. ஆனால் ஓரளவு இதுவும் பயனுள்ள பயிற்சியேயாகும்.

உற்பத்தி (Productivity) அதிகரிப்புப் பற்றி மேலே குறிப்பிட்டோம். அதற்கு வேளாண்மைத் துறையை மட்டும் சான்றாக எடுத்துக் கொள்வோம். ஒரு ஹெக்டேர் விளை நிலத்தில், கிலோ கிராம் கணக்கில் இந்தியாவின், அமெரிக்காவின் உற்பத்தித் திறன் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

விளைபொருள்	இந்தியா	அமெரிக்கா
கோதுமை	2,226	5,680
நெல்	2,576	8,270
பருப்புகள்	576	2,272
மக்காச்சோளம்	1,474	5,110
சோயா	868	2,418
நிலக்கடலை	944	4,545
உருளைக்கிழங்கு	15,969	43,181

அட்டவணையிலிருந்து ஓர் உண்மை தெளிவாகிறது. நமது நாட்டில் இன்னொரு பெரிய பசுமைப் புரட்சிக்கு வாய்ப்பிருக்கிறது. நமது விளைநிலத்தை இனியும் அதிகப்படுத்துவதற்கான வாய்ப்பில்லை. நீர் வளம் என்று பார்த்தாலும் பயன்படுத்தத் தகுதியுள்ள நீர் வளத்தின் மொத்த அளவையும் நாம் பயன்படுத்தும் நிலைக்குப் பக்கமாக இருக்கின்றோம். எனவே இனி நமது உணவு உற்பத்தி அதிகரிப்புக்கு விளை நிலத்தை அவ்வளவாக விரிவாக்க இயலாது. அது விளை நிலத்தின் உற்பத்தித்திறன் வளர்ச்சி மூலம்தான் வர வேண்டும்.

இந்தியத் துணைக் கண்டத்தின் 21-ஆவது நூற்றாண்டில் வேளாண்மை வளர்ச்சி, கிராம வளர்ச்சி பற்றி எண்ணும்பொழுது தொடர்புள்ள பல துறைகளில் மாணவர்கட்குப் பயிற்சி அளிப்பதற்குத் தேவையான வாய்ப்புகளை நாம் உருவாக்க வேண்டும். பாடங்களின் பெயர்களைத் தமிழில் மொழி பெயர்த்தாலும் அவற்றை ஆங்கிலத்திலும் கொடுக்க வேண்டுவது தவிர்க்க இயலாது. எனவே, வசதி கருதி ஆங்கிலத்திலேயே கொடுத்திருக்கிறோம். இது முழுமையான பட்டியலன்று.

மாதிரிக்காகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இவை வேளாண்மை, கிராமப் பகுதி வளர்ச்சி தொடர்பானவை மட்டுமே.

1. Cropping Practices
2. Horticulture
3. Floriculture
4. Medicinal Plants
5. Agro and Solar Forestry
6. Organic Manures
7. Bio - Fertilizers
8. Soil Science & Soil Testing
9. Watershed Development
10. Recovery of Wastelands
11. Water Harvesting
12. Soil Conservation
13. Food Processing
14. Dairying
15. Fodder Technology
16. Agricultural Machinery
17. Rural Energy Technology
(Biogas, Rural Energy Plantation, Fuel Crop Production, Solar Energy Technology)

இவ்வாறு மற்ற துறைகளிலும் தேவையான பயிற்சித் துறைகளைப் பட்டியலிடலாம். அவற்றை முக்கியத்துவத்திற்கேற்ப வரிசைப்படுத்தலாம். அவை எளிதில் நூறு, இருநூறு என விரியும். 8-ஆவது, 10-ஆவது, 10 +2 வரை படித்தவர்களை முறையான, குறுகிய காலப்பயிற்சி மூலம் பலதுறைகட்குத் தயார் செய்வது இயலும். நமது கல்வித் திட்டத்தில் இது அவசரமாகவும், அவசியமாகவும், பரந்த அளவில் கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டிய பகுதி ஆகும்.

(தினமணி, மாணவர் மலர், 2001)

6

பள்ளிப் பாடத்திட்டத்தில் இசை

---

1. தமிழர் இசைப் பாரம்பரியம்

இசையும், நாட்டியமும் கலைகளனைத்தினும் முந்தியவை. ஆண்கள், பெண்கள், படித்தவர், படியாதவர் என்ற பாகுபாடு இல்லாது அனைவரையும் ஆட்கொள்ளும் திறன் வாய்ந்தவை.

தமிழ்ச் சமுதாயம் இசை நிறைந்த சமுதாயம். இசையு வாழ்வும் ஒன்றாக இயைந்து நிற்கும் சமுதாயம்.

தமிழ் மக்களுடைய வாழ்வின் ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் இசை இடம் பெற்றுள்ளது. தமிழ்ப் பெண்கள் குழந்தைகளைத் தூங்க வைக்கத்தான் தாலாட்டுப் பாடினார்கள் என்பதில்லை. அவர்கள் மகிழ்ந்த போது பாடிக் கொண்டு கும்மியடித்தார்கள். வீட்டில் ஒருவர் மறைந்த பொழுது ஒப்பாரி பாடி அழுதார்கள். அவர்கள் பாடலில் எதுகையும் மோனையும் கூட இருந்தன. தளையும் சீரும் தாமாகவே வந்து பொருந்தின. அவர்கள் பாடலில் கவிதையுமிருந்தது. ஆனால் அவர்கள் யாப்பருங்கலக் காரிகை படித்தவர்களல்ல.

சில்லென்று பூத்த சிறு நெறிஞ்சிக் காட்டினிலே
நில்லென்று சொல்லி எனை நிறுத்திவைத்துப் போனீரே

என்ற பாடல் சோகத்தின் எல்லையைத் தொடுகிறது. இப்படிப் பாடி வருந்திய அந்தப் பெண், அந்த இளம் விதவை எழுதப் படிக்கத் தெரியாத எண்ணற்ற கிராமத்துப் பெண்களில் ஒருத்தி.

மூங்கில் இலைமேலே
தூங்கும் பனிநீரே

என்று பாடி, கம்பனையும் திகைக்க வைத்ததாகக் கதையில் வரும் அந்த ஏற்றம் இறைப்பவன் நமது புதுக் கவிதைக்காரர்கள் கூறுவது போல எதுகையை வருத்தி அழைக்கவில்லை. அவன் எதுகை பற்றியும் கேள்விப்பட்டவனல்ல. மோனை பற்றியும் அறிந்தவனல்ல. இசையோடமைந்த கவிதை அவன் மொழியோடியைந்தது. எதுகையும், மோனையும், சீரும், தளையும் அவன் வாயிலில் காத்து நிற்கின்றன. வாய்ப்புக் கிடைக்கும் பொழுது அவன் பேச்சு மொழியில் கூட இடம் தேடி வந்து இணைந்து கொள்கின்றன. காடும் மேடும், கல்லும் முள்ளும், ஆடும் மாடும், மேளமும் தாளமும் அவன் வருந்தித் தேடிய எதுகைகளல்ல; வயலும் வரப்பும், வாயும் வயிறும், ஏத்தமும் இறக்கமும், பசியும் பட்டினியும் அவன் தேடிப் பிடித்த மோனைகளல்ல;

2. மக்கள் மத்தியில் இசை

தமிழன் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகட்கு மேற்பட்ட கவிதைப் பாரம்பரியத்துக்குச் சொந்தக்காரன்; இசைப் பாரம்பரியத்துக்குச் சொந்தக்காரன். எனவே தான் பாரதி,

ஏற்ற நீர்ப் பாட்டின் இசையினிலும் நெல்லிடிக்கும்
கோற்றொடியார் குக்குவெனக் கொஞ்சம் ஒலியினிலும்
சுண்ண மிடிப்பார்தம் சுவை மிகுந்த பண்களிலும்
பண்ணை மடவார் பழகுபல பாட்டினிலும்

வட்டமிட்டுப் பெண்கள் வளைக்கரங்கள் தாமொலிக்கக்
கொட்டி யிசைத்திடுமோர் கூட்டமுதப் பாட்டினிலும்

நாட்டினிலும் காட்டினிலும் நாளெல்லாம் நன்றொலிக்கும்
பாட்டினிலும் நெஞ்சைப் பறி கொடுத்தேன்
எனப் பாடுகிறார்.

தமிழ்க் கடவுளான சிவன் இசை வடிவானவன். அவன் நாட்டியக் கலையின் நாயகம். இறைவனை இசையாக, நாட்டியக் கலையின் வடிவமாகக் கண்டது தமிழ்ச் சமுதாயம் மட்டும்தான்.

இசைக்கிருக்கும் ஈர்ப்பு இணையிலாதது. இசை தரும் இன்பம் ஒப்பிலாதது. இதை அனுபவித்து உணர்ந்தவர் பாரதியார். இசையின் இன்பம் பற்றி எண்ணிய பாரதி :

*ஆனாலும் நின்றன் அதிசயங்கள் யாவினுமே
கானாமுதம் படைத்த காட்சிமிக விந்தையடா
காட்டு நெடு வானம் கடலெல்லாம் விந்தை எனில்
பாட்டினைப் போல் ஆச்சரியம் பாரின் மிசை இல்லையடா
பூதங்கள் ஒத்துப் புதுமை தரல் விந்தை எனில்
நாதங்கள் சேரும் நயத்தினுக்கு நேராமோ
ஆசை தருங்கோடி அதிசயங்கள் கண்ட திலே
ஓசை தருமின்பம் உவமையிலா இன்பமன்றோ*

என்று தன்னை மறந்து பாடுகிறார்.

3. பள்ளிப் பாடத்தில் இசை

இத்தனை சக்தி வாய்ந்த இசை, இன்பம் பயக்கும் கலை, ஏனோ நமது பள்ளிக் கல்வியிலும் சரி, பல்கலைக் கழகக் கல்வியிலும் சரி ஒரு பொதுப் பாடமாக இடம் பெறவில்லை. வாழ்வுக்கு அதன் ஆழத்தை, அகலத்தை, நுட்பங்களை இலக்கண ரீதியாக அறிந்து, உணர்ந்து சுவைக்கும் வாய்ப்பை நாம் இழந்து நிற்கிறோம். ஜெர்மனி போன்ற ஐரோப்பிய நாடுகளில் இசை பள்ளியில் ஒரு கட்டாயப் பாடம். எல்லா மாணவர்கட்கும் இசை அறிமுகப் படுத்தப்படுகிறது. கற்பிக்கப்படுகிறது. அந்தச் சமுதாயத்தில் கல்வி பெற்ற ஒவ்வொருவருக்கும் இசையை, நடனத்தை, அவற்றின் இலக்கணம் அறிந்து அனுபவிக்கத் தெரியும். அவர்கட்கு பேதோவனின் (Beethoven) பாடலை அடையாளம் காணத் தெரியும். மொசார்ட்டின் (Mozart) படைப்புகள் தெரியும். அவர்களது இசைப் பாரம்பரியத்தோடு பரிச்சயம் உண்டு.

நாம் அவ்வளவு தூரம் ஜெர்மனி வரை செல்ல வேண்டுவதில்லை. அண்டை நாடான இலங்கையில் இசை

அல்லது நாட்டியம் அல்லது ஓவியம் போன்ற நுண் கலைகளில் ஏதாவது ஒன்று பத்தாவது வகுப்பு வரை கட்டாயப் பாடமாகும்.

தமிழிசை இயக்கத்தின் தந்தையான ராஜா சர் அண்ணாமலை செட்டியார் இசையைப் பற்றி பின்வருமாறு கூறுகிறார் :

“ஆண்பாலரும், பெண்பாலரும் கல்வி கேள்விகளில் அறிவைப் பெருக்கிக் கொள்வதுடன், தாளம், சுருதி தவறாமல் சிறந்த கீர்த்தனைகளையும் கற்றுக் கொள்ளும் படி பள்ளிக் கூடத்தில் திட்டங்கள் ஏற்பட வேண்டும். சங்கீதத்தின் பெருமை அளவற்றது. மனத்தில் உண்டான கவலையையும் உடலின் களைப்பையும் போக்கி ஊக்கத் தையும் உற்சாகத்தையும் அளிக்க வல்லது சங்கீதம்.”

பள்ளியில் இசை தேர்வுக்குரிய பாடமாக இருந்தால் நல்லது. அது முடியவில்லை என்றால் கூட பரவாயில்லை. வாரத்திற்கு ஒரு வகுப்பு அல்லது இரண்டு வகுப்புகள் அதற்கு ஒதுக்கலாம். வகுப்புக்கு வருவதும், பயிற்சியில் பங்கு கொள்வதும் கட்டாயமாக்கப் படலாம். உதாரணமாக, தேர்வு இல்லா விட்டாலும் உடற்பயிற்சி வகுப்புகளைக் கட்டாயமாக்கி இருக்கிறோம். இசையை முறையாகக் கற்றுத் தேற வேண்டுபவர்கள் இசையை விருப்பப்பாடமாக எடுக்க ஏற்பாடு செய்யலாம். ஒவ்வொருவரும் பாடகர்கள் ஆக வேண்டும் என்பதன்று நமது விருப்பம். படித்தவர்கள் என்ற பிரிவினர் ஒரு பாட்டைக் கேட்கும் போது அதன் இலக்கணம் தெரிந்து அனுபவிக்கத் தெரிய வேண்டும். அந்த அளவுக்குப் பள்ளியில் பயிற்சி பெற வேண்டும்.

4. மொழியில் பூக்கும் மலர்

இசையும் பாடலும் ஒரு மொழியில் பூக்கும் மலர்கள். அவற்றின் அழகைக் காணவும், நறுமணத்தை நுகரவும் பயிற்சி பெற்ற, பண்பட்ட புலன் வேண்டும். அப்புலனின்மை ஒரு சமுதாயத்திற்கு மாபெரும் ஊனம். முறையான கல்வி மட்டுமே இவ்வூனத்தைக் களையும் திறன் கொண்டது.

(தினமணி, 19.3.2001)

தமிழ்ப் பட்டப் படிப்பில் இசை

1. முத்தமிழ்

உலகில் அமைப்பாளம் காணத்தக்க அளவில் வளர்ந்த மொழிகள் அனைத்திலும் இலக்கியத்தொடு இசை இருக்கிறது. நானம் இருக்கிறது நாடகமும் இருக்கிறது. அவற்றின் வளர்ச்சி நிலை, தரம் போன்றவை வேண்டாமானால் வேறுபடலாம். ஆங்கிலத்திற்கு இசை வளம், நாடக வளம் உண்டு. ஆனால் அது ஆங்கிலம் என்று மட்டுமே குறிப்பிடப்படுகிறது. பிற மொழிகளும் அவ்வாறே தமிழ் மட்டும் தான் அதில் இடம் பெற்றுள்ள இயல், இசை, நாடகம் எனும் முன்றையும் முன்னிலைப்படுத்தும் வகையில் முத்தமிழ் என அழைக்கப்படுகிறது. நமது மொழியை முத்தமிழ் எனக் கூறுவதில், முத்தமிழ் எனக் குறிப்பிடுவதில் நாம் மகிழ்ச்சியடைகிறோம். பெருமிதம் கொள்கிறோம்.

பள்ளியில் இசை கற்பிக்கப்பட வேண்டிய தேவை பற்றி இதற்கு முன் ஒரு கட்டுரையில் விவாதித்திருக்கிறோம். இப்பொழுது பல்கலைக் கழகத்தமிழ்ப் பட்ட வகுப்புகள் பற்றிச் சில சிந்தனைகள்.

2. பட்டப்படிப்பில் முத்தமிழ்

பல்கலைக் கழக மட்டத்தில் மாணவர்கள் தமிழ் இளநிலை (B.A. Tamil), தமிழ் முதுநிலை (M.A., Tamil) பட்டத்திற்குப் படிக்கிறார்கள். இவர்கள் தான் பின்னர் பள்ளியில் தமிழ் ஆசிரியர் ஆகிறார்கள். பல்கலைக் கழகக் கல்வி மட்டத்தில் தமிழ் விரிவுரையாளர், பேராசிரியர் ஆகிறார்கள். தமிழறிஞர்கள் என்போர் இவர்களில் இருந்து தான் பெரும்பாலும் வருகிறார்கள். தமிழ்க் கல்வி, தமிழ் ஆய்வு, தமிழ் வளர்ச்சிப் பணிகள் போன்றன இவர்களுடைய புலமையையும், தகுதியையும் பொருத்தே இருக்கிறது.

நாம் மேடைதோறும் முத்தமிழ் பற்றிப் பேசுகிறோம். பெருமைப் படுகிறோம். ஆனால் தமிழில் B.A., M.A., பட்டம் பெறுபவர்கள் இயற்றமிழ் மட்டும்தான் படிக்கிறார்கள். இசை, நாடகம், நாட்டியம் என்று வரும்பொழுது அவர்கட்கும், அறிவியல், சமுதாயம், பொருளாதாரம் தொடர்பான பாடங்கள் படிக்கும் மாணவர்கட்கும் பெரிய வேறுபாடு எதுவும் இல்லை. எல்லோரும் இசை, நாட்டியத் துறையில் தற்குறிகள்தான். தமிழில் B.A. அல்லது M.A. பட்டம் பெற்றவர்கள் மேடையில் பாடும் திறன் பெற வேண்டும் என்பதோ அரங்கத்தில் ஆடும் திறன் பெற வேண்டும் என்பதோ நமது நோக்கம் அன்று.

தமிழ் M.A. படித்த மாணவர் ஒரு பாட்டுக் கச்சேரியில் அமர்ந்தால் அவருக்குப் பாடப்படும் பாட்டின் ராகம் தெரிய வேண்டும். தாளம் தெரிய வேண்டும். இசை இலக்கண அறிவோடு இசையை ரசிக்கும் திறனைப் பெற்றிருக்க வேண்டும். மேடையில் இடம்பெறும் நடனத்தின் அடவுகள் பற்றிய ஞானம், கரணங்கள் பற்றிய ஞானம் ஓரளவுக்காவது அவருக்கு இருக்க வேண்டும். இசைக் கல்லூரியில் படித்து இளநிலைப் பட்டம் பெறுபவர்கள் தங்களை இசைக் கலைப் பட்டதாரிகளாகத் தான் அடையாளம் காட்டிக் கொள்கிறார்கள். இயற்றமிழும் கற்றவர்களாக எண்ணுவதில்லை. ஆனால் நமது பல்கலைக் கழகங்களில் இயற்றமிழ் மட்டும் கற்று இளநிலை, முதுநிலை பட்டம் பெற்றவர்கள், பொதுவாகத் தமிழில் B.A., அல்லது தமிழில் M.A.

பட்டம் பெற்றவர்களாகக் காட்சியளிக்கிறார்கள். அதாவது இயற்றமிழே தமிழ் முழுவதும் என்பது போன்ற தோற்றம் இங்கு இருக்கிறது.

3. இயலொடு இசை, நாட்டியம்

பொதுவாக, கல்வி ஆண்டுத் திட்டத்தின் (Academic Year) கீழ் தமிழ் M.A. படிப்பவர்கள் குறைந்தது 10 தமிழ்ப் பாடங்கள் படிக்கிறார்கள். தமிழ் B.A. படிப்பவர்கள் 8 பாடங்கள் படிக்கிறார்கள். பருவத் திட்டத்தின் (Semester) கீழ் M.A. என்றால் 15 பாடங்கள். B.A. என்றால் 15 பாடங்கள். பல்கலைக் கழகத்தைப் பொருத்து பாடங்களின் எண்ணிக்கையில் சிறு வேறுபாடுகள் இருக்கலாம். இவற்றுள் ஏதாவது இரண்டு பாடங்களையாவது இசை, நாட்டியம் பற்றிய அறிமுகத்திற்கு ஒதுக்க வேண்டும். இதனால் தமிழ்ப் பட்டப் படிப்பின் பொருண்மையும் தரமும் கூடுமேயன்றிக் குறையாது. இவை இரண்டிலும் Theory, Practice என்ற இரண்டு பகுதிகள் இருக்க வேண்டும். Practice என்பது வாய்மொழித் தேர்வாகவும் இருக்கலாம். அல்லது ராகம் போன்ற வற்றை, அடவு, கரணம் போன்றவற்றை Demonstrate பண்ணுவதாகவோ அல்லது அடையாளம் காட்டுவதாகவோ இருக்கலாம்.

'முத்தமிழ்' என்பதே தமிழின் சிறப்பு என்று கூறும் நாம், இப்படி அழைக்கப்படும் சிறப்பு மற்ற மொழிகட்கு இல்லை என்று கூறிப் பெருமைப்படும் நாம், தமிழில் M.A. என்று கூறிக் கொள்பவர்கட்கு இசை பற்றிய, நாடகம் பற்றிய, நாட்டியம் பற்றிய அடிப்படை ஞானம் கூட இல்லை என்பதை எப்படி நியாயப்படுத்துவது. இவர்கள் பொதுவாகத் தமிழில் தானே முதுகலைப் பட்டம் பெற்றிருப்பதாகக் கூறுகிறோம். இயற்றமிழ் M.A. என்று கூறுவது இல்லையே, M.A. (தமிழ்) என்று தான் கூறுகிறோமே தவிர M.A. (தமிழ் இலக்கியம்) என்று கூறுவதில்லை.

4. முழுமை பெறாத முயற்சி

நான் மதுரை காமராசர் பல்கலைக் கழகத் துணை வேந்தராக இருந்த பொழுது பேரா. முத்து சண்முகம் பிள்ளை தமிழ்த் துறைத் தலைவராக இருந்தார். அப்பொழுது இந்தப் பிரச்சினை விவாதிக்கப்பட்டது. அவர் இத்தேவையை முழு மனதுடன்

ஏற்றார். இறுதியாக இரண்டொரு பாடங்களாவது இசை, நாட்டியம் பற்றி இருக்க வேண்டும் என்று முடிவு செய்யப்பட்டுப் புதிய பாடத் திட்டம் உருவாக்கப்பட்டது. இந்தப் பாடத்திட்டத்தின் படி, B.A. (தமிழ்); M.A. (தமிழ்) பட்டம் பெற்றவர்கள் இசை, நாட்டியம் இவற்றில் ஓரளவு அறிமுகம் உள்ளவர்களாக இருப்பார்கள். 'முத்தமிழில்' இரு தமிழுக்கு முற்றும் அன்னியமானவர்களாக இருக்கமாட்டார்கள். ஆனால் நான் அந்த ஆண்டே (1978-79) துணைவேந்தர் பதவியைத் துறந்துவிட்டு, ஐக்கிய நாடுகள் கல்வி, அறிவியல் பண்பாட்டு அவையின் கீழ் நீர்வளத்துறை நிபுணர் என்ற பதவியை ஏற்கச் சென்றுவிட்டேன். பின்னர் இத்திட்டம் செயல்படுத்தப்படவில்லை. பொதுவாகப் பல்கலைக் கழகத் தமிழ்த் துறையின் கல்விக் குழுவில் (Board of Studies in Tamil) பெரியவர்கள் சிலருக்கு இந்த மாற்றம் ஏற்படையதாக இல்லை. உண்மையில் அவர்கள் இருப்பதைக் காப்பவர்கள். எந்த மாற்றமும் அவர்கட்கு ஏற்படையதன்று. இதைச் செயல்படுத்த இயலாமல் போனது பேரா. சண்முகம் பிள்ளை அவர்கட்குப் பெரிய ஏமாற்றம்.

இத்திட்டம் பற்றி, பேரா. முத்து சண்முகம் பிள்ளை அவர்களே தினமணியில் (1997-98 போல என நினைவு) விரிவாக ஒரு கட்டுரை எழுதி இருக்கிறார். இன்று வரை நிலைமையில் பெரிய மாற்றமில்லை. தனிப்பட்ட முறையில் நான் தமிழறிஞர்களுடன், பல்கலைக் கழகத் தமிழ்ப் பேராசிரியர்களுடன் இதைப் பற்றி விவாதித்தபோதெல்லாம், விதி விலக்கின்றி இது வரவேற்கத்தக்க, தேவையான மாற்றம் என்ற கருத்தையே தெரிவித்தனர். பள்ளியில் இருந்து பல்கலைக் கழகம் வரை நமது பாடத் திட்டத்தில் இசையின் இடம் பற்றிய பல கூறுபாடுகள் ஆய்வு செய்யப்பட வேண்டும். ஆய்வின் அடிப்படையில் பாடத்திட்டம் திருத்தி அமைக்கப்பட வேண்டும். நிதி ஒரு தடையாக இருப்பதற்கில்லை. பகுதி நேர ஆசியர்களைப் பயன்படுத்தலாம். விலையுயர்ந்த தளவாடங்கள் தேவையில்லை. தமிழ்ப் பட்டப்படிப்பு ஒரு புறமிருக்க நமது கல்வித் திட்டத்தில் நுண்கலைகள் பெற வேண்டிய இடம் பற்றிய அறிவியல் ரீதியான ஆய்வும் தேவை.

- தினமணி, 27.6.2001.

கலைச் சொல் தொகுப்பு : ஓர் அடிப்படைத் தேவை

---

1. கலைச் சொல் அகராதி

தமிழகத்தில் பள்ளிக் கல்வி, முதல் வகுப்பு முதல் மேல்நிலைப் பள்ளி வரை - சில விதிவிலக்குகள் தவிர - தமிழில் நடைபெறுகிறது. இன்று தொழிற்பயிற்சிப் பள்ளிகளில் (ITI) ஆங்கிலம் அதிகாரபூர்வமான பயிற்றுமொழி எனினும் வகுப்புகள் பெரும்பாலும் தமிழில்தான் நடைபெறுகின்றன. பல்தொழில் பயிற்சிப் பள்ளிகளிலும் (Polytechnic) நிலைமை அதுவே. எனவே தமிழக அரசு I.T.I. (Industrial Training Institute) போன்ற நிறுவன மாணவர்கட்குத் தமிழில் பாடநூல்கள் தயாரிக்க அண்மையில் ஆணையிட்டுள்ளது. முன்பிருந்தே கல்லூரிகளில் இளநிலை வகுப்புகளில் தமிழ் பயிற்றுமொழியாக இருந்து வருகிறது. இதுவரை உயர்கல்விக்குப் பயன்படும் பாட நூல்கள் ஆயிரத்துக்குப் பக்கமாகத் தமிழில் எழுதப்பட்டுள்ளன.

இவையன்றி, இன்று வானொலி, தொலைக்காட்சி போன்ற தகவல் ஊடகங்களில் அறிவியல், தொழில்நுட்பம் மற்றும் மற்ற கல்வியறிவுத் துறைகளில் ஏற்படும் புதிய மேம்பாடுகள் பற்றிய கருத்துரைகள், விவாதங்கள் தமிழில் இடம் பெறுகின்றன. செய்தித்தாள்கள், வார இதழ்கள், திங்கள் இதழ்கள் போன்றவை மேற்குறிப்பிட்ட துறைகளில் பல கட்டுரைகளை வெளியிடுகின்றன. கட்டுரைகள் எழுதுவோர், நூல்கள் படைப்போர், கருத்துரை வழங்குவோர் அனைவருக்கும் நாம் ஒரு சொல்லுக்குப் பொருள் பார்க்கும் சாதாரண அகராதி போல, ஆங்கிலத்தில் இருக்கும் துறைச் சொற்கட்குத் தமிழ்ச் சொற்கள் காணக் கலைச்சொல் அகராதிகள் தேவைப்படுகின்றன. ஆங்காங்கு, அவ்வப்பொழுது தனிப்பட்ட பலராலும், சில நிறுவனங்களாலும், சிறிய தொகுதிகளாகத் தயாரிக்கப்பட்ட, ஏறத்தாழ 200 கலைச் சொல் பட்டியல்கள், தொகுப்புகள், வெளியிடப்பட்டிருப்பதாகக் கூறப்படுகிறது. ஆனால் சென்னைப் பல்கலைக் கழகப் பேரகராதி, ஏழு தொகுப்புகள், பொதுவான தமிழ்ச் சொற்கட்கு முறையாக வந்திருப்பது போல, கலைச் சொல் அகராதிகள் வெளிவரவில்லை.

ஒரு நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சி, அந்த நாட்டில் பணிபுரிபவர்களின் உற்பத்தித் திறனைப் (Productivity) பொருத்திருக்கிறது. வளம் நிறைந்து விளங்கும் வளர்ந்த நாடுகட்கும், வறுமையில் வாடும் வளரும் நாடுகட்கும் இருக்கும் பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வு, அந்தந்த நாட்டு மக்களின் உற்பத்தித் திறனில் இருக்கும் ஏற்றத்தாழ்வேயாகும். வளர்ந்த நாடுகளில் ஒரு சதுர அடிநிலத்தின் விளைவும் அதிகம். ஒரு கன அடி நீரின் பயனும் அதிகம். இதற்கு அடிப்படைக் காரணம் இந்த நாடுகளில் மக்கள் அடித்தளம் முதல் மேல்தளம் வரை அறிவியலும், தொழில் நுட்பமும் தந்த முன்னேற்றங்களைப் பயன்படுத்துகிறார்கள். அதாவது அறிவியலும், தொழில்நுட்பமும் வகுப்பறையோடு, நூலகத்தோடு, சோதனைச் சாலைகளோடு நின்று விடாது. மக்களைச் சென்றடைந்திருக்கின்றன. தொழில் புரட்சி பரவலாக நமது நாட்டில் ஏற்பட வேண்டுமானால், நமது மக்கள்

கைத்தொழில் (Craft) இருந்த இடத்தில் தொழில்நுட்பம் (Technology) தந்த கருவிகளை, செய்முறைகளை, புதிய பொருள்களைப் பயன்படுத்த வேண்டும். நாம் இவற்றை மக்கள் மன்றத்திற்கு எடுத்துச் செல்ல வேண்டும். இந்த மாற்றம் பரவலாக நடைபெற, ஒவ்வொரு துறையிலும், ஒவ்வொரு மட்டத்திலும் எளிய முறையில் எழுதப்பட்ட பல நூல்கள், பல அறிக்கைகள், மக்கள் மத்தியில் அவர்களுக்குத் தெரிந்த மொழியில், அவர்கள் புரிந்து கொள்ளும் தரத்தில் புழக்கத்திற்கு வர வேண்டும். இவற்றை எழுதுபவர்களுக்கு உதவும் வகையில் கலைச் சொல் அகராதிகள் (Glossaries of Technical Terms), கலைச் சொல் விளக்க அகராதிகள் (Definitional Technical Dictionaries) ஒவ்வொரு பள்ளியிலும், கல்லூரியிலும், பத்திரிகை, வானொலி, தொலைக் காட்சி போன்ற ஊடகங்களிலும், அரசு அலுவலகங்களிலும் இருக்க வேண்டும். இன்று அவை தேவையான அளவில் இல்லை.

2. இந்திமொழி : கலைச் சொற்கள்

இந்தி மொழியில் இம்முயற்சி முறையாக மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. மைய அரசின் கல்வித் துறை 1961-இல் 'அறிவியல், தொழில்நுட்பக் கலைச் சொல் குழுமம்' (Commission for Scientific and Technical Terminology) என்ற நிறுவனத்தை உருவாக்கியது. இது ஒரு முழுநேரத் தலைவரையும், ஆறு பகுதி நேர உறுப்பினர்களையும் கொண்டது. இதன் அலுவலகத்தில் இயக்குநர், உதவி இயக்குநர், அறிவியல் ஆய்வாளர், நிர்வாக அதிகாரி மற்றும் அலுவலகப் பணியாளர்கள் என நாற்பதுக்கும் மேற்பட்டவர்கள் பணிபுரிகின்றனர். இதுவரை இந்த நிறுவனம் இந்தி மொழியில் கீழ்க்கண்ட தொகுப்புகளை வெளியிட்டுள்ளது.

i.	கலைச்சொல் அகராதிகள் (Scientific & Technical Glossaries)	.....	35
ii.	கலைச் சொல் விளக்க அகராதிகள் (Scientific & Technical Definitional Dictionaries)	.....	52

iii. பாட நூல்கள் 12000

(இவற்றுள் 9000 இந்தி; மற்றவை பிற மொழிகள்)

தற்போது இந்த நிறுவனம் ஆண்டுக்கு ரூ.4 கோடி போல மைய அரசிடமிருந்து நிதி பெறுகிறது. இந்த நிதியில் இருந்து சுமார் ரூ.80 இலட்சம் மற்ற இந்திய மொழிகளில் கலைச் சொற்கள், பாட நூல்கள் தயாரிப்பதற்காக மானியமாக வழங்கப்படுகிறது. ஆரம்பத்தில் இந்தி தவிர்த்த ஏனைய இந்திய மொழிகள் ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒரு கோடி ரூபாய் வழங்கப்பட்டது. தமிழகமும் இந்த மானியத்தைப் பெற்றது. எனினும் இதில் சற்று வருந்தத்தக்க செய்தி, கடந்த 17 அல்லது 18 ஆண்டுகளாகத் தமிழகம் மீண்டும் எந்த நிதியுதவியும் பெறவில்லை. நிதியுதவிக்கு விண்ணப்பிக்கவும் இல்லை. இந்த நிலையை மாற்றத் தமிழக அரசு இப்பொழுது நடவடிக்கை மேற்கொண்டிருக்கிறது. இதைப் பின்னர் பார்ப்போம்.

3. தமிழில் கலைச் சொல்லாக்கம்

3.1. வரலாறு

தமிழ் மொழியில் கலைச் சொல் ஆக்கத்திற்கு நீண்ட வரலாறு உண்டு. இந்திய மொழிகளில் அறிவியல், தொழில் நுட்பத் துறைகளில் கலைச் சொல்லாக்கப்பணி முதன் முதலாகத் தமிழில்தான் தொடங்கியது என நம்புகிறேன். இதில் இலங்கை முன்னோடியாக இருந்திருக்கிறது. தமிழில் அறிவியல், தொழில்நுட்பக் கலைச் சொல்லாக்கம் பற்றிய வரலாற்றைச் சற்றுச் சுருக்கமாகவாவது கூறுவது இப்பணியில் ஈடுபடுபவர்கட்குச் சில தரவு நூல்களை அடையாளம் காணவும், அவற்றைத் தேடிப் பெறவும் பயன்படும். அறிவியல் தமிழ் (1985 - பாரதி பதிப்பகம்) என்ற எனது நூலில் தமிழில் கலைச் சொல்லாக்க முயற்சிகள் பற்றிச் சற்று விரிவாகவே எழுதியுள்ளேன். தமிழில் கலைச் சொல்லாக்கம் 19-ஆவது நூற்றாண்டின் இடைப்பகுதியில் தொடங்கியது. அதற்கு முன்பு சில அறிவியல் நூல்கள் வெளியிடப்பட்டன. இருந்தாலும் இலங்கையில் வாழ்ந்த டாக்டர் சாமுவேல் கிறீன் என்பவர் 1850 முதல் 1880 வரையிலான காலப்பகுதியில் செய்த

பங்களிப்பு இப்பணிக்கு முன்னோடியாகும். மருத்துவத்தைத் தமிழில் கற்பித்தார். தமிழில் மருத்துவ நூல்கள் எழுதினார். இரண்டு கலைச் சொல் அகராதிகளை வெளியிட்டார். கலைச் சொல்லாக்கத்திற்குச் சில நெறிமுறைகளையும் வகுத்தார். இவ்வரிசையில் பேராசிரியர் சுந்தரம் பிள்ளை எழுதிய நூற்றொகை விளக்கம் (1888) குறிப்பிடத்தக்கது.

இருபதாவது நூற்றாண்டில் தமிழில் கலைச் சொல்லாக்கம் சற்றுப் பரவலாகவே நடைபெற்றது. இராஜாஜி, வெங்கடசுப்பையருடன் சேர்ந்து 1916-இல் சேலத்தில் "தமிழ் சாஸ்திர பரிபாஷைச் சங்கத்தின் பத்திரிகை" என்ற இதழைத் தோற்றுவித்தார். கலைச் சொல்லாக்கத்தில் இது முதல் கூட்டு முயற்சி என்பதைக் குறிப்பிட வேண்டும். அந்தக் காலகட்டத்திலேயே அரசும் இதில் அக்கறை காட்டியது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அப்போதைய சென்னை மாநிலக் கல்வி இயக்குநர் அலுவலகத்தில் நடந்த கூட்டம் ஒன்றில் Vernacular Scientific Term Committee ஒன்று 1923-இல் அமைக்கப்பட்டது. சென்னை அரசு 1930 -இல் சட்டச் சொல் அகராதி ஒன்றை வெளியிட்டது. 1932-இல் சென்னை அரசு ஒரு கலைச் சொல்லாக்கக் குழுவை அமைத்தது. இக்குழு இந்திய மொழிகள் அனைத்திற்கும் பொதுவான கலைச் சொற்களை உருவாக்க வேண்டும் என்ற கருத்தை முன் வைத்தது. இது கடுமையான கண்டனத்திற்கு உள்ளானது. விடுதலைக்கு முன் நடந்த தனியார் முயற்சிகளில் திரு. T.V. சாம்பசிவம் பிள்ளை அவர்கள் 1931-இல் தொடங்கி வெளியிட்ட மூன்று தொகுதிகள் மகத்தானவை. அதன் 4-ஆவது, 5-ஆவது தொகுதிகள் 1977, 1978-ஆவது ஆண்டுகளில் வெளிவந்தன.

விடுதலைக்குப் பின்னர் கலைச் சொல்லாக்கப் பணியும் தமிழில் பாட நூல்கள் தயாரிப்பும் விறுவிறுப்படைந்தன. 1947-இல் சென்னை அரசு பல்வேறு பாடங்கட்காகக் கலைச் சொல் அகராதிகளை வெளியிட்டது. அவை பெரும்பாலும் சிறுசிறு நூல்கள். புதிய அறிவுத்துறைகளில் தமிழ் மேம்பாடடையப் பாடுபட்டு வரும் நிறுவனம் "தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகம்". இது

வெளியிட்டிருக்கும் கலைக் களஞ்சியம் 10 தொகுப்புகள், குழந்தைகள் கலைக் களஞ்சியம் 10 தொகுப்புகள், இப்பொழுது வெளியிட்டு வரும் 11 தொகுதிகள் கொண்ட மருத்துவக் கலைக் களஞ்சியம் ஆகியன முன்னோடியான திட்டங்களாகும். அவற்றின் வழி பல ஆயிரம் கலைச் சொற்கள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. தமிழ்நாடு பாடநூல் நிறுவனம் 900-க்கும் மேற்பட்ட நூல்களை வெளியிட்டுள்ளது. இந்த நிறுவனம் கலைச் சொற்களைக் கொண்ட பதின்மூன்று சிறு தொகுப்புகளை வெளியிட்டிருக்கிறது. இவற்றில் சுமார் 18000 சொற்கள் போல இடம் பெற்றிருக்கின்றன. தமிழக அரசு 1957-இல் ஆட்சி மொழிச் சொல் அகராதியையும் 1969-இல் சட்டச் சொல் அகராதியையும் வெளியிட்டது. தமிழில் கலைச் சொல் வளர்ச்சிக்குக் 'கலைக்கதிர்' மாத இதழ், UNESCO நிறுவனம் தமிழையும் சேர்த்து, இருபத்து ஏழு மொழிகளில் வெளியிடும் Courier ஆகியன பெருந்தொண்டாற்றியுள்ளன. மேலும் விஞ்ஞானச்சுடர், வளரும் வேளாண்மை, கால்நடைக் கதிர், களஞ்சியம், அறிக அறிவியல் போன்ற இதழ்களும் குறிப்பிடத்தக்கவை. இது முழுமையான பட்டியல் அன்று.

பதிப்பகங்களில் சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் மற்றும் நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் கவனத்திற் கொள்ளத்தக்கவை. 1981-இல் தஞ்சையில் உருவான தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம் முறையான கலைச் சொல்லாக்கப் பணியை மேற்கொண்டது. இதற்கான ஒரு துறையே அமைக்கப்பட்டது. நான்கு தொகுதிகள் வெளிவந்துள்ளன. ஏனோ இம்முயற்சி தொடங்கிய காலத்தில் இருந்த விறுவிறுப்போடு பின்னர், செயல்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. எனினும் தஞ்சைப் பல்கலைக்கழகத்தின் ஈடுபாடு குறிப்பிடப்பட வேண்டிய ஒன்று. கலைச் சொல்லாக்கப் பணியில் தனிப்பட்டவர்கள் முயற்சியில் கோவை G.R.தாமோதரன், மணவை முஸ்தாபா போன்றவர்கள் பங்களிப்புக் கணிசமானது. கலைச் சொல்லாக்க முயற்சிகள் பற்றி டாக்டர் இராம. சுந்தரம், டாக்டர் இராதா செல்லப்பன் ஆகியோர் விரிவான தகவல்கள் தந்துள்ளனர். (தமிழ்க் கலை, 1983).

அறிவியல், தொழில்நுட்பத்துறையில் நூல்கள் படைப்பதிலும், கலைச் சொல் ஆக்கத்திலும் இலங்கையின் பங்களிப்பு முக்கியமானது. 'தன் மொழி அலுவலகம்', 'அரசு கருமமொழித் திணைக்களம்', 'கல்வி வெளியீட்டுத் திணைக்களம்' போன்ற நிறுவனங்கள் இலங்கையில் ஐம்பதுக்கும் மேற்பட்ட கலைச்சொல் பட்டியல்களை வெளியிட்டுள்ளன. இப்பொழுதும் 'அரசு கருமமொழிகள் ஆணைக்குழு' (Official Languages Commission) என்ற நிறுவனம் முழு நேரத் தலைவரின் கீழ் செயல்பட்டு வருகிறது.

முந்தையகால முயற்சிகளின் அடிப்படையில், சிறிதும் பெரிதும் ஆங்காங்கு பலர் முயற்சியால் 1983 போலவே இருநூறுக்கு மேற்பட்ட கலைச் சொல் தொகுப்புகள் வெளிவந்திருப்பதாகவும், மறித்து வரும் சொற்களை நீக்கி இரண்டு இலட்சத்திற்கும் அதிகமான சொற்கள் உருவாக்கப்பட்டிருப்பதாகவும் டாக்டர். இராதாசெல்லப்பன் (தமிழ்க்கலை, 1983) கூறியுள்ளார். இன்றைய நிலை துல்லியமாகத் தெரியவில்லை. மேலும் இதுவரை கலைச் சொல்லாக்க முயற்சிகள் தனித்தனியே பல இடங்களில், பலர் ஈடுபாட்டில், ஒருங்கிணைப்பு இன்றி, சிதறுண்ட (Dispersed) நிலையில் நடைபெற்றுள்ளன. பட்டியல்களாகவும், சிறு நூல்களாகவும், சில சமயங்களில் கணிசமான பக்கங்களுடனும் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. முறையாக ஒரு நூல் நிலையத்தில் வாங்கிச் சேர்த்துத் தேவைக் கேற்பப் பயன்படுத்தும் முறையில் பட்டியலோ, பதிப்பகம் பற்றிய விபரங்களோ முழுமையாக இல்லை. இதுவரை உருவாக்கப்பட்ட சொற்கள் போக இன்னும் குறைந்தது நான்கு இலட்சம் சொற்களாவது முதல் கட்டத் தேவையாகத்தொகுக்கப்பட வேண்டும். கலைச் சொல்லாக்கப் பணியில் நாம் அயலகத் தமிழர்களுடன், குறிப்பாக இலங்கை, சிங்கப்பூர் ஆகிய நாடுகளுடன் நிறுவன ரீதியில் தொடர்பு ஏற்படுத்திக் கொண்டு சொல்லாக்கத்தில் ஒருமை காண வேண்டும். இதற்கான வழிவகைகளை விரிவாக ஆராய வேண்டும். ஓர் ஒருங்கிணைந்த திட்டதின் கீழ், எல்லாத் துறைகட்கும் இதுவரை

உருவாக்கப்பட்ட சொற்களையும், இனி உருவாக்கப்படும் சொற்களையும் சேர்த்துக் கலைச் சொல் அகராதிகள் தொகுக்கப்பட்டு, பயன்படுத்த விரும்புவோர், நூலகத்திலோ தனிப்பட்ட முறையிலோ வாங்கி வைக்கும் வகையில் கலைச்சொல் அகராதிகள் வரிசை (Technical Dictionary Series) ஒன்று உருவாக்கப்பட வேண்டும். இது இன்றைய அவசரத் தேவை.

3.2 தற்கால முயற்சி

தமிழக அரசு 10.3.2000-த்தில் அரசாணை 78 வழி உயர்கல்விக்கு நூல்கள் தயாரிப்பது பற்றி ஆய்வு செய்து முடிவுகள் எடுக்கவும் முடிவுகளைச் செயல்படுத்தவும் முதல்வர் டாக்டர் கலைஞரைத் தலைவராகவும் கல்வி அமைச்சர் பேராசிரியரைத் துணைத் தலைவராகவும், டாக்டர் வா.செ.குழந்தைசாமியைச் செயல் துணைத் தலைவராகவும், கல்விச் செயலரைக் குழுவின் செயலராகவும், கல்வி மற்றும் மொழி வல்லுநர்களை உறுப்பினர்களாகவும் கொண்டகுழு ஒன்றை அமைத்தது. இக்குழு 25.10.2000-த்தில் நடந்த அதன் இரண்டாவது கூட்டத்தில் டாக்டர் வா.செ.குழந்தைசாமியைத் தலைவராகவும், தமிழ்நாடு அறிவியல் தொழில்நுட்ப மன்றத்தின் செயலர் டாக்டர். சுப்ரமணியத்தைச் செயலராகவும், தமிழகப் பல்கலைக்கழகத் துணைவேந்தர்கள் மேலும் தமிழக அரசின் துறைத் தலைவர்கள் சிலர், ஆகியோரை உறுப்பினர்களாகவும் கொண்ட கலைச் சொல் ஆக்கக் குழுவை அமைத்தது. இக்குழுவின் அலுவலகம் தமிழ்நாடு தொழில் நுட்பக் கல்வி இயக்ககத்தில் செயல்படும். மைய அரசின் அறிவியல், தொழில் நுட்பக் கலைச் சொல் குழுமத்திடமிருந்து பாட நூல் வெளியீடு, கலைச் சொல்லாக்கம் போன்ற பணிகட்கு நிதி உதவி பெறும் பொறுப்பு இதுவரை தமிழ்நாடு பாட நூல் நிறுவனத்தின் வசம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருந்தது. இனி மேல் இப்பொறுப்பைத் தமிழ்நாடு அறிவியல் தொழில் நுட்ப மன்றம் ஏற்கும் என முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

இன்றைய கல்வி அறிவுத் துறைகள் பத்துப் பெரும் பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டு, அவை 10 பல்கலைக் கழகங்கள்,

மற்றும் தகவல் தொழில் நுட்பத் திட்டப்பணிக் குழு ஆகியவற்றின் பொறுப்பில் விடப்பட்டுள்ளன. ஒவ்வொரு துணைவேந்தரும் தமது பல்கலைக் கழகத்துக்கு ஒதுக்கப்பட்ட துறைக்கான கலைச் சொல் குழுவின் தலைவராகச் செயல்படுவார். வல்லுநர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பது, குழுவை அமைப்பது முதல், அதைச் செயற்படுத்துவது, தாம் உறுப்பினராக உள்ள ஒருங்கிணைப்புக் குழுவின் முடிவுகட்கேற்ப கலைச் சொல் தொகுப்புகளை உருவாக்குவது வரை, முழுப்பொறுப்பையும் துணை வேந்தர் ஏற்பார். ஒவ்வொரு குழுவிலும் துறை வல்லுநர்களுடன் இலக்கியத் துறையில் ஒருவரும், மொழியியல் துறையில் ஒருவருமாக இரண்டு தமிழ் அறிஞர்கள் இடம் பெறுவர். கல்வியறிவுத் துறைகள் அனைத்தும் 10 பெரும் பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டு பொறுப்புகள் ஒப்படைக்கப்பட்டன எனக் குறிபிட்டோம். அவை பின்வருமாறு :

I. கலை, மானிட இயல்	தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம்
II. சமுதாய இயல்	i. மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக் கழகம் ii. அழகப்பா பல்கலைக் கழகம்
III. மனை இயல்	அவினாசிலிங்கம் பெண்கள் மனை இயல் உயர் கல்வி நிறுவனம்
IV. சட்டம்	அம்பேத்கார் சட்டப் பல்கலைக் கழகம்
V. அறிவியல்	
I. கணிதம்	சென்னைப் பல்கலைக் கழகம்
II. இயற்பியல்	பாரதிதாசன் பல்கலைக் கழகம்
III. வேதியியல்	பாரதியார் பல்கலைக் கழகம்
IV. உயிரியல்	மதுரை- காமராசர் பல்கலைக் கழகம்
V. புவி அறிவியல் (Earth Sciences)	பெரியார் பல்கலைக் கழகம்
VI. பொறியியல் & தொழில்நுட்பம்	அண்ணா பல்கலைக் கழகம்

VII. மருத்துவம்	M.G.R. மருத்துவப் பல்கலைக் கழகம்
VIII. கால்நடை மருத்துவம்	கால்நடை மருத்துவப் பல்கலைக் கழகம்
IX. வேளாண்மை	வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழகம்
X. தகவல் தொழில்நுட்பம்	தகவல் தொழில் நுட்பத் திட்டப் பணிக்குழு

ஒவ்வொரு பிரிவின் கீழும் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட கல்வியறிவுத் துறைகள் இருக்கலாம். ஒவ்வொன்றுக்கும் துணைக் குழுவை (Sub Committee) துணைவேந்தர் முடிவிற்கேற்ப அமைத்துக் கொள்ளலாம். இயன்றவரை எல்லாக் கல்வியறிவுத் துறைகளையும் இந்தப் பத்துப் பிரிவுக்குள் கொண்டுவர முயற்சிக்கப்படும். தேவைப்பட்டால் இன்னும் சில பிரிவுகள் பின்னர் சேர்த்துக் கொள்ளப்படும். வங்கியியல், வணிகம் போன்றவை சமூக இயலின் ஒரு பிரிவான பொருளாதாரத்தின் கீழ் இடம் பெறும்.

4. முடிவுரை

கலைச் சொல்லாக்கத்தில் ஒவ்வொருவர் ஆக்கத் திறனுக்கும் இடமளிக்க வேண்டும் அதற்குத் தடையான விதிகளையோ, நெறிப்படுத்தலையோ கடைப்பிடிப்பது முறையாகாது. அதே சமயத்தில் முழுவதுமாக ஆளுக்கொரு வழியில் செல்வது தவிர்க்கப்பட வேண்டும். இப்பணியில் நாம் இதுவரை பெற்ற அனுபவத்தை இம்முயற்சியில் புதிதாக ஈடுபடுபவர்கள் பகிர்ந்து கொள்ளும் வாய்ப்பு வேண்டும். நடந்து வந்த பாதையில் திரும்ப நடப்பதும், முன்பு கண்டதை மீண்டும் தேடுவதும் கால விரயமாகும். இது தவிர்க்கப்பட வேண்டும். ஒரு பணியில் பல முனைகளில் இருந்தும், பல பின்னணிகளில் இருந்தும் பலர் ஈடுபடும் பொழுது அவர்கள் முயற்சியை ஒரு முகமாக ஆற்றுப்படுத்துவது தேவையாகும். ஆக்கப் பணியில் பல தலைமுறைகளைச் சங்கிலி போல் பிணைப்பதும், ஒரு தலை முறையில் பலருடைய முயற்சிகளை ஒருமைப்படுத்துவதும் அந்தந்தத் துறைக்கு அமைந்துள்ள இலக்கணமாகும். எனவே

கலைச் சொல்லாக்கத்திற்குத் தடையாக அமையாது, தடம் காட்டும் தன்மைவாய்ந்த இலக்கணம் தேவை. 1985-இல் நான் எழுதிய 'அறிவியல் தமிழ்' என்ற நூலில் அதுவரை கலைச் சொல்லாக்க முயற்சியில் பலரும் பயன்படுத்திய உத்திகளின் அடிப்படையில் 26 வழிமுறைகளைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். புதுதில்லியில் உள்ள 'அறிவியல் தொழில்நுட்பக் கலைச் சொல் குழுமம்' உருவாக்கியுள்ள 14 விதிமுறைகள் உள்ளன. இவை போன்று மற்றையோர் வகுத்த சில பொதுவான நெறிமுறைகளும் தொகுக்கப்பட்டு அவை ஆற்றுப்படுத்தும் கருவிகளாகப் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும்.

சர்வதேசியத் தரப்படுத்த நிறுவனத்தின் (International Organisation for Standardisation - ISO) 37-ஆவது குழு, கலைச் சொற்கள், கலைச் சொற்களைத் தரப்படுத்தல் பற்றியது. சர்வதேசிய அளவில் அறிவியல் ரீதியில் செயல்படும் நிறுவனங்களுடன் நாம் தொடர்பு கொள்ள வேண்டும். அவர்கள் வகுத்துள்ள கொள்கைகள், கோட்பாடுகள் ஆகியவற்றை ஆய்ந்து பயன் பெற வேண்டும். கலைச் சொல்லாக்கத்தில் தரப்படுத்தல் ஒரு முக்கியமான கூறுபாடு. அதைப் பற்றிப் பேச இங்கு இடமில்லை.

அறிவியல், தொழில் நுட்பம் போன்ற புதிய துறைகளில் நூல்களை உருவாக்குவது ஒரு மொழி பெயர்ப்புப் பணி அன்று. நூல் தொகுப்புப் பணி அன்று, அது தமிழில் ஒரு புதிய இலக்கியம் படைப்பதாகும். ஆழ்ந்த துறை அறிவும், தமிழில் நல்ல பரிச்சயமும், கற்பனை உள்ளமும், தமிழ் மொழி வல்லுநர்களின் உதவியை உரிய வழியில் நாடி, ஒவ்வொரு சொல்லின் வேர், அதன் முழுமையான பொருள் ஆகியவற்றை எடுத்துக் கூறி, முறையாக அவர்கள் நிபுணத்துவத்தைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளும் திறனும் தேவை.

இந்தியா வளரும் நாடுகள் வரிசையில் கூட பொருள் வளத்தில் தாழ்ந்த நிலையில் இருப்பினும் அறிவியல், தொழில் நுட்பத் துறையில் ஒரு சில முன்னேறிய நாடுகளுடன் ஒப்பிடத்தக்க அளவிற்கு வளர்ந்தநாடு. இந்திய மாநிலங்களில் தமிழகம்

அறிவியல் தொழில் நுட்பக் கல்வியில் முன்னிலையில் உள்ள மாநிலங்களில் ஒன்று. கடந்த சில ஆண்டுகளில் இந்த முன்னேற்றம் சற்று விரைவாகவே நடைபெற்றிருக்கிறது என்பதைக் குறிப்பிட வேண்டும். இந்த அறிவியல் தொழில் நுட்ப அறிவு, அணையில் தேங்கியுள்ள ஆற்று நீர் போல, வகுப்பறையிலும், சோதனைச் சாலைகளிலும் நூலகங்களிலும் நின்று விடாமல், மக்கள் அவற்றைப் பயன்படுத்திச் செல்வத்தைப் பெருக்கும் வகையில் அவை மக்களைச் சென்றடைய வேண்டும். வகுப்பறைக் கல்வி, தொலைநிலைக் கல்வி மூலம், பத்திரிகைகள் மூலம், வானொலி, தொலைக்காட்சி மூலம், நூல்கள் மூலம் தான் இப்பணி நடைபெற வேண்டும். இவை அனைத்திற்கும் பயன்படுபவை, தேவைப்படுபவை கலைச்சொல் அகராதித் தொகுப்புகள். முதல் கட்டத்திலேயே இருபதுக்கும் கூடுதலான தொகுதிகள் உருவாக்கப்பட வேண்டும். தமிழகப் பல்கலைக்கழகங்கள் ஏற்றிருக்கும் இப்பணி மகத்தானது. வளர்ச்சிப் பயணத்திற்கு வாகனம் போல் உதவத்தக்கது. மக்கள் மன்றத்திற்குப் பரவலாக அறிவியல் தொழில்நுட்பத்தை எடுத்துச் சொல்ல வேண்டிய பொருளாதார வளர்ச்சிப் பயணத்தின் “முதல் படி”.

இறுதியாக ஒரு குறிப்பு : புதிதாக அமையும் தமிழ் இணையப் பல்கலைக்கழகத்தின் நூலகத்தில், கலைச் சொல் களம் என ஒரு பகுதி இடம் பெறுகிறது. இதன் ஒரு பகுதி கலைச்சொல் தொகுப்புகள் அனைத்தும் இடம் பெறும் கலைச் சொல்வங்கி. இது உலகு தழுவிய வாழும் தமிழர்களின் பொது வங்கியாக உருவாகும். உருவாக வேண்டும் என்பது திட்டம். உருவாகும் என்பது நம் நம்பிக்கை.

(தினமணி, 24, 25.01.2001)

தமிழ் இணையப் பல்கலைக் கழகம்*

---

1. பொது

உலக மக்களில் பார் தழுவி வாழும் இனத்தினர் ஐவர். அவர்கள்

- i. யூதர்
- ii. ஆங்கிலேயர்
- iii. சீனர்
- iv. ஜப்பானியர்
- v. இந்தியர்

இந்தியர்களில் தமிழர்கள் நாற்பதுக்கும் மேற்பட்ட நாடுகளில் வாழ்கிறார்கள். இந்திய மொழிகளில் இந்தியாவுக்கு வெளியே

★ 'தேமதுரத் தமிழோசை உலகமெலாம்' என்ற தலைப்பில் இடம் பெற்றுள்ள கட்டுரையில் கூறப்படும் சில கருத்துகள் இக்கட்டுரையிலும் கூறப்பட்டுள்ளன. இவை தனித்தனியாக எழுதப்பட்டவை. முழுமை கருதி, சில கருத்துகள் இரண்டிலும் இடம் பெறுவது தவிர்க்க இயலாததாகிவிட்டது.

இரு நாடுகளில் ஆட்சி மொழியாக இருக்கும் பெருமை தமிழ் மொழிக்கு மட்டுமே உண்டு. தமிழர்கள் சில நாடுகளில் மிகச் சிலர். சில நாடுகளில் கணிசமான எண்ணிக்கையர். சுருக்கமாகக் கூறுவதானால் *தமிழர்கள் ஒரு மொழியினர்; பல நாட்டினர் : எல்லா நாட்டிலும் சிறுபான்மையர்.*

இருபதாவது நூற்றாண்டில் போக்குவரத்துத் துறையில் ஏற்பட்ட அசாதாரண வேக வளர்ச்சி. தொலை-தொடர்புத் தொழில் நுட்பத் துறையில் (Communication Technology) தகவல் தொழில் நுட்பத்தில் (Information Technology) ஏற்பட்ட புரட்சிகரமான மேம்பாடு, உலகு தழுவிய வணிக வளர்ச்சி, பரவலான கல்வி ஆகியன இவ்வுலகை ஒரு குவலயக் கிராமமாக (Global Village) மாற்றி வருகின்றன. இத்தகைய மாற்றத்தின் தாக்கம், ஒரு நாட்டில் சிறுபான்மையினராக வாழும் மக்கள் தங்கள் நாகரிகம், பண்பாடு, மொழி ஆகியவற்றையும் தங்கள் தனித் தன்மையையும் காப்பதைக் கடினமாக்கி வருகிறது. தண்ணீரில் உப்புக் கரைவது போல பெரும்பான்மையினரின் பரவலான, வலுவான கலாச்சார, பண்பாட்டு ஆதிக்கத்தில் சிறுபான்மையினரின் தனித்துவம் கரைந்து, மறைந்து விடும் ஆபத்து வளர்ந்து கொண்டே வருகிறது. ஒரு இனத்தின் நாகரிகத்திற்கும், பண்பாட்டிற்கும் அடிப்படையாக, அவற்றின் கொள்கலனாக இருப்பது மொழி. தன் மொழியை இழந்த இனம், தனது தனித்துவத்தை இழந்து விடும். பெரும்பான்மையில் அமிழ்ந்து விடும். உலகிலுள்ள தமிழர்களில் ஏறத்தாழ 20 சதவிகிதத்தினர் தமிழக எல்லைக்கு அப்பால், இந்தியாவில், மற்றைய நாடுகளில் வாழ்கிறார்கள். தமிழகத் தமிழர்கள் ஆலமரத்தின் அடிமரம் என்றால், பல நாடுகளில் பரவி வாழும் தமிழர்கள் அதன் விழுதுகள் போன்றவர்கள். ஆலின் அடிமரமும் விழுதுகளும் சேர்ந்ததுதான் இன்றைய தமிழினம்.

விழுதுகள் காக்கப்பட வேண்டுமானால் தமிழக எல்லைக்கு வெளியே வாழும் தமிழர்கள் தமிழ் மொழியொடு தொடர்பு அறாது வாழ வேண்டும். தமிழ் இலக்கியத்தொடு, தமிழ்க் கலைகளொடு உறவுள்ளதாக அவர்கள் வாழ்வு அமைய வேண்டும். இவையனைத்திற்கும் வேராக அமைவது மொழி.

எனவே பல நாடுகளிலும் வாழும் தமிழர்கட்கு அவர்கள் கலை, இலக்கியம், பண்பாட்டுப் பாரம்பரியத்தைப் பாதுகாக்க உதவும் வகையில் தமிழ் இணையப் பல்கலைக் கழகம் உருவாக்கப்படும் எனத் தமிழக முதல்வர் கலைஞர் 1999 பிப்ரவரி 7, 8 தேதிகளில் நடந்த 'தமிழ் இணையம் 1999' மாநாட்டின் நிறைவு விழாவில் தெரிவித்தார். அதைச் செயல்படுத்துவதற்கு ஏற்ற வகையில் ஓர் அறிக்கை தயாரிக்க டாக்டர் வா.செ.குழந்தைசாமி தலைமையில் தமிழக அரசு ஓர் உயர் மட்டக் குழுவை அமைத்தது. அந்தக் குழுவின் அறிக்கையை ஏற்று, தமிழக அரசு, தமிழ் இணையப் பல்கலைக் கழகம் என்ற நிறுவனத்தை உருவாக்கியிருக்கிறது.

2. நோக்கம் : குறிக்கோள்கள்

தமிழ் இணையப் பல்கலைக் கழகத்தின் நோக்கம், குறிக்கோள்கள் பின்வருமாறு :

நோக்கம்

தமிழ் இணையப் பல்கலைக் கழகம் உலகு தழுவிய வாழும் தமிழ் மக்களும், தமிழில் ஈடுபாடு உள்ள மற்றையோரும் தமிழ் மொழியைக் கற்கவும், தமிழர் வரலாறு, கலை, இலக்கியம், பண்பாடு பற்றி அறிந்து கொள்ளவும் வேண்டிய வாய்ப்புகளை இணையம் வழியாக அளிக்கும் நோக்கத்தைத் தன்னுள் கொண்டது.

குறிக்கோள்கள்

- உலகளாவிய தமிழ்ச் சமுதாயத்தினர்க்கும், தமிழில் ஈடுபாடுள்ள மற்றையோர்க்கும் தமிழ் மொழி, இலக்கியம், பண்பாடு பற்றிய கல்விச் சாதனங்களை உருவாக்கி இணையம் வழியாக அளித்தல்.
- பார் தழுவிய வாழும் தமிழர்கட்கு, அவர்கள் தேவைக்கேற்பப் பாடத்திட்டங்களை உருவாக்கி அளித்தல். அவர்கள் தங்கள் பாரம்பரியத்தோடு தொடர்புடன் வாழத் துணைபுரிதல்.
- உலகின் பல நாடுகளில் வாழும் தமிழர்கள் உருவாக்கும் கல்வியறிவுச் சாதனங்களைத் தொகுத்து, அவற்றைப்

பரவலாகத் தமிழ் மக்கட்கு வழங்கும் முயற்சிகளைத் தொடர்ந்து மேற்கொள்ளுதல்.

- தமிழ்மொழி, இலக்கியம், பண்பாடு தொடர்பான பாடத்திட்டங்களை வகுத்தல். கேள்வியறிவுக்காகவோ, அல்லது சான்றிதழ் (Certificate), பட்டயம் (Diploma), பட்டம் (Degree) பெறுவதற்காகவோ கற்போருக்கு இப்பாடங்களைக் கற்க வாய்ப்பளித்தல். வரையறுக்கப்பட்ட தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்தோருக்கு, அவர்கள் கற்ற பாடங்களின் தகுதிக் கேற்பத் தஞ்சைத் தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம் வழி சான்றிதழ் / பட்டயம் / பட்டம் வழங்க ஏற்பாடு செய்தல்.

பல்கலைக் கழகம் அளிக்கும் பாடங்கள் எத்தகையினவாக அமையலாம் என்பதை முடிவு செய்ய உதவும் வகையில் பரவலாகக் கருத்துகளைத் திரட்டக் கேள்விப் படிவம் ஒன்றைக் குழு நிர்ணயித்தது. தமிழ் இணையம் 99, Website -இல் கருத்துக் கணிப்புக்காகக் கேள்விப் படிவம் பிரசுரிக்கப்பட்டது.

3. பாடத்திட்டம்

பாடத்திட்டத்தை முடிவு செய்யுமுன் இப்பல்கலைக் கழகத்தின் மூலம் பயன் பெறத்தக்கவர்களைப் பற்றி எண்ண வேண்டும். அயலகத் தமிழர்களை அவர்கள் தமிழறிவின், தமிழ் கற்க வேண்டிய தேவையின் அடிப்படையில் தோராயமாக ஆறு பிரிவினர்களாகக் காணலாம்.

- i. இலங்கை, சிங்கப்பூர், மலேசியா வாழ் தமிழர்கள் : இவர்கள் தமிழறிந்தவர்கள். முதல் இரண்டு நாடுகளில் தமிழ் ஆட்சி மொழி. மலேசியாவில் அங்கீகரிக்கப்பட்ட மொழி. இலங்கையில் தமிழ் கற்பது பொருளாதாரத் தேவை. மற்ற இரண்டு நாடுகளிலும் சில துறைகளில் பொருளாதார வாழ்வுக்குப் பயன்படலாம். மூன்று நாடுகளிலும் பண்பாட்டுத் தேவை.
- ii. மொரிஷியஸ், ரெயூனியன், தென் ஆப்ரிக்கா, ஃபிஜி போன்ற நாடுகள் : இங்கு தமிழர்கள் 150 அல்லது 200 ஆண்டுகட்கு முன் குடியேறியவர்கள். கப்பலிலேற்றிக்

கரும்புத் தோட்டம் போன்றவற்றில் வேலை செய்வதற்காகக் கொண்டு செல்லப்பட்டவர்கள். இன்று ஒரு சிலருக்கு, மிகச் சிலருக்குச் சுமாராகத் தமிழ் தெரியும். மற்றவர்களுக்குத் தமிழ் எழுதவோ, பேசவோ தெரியாது. மொரிஷயஸ் போன்ற நாடுகளில் பள்ளிக் கூடங்கள் அமைத்துத் தமிழ் கற்பிக்கப்படுகிறது. இம்முயற்சி பரவலாக வேண்டும். தமிழ் கற்பிக்க ஆசிரியர்கள் பயிற்சி பெற வேண்டும்.

iii. அமெரிக்கா, கனடா, ஆஸ்த்ரேலியா, பிரிட்டன், ஐரோப்பிய நாடுகள் போன்றவற்றில் வாழ்வோர் : இவர்கள் பெரும்பாலும் முதல் அல்லது இரண்டாவது தலைமுறையினர். பிரிட்டன், ஃபிரான்ஸ் போன்ற நாடுகளில் பழைய தலைமுறையினரும் உளர். இவர்கள் குழந்தைகள் தமிழ் கற்பது அருகி வருகிறது. இவர்க்கு ஆரம்பத் தமிழ்க் கல்வி வசதி உறுதியாகத் தேவை.

iv. பல்கலைக் கழகங்களில் தமிழை விருப்பப் பாடங்களில் ஒன்றாகப் பயில்வோர்: இன்று அமெரிக்கப் பல்கலைக் கழகங்களில் ஐரோப்பாவில் சில பல்கலைக் கழகங்களில் பட்டப் படிப்புப் படிப்போருக்கு விருப்பப் பாடங்களில் ஏதாவது ஒரு அனுமதிக்கப்பட்ட மொழியை விருப்பப் பாடமாக எடுத்துக் கொள்ளும் வசதி உள்ளது. இந்தத் திட்டத்தின் கீழ், சில பல்கலைக் கழகங்களில் தமிழும் அனுமதிக்கப்படுகிறது. தமிழைப் பாடமாக எடுத்துப் படிக்கும் மாணவர்கள் தமிழ் இணையப் பல்கலைக் கழகங்களின் பாடங்களால் பயன் பெறலாம்.

v. தமிழ் ஆய்வில் ஈடுபட்டிருப்போர் : அயல் நாடுகளில் ஆங்காங்கு சில பல்கலைக் கழகங்களில் தமிழ் ஆய்வுகள் நடைபெறுகின்றன. அவர்க்குத் தரவு நூல்கள், அகராதிகள் போன்றவை கொண்ட நூலகம் பயன்படும்.

vi. இவர்களல்லாது தனிப்பட்ட ஈடுபாடு காரணமாகத் தமிழ் பயில விரும்புபவர்கள் : இத்தகையோர் மேலே கூறிய நாடுகள் அனைத்திலும் இருக்கக் கூடும்.

மேலே கூறப்பட்ட மக்களின் தேவைகளை மனத்திற் கொண்டு கீழ்க்கண்ட பாடங்களை நடத்தவும், வசதிகளை உருவாக்கவும் முயற்சி மேற்கொள்வதென முடிவு செய்யப்பட்டது.

ஆரம்பக் கல்வி : சான்றிதழ் (Certificate)

முதல் வகுப்பு முதல், 10 ஆவது வகுப்பு வரையுள்ள தமிழ்ப் பாடங்கட்கு இணையாக ஐந்து தகுதி நிலைகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுப் பாடங்கள் அமைக்கப்படும்.

தகுதி நிலை 1 - வகுப்புகள் 1 முதல் 3 வரை.

தகுதி நிலை 2 - வகுப்புகள் 4 முதல் 6 இல் சில பகுதிகள் வரை.

தகுதி நிலை 3 - வகுப்புகள் 6 முதல் 7,

7 - இல் சில பகுதிகள் வரை.

தகுதி நிலை 4 - வகுப்புகள் 7 முதல் 8 வரை.

தகுதி நிலை 5 - வகுப்புகள் 9 முதல் 10 வரை.

பாடங்கள் அச்சுவடிவம் (Print), ஒலி வடிவம் (Audio), ஒளி வடிவம் (Video) ஆகிய பகுதிகளைக் கொண்டு பல் ஊடக (Multimedia) முறையில் நடத்தப்படும். ஒவ்வொரு பாடமும் விடையிறுப்பதற்கான கேள்விகள், செய்து முடிப்பதற்கான பயிற்சிகள், தாமே கற்றதைத் தாமே சோதனை செய்து பார்த்துக் கொள்வதற்காகப் பிரத்தியேக முறையில் அமைந்த வினாக்கள் ஆகியன கொண்டவையாக இருக்கும். மொழி அறிவிற்காகக் கற்பது மட்டுமன்றி அதனடிப்படையில் சான்றிதழ் பெற விரும்பும் மாணவர்கட்குத் தேர்வு நடத்துவதற்கான ஏற்பாடுகளும் இணையம் வழியாகச் செய்யப்படும்.

பட்டயம் (Diploma), பட்டம் (Degree) தகுதிகள்

தேவையை அனுசரித்து முதல் கட்டமாக, தமிழ் ஆர்வலர்கட்குக் கேள்வி ஞானத்திற்காக (Audit) பொதுத் தலைப்புகளில் அமைந்த பாடங்களை இணையம் வழி அளிக்க உயர்நிலைக் குழு முடிவு செய்துள்ளது. தொடக்கத்தில் கீழ்க்கண்ட தலைப்புகள் பற்றிப் பாடங்கள் அமையும்.

- i. தமிழ் இலக்கியப் பண்பாட்டு வரலாறு
- ii. வள்ளுவரின் வாழ்க்கைத் தத்துவம்
- iii. பாரதியாரின் கவிதை உலகம்
- iv. பாரதிதாசன் கவிதை உலகம்

இணையப் பல்கலைக் கழக உறுப்பினர்களின் விருப்பத்திற்கேற்ப, இது பின்னர் விரிவுபடுத்தப்படும். இத்தலைப்புகளை அறிமுக முயற்சியாகக் கருதலாம்.

இப்பாடங்கள் தொடங்கப்பட்டவுடன், உலகின் பல்வேறு பாகங்களில் உள்ள தமிழர்களின் ஈடுபாட்டையும், வேண்டுகோளையும், ஒரு இணையம் வழியான Survey மூலம் பெற்று, கீழ்க்கண்ட தகுதிகட்கான பாடங்கள் படிப்படியாகத் தொடங்கப்படும்.

- i. பட்டயம் (Diploma)
- ii. மேற்பட்டயம் (Advanced Diploma)
- iii. பட்டம் (Degree)

4. நூலகம்

பல்கலைக் கழகத்திற்கு நூலகம் ஒரு முக்கியமான பகுதி ஆகும். தமிழ் இணையப் பல்கலைக் கழகத்தில் பெரிய அளவில் நூலக வசதிகளை உருவாக்குவது என முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. சங்க கால இலக்கியம், சங்கம் மருவிய கால இலக்கியம் முழுமையும், பல்லவர் கால இலக்கியம். சோழர்கால இலக்கியம் ஆகியவற்றில் பெரும்பாலானவையும் மற்றும் நாயக்கர் கால, ஐரோப்பியர் கால, தற்கால இலக்கியங்களில் தேர்வு செய்யப்பட்ட நூல்களும் தொடக்கத்திலேயே இடம் பெறும். ஏறத்தாழ 50,000 பக்கங்கள் அளவுள்ள நூல்கள் இப்பொழுதே கணிப்பொறியில் இடம்பெறத்தக்க நிலைக்குத் தயார் செய்யப்பட்டவை பெறப்பட்டுள்ளன. பண்டை நூல்கள் அனைத்தும் தமிழ் வரி வடிவத்திலும், ரோமன் வரி வடிவத்திலும் இடம் பெறும். இருபதாவது, இருபத்து ஒன்றாவது நூற்றாண்டைப்

பொருத்தவரை, தேவைக்கேற்பத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நூல்கள் தமிழ், ரோமன் வரிவடிவங்கள் இரண்டிலும் இடம் பெறும். தேவையானவற்றிற்குப் பொருத்தமான உரைகள் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டுச் சேர்க்கப்படும். பயன்படுத்துவோரின் தேவைக்கேற்ப நூலகம் விரிவுபடுத்தப்படும்.

5. அகராதிகள்

தமிழ் கற்பவர்கள், ஆய்வாளர்கள் அனைவருக்கும் அகராதிகள் தேவைப்படுகின்றன. தமிழ் இணையப் பல்கலைக் கழகம் மிகவும் கணிசமான அளவில் அகராதி வசதியைக் கொண்டதாக இருக்கும். சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தின் பேரகராதியின் (Lexicon) ஏழு தொகுதிகளும் இணையத்தில் இடம் பெறும். பழனியப்பா சகோதரர்கள் வெளியீடான பால்ஸ் ஆங்கிலம் - ஆங்கிலம் - தமிழ் அகராதியும், கிரியா நிறுவனத்தின் தற்காலத் தமிழ் அகராதியும் மேலும் சில அகராதிகளும் ஆகப் பலவகைப்பட்ட அகராதிகள் முதலிலேயே இடம் பெறும். இந்த வசதி கணிசமாக விரிவாக்கப்படும்.

6. கலைச் சொல் வங்கி

அறிவியல் தொழில் நுட்பம் மற்றும் பல புதிய அறிவுத் துறை சார்ந்த நூல்கள் பாட நூல்களாக எழுதப்படுகின்றன. இத்துறைகளில் பத்திரிகைகளில் கட்டுரைகள் வருகின்றன. வானொலி, தொலைக்காட்சி போன்றவற்றில் கருத்துப் பரிமாற்றம் நடைபெறுகிறது. இவையனைத்திற்கும் கலைச்சொற்கள் தேவைப்படுகின்றன. தமிழில் கலைச் சொல்லாக்க முயற்சி 19 ஆவது நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியிலேயே தோன்றியது. இன்றுவரை இரண்டு லட்சத்திற்கு மேற்பட்ட சொற்கள் தொகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் இவை முறையான கலைச் சொல் வரிசையாக எல்லோரும் பயன்படுத்தும் வகையில் அகராதிகளாக வெளியிடப்படவில்லை. இதுவரை உருவாக்கப்பட்ட கலைச் சொற்கள் போக இன்னும் குறைந்தது நான்கு லட்சம் சொற்களாவது தொகுக்கப்பட வேண்டும். எனவே தமிழக அரசு டாக்டர் வா.செ. குழந்தைசாமி தலைமையில் ஒரு

கலைச் சொல்லாக் குழுவை நியமித்துள்ளது. இக்குழுவின் வழி உருவாக்கப்படும் கலைச் சொற்கள் தமிழ் இணையப் பல்கலைக் கழகத்தில் சேர்த்து வைக்கப்படும். உலகு தழுவிய இப்பணியில் ஆர்வமுள்ளவர்கள் கருத்தும் பெறப்படும். பின்னர் அவை தரப்படுத்தப்பட்டுக் கலைச் சொல் வங்கியில் இணையத்தில் சேர்க்கப்படும்.

7. தமிழ்நாட்டிலுள்ள கல்வி வசதிகள்

தமிழகப் பல்கலைக் கழகங்களில் உள்ள கல்வித் திட்டங்கள் பற்றிய தகவல் அளிப்பது அயலகத் தமிழர்கட்கு மிகவும் பயனுள்ளதாக இருக்கும் என்று குழு கருதுகிறது. இத்தகவல்கள் தமிழ் இணையப் பல்கலைக் கழகத்தின் Website-இல் இடம் பெறும்.

தமிழகத்தில் பல பல்கலைக் கழகங்கள் தொலைநிலைக் கல்வித் திட்டத்தைச் செயல்படுத்துகின்றன. அவை இந்தியாவிலுள்ள மாணவர்கள் பயன்பெறவும், அயலகத்திலுள்ள மாணவர்கள் பயன்பெறவும் தங்கள் பாடங்களை இணையம் வழி அளிக்க வேண்டிய தேவை ஏற்படுவது தவிர்க்க இயலாதது. தமிழகப் பல்கலைக் கழகங்கள் தமிழ் இணையப் பல்கலைக் கழகத்தின் வசதிகளை இத்தேவைக்குப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். அதற்கு ஏற்ற வகையில் ஓர் ஒப்பந்தம் செய்து கொள்ளலாம். தமிழகப் பல்கலைக் கழகங்கள் அயலகத் தமிழர்கட்கு ஏற்ற தமிழ்ப் பாடங்களையும் தமிழ் இணையப் பல்கலைக் கழகம் உருவாக்கி இருக்கும் வசதியைப் பயன்படுத்தி அளிக்கலாம். தமிழ் இணையப் பல்கலைக் கழகம் தமிழகத்தில் இணையம் வழி கல்விக்கு ஒரு மைய வசதியாக (Central Facility) உருவாகக் கூடும்.

8. தளவாட வசதிகள்

தமிழ் இணையப் பல்கலைக் கழகத்தின் தளவாட வசதிகள் கீழ்க்கண்ட உறுப்புகளைக் கொண்டிருக்கும்.

- i. வன்பொருள்
- ii. மென்பொருள்
- iii. தொடர்புச் சாதனங்கள்

பல்கலைக்கழகம் இருக்கும் இடத்திலேயே Staging Server இருக்கும், VSNL நிறுவனத்தில் Main Servers, Mass Storage Server, CD-ROM Server ஆகியன அமையும். இணையம் வழியான பாடங்களை எட்டுவதில் ஏற்படக் கூடிய தடங்கல்களை, தடைகளைத் தவிர்க்க அமெரிக்காவில் ஒரு Server-இல் தேவையான இடம் பெறப்படும்.

9. நிர்வாக அமைப்பு

தமிழ் இணையப் பல்கலைக்கழகம் ஒரு பதிவு செய்யப்பட்ட நிறுவனமாக (Registered Society) அமைக்கப்படும். பகுதி நேரத் தலைவரையும், உறுப்பினர்களையும் கொண்ட ஆட்சிக் குழுவின் கீழ் செயல்படும். அதன் நிர்வாகம் ஆட்சிக் குழுவால் நியமிக்கப்பட்ட ஒரு முழு நேர இயக்குநரின் கீழ் அமையும். தமிழ் இணையப் பல்கலைக் கழகத்தில் படித்துத் தேறிய மாணவர்கட்குத் தஞ்சைத் தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம் சான்றிதழ், பட்டயம், பட்டம் போன்ற தகுதிகளை வழங்கும். இதற்கு ஏற்ப, தஞ்சைத் தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகத்துடன் கல்வித் திட்டத்தைப் பொருத்தவரை முறையான இணைப்பு ஏற்படுத்தப்படும்.

பாடங்களை அளிப்பதற்காகத் தேவைப்படும் கல்விச் சாதனங்களைத் தயாரிப்பதற்கு, மற்ற நிறுவனங்களிலும், தனியார் துறைகளிலும் இருக்கும் வசதிகள் பயன்படுத்திக் கொள்ளப்படும். தஞ்சைத் தமிழ் பல்கலைக்கழகம், சென்னைப் பல்கலைக்கழகம், ஆசிய இயல் நிறுவனம், உலகத் தமிழ் ஆய்வு நிறுவனம், மற்ற நிறுவனங்கள், மையங்கள் ஆகியவற்றின் உதவி பொருத்தமான வகையில் பெறப்படும். பல்கலைக் கழகத்திற்கென முழு நேர அலுவலர்கள் மிகமிகக் குறைந்த அளவிலேயே இருப்பர். பல்கலைக் கழகம் தரமணியில் உள்ள TIDEL கட்டடத்தில் அமைவது பொருத்தமாக இருக்கும்.

ஆரம்பத்தில் பாடங்கள் இலவசமாகக் கேள்வி ஞானத்திற்காக வழங்கப்படும். பின்னர் நிலைமைக் கேற்ப, தேவைக்கேற்ப இலவசப் பாடங்கள், கட்டணம் செலுத்த வேண்டிய பாடங்கள் எனப் பாகுபாடு செய்து வழங்குவது பற்றி முடிவு எடுக்கப்படும்.

10. முடிவுரை

பார் முழுவதும் பரவி வாழும் தமிழ் அறிஞர்கள், ஆய்வாளர்கள், வள்ளல்கள், தமிழ் ஆர்வலர்கள், தமிழ் அமைப்புகள் ஆகிய அனைவரின் ஈடுபாட்டுடன், பங்களிப்புடன் மகத்தான வாய்ப்புகளைத் தன்னுள் கொண்ட நிறுவனமாகத் தமிழ் இணையப் பல்கலைக் கழகம் உருவாக்கப்பட வேண்டும் என்பது உயர்மட்டக் குழுவின் அணுகுமுறையாகும். இத்திட்டத்தை ஆரம்பித்து வைப்பது தமிழ்நாடு அரசு எனினும் தங்கள் மொழி, கலை, பண்பாடு, பாரம்பரிய வளம் இவற்றைப் பாதுகாத்து வளர்க்கும், மேம்படுத்தும் ஆர்வமுள்ள தமிழர் அனைவரின் முயற்சிகள் ஒரே நோக்குடன் குவிந்து செயல்படும் திட்டமாகத் தமிழ் இணையப் பல்கலைக் கழகம் உருவெடுக்கும் என்பது நம் நம்பிக்கையாகும்.

(டாக்டர் வா.செ.குழந்தைசாமி தலைமையில்
தமிழ்நாடு அரசு அமைத்த உயர்மட்டக் குழுவின்
அறிக்கையைத் தழுவியது : 1999)

கல்வித் துறையில் மையப்படுத்தல் : ஒரு தொடர் கதை

---

1. பேசுவதும் பேணுவதும்

*மக்கள் தமை நம்பாத குடியாட்சி இல்லை
மண்பிடிப் பில்லாத வேர் வலிமை இல்லை
பக்கமும் வேர்விட்டுப் பரவுகிற 'அருகின்'
பள்ளிதனில் அரசியல் பாடம் பயில்வோம்*

என்பான் கவிஞன். குடியாட்சித் தத்துவம் என்பது இன்று உலகில் படிப்படியாக வளர்ந்து வரும் ஒன்று. உலக அளவில் பரவி வருவதுமாகும். ஒரு நாட்டின் அரசியல் வளர்ச்சிக்கு ஒரே ஓர் உரைகல் உண்டு. அந்த உரைகல், மையத்திலிருந்து அதிகாரம் எந்த அளவிற்கு மக்கள் பக்கம் விளிம்பு வரை சென்றிருக்கிறது என்பது தான். இந்தியாவில் நாம் எல்லாத் துறைகளிலும் ஆட்சிப் பொறுப்பை, அதிகாரத்தை, பரவலாக்குவது பற்றித் தான் மேடைகள் தோறும் பேசுகிறோம். மற்ற துறைகளில் நிலைமை

எப்படியிருப்பினும் கல்வித் துறையில், நடைமுறை என்னவோ அதற்கு எதிராகவே இருந்து வருகிறது. 'வீடு' ஓர் உலகம்; 'மேடை' ஓர் உலகம் எனும் நாடகம் நமது அரசியல் தத்துவமாகவே உருவெடுத்தது போன்ற சூழ்நிலை நிலவி வருகிறது.

2. தொழிற் பயிற்சிப் பள்ளி

நமது ஆய்வுக்கு முதலாவதாகப் பொறியியல் துறை சார்ந்த கல்வியை எடுத்துக் கொள்வோம். இங்கு கைவினைஞர்களை (Craftsmen) உருவாக்கும் '**தொழிற் பயிற்சிப் பள்ளி (Industrial Training Institute)**, அடுத்து தொழில் நுட்ப வினைஞர்களை (Technicians) உருவாக்கும் '**தொழில் நுட்பப் பயிலகம் (Polytechnic)**, பின்னர் உயர் கல்விக்கான கல்லூரிகள், பல்கலைக் கழகங்கள் இருக்கின்றன.

தொழிற் பயிற்சிப் பள்ளி, தச்சர் (Carpenter), கொல்லர் (Blacksmith), கொத்தர் (Mason), மின் கம்மியர் (Electrician), பொருத்துநர் (Fitter) போன்றவர்கட்குப் பயிற்சியளிக்கிறது. ஏறத்தாழ 50 தொழில்கட்கு இங்கு பயிற்சி பெறலாம். இப்படிப்பட்ட ஒரு சாதாரணத் தொழிற் பயிற்சிப் பள்ளியை நிறுவுவதற்கு தில்லியில் இருக்கும் மைய அரசின் 'வேலை வாய்ப்பு, பயிற்சித் தலைமை இயக்குநர்' (Director General of Employment and Training) அலுவலகத்திலிருந்து அனுமதி பெற வேண்டும். இதற்கான பாடத் திட்டம் அங்குதான் முடிவு செய்யப்படுகிறது. கேள்வித் தாள்கள் ஆங்கிலத்திலும் இந்தியிலும் அங்கிருந்து வருகின்றன. மாணவர்கள் 10-ஆம் வகுப்பு வரை, மட்டுமே படித்தவர்கள். இவர்கட்கு அவ்வளவாக ஆங்கிலம் தெரியாது. எனவே இங்கு தேர்வு நடக்கும் இடங்களில் கேள்வித்தாள் தமிழில் மொழிபெயர்த்துச் சொல்லப்படுகிறது. அல்லது கரும்பலகையில் எழுதப்படுகிறது. மாணவர்கள் பெரும்பாலும் தமிழில் எழுதுகிறார்கள். கொள்கை அளவில் பயிற்று மொழி ஆங்கிலம். ஆனால் நடைமுறையில் ஆசிரியர்கள் தமிழில் கற்பிக்கிறார்கள். தமிழகத்தில் 643 தொழிற் பயிற்சிப் பள்ளிகள் இருக்கின்றன. தனியார் பள்ளிகள் 590; அரசுப்

பள்ளிகள் 53. தொடர்ந்து தொழில் மயமாகி வரும் ஒரு சமுதாயத்தில் பயிற்சி பெற்ற கைவினைஞர்கள் ஏராளமாகத் தேவைப்படுவது எதிர்பார்க்கத் தக்கதே. பொறியியல், மருத்துவக் கல்லூரிகளில் இடம் கிடைப்பதுதான் அரிது என்பதில்லை. பல தொழில்கட்கு, தொழிற்பயிற்சிப் பள்ளிகளிலும் இடம் கிடைப்பது அரிது. தந்தையிடமிருந்து மகனும், மகனிடமிருந்து பேரனும், தலைமுறை தலைமுறையாகக் கற்று வரும் தொழில்களை, அவையொத்த தரத்தினதான புதிய தொழில்களைக் கற்பித்துச் சான்றிதழ் பெறத் தயார் செய்யும். தொழிற்பயிற்சிப் பள்ளிகளை நிறுவக் கூட மைய அரசின் அனுமதி வேண்டும். பள்ளிகள் தொடங்க விரும்பும் தனியார் துறையினர் பல முறை தில்லி சென்று திரும்ப வேண்டும். அலுவலகங்களில் ஏறி இறங்க வேண்டும். எவ்வளவு சாதாரணமான காரியம் ஆயினும் நமது அரசு அலுவலகங்களில் இருந்து, தகுந்தவர் தலையீட்டின்றித் தானாக எந்த அனுமதியும் உரிய காலத்தில் வருவதில்லை என்பது ஒரு தேசிய உண்மை. தச்சராக, கொல்லராக, பொருத்துநராக, மின்கம்மியராகப் பயிற்சி பெறுவதற்கு இவ்வளவு நீண்ட கரடு, முரடான பாதை தேவைதானா? இத்தொழில்கட்குச் சான்றிதழ் தில்லியிலிருந்து வர வேண்டுமா? அந்தந்த மாநில அரசு உருவாக்கிய முறையான நிறுவனங்கள், துறைகள் கொடுத்தால் இந்திய அளவில் ஏற்கப்படக் கூடாதா; பெரும்பாலும் கைவினைஞர்களை அவர்கள் பயிற்சி பெற்ற துறை சார்ந்த வேலைகளில் களத்தில் சோதனை செய்து தானே வேலைக்குச் சேர்க்கிறார்கள்; Ph.D., பட்டம் கூட, அந்தந்தப் பல்கலைக் கழகங்கள் தானே கொடுக்கின்றன. இவை எண்ணப்பட வேண்டும். வேண்டுமானால் தேசிய அளவில் தொழிற்பயிற்சிப் பள்ளிகளின் தரத்திற்கான தேவைகளை நிர்ணயிக்க, தனி நிறுவனங்கட்குத் தரச் சான்றிதழ் வழங்க மைய அரசு ஒரு தன்னாட்சி நிறுவனத்தை உருவாக்கலாம்.

3. தொழில் நுட்பப் பயிலகம்

அடுத்ததாக, தொழில் நுட்பப் பயிலகம் (Polytechnic), தொழில் நுட்பக் கல்லூரி (College of Engineering) ஆகியவற்றிற்கு

வருவோம். இவற்றை நிறுவ, அனுமதி கொடுக்கும் அதிகாரம் மைய அரசு அமைத்துள்ள அகில இந்தியத் தொழில் நுட்பக் கல்விக் கழகத்தின் (All India Council for Technical Education) கையில் தான் இருக்கிறது. 1945-இல் உருவாக்கப்பட்ட இந்நிறுவனம் அப்போது சட்ட வடிவம் பெற்றதாக (Statutory) இல்லை. உருவாக்கப்பட்ட காலத்தில், இதன் பணிகள் ஏறத்தாழ, பின் வருமாறு :

- இருக்கின்ற தொழில் நுட்பக் கல்வி வசதியை ஆய்தல்.
- புதிய நிறுவனங்களின் தேவை பற்றி மதிப்பிடல்
- தரத்தை நிர்ணயம் செய்தல்
- புதிய நிறுவனங்களை உருவாக்க ஆலோசனை கூறுதல் மற்றும் உதவுதல்.

இந்நிறுவனம் 1987-இல் சட்டவடிவம் பெற்றதாகக்கப்பட்டது. அப்பொழுது Engineering / Technology, Management, Architecture, Pharmacy ஆகிய நான்கு தொழில் நுட்பத் துறைக் கல்வியின் பொறுப்பு இதனிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. AICTE மசோதா, பிரிவு 10 (K) இன் கீழ் புதிய நிறுவனங்கள் உருவாக்க, புதிய பாடப் பிரிவுகளைத் தொடங்க, இவற்றிற்குச் சம்பந்தப்பட்டவர் கருத்தையும் அறிந்து அனுமதி வழங்கும் முழு அதிகாரம் இக்கழகத்திற்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. சம்பந்தப்பட்டவர்கள் என்ற பிரிவில், மாநில அரசின், பல்கலைக் கழகத்தின் கருத்தை AICTE பெறுகிறது. இவற்றின் கருத்து கருதப்பட வேண்டும். ஆனால் அது முடிவைக் கட்டுப்படுத்தாது. இப்பொழுது ஒரு மாநில அரசே ஒரு தொழில் நுட்பப் பயிலகத்தைத் தொடங்குவதானாலும், தொழில் நுட்பக் கல்விக் கழகத்தின் அனுமதி பெற வேண்டும். நீண்ட வரலாறு உள்ள ஒரு பல்கலைக் கழகம் தனது பொறியியல் / தொழில் நுட்பத் துறையில் ஒரு புதிய பிரிவைத் தொடங்குவதானாலும், இருக்கின்ற பிரிவில் மாணவர்கள் எண்ணிக்கையைச் சிறிது அதிகப்படுத்துவதானாலும் தொழில்நுட்பக் கல்விக் கழகத்தின் அனுமதி தேவை. மாநில அரசு தனது சட்டப் பேரவை மூலம் பல துறைகளில் Ph.D. வரை பட்டம்

வழங்கும் தகுதி பெற்ற ஒரு பல்கலைக் கழகத்தையே உருவாக்கலாம். நிறைவேற்றப்பட்ட சட்டத்திற்கு ஆளுநர் ஒப்புதல் வேண்டும். அது ஒரு சடங்கு போன்றதே. பொதுவாக ஒரு பெரிய பிரச்சினை அன்று. ஆனால் மாநில அரசு ஒரு தொழில் நுட்பப் பயிலகம் (Polytechnic) துவங்குவதானால், ஏற்கனவே இருக்கின்ற பயிலகத்தில் ஒரு சில மாணவர்களைக் கூடுதலாகச் சேர்க்க வேண்டுமானால் கூட, தொழில் நுட்பக் கல்விக் கழகத்திற்கு முறையாக விண்ணப்பித்து, அதன் அனுமதி பெற வேண்டும். தொழில் நுட்பப் பயிலகம் என்பது, பத்தாவது வகுப்பில் தேறிய மாணவர்களைப் பட்டயங்கட்கு (Diplomas) தயார் செய்யும் ஒரு மேல்நிலைப் பள்ளிக் கல்வி நிலையிலுள்ள (Higher Secondary Education) நிறுவனம். மூன்றாண்டுக் கல்வியாதலின் மேல்நிலைப் பள்ளிக்குச் சற்று மூத்தது. அவ்வளவுதான். 1987-க்கு முன் தொழில் நுட்பக் கல்வி தொடர்பாக மாநில அரசிற்கு இருந்த அதிகாரங்கள், பொறுப்பு முழுவதுமாகப் பறிக்கப்பட்டு விட்டன. கல்லூரிகளைப் பொருத்தவரை, பாடத்திட்டம் வகுப்பது, பரீட்சை நடத்திப் பட்டம் கொடுப்பது என்ற அளவில் பல்கலைக் கழகங்களின் பங்கு நின்று விட்டது. ஒரு தொழில் நுட்பக் கல்லூரி தொடங்க, புதுப்பாடப் பிரிவுகள் ஆரம்பிக்க, மாணவர்கள் சேர்க்கையைக் கூட்ட, அனுமதி கொடுப்பதோ, மறுப்பதோ முழுமையாக தொழில்நுட்பக் கல்விக் கழகத்தின் வரம்பிற்குட்பட்டதாக ஆக்கப்பட்டுவிட்டது.

அகில இந்தியத் தொழில் நுட்பக் கல்விக் கழகத்தின் மசோதா வரைவை (Draft AICTE Act) ஆய்வு செய்ய அப்போதைய திட்டக் குழுவின் உறுப்பினர் Dr.பாயா தலைமையில் ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டது.. அதில் தொழிலதிபர் Dr. A.L. முதலியார், Dr. வா.செ.குழந்தைசாமி போன்றோர் உறுப்பினர்களாக இருந்தனர். இந்தக் குழு, கணிசமான அளவில் AICTE - இன் அதிகாரத்தைக் குறைக்க வேண்டுமென வரைவு நிலையிலேயே பரிந்துரைத்தது. மைய அரசின் கல்வி அமைச்சக அலுவலர்கட்கு இப்பரிந்துரை அவ்வளவாக ஏற்புடையதாக இல்லை. எனவே இக்குழுவின் பரிந்துரையை மீள் ஆய்வு செய்யுமாறு, கல்வியாளர், பேராசிரியர் S.சம்பத் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டார். அவர் அரசு தயாரித்திருந்த

வரைவையே மாற்றமின்றி ஏற்றுக் கொள்ளலாம் எனப் பரிந்துரைத்தார். அரசும் அதை ஏற்றுக் கொண்டது. இந்தக் காலகட்டத்தில் அப்பொழுது கல்வி அமைச்சராக இருந்த திரு P.V. நரசிம்மராவை, அவர் சென்னை வந்திருந்த பொழுது ஆளுநர் மாளிகையில் சந்தித்து, AICTE -க்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கும் அதிகாரக் குவியல் ஏற்கத்தக்கதாக இல்லை என்று கூறினேன். அவர் பீகார் போன்ற மாநிலத்தில், தொழில் நுட்பக் கல்வியை நெறிப்படுத்த AICTE போன்ற நிறுவனம் வலிமையுள்ளதாக இருக்க வேண்டும் என்று கூறினார். மைய அரசின் கல்வித் துறை அதிகாரிகளின் கருத்து அவருக்கு ஏற்புடையதாக இருந்தது.

மைய அரசின் ஒரு தன்னாட்சி நிறுவனத்திற்கு 1987 - வரை இந்த அளவு அதிகாரம் உயர் கல்வியில் வேறு எந்தத் துறையிலும் கொடுக்கப்பட வில்லை. இப்பொழுது பல நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள், பல்கலைக் கழகத் துணை வேந்தர்கள், மற்றும் கல்வியாளர்கள், AICTE நிறுவனத்திற்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கும் வரம்பிகந்த அதிகாரக் குவியலைக் குறை கூறுகிறார்கள். ஆனால் இதன் மசோதா, 1987-இல் நாடாளுமன்றத்தில், மதிய உணவு இடைவேளைக்குச் சற்று முன்பு தாக்கல் செய்யப்பட்டு எந்த வித விவாதமுமின்றி நிறைவேற்றப்பட்டு விட்டது. மாநில சுயாட்சியின் குரல் எதுவும் அங்கு ஒலிக்க வில்லை.

4. மருத்துவக் கல்வி

AICTE மசோதா நிறைவேற்றப்பட்டது. ஒரு சிறுவிபத்து, பின்னர் அதையே உதாரணமாக, மற்ற துறையினர் பின் பற்றத் தொடங்கி விட்டனர். மருத்துவக் கல்லூரிகளை உருவாக்கும் பொறுப்பு, முழுமையாக மாநில அரசின் பொறுப்பில் இருந்தது. ஒரு மருத்துவக் கல்லூரியை நிறுவ மாநில அரசு யார் அனுமதியையும் கோர வேண்டுவதில்லை. நிறுவிய பின்னர் பல்கலைக் கழகத்தின் இணைப்பைப் (Affiliation) பெற வேண்டும். நிறுவப்பட்டபின் அதன் தகுதிக்கு இந்திய மருத்துவக் கழகத்தின் (Indian Medical Council) அங்கீகாரம் (Recognition) பெற வேண்டும். இங்கு அங்கீகாரம் என்பது மருத்துவக் கல்வி கற்பிப்பதற்கான தேவைகளைக் கல்லூரி நிறைவேற்றுகிறது என்ற சான்றிதழ். இது தேவையானது. முறையானது. ஆனால் மைய

அரசின் சுகாதார அமைச்சகமும், இந்திய மருத்துவக் கழகமும், தங்கட்கிருந்த அதிகாரத்தில் திருப்தியடைய வில்லை. AICTE இப்பொழுது உதாரண நிறுவனமாக அவர்கள் கண்முன் நின்றது. எனவே மைய அரசு 1956-இல் நிறைவேற்றப்பட்ட இந்திய மருத்துவக் கழக மசோதாவிற்கு அவசரச் சட்டம் (Ordinance) மூலம் ஒரு திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்தது. அதன் 10-ஆவது பிரிவின் கீழ் 10 (A); 10 (B); 10 (C) என்ற மூன்று துணைப் பிரிவுகளைச் சேர்த்தது. மிகச் சுருக்கமாக அதன் சாரம் பின்வருமாறு : முறையான வகையில் மைய அரசின் அனுமதி பெறாது:

- எந்த நபரும் மருத்துவக் கல்லூரி நிறுவக் கூடாது.
- எந்த மருத்துவக் கல்லூரியும் புதிய முதுநிலைக் கல்விப் பிரிவைத் தொடங்கக் கூடாது.
- எந்த மருத்துவக் கல்லூரியும் அதில் பயிலும், பயிற்சி பெறும் மாணவர் தொகையை அதிகரிக்கக் கூடாது.
- இதில் நபர் என்பதில், பல்கலைக்கழகம், அல்லது அறக்கட்டளை ஆகியன அடங்கும் (மாநில அரசும் அடங்கும்). ஆனால் மைய அரசு இதில் அடங்காது.
- புதிய கல்லூரி நிறுவுவதானாலும், புதுப் பிரிவுகள் துவங்குவதானாலும், சேர்க்கப்படும் மாணவர் தொகையைக் கூட்டுவதானாலும், மைய அரசுக்கு விண்ணப்பிக்க வேண்டும்.
- மைய அரசு இந்திய மருத்துவக் கழகத்திற்கு அந்த விண்ணப்பத்தை அனுப்பி, அதன் பரிந்துரையைப் பெறும். அதனடிப்படையில் மைய அரசு, விண்ணப்பதாரருக்கு, அனுமதி அளித்தோ, அனுமதி மறுத்தோ அல்லது சில நிபந்தனைகளை நிறைவேற்றக் கோரியோ பதில் அனுப்பும். அனுமதி மறுப்பதாயின் அதற்கு முன் தமது நிலையை விளக்க விண்ணப்பதாரருக்கு ஒரு வாய்ப்பளிக்கப்படும்.
- இந்த அவசரச் சட்டம் 27 ஆகஸ்ட் 1992 - முதல் அமலுக்கு வந்ததாகக் கருதப்படும்.

எனவே இன்று, கல்லூரி நிறுவவோ, புதிய துறைகளை ஆரம்பிக்கவோ, மாணவர் தொகையைக் கூட்டவோ அனுமதி அளிக்கும் அதிகாரம் தில்லியில் மைய அரசின் கையில் இருக்கிறது. தர நிர்ணயம் தில்லியில் இந்திய மருத்துவக் கழகத்தின் கையில் இருக்கிறது. மாநில அரசு, அனுமதிக்கப்பட்ட கல்லூரிகளை நிர்வகிக்கலாம். பல்கலைக் கழகங்கள் தேர்வு நடத்திச் சான்றிதழ் வழங்கலாம்.

இந்திய மருத்துவக் கழக மசோதா, திருத்தத்திற்குப் பின் 1956-முதல் 1992 - வரை 36 ஆண்டுகள் நடைமுறையில் இருந்த நெறிமுறைகள் மாற்றப்பட்டு, ஏறத்தாழ முழு அதிகாரமும் மேலிருந்து கீழே பரவுவதற்குப் பதிலாக, கீழிருந்து மேலே எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு விட்டது. தொழில் நுட்பக் கல்வியைப் பொருத்தவரை, அனுமதி, தர நிர்ணயம் இரண்டும் தொழில் நுட்பக் கல்விக் கழகத்தின் கையில் இருக்கிறது. AICTE மசோதா நிறைவேறி ஐந்து ஆண்டுகட்குப் பின் இந்திய மருத்துவக் கழக மசோதாவைத் திருத்த முன் வந்த மைய அரசின் அமைச்சகம், சற்று விழித்துக் கொண்டது. புதிதாக எடுத்துக் கொண்ட அனுமதி வழங்கும் அதிகாரத்தை இந்திய மருத்துவக் கழகம் போன்ற ஒரு தன்னாட்சி நிறுவனத்திற்கு கொடுக்கவும் அது விரும்பவில்லை. அந்த அதிகாரத்தை, அரசே தன் கையில் வைத்துக் கொண்டது. அரசுச் செயலர் அனுப்பும் கோப்பில், மைய அரசு அமைச்சர் கையொப்பம் பெற்றுத்தான் ஒரு மருத்துவக் கல்லூரி உருவம் பெற இயலும். இருக்கின்ற மருத்துவக் கல்லூரியில் ஒரு புதிய துறை ஆரம்பிப்பதானாலும், இருக்கின்ற இளநிலைப் பட்டத்துறையில் ஒரு சில மாணவர்களைக் கூட, கூடுதலாகச் சேர்க்க வேண்டுமெனினும் மசோதாப்படி மேலே கூறிய மட்டத்தில் அனுமதி கையெழுத்தாக வேண்டும். இதில் சில பொறுப்புகள் மட்டும் மருத்துவக் கழகத்திற்கு, அரசால் கொடுக்கப் பட்டிருக்கின்றன.

5. ஆசிரியர் கல்வி

தொழில் நுட்பக் கல்வி, மருத்துவக் கல்வி இவற்றை அடுத்து மைய அரசின் பார்வைக்கு வந்தது ஆசிரியர் கல்வி (Teacher Education). அதாவது இடைநிலை ஆசிரியர் பயிற்சி, B.Ed.,

M.Ed., போன்ற பட்டங்கள். இவற்றின் தரத்தை நிலை நிறுத்த பல்கலைக் கழகங்களோ, பல்கலைக் கழக மானியக் குழுமமோ தகுதியுடையனவாகக் கருதப்படவில்லை. எனவே 1993-இல் தேசிய ஆசிரியர் கல்விக் கழகம் (National Council for Teacher Education) என்ற நிறுவனத்தை நாடாளுமன்ற மசோதா மூலம் (மசோதா 73,1993) மைய அரசு உருவாக்கியது. இதன் தலைமை அலுவலகப் பீடம் தில்லி. மேலும் இதற்கு கிழக்கு, மேற்கு, வடக்கு, தெற்கு பிராந்தியங்கள் என நான்கு பிராந்திய அலுவலகங்கள் (Regional Offices) உண்டு.

தேசிய ஆசிரியர் கல்விக் கழக மசோதா, புதிய நிறுவனங்கட்கு அனுமதி (Approval) என்பதற்குப் பதிலாக 'அங்கீகாரம்' (Recognition) என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்துகிறது. ஆனால் இந்த அங்கீகாரம் புதிய நிறுவனங்கட்குத்தான் என்பதில்லை. இருக்கின்ற நிறுவனங்களும் இந்த மசோதா அமலுக்கு வந்த ஆறு மாதங்கட்குள், அங்கீகாரத்திற்கு விண்ணப்பிக்க வேண்டும். அங்கீகாரம் பெறாத நிறுவனங்கள் நடைபெற இயலாது. ஏனெனில் பிரிவு 16-இன்படி பிராந்தியக் குழுவினிடமிருந்து அங்கீகாரம் பெறாத எந்த நிறுவனத்திற்கும் மாநில அரசு, பல்கலைக் கழகங்கள் போன்ற தேர்வு நடத்திச் சான்றிதழ் வழங்கும் நிறுவனங்கள் இணைப்புத் தகுதி (Affiliation) கொடுக்கக் கூடாது. தேர்வு நடத்தக்கூடாது. அதுமட்டுமன்றி, தேர்வு நடத்தும் நிறுவனங்கள் அனைத்தும், அதாவது அரசின் கல்வித் துறை, பல்கலைக் கழகங்கள் ஆகியன தேசிய ஆசிரியர் கல்விக் கழகத்தின் பிராந்தியக் குழுவால் (Regional Committee) :

- அங்கீகரிக்கப்பட்ட நிறுவனத்திற்கு இணைப்புத் தகுதி கொடுத்தேயாக வேண்டும் (Shall grant affiliation)
- அங்கீகரிக்கப்படாத நிறுவனத்தின் இணைப்புத் தகுதியை ரத்து செய்ய வேண்டும் (Shall cancel the affiliation)

பாடத்திட்டம் வகுத்து, தேர்வு நடத்தி, சான்றிதழ், இளநிலை, முதுநிலைப் பட்டம் அளிக்கும் பொறுப்பில் உள்ள அரசுக் கல்வித்துறை, பல்கலைக் கழகம் ஆகியவற்றிற்குத் தாம்

எதிர்பார்க்கும் தகுதிகள் என எதையும் கோரும் உரிமை இல்லை. NCTE மசோதாவில் இந்த அம்சத்தில் கல்வித் துறை அல்லது பல்கலைக் கழகம் பயன்படுத்தத்தக்க Saving Clause என எதுவும் இல்லை. NCTE-இன் பிராந்தியக் குழுவின் 'அங்கீகாரம்' எல்லாத் தேவைகளையும் ஒரு நிறுவனம் நிறைவேற்றுகிறது என்பதற்கான ஆவணம். அதற்கு மேல் அரசு அல்லது பல்கலைக் கழகம் விதிக்கத்தக்க நிபந்தனை எதுவும் இல்லை. ஆனால் செய்ய வேண்டிய கடமை இருக்கிறது. பாடத் திட்டம் அமைத்து, தேர்வு நடத்தி, சான்றிதழ், பட்டம் போன்றவை கொடுக்க வேண்டும். அரசின் கல்வித் துறைக்கு, பல்கலைக் கழகங்களுக்கு இப்படியும் ஒரு சூழ்நிலை. விண்ணப்பங்கள் மாநில அரசு வழி அனுப்பப்பட வேண்டும் என NCTE -இன் பிராந்திய அலுவலகம் கோருகிறது. இது இந்நிறுவனம் தானாக அமைத்துக் கொண்ட விதி. 1987 - இலும், 1992-இலும் நிறைவேற்றப்பட்ட மசோதா, அவசரச் சட்டம் இவற்றிற்குப் பின், தொழில் நுட்பக் கல்வி, மருத்துவக் கல்வி இவ்விரண்டிலும் பல்கலைக் கழகங்களின் நிலை இது போன்றது தான். ஆனால் நாகரிகம் கருதியோ என்னவோ அவற்றின் கையறு நிலைமை இவ்வளவு வெளிப்படையாகக் கூறப்படவில்லை.

6. தெரிந்த இணத்தொடு....

நமது அரசியலமைப்பில் மூன்று பிரிவுகள் இருக்கின்றன. i. மைய அரசின் கீழ் வருவன. ii. மாநில அரசின் கீழ் வருவன. iii. மைய, மாநில அரசுகளுக்குப் பொதுவாக வருவன. இவற்றுள் கல்வி மாநில அரசின் கீழ் இருந்தது. 1976-இல் பிறப்பிக்கப்பட்ட அவசர நிலையின் போது, நமது அரசியலமைப்பில் பல திருத்தங்கள் செய்யப்பட்டன. அந்தத் திருத்தங்களில் ஒன்று, கல்வியை மாநிலப் பிரிவில் இருந்து, பொதுப் பிரிவுக்கு மாற்றியது ஆகும். அடுத்து வந்த தேர்தலில் காங்கிரஸ் தோற்று, ஜனதா கட்சி வெற்றி பெற்றது. 'அவசர நிலை' நிலவிய பொழுது அரசியலமைப்பில் செய்யப்பட்ட திருத்தங்கள் பெரும்பாலானவற்றை மாற்றிப் பழைய நிலைக்குக் கொண்டு வந்தனர். ஆனால் மாநிலப் பிரிவிலிருந்து பொதுப் பிரிவுக்குக் கொண்டு வரப்பட்ட கல்வியை,

மீண்டும் மாநிலப் பிரிவிற்கு மாற்ற வில்லை. பொதுப் பிரிவுக்கு வந்ததால் பள்ளிக் கல்வியைப் பொருத்தவரை, புரட்சிகரமான மாற்றமில்லாவிட்டாலும், குறிப்பிடத்தக்கன என்ற அளவில் கூட மாற்றங்கள் எவையும் நிகழ்ந்து விடவில்லை. 1971-இல் 34.5 சதவிகிதமாக இருந்த எழுத்தறிவு பெற்றவர் அளவு, வழக்கம் போல மெதுவாக ஊர்ந்து சென்ற 1991-இல் 52.2 சதவிகிதத்தை எட்டியது. 2001-இல் 65.4 சதவிகிதத்தைத் தொட்டிருக்கிறது. பஞ்சாயத்து நிறுவனங்களும், நகராட்சிகளும் பொறுப் பேற்க வேண்டிய ஆரம்பக் கல்வி கூட மைய அரசு பங்கேற்கும் பொதுப் பட்டியலில் இடம் பெற வேண்டுமா என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். பொதுவாக நமது நிர்வாக அமைப்பின் பல கட்டங்களில் நேரடியாகக் கவனிக்க வேண்டியவர்கள், கவனிக்கத்தக்கவர்கள் கையில் பொறுப்பு இல்லை. பொறுப்பைத் தங்கள் வசம் வைத்திருப்பவர்களால் நேரடியாகக் கவனிக்க இயலவில்லை.

பஞ்சாயத்து முதல், மற்றைய உள்ளாட்சித் துறைகளை மாநில அரசுகள் நம்புவதில்லை. மாநில அரசுகளை மைய அரசு நம்புவதில்லை. மைய அரசு, மாநில அரசுகள் இரண்டுமே தன்னாட்சி நிறுவனங்களை நம்புவதில்லை. தன்னாட்சி நிறுவனங்கள் கூட, தனியார் அமைப்புகளை, அரசு சாராத அமைப்புகளை (NGO) நம்புவதில்லை. 'இவற்றுள் எதையும் நம்புவதற்கில்லை. இவை அனைத்துமே அடி முதல் நுனி வரை ஊழல் நிறைந்தவை' எனப் பொது மக்களிடம் பத்திரிகைகளும், அரசியல்வாதிகளும் காலை முதல் மாலை வரை எழுத்திலும், பேச்சிலும் பிரச்சாரம் செய்து வருகின்றனர். இது வளரும் நாடு. ஒரு குடியரசு பின்பற்றத்தக்க வழி அன்று.

கல்வித் துறையில் அகில இந்திய அளவில் தர நிர்ணயத்தை நெறிப்படுத்துவதற்கு பல்கலைக் கழக மானியக் குழுமம், அகில இந்தியத் தொழில் நுட்பக் கழகம், இந்திய மருத்துவக் கழகம் போன்ற தன்னாட்சி நிறுவனங்கள் பொறுப்பேற்கலாம். உச்சநிலை

மையங்கள் (Centre of Excellence) உருவாக உதவுதல், தர நிர்ணயச் சான்றிதழ் வழங்குதல், அடிப்படை ஆய்வுகளை ஊக்குவித்தல், அகில இந்திய அளவில் கல்வி தொடர்பான தரவுகள் (Data) சேகரித்தல் போன்ற பணிகளை இவை மேற்கொள்ளலாம். தரத்தை உறுதிப்படுத்துதல், கண்காணித்தல், பாடங்கட்கு அங்கீகாரம் அளித்தல் போன்ற பொறுப்புகளும் அவை தொடர்பான அதிகாரமும் பல்கலைக் கழங்கள் போன்ற பொருத்தமான மாநில அளவிலுள்ள தன்னாட்சி நிறுவனங்களிடம் இருக்க வேண்டும். தன்னாட்சி நிறுவனங்களின் செயல்முறை நிறைவுதருவதாக இல்லையெனின் அவற்றைத் திருத்த வேண்டும். வலிமைப் படுத்த வேண்டும். அதைவிடுத்து, அவற்றைப் புறக்கணிப்பது, பலவீனப்படுத்துவது முறையாகாது.

ஒரு மாநில அரசு தவறு செய்தால், அதற்குத் திருத்த நடவடிக்கையாக எல்லா மாநிலங்கட்கும் பொதுவான கட்டுப்பாடுகளை அமல்படுத்துவதும், ஒரு நிறுவனம் தவறு செய்தால் எல்லா நிறுவனங்களின் அதிகாரத்தையும் ஆய்வுக்குட்படுத்துவதும் பயனற்ற சுமைகளைத் தானும் தாங்கி, மற்றவர்கள் மேலும் சுமத்துவதாகும். தனிப்பட்டவர் பிணிக் குச் சமுதாயத்தையே மருத்துவமனையில் சேர்க்கும் அணுகுமுறையை நாம் மேற்கொண்டிருக்கிறோம். மருத்துவ மனை நிரம்பி வழிகிறது. நோயாளி அடையாளமிழந்து விடுகிறான். நாம் எல்லோரும் நோயாளி போல் உலகுக்குக் காட்சியளிக்கிறோம்.

நாம் ஆலோசனை வழங்க, ஆற்றுப்படுத்த நிறுவனம் அமைத்தால், அது 'அனுமதி' வழங்கும் அதிகாரம் தேடுகிறது. 'பயிற்சி' கொடுக்க நிறுவனம் அமைத்தால் அது 'பட்டம்' கொடுக்கும் தகுதி தேடுகிறது. பணிகளில் முன்னேற்றம் இல்லையென்றால் மிக எளிதாக நிதிப் பற்றாக்குறை காரணமாகக் கூறப்படுகிறது. தவறுகள் திருத்தப்படாதபொழுது அதிகாரக் குறைவு காரணமாகக்

கூறப்படுகிறது. நாம் தலைமுறை, தலைமுறையாக ஏழை நாட்டவர். எனவே செல்வத்தை மதிக்கிறோம். நிதியிருந்தால் எதுவும் முடியும். நிதியிருந்தால் தான் எதுவும் முடியும் என்று நம்புகிறோம். இரண்டு நூற்றாண்டுகள் அடிமை நாடாக இருந்தோம். எனவே அதிகாரத்தை மதிக்கிறோம். தொடர்புள்ள துறைகளில், 'அறிவுடைமை', 'நிபுணத்துவம்' அவ்வளவாக மதிக்கப்படுவதில்லை. எனவே தான் அறிவும் ஆற்றலும் மிக்க இளைய தலைமுறை அந்திய நாடுகளில் அங்கீகாரம் தேடுகிறது அல்லது அந்திய நாட்டு நிறுவனங்கட்குத் தொழில் செய்கிறது.

நாம் வாழ்வது கல்வியுக்கம். ஒரு கல்வியறிவுச் சமுதாயத்தை உருவாக்கும் மகத்தான பணியில் ஈடுபட்டிருக்கிறோம். நமது கல்வி அமைப்பைத் திறந்த மனத்துடன் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். நிறுவனங்கள் என்று வரும்பொழுது, பெரும்பாலும் இருக்கின்ற நிறுவனங்கள் போதுமானவை. ஆனால் அவற்றின் பொறுப்புகள், அவை திறமையுடன் செயல்படுவதற்கான வாய்ப்புகள், தேவைப்படும் மாற்றங்கள், முறையாக மீள் ஆய்வு செய்யப்பட வேண்டும். அடி மட்டத்திலிருந்து, பொறுப்புகள் பகிர்ந்தளிக்கப்பட வேண்டும். ஒவ்வொரு நிறுவனத்தின் கடமைகள், அதிகாரங்கள் துல்லியமாக வரையறுக்கப்பட வேண்டும். இந்த நாட்டின் சராசரி மனிதன் நாணயமானவன். இந்த நம்பிக்கையை அடிப்படையாக வைத்து நாம் எண்ணும் உயரத்திற்குக் கட்டடங்களை எழுப்பலாம்.

தெரிந்த இனத்தோடு தேர்ந்தெண்ணிச் செய்வார்க்கு அரும்பொருள் யாதொன்றும் இல்.

என்பது வள்ளுவர் வாக்கு. நாம் தெரிந்த இனத்தின் தேவையை, இப்பொழுது இருப்பதை விட இன்னும் சற்றுக் கூர்மையுடன் உணர வேண்டும். ஒப்ப வேண்டும். நம்மை எதிர் நோக்குவது செய்ய இயலாத இமால்யப் பணி அன்று. சாதாரணமாக இயலும் பணி தான். ஆனால் நெஞ்சில் உறுதி வேண்டும்.

வாய்ப்புகள் - கண்ணில்லாதவை; ஆனால் காணத்தக்கவை

---

1. பொது

புதிதாக அமைக்கப்படும் ஆயுள் காப்பு முறைப்படுத்தல் ஆணையத்தின் தலைமையகத்தை எங்கே அமைப்பது என்பதில் மாநிலங்கட்கு இடையில் கடும் போட்டி நிலவுகிறது.

இப்போட்டியில் தமிழகமும், ஆந்திரமும் முன்னிலையில் உள்ளன. ஆணையத்தைத் தமிழகத்தில் அமைக்க வேண்டும் என்று வலியுறுத்தி மத்திய அரசுக்குத் தமிழகம் கடிதம் எழுதியுள்ளது.

பத்திரிகைச் செய்தி : தினமணி, ஏப்ரல் 22.

ஆயுள் காப்பு முறைப்படுத்தல் நிறுவனத்தின் தலைமை அலுவலகத்தைப் பெற, கர்நாடகமும், தமிழகமும் முயல்கின்றன.

நியூ இண்டியன் எக்ஸ்பிரஸ், ஏப்ரல் 26.

இச்செய்தியைப் படித்ததும் எனது மனத்தை அழுத்திக் கொண்டிருந்த ஒரு பெரிய சுமை இறங்கியது போன்ற உணர்வு ஏற்பட்டது. மைய நிறுவனங்களைப் பொருத்தவரை, தமிழ் நாட்டில் நீண்ட காலம் இருந்து வந்த ஒரு அக்கறையற்ற போக்கு நீங்கியது என்ற மன நிறைவு ஏற்பட்டது.

நமது நாட்டின் அரசியல், பொருளாதார வாழ்வில், ஒரு புது நிறுவனம் உருவாக்கப்படுவதும், அதற்கு ஒரு தலைமை அலுவலகம் அமைக்கப்படுவதும், ஒவ்வொரு மாநிலத்தவரும் அது தங்கள் மாநிலத்தில் அமைய வேண்டுமெனக் கோரிக்கை வைப்பதும் ஒரு சாதாரண நிகழ்வு. இதற்கு என்ன அவ்வளவு முக்கியத்துவம் என்ற கேள்வி எழுவது இயல்பு. அதை விளக்குவது தான் இக்கட்டுரையின் நோக்கம்.

வாய்ப்புகள் கண்ணில்லாதவை; எனவே தாமாகத் தடம் கண்டு அவை தகுதியுடையாரை அடைவதில்லை. ஆனால் வாய்ப்புகள் காணத்தக்கவை. அவை தென்படும்பொழுது அடையாளம் காணலாம். தேடியும் அடையலாம். தனி மனிதராயினும், ஒரு சமுதாயமாயினும், வாய்ப்புகளை எதிர் நோக்க வேண்டும். இனங்காண வேண்டும். காலமும், இடமும் கை கொடுக்குமாயின் வாய்ப்புகளை உருவாக்கவும் வேண்டும். இவை வாழ்விற்கும் வளர்ச்சிக்கும் தேவையான கூறுபாடுகள்.

2. மைய அரசு நிறுவனங்கள்

இந்தியாவைப் பொருத்தவரை, வாய்ப்பும், வசதிகளும் மைய அரசிடம் குவிந்துள்ளன. சிறப்புத் திட்டங்கள் சிலவற்றிற்கு அனுமதி பெறுவதற்கோ, மானியங்கட்குத் தகுதி பெறுவதற்கோ, வைய வங்கி (World Bank) போன்ற நிறுவனங்களின் உதவி பெறுவதற்கோ கூட, அவற்றிற்கான வாய்ப்புகள் உருவாவதைக் கண் விழித்திருந்து காண வேண்டும். உரிய காலத்தில், தகுந்த ஆவணங்களுடன், ஆதாரங்களுடன் நமது உரிமையை, கோரிக்கையை முன் வைக்க வேண்டும்.

மைய அரசு அதன் நேரடி நிர்வாகத்தின் கீழ், அல்லது அதன் நிதி உதவியோடு தன்னாட்சி நிறுவனங்கள் என்ற வகையில் கல்வி

நிலையங்களை, ஆராய்ச்சி மையங்களை அல்லது சில நிறுவனங்களின் தலைமைப் பீடங்களை, மாநிலங்களின் தலைநகர்களில், அல்லது முக்கியமான நகரங்களில் அவ்வப்பொழுது அமைத்து வந்திருக்கின்றது. **கடந்த முப்பது ஆண்டுகளாக இவ்வகையைச் சார்ந்த பல கல்வி நிறுவனங்கள், ஆய்வு நிறுவனங்கள், பயிற்சி நிறுவனங்கள் மைய அரசால் உருவாக்கப்பட்டன. இவற்றில் எவையும் - சொல்லப் போனால் ஒன்று கூட - தமிழகத்திற்கு வரவில்லை.** தென் இந்தியா என்று வரும் பொழுது அவற்றுள் பல ஐதராபாத்துக்குச் சென்றன. ஐதராபாத் இந்தியாவின் பயிற்சித் தலைநகராக (**Training Capital of India**) இன்று உருவாகியுள்ளது. மற்றும் பல பெங்களூருக்குச் சென்றன. பெங்களூர் இந்தியாவின் அறிவியல் தலைநகராக (**Science Capital of India**) உருவெடுத்திருக்கிறது. தமிழகம் ஏனோ மைய அரசின் கண்ணில் பட வில்லை. தமிழகமும் இவற்றையெல்லாம் கண்டு கொண்டதாகவோ, கவலைப் பட்டதாகவோ தெரியவில்லை. சில சான்றுகள் பின்வருமாறு :

3. பல்கலைக் கழக மானியக் குழு

3.1. பிராந்திய அலுவலகம்

எனது கருத்தை விளக்க, கடந்த பதினைந்து ஆண்டு காலப்பகுதியில் மட்டும் இடம் பெற்ற சில சான்றுகளைக் கூறுவது பொருந்தும். இவை தனி நிகழ்ச்சிகள் அல்ல. முப்பதாண்டுத் தொடர் கதையில் சில அத்தியாயங்கள். உயர் கல்வித் துறையில் உலக அளவில் இந்தியா ஒரு மாபெரும் அமைப்பைக் கொண்டது. 1998-99 புள்ளி விபரப்படி 227 பல்கலைக் கழகங்கள், 11089 கல்லூரிகள் இதன் கீழ் வருகின்றன. 3.31 இலட்சம் ஆசிரியர்கள் பணி புரிகிறார்கள். 74.18 இலட்சம் மாணவர்கள் இருக்கிறார்கள். இவை அனைத்தும் தில்லியிலுள்ள பல்கலைக் கழக மானியக் குழுமத்தின் (U.G.C.) தலைமை அலுவலகத்தில் இருந்து நிர்வகிக்கப்பட்டு வந்தன. மானியக் குழுமத்திற்குப் பிராந்திய அலுவலகங்கள் (Regional Offices) உருவாக்க வேண்டும் என்ற

கோரிக்கை 1985 அல்லது அதற்குச் சற்று முன்பிருந்தே வலுத்து வந்தது. இதற்கு ஒரு நீண்ட பின்னணி உண்டு. நாம் இப்பொழுது அதில் நுழைய வேண்டுவதில்லை. இறுதியாக, கிழக்கு, மேற்கு, வடக்கு, தெற்கு, மையம் என ஐந்து பிராந்திய அலுவலகங்கள் உருவாக்குவதாக முடிவு செய்யப்பட்டது. ஒவ்வொரு பிராந்தியத்திற்கும் அதன் கீழ் வரும் மாநிலங்களை முடிவு செய்து, அந்தந்தப் பிராந்தியத்திற்கான அலுவலகம் எங்கு அமைய வேண்டும் என முடிவு செய்ய பல்கலைக் கழக மானியக் குழுமம் ஒரு குழுவை அமைத்தது. அதன் பரிந்துரைப்படி பிராந்தியங்களும், பிராந்தியத் தலைமை அலுவலகங்களும் முடிவு செய்யப்பட்டன (1994).

வடக்குப் பிராந்தியத்திற்கு தில்லியின் அருகில் உள்ள காசியாபத் (Ghaziabad) தெற்குக்கு ஹைதராபத்; மேற்குக்கு பூனே; மையத்திற்கு போபால்; வடகிழக்குக்கு கௌஹத்தி ஆகிய பரிந்துரைக்கப்பட்டன. தெற்கு, கிழக்குப் பகுதிக்கு வழக்கமாக இடம் பெறும் சென்னையும், கல்கத்தாவும் இந்தப் பட்டியலில் இல்லை (1994).

ஆந்திர பிரதேசம், கர்நாடகம், தமிழ்நாடு, கேரளம் இவற்றிற்குச் சென்னைதான் மைய நகரம். தென் மாநிலங்கள் என்பவை இந்த நான்கும் தான். ஆனால் என்றும் இல்லாத வகையில், பல்கலைக் கழக மானியக் குழுமம் ஒரிசாவையும், இம்முறை தென் மாநிலங்களோடு இணைத்தது. இது தென் பிராந்தியத் தலைமை அலுவலகத்தைச் சென்னைக்குப் பதிலாக, ஐதராபத்தில் அமைப்பதற்காகச் செய்யப்பட்ட அசாதாரண யுக்தி (1994). இதைத் தமிழக அரசோ, தமிழ்நாட்டு நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களோ எதிர்க்கவில்லை. கண்டு கொண்டதாகவும் தெரியவில்லை.

கிழக்குப் பகுதிக்கு வரும் பொழுது, கௌஹத்தியில் தலைமை அலுவலகம் அமைந்ததை மேற்கு வங்க அரசு ஏற்கவில்லை. கல்கத்தாவைப் புறக்கணித்துக் கிழக்குப் பகுதியில் தலைமை அலுவலகமா என்று பெரும் புயலைக் கிளப்பியது. பல்கலைக் கழக மானியக் குழுமம் அமைதியாக, சற்று அவசரமாகவே தெற்குப்

பகுதியில் இருந்து ஒரிசாவையும், கிழக்குப் பகுதியில் இருந்து மேற்கு வங்கத்தையும் பிரித்து, பீகாரையும் சேர்த்து, புதிதாகக் கிழக்குப் பிராந்தியத்தையும் இதற்குக் கல்கத்தாவில் பிராந்தியத் தலைமை அலுவலகத்தையும் உருவாக்கியது (1996). மீதியுள்ள பகுதி வடகிழக்குப் பிராந்தியமாயிற்று. அதன் அலுவலகம் முன்பே தேர்வு செய்தபடி கௌஹத்தியில் தொடர்கிறது.

பொதுவாக மைய அரசு புதிய நிறுவனம் என எதை உருவாக்கினாலும், அதன் தலைமை அலுவலகம் அல்லது பிராந்திய அலுவலகம் கர்நாடகத்தில் அமைய வேண்டுமென வலுவான கோரிக்கை வைப்பதும், விண்ணையும், மண்ணையும் அசைக்கும் அளவுக்கு அமைச்சர்கள், நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் குரல் எழுப்புவதும், நீண்ட கால வாடிக்கையாகவே இருந்து வருகிறது. பல்கலைக் கழக மானியக் குழுமத்தின் தென்பிராந்திய அலுவலகம் பெங்களூரில் அமைய வேண்டும் என்பதற்காகக் கர்நாடகத் தலைவர்கள் செய்யாத முயற்சி இல்லை. இந்திரா காந்தி தேசியத் திறந்த நிலைப் பல்கலைக் கழகத்தின் கல்வி மையம் (Study Centre) ஒன்று பெங்களூரில் ஜனவரி 1994-இல் திறக்கப்பட்டது. அன்றைய முதல்வர் திரு. வீரப்ப மொய்லி தலைமை தாங்கினார். மைய அரசின் கல்வி அமைச்சர் திரு. அர்ஜுன் சிங் திறப்புரையாற்றினார். பல்கலைக் கழகத்தின் துணைவேந்தர் என்ற முறையில் நான் பங்கு பெற்றேன் தலைமையுரையாற்றிய திரு.மொய்லி,

பல்கலைக் கழக மானியக் குழுமத்தின் தென்பிராந்திய அலுவலகம் பெங்களூரில் அமைய வேண்டுமென நீண்ட நாளாகக் கேட்டு வருகிறோம். அது தொடர்பாக எங்கள் வேண்டுகோளை ஏற்று மைய அரசு முடிவு எடுத்து விட்டதாக அறிகிறோம். கல்வி அமைச்சருக்குக் கர்நாடக மக்கள் சார்பில் நன்றி கூறுகிறோம்.

எனக் கூறினார். மைய அரசு எந்த முடிவும் அப்பொழுது எடுக்கவில்லை அது மைய அரசை வற்புறுத்த, திரு.மொய்லி அமைத்த வியூகம்.

அப்பொழுது ஆந்திராவைச் சேர்ந்த G. ராம்ரெட்டி மானியக் குழுமத்தின் தலைவராக இருந்தார். திரு.நரசிம்மராவ் பிரதமராக இருந்தார். இந்த இரு மலைகளையும் தாண்டியோ, தகர்த்தோ தென் பிராந்திய அலுவலகத்தைப் பெங்களூருக்குக் கொண்டு வர கர்நாடக அரசால் இயலவில்லை. ஆனால் முயற்சி, பயனற்றதாகவும் போய்விடவில்லை.

3.2. மெய்வருத்தக் கூலி தரும்

இதுவரை கூறியது நமது கதையின் கடைசி அத்தியாயமன்று. பல்கலைக் கழக மானியக் குழுமத்தின் தென் பிராந்திய அலுவலகம் ஐதராபாத்தில் (1994) அமைக்கப்பட்டதைக் கர்நாடகம் தற்காலிகமாக ஏற்றது. ஆனால் தென் பிராந்திய அலுவலகத்தை அல்லது அதன் ஒரு பிரிவை, பெங்களூருக்குக் கொண்டு வரும் அதன் முயற்சி அத்துடன் முற்றுப் பெறவில்லை. தென் மாநிலங்களின் சில பகுதிகட்கு, ஐதராபாத் தொலைவில் இருப்பதாக, கேரளத்தின் துணையொடு குரல் எழுப்பினர். இதற்கான எளிய தீர்வு அலுவலகத்தை ஐதராபாத்தில் இருந்து சென்னைக்கு மாற்றுவதுதான். ஆனால் நிறுவப்பட்ட ஒன்றை இடம் பெயர்ப்பது நடைமுறையில் சாத்தியமன்று. மேலும் இந்தியாவின் தென்பகுதிக்குப் பெங்களூரைப் பெருநகராக்கும் கர்நாடகத்தின் முயற்சிக்கு இது துணை செய்யாது. எனவே தென் பிராந்தியம் என்பதை, ஆந்திரம், தமிழகத்தைக் கொண்ட தென்கிழக்குப் பிராந்தியம் எனவும் கேரளம், கர்நாடகத்தைக் கொண்ட தென்மேற்குப் பிராந்தியம் எனவும் இரண்டாகப் பிரிக்க ஏற்பாடு செய்தனர். அதன் பின் தென் மேற்குப் பிராந்தியத்தின் தலைமை அலுவலகம் பெங்களூரில் நிறுவப்பட்டது. நினைத்ததைக் கர்நாடகம் அமைதியாக நிறைவேற்றிக் கொண்டது. ஆந்திரம், தமிழகம் இவற்றைக் கொண்ட தென்கிழக்குப் பிராந்தியத்தின் அலுவலகம் ஐதராபாத்திலேயே தொடர்கிறது. இந்தத் தென்கிழக்குப் பகுதிக்கு ஐதராபாத் தான் மைய நகரமா என்ற கேள்வி ஏனோ பல்கலைக் கழக மானியக் குழுமத்திற்கு எழவில்லை. தமிழகம் இந்தப் பிரச்சினையை எழுப்பவில்லை.

தென் மாநிலங்களை இரண்டு பகுதிகளாகப் பிரிப்பது என்று வந்தால், கர்நாடகத்தையும், ஆந்திரத்தையும் ஒரு பகுதியாகவும், தமிழகத்தையும், கேரளத்தையும் ஒரு பகுதியாகவும் பார்ப்பதுதான் பூகோளரீதியாக, போக்குவரத்து வசதியின் அடிப்படையில் பொருத்தமானது. ஆனால் அது செய்யப்படவில்லை.

4. மற்ற நிறுவனங்கள்

4.1. தேசிய தர நிர்ணயக் குழு

இந்திய அரசு 1986-இல் ஒரு புதிய தேசிய கல்விக் கொள்கையை அறிவித்தது (NPE 1986). அதன்படி, உயர்கல்விக்கு ஒரு தேசிய தர நிர்ணயக் குழு (National Assessment and Accreditation Council) அமைக்கப்பட வேண்டும். பல்கலைக் கழக மானியக் குழுமத்தின் தென்பிராந்திய அலுவலகத்தை பெங்களூரில் நிறுவாததற்கு ஈடுசெய்வது போல, தேசிய தர நிர்ணயக் குழுவின் (NAAC) தலைமைச் செயலகமே 1994-இல் பெங்களூரில் நிறுவப்பட்டது. இதில் நாம் குறை காணவில்லை.

4.2. தேசிய ஆசிரியர் கல்விக் குழு

ஆசிரியர்கள் பயிற்சிக் கல்வியை நெறிப்படுத்த நாடாளுமன்றம் 1993-இல் தேசிய ஆசிரியர் கல்விக் குழு (National Council for Teacher Education) என்ற ஒரு நிறுவனத்தை உருவாக்கியது. இதன் தென் பிராந்திய அலுவலகமும் பெங்களூரில்தான் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

5. இருப்பதில் இடப்பெயர்ச்சி

5.1. சாகித்ய அகாதமி : தென்பிராந்தியம்

புதிய நிறுவனங்களின் தலைமையகம் தான் கர்நாடக அரசின் குறிக்கோள் என்பதில்லை. இந்திய சாகித்ய அகாதமியின் (Sahitya Akademi) தென் பிராந்திய அலுவலகம் 1957-இல் சென்னையில் நிறுவப்பட்டது. அது தொடர்ந்து ஒரு வாடகைக் கட்டடத்தில் செயல்பட்டு வந்தது. கட்டடம் கட்டுவதற்கு நிலம் வேண்டுமெனத்

தமிழக அரசை, சாகித்ய அகாதமி கேட்டு வந்தது. தமிழக அரசும், கொடுக்க ஒப்புக் கொண்டதாயினும், வழக்கமான தாமதம்; ஆழ்ந்த அக்கறையின்மை காரணமாக உரிய காலத்தில் நிலம் தரப்படவில்லை. சாகித்ய அகாதமியின் செயற்குழுவில் இருந்த கர்நாடக உறுப்பினர்கள் இந்த நிலையைப் பயன்படுத்தி, தங்கள் அரசின் ஒப்புதலுடன், அகாதமியின் பிராந்திய அலுவலகத்திற்கு பெங்களூரில் இலவசமாகக் கட்டடமே தருவதாக முன் வந்தனர். மற்ற உறுப்பினர்களின் ஆதரவையும் திரட்டினர். இந்த முயற்சி அமைதியாக, சற்று உயர்மட்ட அளவில் பல ஆண்டுகளாக உருப்பெற்றிருக்கிறது. மேலும் சாகித்ய அகாதமியில் கர்நாடகத்தவர் செல்வாக்குள்ளவர்களாக இருந்து வருகின்றனர். அம்மாநிலத்தவர் இருவர். பேராசிரியர் V.K.கோகக், பேராசிரியர் U.R. ஆனந்த மூர்த்தி ஆகியோர் தலைவர்களாக இருந்திருக்கின்றனர். இது வரை ஒரு தமிழர், தலைவராகவோ, செயலராகவோ இருந்ததில்லை. சென்னையிலிருந்து, பெங்களூருக்கு மாற்றுவது கொள்கையளவில் முடிவு செய்யப்பட்ட நிலையில், அதைத் தடுக்கத் தமிழகத்தின் சார்பில் எடுக்கப்பட்ட வலிமையற்ற முயற்சிகள் பலன் தரவில்லை. இப்பொழுது சாகித்ய அகாதமியின் தென் பிராந்திய அலுவலகம் 1991 முதல் பெங்களூரில் இருக்கிறது. 1957-இல் அமைக்கப்பட்ட தாய் அலுவலகம் ஒரு கிளை அலுவலகமாக இப்பொழுது சென்னையில் செயல்படுகிறது. இந்தக் கிளையையாவது தக்க வைத்துக் கொள்ள வேண்டுமெனத் தமிழ் ஆட்சி மொழி, பண்பாட்டுத் துறை எடுக்கும் முயற்சிகள் பாராட்டத்தக்கன. இந்த இடத்தில் இன்னொரு முக்கியமான தகவலையும் குறிப்பிட வேண்டும். சாகித்ய அகாதமியின் கிழக்குப் பிராந்திய அலுவலகம் கல்கத்தாவில் இருக்கிறது. அது வாடகைக் கட்டடத்தில் தான் இயங்குகிறது எனக் கூறப்படுகிறது. மேற்குப் பிராந்திய அலுவலகம் மும்பையில் இருக்கிறது. அங்கும் வாடகைக் கட்டடம்தான். அவை ஆடாது. அசையாது தொடர்கின்றன. சென்னையில் அமைந்திருந்த தென்பிராந்திய அலுவலகம் தொடர்வதற்கு மட்டும், கட்டடமோ, அல்லது நிலமோ ஏன்

அப்படிச் கட்டாயமாக்கப்பட்டது என்பது தெரியவில்லை. இல்லாததைப் பெற இயலாவிட்டாலும், இருப்பதைக் காப்பாற்றத் தவறிய குற்றம் மன்னிக்கத் தக்கதன்று. அதைவிட நெஞ்சை அழுத்தும் பாரம், நாம் ஏமாந்தவர்களாக்கப் பட்டிருக்கிறோம் என்பது தான். நாம் எடுக்க வேண்டிய குறைந்த பட்ச நடவடிக்கை ஒன்றுண்டு. இப்பொழுது பெங்களூரில் கிளையாக இருந்து வரும் சென்னை அலுவலகத்தைத் தமிழ்நாடு, பாண்டிச்சேரி, அந்தமான் இவற்றிற்கான பிராந்திய அலுவலகமாக மாற்ற வேண்டும். அது தன்னாட்சி பெற்ற நிறுவனமாகச் செயல்பட வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை முன் வைக்க வேண்டும்.

5.2. அகில இந்தியத் தொழில் நுட்பக் கல்விக் கழகம்

அகில இந்திய தொழில் நுட்பக் கல்விக் கழகத்தின் (AICTE) நான்கு மாநிலங்கட்குப் பொதுவான தென் பிராந்திய அலுவலகம் சென்னையில் அமைக்கப்பட்டுச் செயல்பட்டு வந்தது.

அதைத் தென் கிழக்குப் பிராந்திய அலுவலகம் (ஆந்திரம், தமிழ்நாடு), தென் மேற்குப் பிராந்திய அலுவலகம் (கேரளா, கர்நாடகம்) என இரண்டாகப் பிரித்து, தென்மேற்குப் பிராந்திய அலுவலகம் என ஒன்று 1994 முதல் பெங்களூரில் இருந்து செயல்படுகிறது. இதில் நாம் ஆட்சேபிக்கத் தக்கது எதுவும் இல்லை. பொதுவாக, இந்தியாவின் தென் பகுதிக்குப் பெங்களூரை இயன்ற அளவு முதன்மைப் படுத்தும் கர்நாடகத்தவர் முயற்சி பல நிகழ்ச்சிகள் நிறைந்த தொடர் கதை. பாராட்டப்பட வேண்டிய ஒன்று. நமது அலட்சியமும், அக்கறை இன்மையும் இன்னொரு வகையான தொடர்கதை. நாம் வருந்த வேண்டிய ஒன்று.

24.3.2000-இல் நடந்த அகில இந்திய தொழில் நுட்பக் கல்விக் குழுவின் (AICTE) 8-ஆவது கூட்டத்தில் தமிழ்நாடு, ஆந்திரம் இவற்றைக் கொண்ட சென்னையில் உள்ள தென்கிழக்குப் பிராந்திய அலுவலகத்தை இரண்டாகப் பிரித்து, தமிழ் நாட்டிற்குச் சென்னையிலும் ஆந்திரத்திற்கு ஐதராபாத்திலும் தனித்தனி அலுவலகங்கள் அமைப்பதென முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

இரண்டு மாநிலங்களிலும் தொழில் நுட்ப நிறுவனங்கள் அதிக அளவில் இருப்பதனால் இந்த ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இது முறையானதே.

இந்தக் கட்டுரையில் கர்நாடகத்தையோ, ஆந்திரத்தையோ நாம் குறை கூறவில்லை. தம் நகரின் மேம்பாட்டிற்கும், தமது மாநிலத்தின் முக்கியத்துவத்திற்கும் முயல்வது அதனதன் கடமை. நாம் நமது நீள் துயிலைத்தான் நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும். பொதுவாக, தேசிய நலன், மாநில நலன் என வரும்பொழுது, தேசிய நலன் முதல் இடம் பெறுகிறது. பெற வேண்டும். தேசிய நலனுக்கு எதிரான மாநில நலன் இருக்க இயலாது. ஆனால், எந்த ஒரு வாய்ப்புக்கும் மாநிலங்கட்குள் போட்டி என வரும் பொழுது, நாம் முறையான வழியில், முழு ஈடுபாட்டுடன் நமது உரிமைகளை வலியுறுத்த வேண்டும். வெற்றி பெற முயல வேண்டும்.

6. நிறுவனம் : ஒரு மேம்பாட்டுக் கருவி

சிறியவையோ, பெரியவையோ, நிறுவனங்கள் முக்கியமானவை. இன்று நாம் காணும் நடைமுறையில், கொள்கைகளை உருவாக்குவதிலும், திட்டங்கள் வகுப்பதிலும், செயல் படுத்துவதிலும் நிறுவனங்களின் பங்கு கணிசமானது. இன்று உலகில் ஆங்காங்கு “மேம்பாட்டுத் திட்டங்களில் நிறுவனங்களின் பங்கு” பற்றிக் கருத்தரங்குகள், மாநாடுகள் நடக்கின்றன. இந்த இடத்தில் ஒரு நிகழ்ச்சியை நினைவு கூர்வது பொருத்தமாகும். 19-ஆவது நூற்றாண்டின் இறுதியில், இந்தியாவில் சிறந்த அறிவியல் ஆய்வு நிலையத்தை உருவாக்குவதற்கு நிதி யுதவி செய்ய டாட்டா (Tata) பெருமகன் முன் வந்தார். அதை நிறுவுவதற்காக அன்றைய ஆங்கிலேய அரசு அமைத்த உயர்மட்ட நிபுணர்குழு, அதற்கான ஓர் இடத்தைத் தேடி வந்தது. ஏறத்தாழ, உத்தர பிரதேசத்தில் இருக்கும் ரூர்க்கி நகரை அவர்கள் முடிவு செய்ய இருந்த தருணத்தில், மைசூர் அரசரின் திறனும், தீர்க்க தரிசனமும் கொண்ட திவான் திரு.சேஷாத்திரி

அய்யர் பெங்களூரில் பல நூறு ஏக்கர்கள் கொண்ட பெரும் பரப்புள்ள இடத்தை வழங்க முன் வந்தார். அந்த முடிவு, இடம் தேடும் பிரச்சினையைத் தீர்த்து வைத்தது. ஆய்வு நிலையம் பெங்களூரில் அமைந்தது. அதுதான் இன்றைய உலகத் தரம் வாய்ந்த, இந்திய அறிவியல் ஆய்வு நிறுவனம் (Indian Institute of Science). அதை மையமாக வைத்துத்தான் பெங்களூர் இந்தியாவின் அறிவியல் தலைநகர் என வளர்ச்சி பெற்றது.

7. முடிவுரை

இன்றைய உலகம் போட்டிகள் நிறைந்தது. உரியன கூட உழைப்பின்றி வருவதில்லை. விழிப்பும் வேண்டும். வினையும் வேண்டும். கனவிற கண்டவையும், கற்பனையில் எண்ணியவையும் கூடக் கைவசப்பட வேண்டும் எனும் ஆசைகள் மரபாகி விட்ட உலகில் நாம் வாழ்கிறோம். கண்ணுக்குத் தெரிந்தவை, கைக்கு எட்டுபவை பற்றிக் கூடக் கவலைப்படாத ஓர் அணுகு முறை. ஒரு வகையான அக்கறையின்மை தமிழகத்தைச் சூழ்ந்திருந்தது. அதைக் காண நேர்ந்த போதெல்லாம், தாம் எதுவும் செய்ய இயலாத நிலையில், கலங்குவதன்றி வேறொன்றியலாத கையறு நிலையினர்க்கு, ஒரு புதிய நிறுவனம் தமிழகத்தில் இடம் பெற வேண்டுமென வலியுறுத்தித் தமிழக அரசு எழுதியிருப்பதாக வந்துள்ள செய்தியைப் படிக்கும் பொழுது, அது காட்டும் விழிப்புணர்வு ஆறுதல் தருகிறது. *முந்தைய நிலை கண்டு கலங்கிய உள்ளங்கட்குத் தான் இன்றைய விழிப்பின் அருமை தெரியும். கடந்த கால அலட்சியத்திற்கும், அக்கறையின்மைக்கும் ஆண்டவர்கட்கு மட்டும் தான் பொறுப்பு என்பதில்லை. எதிர் வரிசையில் அமர்ந்திருந்த கட்சியினர்க்கும் பொறுப்புண்டு. அவர்களும் குரல் எழுப்பவில்லை. அதிகாரிகட்கும் பொறுப்புண்டு. அவர்களும் வழி காட்டவில்லை.*

நாம் குடியாட்சி முறையை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம். நாடாளுமன்றத்திற்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுபவர் கட்டுகன நாம் விரிவான அளவில் எந்தத் தகுதியையும் நிர்ணயிக்கவில்லை.

மக்கள் எல்லா வகையிலும் தகுதியுடையவர்களைத்தான் தேர்ந்தெடுப்பார்கள் என எதிர்பார்ப்பதற்கில்லை. எனவே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களை நாம் தகுதியுடையவர்களாக்க வேண்டும். கல்வி, தொழில் வளர்ச்சி, உடல் நலம், பொருளாதாரம் போன்ற துறைகளில், துறைக்குச் சிலராகத் தேர்ந்தெடுத்துப் பயிற்சி அளிப்பது பெரும் பயன் தரும்.

ஆயுள் காப்பு முறைப்படுத்தல் ஆணையம் பற்றிய, தமிழகத்தின் வேண்டுகோளை மைய அரசு ஏற்கலாம்; ஏற்காது போகலாம். எல்லா முயற்சிகளும் வெற்றியில் முடிவது இயல்பன்று. இன்றும், நாளையும் இதை யொத்த பிரச்சினைகளில் நாம் களத்தில் இறங்காது எந்த வாய்ப்பையும் கை நழுவ விட்டு விடவில்லை என்ற அடிப்படை நமக்கு மன நிறைவுதருவதாகும்.

(தினமணி, 22.23.5.2000)

இந்தியத் துணைக்கண் டத்தின்
எல்லைகள் கடந்து பூமிப்
பந்தீடை அமைந்த நாடு
பலவினும் பரளி வாழும்

செந்தமிழ் மக்கள் சர்வ
தேசியத் தத்து வத்தின்
தந்தையர்: வய்ய மெல்லாம்
தமர்எனப் பறைய ஹந்தோர்

சமயமென் றமைந்த தொன்றும்
தாய்மொழி என்ப தொன்றும்
இமயமென் றெழுந்த நிற்கும்
இனமெனும் வேறு யாடும்

ஊனுடல் நிறமும் தாண்டி
உலகெனும் ஒருமை கண்டு
மானுடம் தாங்கும் வேரின்
வலிமையின் ஆழங் கண்டு

வாழ்வியல் வகுத்த மேதை
வள்ளுவன் வழியில் வந்தோர்
தாழ்வறி யாத பண்டைத்
தமிழர்தம் மரபின் மக்கள்

புவனமும் மானு டர்க்குப்
பொதுவெனும் தமிழ்ச் சாதி
குவலயக் குடும்பம்: எங்கும்
குறுக்கிடும் சுவர்க ளில்லார்.

**தமிழ்ச் சாதி - ஓர்
குவலயக் குடும்பம்**

தமிழ்ச்சாதி - ஓர் குவலயக் குடும்பம்

Acknowledgement : The map in the preceding page is taken from the book TIRUKURAL, a Publication by The International Tamil Foundation, Woodridge, Illinois, U.S.A.

தரணித் தமிழ்க் குடும்பம் தமிழின் பயன்பாடுகள் -1

---

1. தலைப்பு

கருத்தரங்கின் தலைப்பே ஆங்கிலத்தில்தான் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. Relevance of Tamil in the 21st Century என்ற தலைப்பில் Relevance என்பதற்கு நேரான, முழுமையாக அதன் பொருளைப் பிரதிபலிக்கிற தமிழ்ச்சொல் எனக்குத் தெரிய வில்லை. நான் கொடுத்திருக்கும் தலைப்புத் தோராயமானதுதான். தமிழில் புதிய துறைச் சொற்கள் அல்லது கலைச் சொற்கள் (Technical Terms) மட்டும்தான் உருவாக்கப்பட வேண்டுமென்ப தில்லை. கடந்த நூற்றாண்டுகளில் ஆங்கிலம் போன்ற மொழிகளின்

-
- ★ The Relevance of Tamil in the 21st Century
சிங்கப்பூர் தேசியப் பல்கலைக் கழகம் :
பல்கலைக் கழகப் பண்பாட்டு மையம்; 10 செப்டம்பர் 2000
- இல் நடந்த கருத்தரங்கில் ஆற்றிய சிறப்புரை.

உரைநடை வளர்ச்சியில் இடம் பெற்றுள்ள, சமுதாயப் பிரச்சினைகளொடு தொடர்புள்ள பல சொற்கள், சொற் தொடர்கட்கு ஏற்ற தமிழ்ச் சொற்கள் நம்மால் இன்னும் காணப்பெறவில்லை. சான்றாக நாம் ஆங்கிலத்தில் அன்றாடம் பயன்படுத்தும் சொல் 'Career'. இதற்குத் தமிழ் அகராதிகளில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் எந்தச் சொல்லும் முழு நிறைவு தருவதாக இல்லை. தமிழில் நாம் செய்ய வேண்டிய ஆக்க வேலைகள், நாம் அறிந்தன, அறியாதன எனப் பல உள. நாம் மீண்டும் தலைப்புக்கு வருவோம்.

இந்தியாவின் தமிழ் பேசும் பகுதியின் எல்லை கூற வந்த பனம் பாரனார்,

*வடவேங்கடம், தென்குமரி ஆயிடைத்
தமிழ் கூறும் நல்லுலகம்*

என எல்லைகள் வகுத்தார். இன்று இந்தியாவில் அதன் எல்லைகள் வடக்கிலும் மேற்கிலும் சுருங்கிவிட்டன. ஆனால் சர்வதேச அளவில் தமிழுலகின் எல்லைகள் விரிந்துள்ளன.

*இந்தியத் தாய் நிலத்தின் எல்லைகள் கடந்து பூமிப்
பந்திடை அமைந்த நாடு பலவினும் பழகும் எங்கள்
செந்தமிழ்*

என்று பெருமிதத்தொடு கவிஞன் பாடுகிறான். இன்று தமிழர் ஒரு மொழியினர் : பல நாட்டினர். எல்லா நாடுகளிலும் சிறுபான்மையர். எனவே நாம் சிறுபான்மை இனம் வளமும், வலிமையும் பெற்று வாழ்வதற்கான மொழிக் கொள்கைகளை வகுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

Relevance of Tamil in the 21st Century என்று கூறும் பொழுது நான் முன்பு குறிப்பிட்ட தமிழ்ச் சமுதாயம் முழுவதற்குமா அல்லது சிங்கப்பூர் தமிழ்ச் சமுதாயத்திற்கு மட்டுமா என்பது கேள்வி. இது தலைப்பில் தெளிவாக வரையறுக்கப்படவில்லை. எனவே, எனக்கு இங்கு கொஞ்சம் சுதந்திரம் இருக்கிறது. ஆனாலும், சிங்கப்பூரில் வாழும் தமிழர்கட்குத் தங்களைப் பொருத்தவரை, வர இருக்கும் நாட்களில்

தமிழின் Relevance என்ன என்பது முக்கியமான கேள்வி என்பதை நான் உணர்சிறேன். அதே சமயத்தில் சிங்கப்பூர் தமிழர்கட்கு, பொதுவாகத் தமிழின் எதிர்காலம் பற்றிய ஈடுபாடும் இருக்கும் என நம்புகிறேன். அந்த அடிப்படையிலேயே நாம் இந்தப் பிரச்சினையை அணுகுவோம்.

'Relevance of Tamil in Future' என்பதே நாம் கருதும் தலைப்பு எனக் கொண்டு மேலே தொடர்வோம். *நாமறிந்த வரையில், நாம் இப்பொழுதுதான் முதன் முதலாகத் தமிழ் சார்ந்த பிரச்சினையை, தமிழ் நாட்டுடனோ, இலங்கையுடனோ வரைப்படுத்தாது, தமிழ் தொடர்பான பிரச்சினையை உலகு தழுவிய ஒரு மொழியின் பிரச்சினையாக, அதன் நீண்ட கால வாழ்வு, தாழ்வுப் பிரச்சினையாகப் பார்க்கிறோம். அப்படிப் பார்ப்பதற்குத் தகுந்த சூழ்நிலையை உலகின் அறிவியல் - தொழில் நுட்ப வளர்ச்சி நமக்குத் தருகிறது. அதே சமயத்தில் அந்த வளர்ச்சியை நமது எதிர்கால வளர்ச்சிக்கும் வலிமைக்கும் பயன்படுத்திக் கொள்ளும் அளவிற்கு நாமும் வளர்ந்திருக்கிறோம். இருப்பதோராவது நூற்றாண்டில் நாம் நமது சிந்தனைத் தடத்தைத் திருத்தி அமைத்துக் கொள்ள வேண்டும். பார்வையை விரிவு படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். வையம் தழுவி வாழும் மக்களின் மொழிக்குச் சொந்தக்காரர்கள் நாம். எனவே நாம் நமது மொழிப் பிரச்சினையை ஒரு மாநில அளவுகோலுடனோ, தேசிய அளவு கோலுடனோ பார்க்கக் கூடாது. சர்வ தேசக்குடி மக்கள் என்ற மனநிலையொடு நாம் வருங்காலத்தை எதிர்கொள்ள வேண்டும். வாய்ப்புகள் கண்ணுக்குத் தெரிந்தால் வரம்புகளைப் பார்த்து மலைத்து நிற்க வேண்டுவதில்லை.*

2. மூன்று பிரிவினார்

உலகு தழுவி வாழும் தமிழர்களை அவர்கள் வாழும் நாடுகளில் தமிழ் பெற்று இருக்கும் இடத்தைப் பொருத்து ஏறத்தாழ மூன்று பிரிவினர்களாப் பார்க்கலாம்.

i. இந்தியா, இலங்கை வாழ் தமிழர்கள்

- ii. மலேசியா, சிங்கப்பூர், மாரிஷஸ் போன்ற நாடுகளில் வாழ் தமிழர்கள்.
- iii. அமெரிக்கா, கனடா, ஆஸ்திரேலியா, ஐரோப்பிய நாடுகள் போன்றவற்றில் வாழ் தமிழர்கள்.

பொதுவாக உலகில் சில பொருள்கள், சில உயிர்கள் எண்ணிக்கையில் வளர்கின்றன. சில எண்ணிக்கையில் குறைகின்றன. குறைந்தும், மறைந்தும் போகின்றன. பல பறவைகள், விலங்குகள், மரம், செடி, கொடிகள் மறைந்து விட்டன. மொழிகள் எண்ணிக்கையில் அதிகமாவதில்லை. இப்பொழுது உலகில் ஏறத்தாழ 6000 மொழிகள் வழக்கில் இருக்கின்றன. இவற்றுள் இந்த நூற்றாண்டு முடியுமுன் 95 சதவிகிதம் மறைந்து விடும் : 5.0 சதவிகிதம் மொழிகள் மட்டுமே வழக்கிலிருக்கும் என்பது அறிஞர்கள் மதிப்பீடு.

ஒரு மொழி அதைத் தாய் மொழியாகப் பேசும் மக்கள் இருந்தால் தான் உயிர் வாழும். தாய் மொழியாகப் பேசும் மக்கள் இல்லாவிட்டால் அது வழக்கிழந்து விடும். வட மொழி, இலத்தீன், கிரேக்கம் ஆகியன வளம் மிக்கவை; இலக்கண, இலக்கிய வளமுடையவை; ஆனால் இவற்றைப் பேசுவார் இன்மையால், இமயம் போன்று ஒரு காலத்தில் ஏற்றம் பெற்றிருந்த இந்த மொழிகள் இன்றும் வாழ்கின்றன என்றாலும் வழக்கிழந்த வையாகி விட்டன.

இன்று உலகில் தமிழைத் தாய் மொழியாகக் கொண்டவர்கள் தொகை ஏறத்தாழ 7.5 கோடி எண்ணிக்கையின் அடிப்படையில் 'தமிழ் மக்கள்' என்ற வரிசையில் தமிழின் இடம் 17. தமிழர்களில் ஏறத்தாழ இருபது சதவிகிதத்தினர் தமிழகத்திற்கு வெளியே வாழ்கின்றனர். இவர்களில் மொரிசியஸ் (Mauritius), ஃபிஜி (Fiji), ரெயூனியோன் (Reunion), தென் ஆப்ரிக்கா போன்ற நாடுகளில் வாழ்பவர்களில் பெரும்பான்மையினருக்குத் தமிழ் தெரியாது. அவர்கள் பிறப்பால், பாரம்பரியத்தால், பழக்க வழக்கத்தால், சடங்குகளால் தமிழர்களாக வாழ்கிறார்கள். ஆனால் இங்கே இன்னொரு போக்கும் தென்படுகிறது. இவர்களிடையே தங்கள்

வேர்கள் பற்றிய எண்ணமும், பாரம்பரியம் பற்றிய சிந்தனைகளும் மீண்டும் தங்கள் கலை, மொழி, பண்பாட்டொடு தொடர்பு கொள்ள வேண்டும்; தங்கள் மூலத்தைத் தேட வேண்டும் என்ற உந்துதலும் உருவாகி வருகின்றன.

3. அறிவியல்-தொழில் நுட்ப வளர்ச்சியின் தாக்கம்

இந்தக் கட்டத்தில் ஒரு சிறுபான்மை இனத்தின், அதன் மொழியின் வாழ்வில் அறிவியல் தொழில் நுட்ப வளர்ச்சியின் தாக்கம் பற்றியும் குறிப்பிட வேண்டும்.

பதினெட்டாவது நூற்றாண்டில் தொடங்கி, படிப்படியாகத் தொழில் துறையில், தொழில் நுட்பத் துறையில் பல மகத்தான மேம்பாடுகள் இடம் பெற்றன. சுருக்கமாக அவை பின்வருமாறு :

- ★ 18 ஆம் நூற்றாண்டு : தொழில் புரட்சி (Industrial Revolution)
- ★ 19 ஆம் நூற்றாண்டு : போக்குவரத்துப் புரட்சி (Transportation Revolution)
- ★ 20 ஆம் நூற்றாண்டு : தொலை தொடர்பு தொழில் நுட்பப் புரட்சி (Communication Technology Revolution)
- ★ 20 ஆம் நூற்றாண்டு பிற்பகுதி : தகவல் தொழில் நுட்பப் புரட்சி (Information Technology Revolution)

தொழில் புரட்சி, மக்கள் வாழ்வில் சில மகத்தான மாற்றங்களை உருவாக்கியது. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் ஏற்பட்ட போக்குவரத்துப் புரட்சி, இருபதாம் நூற்றாண்டில் உருவான தொலை-தொடர்பு தொழில்நுட்பப் புரட்சி ஆகிய இவற்றின் விளைவாக மக்கள் சமுதாயத்தில் ஒருவருக்கொருவர் தொடர்பு கொள்வது வளர்ந்தது. பத்திரிகைகள், வானொலி, தொலைக்காட்சி, பேசும் படங்கள், பன்னாட்டு வணிகம், உலகு தழுவிய வேலை வாய்ப்புகள் போன்றன. பரந்து விரிந்திருந்த உலகைக் குவலயக் கிராமமாக (Global Village) மாற்றின. இந்த மாற்றங்களின் தாக்கம் வலியவர் மொழியும் பண்பாடும் அவற்றின் ஆதிக்கமும் வளரவும், மெலியவர் மொழியும்,

கலையும், பண்பாடும், வாழையடி வாழையென வளரும் தலைமுறையின் ஆதரவிழந்து மங்கி, படிப்படியாக மறையவும் துணை செய்கிறது. சான்றாக இங்கிலாந்து, அயர்லாந்து நாடுகளிலிருந்தும், ஐரோப்பிய நாடுகள் பலவற்றிலிருந்தும் குடியேறிய மக்களைக் கொண்டு உருவானதே இன்றைய அமெரிக்கக் குடியரசு. கணிசமான தொகையில் குடியேறிய ஜெர்மன், ஃபிரஞ்ச், ஸ்பேனிஷ் போன்ற மொழிகளைப் பேசுவோர் ஓரிரண்டு நூற்றாண்டுக்குள் தங்கள் மொழிகளை இழந்து விட்டனர். ஆனால் பல நூற்றாண்டுகட்கு முன் தமிழகத்திற்கு வந்த செளராட்டிரர்கள் வரிவடிவம் கூட இல்லாத தங்கள் மொழியை இன்னும் பேசுகின்றனர். இவை அறிவியல், தொழில் நுட்பத் துறைகளில் முன்னேறிய அல்லது பின்தங்கிய நிலைமைகளின் விளைவுகள். ஆனால் அண்மைக் காலங்களில் தகவல் தொழில் நுட்ப வளர்ச்சியின் தாக்கமும் சேர்ந்ததால் இரண்டு மாற்றங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன.

- i. எந்த அறிவியல், தொழில் நுட்ப வளர்ச்சி சிறுபான்மையினர் மொழி, பண்பாடு, கலை ஆகியன பெரும்பான்மையில் கரைந்து போவதற்குக் காரணமாயிருந்ததோ அதுவே இன்று, சிறுபான்மை இனத்தினர் தமது தனித்தன்மையையும், அடையாளத்தையும், சமயம், மொழி, பண்பாடு போன்றவற்றையும் காத்துக் கொள்வதற்குச் சாதகமானதாக இருக்கிறது. எந்த ஒரு இனமாயினும், அல்லது மொழிக் குடும்பமாயினும் சற்றுக் கணிசமான அளவில் கூடி வாழும் சூழ்நிலை இருக்குமானால் அது பாரம்பரியப் பாதுகாப்பிற்குத் துணை செய்கின்றது. இன்று போக்குவரத்து, தொலை-தொடர்பு தொழில் நுட்பம், தகவல் - தொழில் நுட்பம், இணையம் போன்றவற்றின் வளர்ச்சி, இனமொழி அடிப்படையில் சிறுபான்மையினர் தங்கள் தொடர்பை, உறவை வளர்த்துக் கொள்ளவும், தொலைத் தொடர்புக் கருத்தரங்குகள் (Tele-conference) தொலைத் தொடர்பு வகுப்பறைகள், இணையக் கருத்தரங்குகள் (Virtual Conference), இணைய வகுப்பறைகள் (Virtual Class

Rooms) மூலம் கருத்துப் பரிமாற்றம் செய்து கொள்ளவும் துணை செய்கின்றன. இன்று அவர்கள் பரவலான இடங்களில் வாழ்ந்தாலும் தமது உறவுளை வலுப்படுத்திக் கொள்ளவும், நிறுவன அளவில் செயல்படவும் வாய்ப்புகள் அதிகரித்துள்ளன.

- II. இரண்டாவதாக, கல்வி வளர்ச்சி காரணமாகவும், ஒவ்வொரு சிறுபான்மை இனத்தவரும் தங்களை அடையாளப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்ற உணர்வு வளர்ந்திருப்பதனாலும் ஒரு வகையான ethnic awareness, அதாவது இனவிழிப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. பரந்த மனப்பான்மையும் தொலை நோக்கமுள்ள பெரும்பான்மை அரசியல் தலைவர்கள் இதை ஊக்குவிக்கின்றனர். லீ-க்வான்-யூ தலைமையில் உருவான சிங்கப்பூர் அரசு இதற்கு ஒரு மகத்தான முன் மாதிரி (Model) என்று கூறலாம். பல் இனக் கூட்டுறவில் சிங்கப்பூரின் முன் உதாரணம் வரலாற்றில் பொன்னெழுத்துகளில் பொறிக்கப் பட வேண்டும்.

இந்தப் பின்னணியில் மீண்டும் நாம் எடுத்துக் கொண்ட தலைப்பிற்கு வருவோம். 'Relevance of Tamil in the 21st Century' - இது நான் முன்பு குறிப்பிட்ட தமிழ் வழங்கும் நாடுகளின் மூன்று பிரிவினருக்கும் சற்று வெவ்வேறு அடிப்படையில் அமைந்ததாகும்.

4. மொழி நிறைவேற்ற வேண்டிய தேவைகள்

பொதுவாக ஒரு மொழி, அம்மொழிக் குடும்பத்தின் கீழ்க்கண்ட தேவைகளை நிறைவேற்ற வேண்டும்.

- I. கலை, இலக்கியம், பண்பாடு
- II. ஆன்மிகம்

ஒரு மொழிக்கு குடும்பத்தினர் வாழும் நாட்டில், அந்த நாட்டின் அரசியல், பொருளாதார வாழ்வில் அந்த மொழிக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கும் தகுதியைப் பொருத்து கீழ்க்கண்ட துறைத் தேவைகள் எழலாம்.

- I. அரசு நிர்வாகம், அரசியல்
- II. பொருளாதாரம்

ஒரு மொழி மக்களின் முக்கியமான தேவைகளை நிறைவேற்றத் தவறுமானால், மக்கள் எந்த மொழி அந்தத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்கிறதோ அதன் துணையை நாடிச் சென்று விடுவார்கள். தனிமனிதன் தியாகி அன்று; அவன் தன்னலவாதி. தனது தேவைகட்கு முழுமையாகத் தாய் மொழியை நம்பி இருக்கும் ஒரு இனம் தனது மொழி மூலம் நிறைவேற்றிக் கொள்ளும் தேவைகள் மேலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளவை. மக்களைப் பொருத்தவரை நாம் முன்பு குறிப்பிட்ட இந்த மூன்று பிரிவுகளைச் சேர்ந்த நாட்டினர்க்கும் இந்தத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்து கொள்வதில் வேறுபாடு இருக்கின்றது.

சிங்கப்பூர் மக்களுடைய தாய்மொழி, சீனம், தமிழ் அல்லது மலேய் ஆகும். ஆனால் இன்று அவர்களது அரசாங்க நிர்வாகம், பொருளாதார நிர்வாகம், கல்வி ஆகிய அனைத்தும் ஆங்கிலத்தில் தான் நடக்கிறது. இந்தியாவில், தமிழ்நாட்டை எடுத்துக் கொண்டால் அதன் அரசாங்க நிர்வாகம், உயர்கல்வி ஆகியன தமிழ், ஆங்கிலம் இரண்டிலும் நடைபெறுகின்றன. மலேசியாவில் தமிழர்கட்கு ஆட்சிமொழி மலேய்; பொருளாதார மொழி மலேய். மாரிஷஸ் போன்ற நாடுகளில் அங்குள்ள தமிழ் மக்களின் சமுதாய, நிர்வாக, கல்வி, பொருளாதாரத் தேவைகள் அனைத்தையும் கிரியோல் மொழி பூர்த்தி செய்கிறது. தமிழ், குடும்பத்தினர் தங்கட்குள் உரையாடும் மொழி கூட அன்று. பெரும்பாலான தமிழர்கட்குத் தமிழ் எழுதப், படிக்கப், பேசத் தெரியாது. அமெரிக்கா, கானடா, ஆஸ்த்ரேலியா போன்ற நாடுகளில் பல குடும்பங்களில் குழந்தைகட்குத் தமிழ் தெரியாது. எனவே இன்று உலக அளவில் பரவி வாழும் தமிழ் மக்களின் தமிழ்ப் பயன்பாடு நாட்டுக்கு நாடு மாறுபடுகிறது. எதிர்காலத்தில் இன்னும் பல மாற்றங்கள் ஏற்படக் கூடும். இந்த மாற்றங்கள் தமிழுக்குச் சாதகமானவையாகவோ, பாதகமானவையாகவோ அமையக் கூடும். ஒரு மொழி எந்த மாற்றத்தையும் எதிர்கொள்ள வேண்டும். மாற்றங்கள் அந்தந்த நாடுகளில் ஏற்படும் அரசியல், பொருளாதார, சமுதாய மாறுபாடுகள், மேலும் உலக அளவில் ஏற்படக் கூடிய மாற்றங்கள் இவற்றைப் பொருத்திருக்கின்றன.

6. நம்மை அடையாளம் காட்டுபவை

தமிழர்களாகிய நாம் உலகில் எந்த நாட்டுக் குடிமகனாக இருந்தாலும் நமக்குப் பொதுவான சில கூறுபாடுகள் உண்டு.

- I. நாம் இன அடிப்படையில் தமிழர்கள் / இந்தியர்கள்
- II. நம் தாய்மொழி தமிழ்
- III. நாம் எந்த நாட்டில் வாழ்கிறோமோ அந்த நாட்டின் குடிமக்கள்

உலக மேடையில் நிற்கும் ஒரு தனிமனிதன் தன்னை அடையாளம் காட்டிக் கொள்ள வேண்டும். அவனுக்கென ஒரு சொந்தம் வேண்டும். வேர் வேண்டும். ஒருவன் தனது தொழிலை மாற்றிக் கொள்ளலாம். சமயத்தை மாற்றிக் கொள்ளலாம். குடியரிமையை மாற்றிக் கொள்ளலாம். ஆனால் அவன் பிறந்த இனம் அவன் உடலோடு, உயிரணுவோடு ஒன்றியது. அவனது இன அடையாளத்திற்குத் துணையாக நிற்பது அவன் தாய்மொழி. இந்த இன அடையாளத்தை அவன் மாற்றிக் கொள்ள இயலாது. மாற்றினால் அது இயற்கையாக இராது.

டார்வினொடு (Drawin) சேர்த்துப் பரிணாமத் தத்துவத்தின் (Theory of Evolution) படைப்பாளராகக் கருதப்படுபவர் ஆல்ஃப்ரெட் ரஸல் வாலஸ் (Alfred Russel Wallace). அவரது பின்வரும் கூற்று, மிகுதியும் பொருள் வாய்ந்தது.

உலக உயிர்களில் மனிதன் மட்டுமே கருவிகளை உருவாக்கும் ஆற்றல் வாய்ந்தவன்.

அவனுடைய நீண்ட வரலாற்றில், ஒவ்வொரு முன்னேற்றத்திற்கும், அவன் கண்டுபிடித்த கருவிதான் காரணமாயிருந்திருக்கிறது.

★ ஏறத்தாழ, 8000 ஆண்டுகட்கு முன்பு அடையாளம் தெரியாத ஒரு மேதை கண்டு பிடித்த சாதாரணக் கருவியான கலப்பைதான் வேளாண்மை யுகத்தை உருவாக்கியது. பதினெட்டாம் நூற்றாண்டுவரை, இடையீடின்றித் தொடர்ந்த வேளாண்மை நாகரிகம் படைத்த பேரரசுகள் பல; காவியங்கள் பல; தத்துவங்கள் பல; சமயங்கள் பல.

- ★ பதினெட்டாவது நூற்றாண்டின் இறுதியில் உருப்பெறத் தொடங்கிய நீராவியந்திரம் தொழிற் புரட்சியைத் தொடர்ந்து, தொழில் நாகரிகத்தை, தொழில் யுகத்தை உருவாக்கியது.
- ★ 1950-களில் வடிவம் பெற்ற கணிப்பொறி வளர்ச்சி, இன்றைய கல்வியறிவு யுகத்தை (Knowledge Era) தோற்றுவித்தது.

மனிதன் படைத்த கருவிகளில் அசாதாரணமானது மொழி. கிறித்துவ சமயத்தின் மறை நூலாகிய விவிலியம் (Bible) இறைவனையே 'சொல்' எனக்குறித்து அதன் வழி தொடங்குகிறது. திருநாவுக்கரசர், தம் தேவாரத்தில் இறைவனை, 'எண் ஆனாய், எழுத்தானாய்' என்றும், 'எண்ணும் எழுத்தும்' என்றும், 'எண்ணாகி, எண்ணுக்கோர் எழுத்துமாகி' என்றும் பாடுகிறார்.

மொழியும் ஒருவகையில் கருவி எனினும், அது சாதாரணமாக அனைத்துக் கருவியிலும் வேறுபட்டது. உயர்ந்தது. அளவிடற்கரிய ஆற்றல் வாய்ந்தது. ஒருவர்கொருவர் தொடர்பின்றி, மனித சமுதாயம் உருவாக முடியாது. இத்தொடர்பும் மொழியின்றி அமையாது. எனவே, சமுதாயம் என்ற அமைப்பின் அடிப்படை மொழி. சமுதாயச் சக்கரத்தின் அச்சு மொழியேயாகும். இரண்டாவதாக மொழி ஒரு மாபெரும் சேமிப்பு வங்கி; தகவல் சுரங்கம்; வாழையடி வாழையென வந்து மறைந்த எண்ணற்ற தலைமுறைகளின் சிந்தனையாளர்களுடைய தத்துவங்கள்; கவிஞர்கள் படைத்த காவியங்கள், பேரறிஞர்களின், சாதனையாளர்களின் அனுபவங்கள், இரவு பகலாகத் தேடல் முயற்சியில் வாழ் நாளைக் கழித்த ஆய்வாளர்களின், உயிரியல், பெளதிக, ஆன்மிகக் கண்டுபிடிப்புகள் அனைத்தையும் தன்னுள் தாங்கி நின்று தலைமுறை தலைமுறையாக மானிடத்துக்குக் கிடைக்கச் செய்யும் ஓர் அரியசாதனம். ஒரு மொழிக் குடும்பத்தில் ஒருவன் பிறக்கும் பொழுது அதன் செல்வங்கட்கு வாரிசாக, உரிமையுடையவனாகப் பிறக்கிறான். அவை அவனது முன்னோர்கள் விட்டுச் சென்றவை. அவை, தானாக அவனது வாழ்நாளில் தேடிப் பெறக் கூடியவை அல்ல. இந்தக் கல்வியறிவுச்

செல்வங்கள், மெய்யறிவுச் செல்வங்கள் எல்லா மொழிகட்கும் ஒரே மாதிரியானவை அல்ல. பொதுவானவையல்ல. வளர்ந்த மொழிகள் ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒரு சிறப்புண்டு.

நாம் நமது முன்னோர்கள் விட்டுச் செல்லும் பொருட் செல்வத்துக்கு மட்டும் வாரிசுகளல்ல. நாம் அவர்கள் நமக்கு விட்டுச் செல்லும் கலைச் செல்வங்கட்கு வாரிசு, பண்பாட்டுச் செல்வங்கட்கு வாரிசு. ஆன்மிகச் செல்வங்கட்கு வாரிசு, எண்ணற்ற அறிவுத் துறைகளில் கடந்த தலைமுறைகள் விட்டுச் சென்றயாவற்றுக்கும் நாம் வாரிசு.

தனி மனிதன் பிறந்து வாழ்ந்து இறப்பவன்; அவன் வாழ்வு ஒரு சக்கரம் போன்று தோன்றலாம். ஆனால் மானுட வாழ்வு சக்கரம் போன்று சுழல்வதல்ல. மானுடத்தின் பரிணாம வளர்ச்சியில் முன்னேறும் நீண்ட பயணத்தில் மனிதன் ஒரு யாத்ரிகன். மனிதன் சென்ற தலைமுறையைவிட இந்தத் தலைமுறையில் முன்னேறியவன்; இன்றினும், நாளை மேலும் மேம்பாடடைபவன்.

6. நமது பாரம்பரியம்

தமிழன் என்று கூறும் பொழுது நாம் குறைந்தது ஒரு 3000 ஆண்டு பண்பாட்டுப் பரிணாம வளர்ச்சியின் சொந்தக்காரர்கள்.

நாம் எப்படிப்பட்ட பாரம்பரியத்துக்குச் சொந்தக்காரர்கள் என்பதைச் சற்று ஆழமாக எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

நட்பு என்பது மனிதப் பண்புகளில் ஒன்று. நமது முன்னோர்கள் நட்புக்கு வகுத்த இலக்கணம் உன்னதமானது; ஒப்புயர்வற்றது.

*நட்டோர் கொடுப்பின் நஞ்சும்
உண்பர் நனி நாகரிகர்*

என்று நட்புக்கு இலக்கணம் வகுக்கிறது சங்க நூலான நற்றிணை. வள்ளுவர் படைத்த குறள் :

*பெயக் கண்டும் நஞ்சுண் டமைவர்
நயத்தக்க நாகரிகம் வேண்டுவார்*

என்று கூறுகிறது. ஊற்றப்படுவது நஞ்சு என்று தெரிந்தும். ஊற்றுவது நண்பனாயின் அதை அமைதியாக உண்ணுவதை நட்புக்கு இலக்கணமாக்குகிறது தமிழ் நாகரிகம். இன்று கூடக் கற்பனை செய்ய இயலாத, நாம் எண்ணி எண்ணி வியக்கத்தக்க ஒரு உறவு நிலையை, நாகரிக வாழ்வில் நட்பின் கூறுபாடாக வள்ளுவர் முன் நிறுத்துகிறார். அந்த நாகரிகத்தின் வாரிசுகள் நாம். தமிழ் அதன் கொள்கலன். தமிழை இழந்தால், அந்த நாகரிகப் பாரம்பரியத்தை இழந்து விடுவோம்.

இருபத்தோராவது நூற்றாண்டு வரை நாம் கண்ட வரலாற்று நிகழ்ச்சிகள், அறிவியல், தொழில் நுட்ப முன்னேற்றம், அரசியல் வளர்ச்சி இவற்றின் அடிப்படையில் அவ்வப்போது நாம் 'சர்வ தேசியம்' பேசுகிறோம். உலகக் குடிமகன் என்ற தத்துவம் பற்றி எண்ணுகிறோம்; ஆனால், இன்றிலிருந்து இரண்டாயிரம் ஆண்டுகட்கு முன்பே,

யாதும் ஊரே; யாவரும் கேளிர்

எனப் பிரகடனப் படுத்தியது தமிழ் நாகரிகம். பாடியவன் கணியன் பூங்குன்றன். ஆனால் அவன் மூலம் வெளிப்படுவது அன்றைய தமிழ்ச் சமுதாயத்தின் மன வளர்ச்சி. அந்த மன வளர்ச்சியின் வாரிசுகள் நாம். அன்றிலிருந்து மேலும் 2000 ஆண்டுகள் முதிர்ந்தவர்கள் நாம். தமிழை இழந்தால் இந்த வளர்ச்சியின் உரிமைகளை நாம் இழந்து விடுவோம்.

இந்த உலகம் எண்ணற்ற போர்களைக் கொண்டது. சொல்லவொண்ணாத கொடுமைகளில் வாடி, வதங்கியது; பஞ்சத்தில், பட்டினியில் மடியும் அனுபவத்தைக் கண்டது. இன்னும் மானிடர்க்கிடையே நிலவும் பொறாமைக்கும், புழுக்கத்திற்கும் தன்னலத்திற்கும் அளவில்லை. இருந்தும் இவ்வுலகம் எப்படி நிலைத்து நிற்கிறது; எப்படி வாழ்கிறது, வளர்கிறது என்ற கேள்வியை ஒரு பாண்டிய மன்னன் கடலுள் மாய்ந்த இளம்பெருவமுதி தன் மனத்திற்குள் எழுப்புகிறான். அவனே பதிலும் கூறிகிறான் :

புகழெனின் உயிரும் கொடுக்குவர்
பழியெனின் உலகுடன் பெறினும் கொள்ளலர்

.....

..... அன்னமாட்சி, அனையராகித்
தனக்கென வாழா நோன்றாள். பிறர்க்கென
வாழுநர் உண்மையானே.

'உண்டாலம்ம உலகம்' : அதாவது தனக்கென வாழாப் பிறர்க்கென வாழுநர் உள்ளமையான் இந்த உலகம் நிலைத்திருக்கிறது என முடிக்கிறான். தியாக உணர்விற்கு இதைவிடச் சிறப்பாக மகுடம் சூட இயலாது.

கடந்த இரண்டு நூற்றாண்டுகளில் தான் குடியரசு ஆட்சிமுறை சற்றுப் பரவலான அளவில் நடைமுறைக்கு வந்தது. அதைப் பற்றி மக்கள் மன்றத்தில் விவாதிக்கப்படுகிறது. ஏழாவது நூற்றாண்டிலேயே,

நாமார்க்கும் குடியல்லோம்
நமனை யஞ்சோம்

என்று அப்பர் பிரகடனப்படுத்தினாரே அந்த, 'நாமார்க்கும் குடியல்லோம்' என்ற சொற்களில் உள்ள கம்பீரம், தன்மான உணர்வு, சுதந்திர உள்ளம் நம்மைப் பிரமிக்க வைக்கிறது. அப்பர் வாழ்ந்தது குடியரசு நாட்டிலல்ல; சமதர்மச் சமுதாயத்திலல்ல. மகேசனின் அவதாரம் என்று கருதப்பட்ட மன்னர்கள் ஆட்சி நடந்த காலம். மன்னனின் ஆணையை எதிர்த்துத்தான் அப்பர்

'நாமார்க்கும் குடியல்லோம்' என்று கூறினார். அத்துடன் நிற்காது, தாம் மன்னனுக்குப் பணியாதது மட்டுமன்று,

'நமனை யஞ்சோம்' என்று பிரகடனப்படுத்தினார் - அந்த மரபின் உயிரணுவிற்குச் சொந்தக்காரர்கள் நாம். தமிழை இழந்தால் இந்தத் தகைமையனைத்தும் இழந்து விடுவோம். தனது நீண்ட பாரம்பரியத்தை எண்ணிப் பெருமைப்படும் தமிழ்க் கவிஞன் :

'யாதும் ஊரே, யாவரும் கேளிர்' என்
 றோதும் நிலையினை ஒருயுகம் முன்னரே
 நாட்டிய பேரினம் : நட்டோர் நஞ்சினை
 ஊட்டுவ ராயினும் உண்ணுவம் என்னும்
 பண்பின் உச்சியைப் பார்த்த நன் மரபினர்
 ஒண்புகழ் தேடுவ தொன்றே உயர்வெனக்
 கண்டவர் : தன்னலம் கருதா வாழ்வினர்
 'உண்டால் அம்மஇவ் வுலகம்'என் றுணர்ந்த
 மெய்யறிவாளர் :

எனத் தமது மூதாதையர் பண்பாட்டை எண்ணி, எண்ணிப்
 பெருமைப் படுகிறான். இருபதாம் நூற்றாண்டில் சிகரத்தில்
 வைத்துச் சிறப்புச் செய்யப்பட்ட பண்பு 'மனித நேயம்'
 (Humanism) இராமலிங்க வள்ளலாரின்

வாடியபயிரைக் கண்டபோதெல்லாம் வாடினேன்

என்ற வரிகளுக்கிணையாக மனித நேய உள்ளத்தைப் படம்
 பிடித்துக் காட்டும் வரிகளை, வார்த்தைகளை நான்
 எண்ணிப்பார்க்க இயலவில்லை. நாம் தமிழை இழந்தால்
 இவற்றை எல்லாம் இழந்து விடுவோம். இவை யனைத்தையும்
 ஆங்கிலம் போன்ற மொழியில் மொழி பெயர்க்கலாம் என்று சிலர்
 கூறக் கூடும். மொழி பெயர்ப்பில் மூலத்தின் ஆத்மாவை இழந்து
 விடுவோம். கவிதை (Poetry) என்றால் என்ன என்பதற்கு ஓர்
 அறிஞன் சொன்ன பதில் :

Translate a poem into another language : what
 you have lost in the translation is poetry.

ஒரு நல்ல கவிதையை இன்னொரு மொழியில்
 மொழிபெயர்ப்புச் செய்யுங்கள். அந்த மொழி பெயர்ப்பில்
 நாம் எதை இழக்கிறோமோ அதுதான், அவ்வாறு
 இழக்கப்பட்டது தான் கவிதை.

என்று கூறுவார்கள். மரபு, பாரம்பரியம் என்பன ஆழமான
 சொற்கள். ஒரு சமுதாயத்தின் அன்றாட வாழ்க்கை ஏதோ அரசு

இயற்றும் சட்டத்தின் அடிப்படையில் நடைபெறுவதில்லை. பள்ளியில், பல்கலைக் கழகத்தில் கற்றுத் தரும் பாடத்தின் அடிப்படையில் மட்டும் அமைவதில்லை. ஒருவர் வாழும் சமுதாயத்தின் வாழ்க்கை முறையில், சூழ்நிலையின் அடிப்படையில் அமைந்திருக்கிறது. இந்தச் சூழ்நிலை என்பது நேற்றுப் பிறந்து, இன்று வளர்ந்து உருவானதன்று. இது நமது இன வரலாற்றோடு இணைந்தது. காலங்காலமாக, வளர்ந்து வருவது. அது நமது மரபுகளால், பாரம்பரிய விழுமியங்களால் உருவானது.

மரபுகள் தளைகள் என்றும், விலங்குகள் என்றும் அடிக்கடி கூறப்படுகிறது. அப்படிச் கூறுவதே முன்னேற்ற மனப்பான்மைக்கு அடையாளம் எனச் சிலர் கருதுகிறார்கள். மரபுகள் என்பன சில கட்டுப்பாடுகளால் ஆனவை. கட்டுப்பாடுகள் எல்லாம் விலங்குகள் அல்ல. ஒரு சமுதாயம் தானாக ஏற்றுக் கொள்ளும் கட்டுப்பாடு நான் ஒழுக்கம். மரபுகள் என்பவை நாகரிக வளர்ச்சியின் அறிகுறி. ஒரு காட்டு மிராண்டிச் சமுதாயத்தில் அவ்வளவாக மரபுகள் கிடையாது. *மரபுகளை மீறுவது மட்டும் புரட்சி ஆகாது. மரபுகளை மதிப்பதும் பிற்போக்கு ஆகாது. மரபுகள் வளர்பவை; மாறுபவை. தேவைக்கேற்ப அவை புதுப்பிக்கப்பட வேண்டும்.* நமது அன்றாட வாழ்க்கை, நாம் பிறந்து வளர்ந்த சமுதாயத்தின் மரபுகளை, பாரம்பரியங்களை ஒட்டியே அமைகின்றன.

நான் 1958-59 இல் ஜெர்மனியில் ஓராண்டு இருந்தேன். ஜெர்மனி இரண்டாவது உலகப் போரின் அழிவுகளில் இருந்து புனருத்தாரணம் பெற்றுக் கொண்டிருந்தது. அப்பொழுது எனக்கும், ஒரு பல்கலைக் கழகப் பேராசிரியருக்கும் இடையே நடந்த உரையாடல் எனக்கு இன்னும் நினைவில் பசுமையாக இருக்கிறது. இந்தியாவைப் பற்றிக் குறிப்பிட்ட பேராசிரியர், அதன் பண்டை நாகரிகத்தை, பண்பாட்டு முதிர்ச்சியைப் பாராட்டிவிட்டு, இறுதியாக, இந்தியா அஹிம்சைப் பாதையில் நடந்து விடுதலை பெற்றதை வெகுவாகப் புகழ்ந்து கூறினார். அப்பொழுது நான், அதற்கு காந்தியடிகள்தான் காரணம். அவருக்குப் பதிலாக சுபாஷ் சந்திரபோஸ் போன்ற ஒருவர் தலைமையேற்றிருந்தால்

இந்தியாவின் பாதை வேறாக இருந்திருக்கும் என்றேன். அதற்கு அப்பேராசிரியர் :

“இந்தப் பிரச்சினை நீங்கள் கூறுவது போல அவ்வளவு சாமானியமானது அன்று. காந்தி இந்தியாவை அஹிம்சைப் பாதையில் வழி நடத்தியதால்தான் இந்தியா அஹிம்சை வழியில் விடுதலை பெற்றது என்பது உண்மை தான். ஆனால் காந்தி போன்ற ஒரு தலைவரைத் தங்களை வழி நடத்த இந்திய மக்கள் ஏற்றதால் தான் அது சாத்திய மாயிற்று. காந்தி போன்ற ஒருவரை எந்த ஐரோப்பிய நாடும் தலைவராக ஏற்காது. அஹிம்சை உணர்வு இந்திய நாட்டின் ஆத்மாவோடு இணைந்து, ஒன்றிய ஒன்றாகும். அது புத்தரையும் அசோகரையும் உருவாக்கிய பூமி”

என்று கூறினார்.

7. இசைப் பாரம்பரியம்

தமிழ், இயல், இசை, நாடகம் என்ற மூன்று பகுதிகளைக் கொண்டது. தமிழுக்கு நீண்ட இசை, நாட்டியப் பாரம்பரியம் உண்டு. பண்டைத் தமிழரின் தலைமைக் கடவுளான சிவன் நாட்டியத்தின், இசையின்பிரதிநிதி. உலகில் எந்த இனமும், இறைவனை இசையாக, நாட்டியக் கலைஞனாக, இசையின் தலைவனாக, நாட்டியத்தின் தலைவனாகக்கண்டதில்லை. இசையைப் பற்றிப் பேச வந்த பாரதி :

ஆனாலும் நின்றன் அதிசயங்கள் யாவினுமே
கானா முதம் படைத்த காட்சி மிக விந்தையடா
காட்டு நெடுவானம் கடலெல்லாம் விந்தை யெனில்
பாட்டினைப் போல் ஆச்சரியம் பாரின் மிசை இல்லையடா
பூதங்க ளொத்துப் புதுமை செயல் விந்தை யெனில்
நாதங்கள் சேரும் நயத்தினுக்கு நேராமோ
ஆசை தருங்கோடி அதிசயங்கள் கண்டதிலே
ஓசை தரும்இன்பம் உவமையிலா இன்பம் அன்றோ

என்று தனைமறந்து பாடுகிறான். பல நூற்றாண்டுப் பாரம்பரியமுள்ள இசைக் கலைக்கு நாம் சொந்தக்காரர்கள். சோழ மன்னன் பெரிய கோவில் கட்டிய காலத்திலேயே முழுமை பெற்றிருந்தது நமது நாட்டியக் கலை. இன்று உலக அரங்குகளில் ஒலிப்பது தமிழ் மகளின் காற்சலங்கை. நாம் மொழியை மறந்தால் இயலும்போம்; இசையும் போம். நடனமும் போம். இவை இறக்குமதி செய்யப்படுபவை அல்ல. கடனாகப் பெறுபவை அல்ல. நாம் வாரிசு என்ற உரிமையில் பெற்றவை. நமது வாழ்வோடு இணைந்தது என்ற தகுதியில் பெற்றவை.

8. ஆன்மிகத் தேவை

நான் இதுவரை கூறியவை கலை, பண்பாட்டுத் தேவைகள் பற்றியன. இவை சமயம் சாராதவை (Secular). இவை தவிர, இந்த மூன்றுவகைப் பிரிவினார்க்கும் ஆன்மிகத் தேவைகள் உள.

இன்று தமிழர்களில் சைவர்கள், வைணவர்கள், இந்த இரண்டு பிரிவிலும் தங்களை இணைத்துக் கொள்ளாது 'இந்து' சமயத்தினர் என்று மட்டும் கருதுபவர்கள், கிறித்தவர்கள் (பல பிரிவினர்), இசுலாமியர், சிறிய அளவில் சமணர்கள், மற்றும் பகுதித்தறிவு வாதிகள் உளர். உணவு, உடை, உறைவிடம் எல்லா உயிர்கட்கும் தேவை. மனிதனின் பொருள் தேடும் முயற்சி அவன் சிறப்புக்கு அடிப்படை அன்று. வாழ்வில் அவனுடைய விழுமியங்கள், அவனுடைய ஆன்மிக ஈடுபாடுகள் போன்றவை தலையாயவை. பொதுவான வாழ்வியலுக்குக் குறள் : சைவராயின் தேவாரம், திருவாசகம், திருமந்திரம் போன்றவை. வைணவராயின் நாலாயிர திவ்யப் பிரபந்தம். பொதுவாக இந்துக்களெனின் இவையனைத்தும், மற்றும் பகவத்கீதை. இவற்றைத் துறந்து ஓர் இந்துவுக்குச் சூன்யத்தில் ஆன்மிக வாழ்வு அமைய இயலாது. பௌத்தத்திற்கும், சமணத்திற்கும் எண்ணற்ற அடிப்படை நூல்கள் தமிழில் உள்ளன. கிறித்தவமும், இசுலாமும் நமது மண்ணிற்கு வெளியே உருப்பெற்றவையாயினும் கிறித்துவர்களும், இசுலாமியர்களும் அவர்களது அன்றாட வாழ்க்கை

விழுமியங்களில் தமிழர்களேயாவர். எனவே, நான் முன்பு குறிப்பிட்ட மூவகைப் பிரிவினார்க்கும் ஏறத்தாழ, கலை, பண்பாடு, ஆன்மிகத் தேவைகள் பொதுவானவை. இவற்றைத் தாய்மொழி தான் முறையாக நிறைவேற்ற முடியும். எங்கு வாழினும் இத்தேவைகள் பொதுவானவை. இவற்றை நிறைவேற்றத் தமிழ்மொழி தாங்கி நிற்கும் கலை, இலக்கியம், பண்பாடு மற்றும் ஆன்மிகச் செல்வங்கள் தேவை. இவையன்றிச் சில நாடுகளில் சில பிரத்தியேகமான தேவைகளும் எழுகின்றன. அவற்றைப் பற்றியும் எண்ண வேண்டும்.

தரணித் தமிழ்க் குடும்பம் தமிழின் பயன்பாடுகள் - 2

---

1. பொது

கலை, இலக்கியம், பண்பாடு, ஆன்மிகத் தேவைகள் மட்டுமன்றி, தமிழ் ஆட்சி மொழியாக இருக்கும் நாடுகளில் அது அரசியல் தேவையையும், பொருளாதாரத் தேவையையும் நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று இதற்கு முன்பே குறிப்பிட்டிருக்கிறோம். அதன் பயன்பாட்டின் அடிப்படையில் தான் தமிழர்கள் வாழும் நாடுகளை மூன்று பெரும் பிரிவுகளாகக் குறிப்பிட்டோம். இவற்றில் தமிழ் மக்களின் தாய்மொழி எதிர்கொள்ள வேண்டிய மற்ற தேவைகளைப் பார்ப்போம்.

2. அரசியல் தேவை

1. இந்தியா

இத்தேவைகளை நாம் தமிழ் ஆட்சி மொழித் தகுதி பெற்றிருக்கும் இந்தியா, இலங்கை, சிங்கப்பூர் ஆகிய மூன்று

நாடுகட்கும் தனித்தனியே பார்ப்போம். இந்த மூன்று நாடுகளிலும், தமிழ் தேசிய அளவில் அல்லது மாநில அளவில் ஆட்சி மொழியாக ஏற்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தியாவில் தமிழ் நாட்டிலும், இலங்கையில் தமிழர் பெரும்பான்மையினராக வாழும் பகுதியிலும் படிப்படியாகத் தமிழ் ஆட்சியில் இடம் பெற வேண்டும். அதற்கேற்ற வகையில் ஆட்சிச் சொற்கள் உருவாக்கப்பட்டவை தவிர, மேலும் தேவைக்கேற்ப, சொற்கள், நூல்கள் உருவாக வேண்டும். சட்டம் சம்பந்தமான நூல்கள், அரசியலமைப்பு, நாடாளுமன்ற நடைமுறைகள் போன்றன தமிழில் இடம் பெற வேண்டும். இந்தியாவில் தமிழ்நாட்டிலும், இலங்கையில் தமிழ்ப் பகுதிகளிலும், கிராமப் பஞ்சாயத்துப் போன்ற நிறுவனம் முதல் பொருத்தமான நிர்வாக அமைப்புகள் அனைத்திலும் தமிழ் இடம்பெற வேண்டும். குடியரசு என்பது மக்கள் அரசு, மக்கள் பங்கேற்க வேண்டிய அரசு. மக்கட்குத் தெரிந்த மொழியில் ஆட்சி நடந்தால்தான் மக்கள் பங்கேற்க முடியும். மக்களின் ஈடுபாடு, முழுமையாக உருவம் பெறும். தமிழகத்தைப் பொருத்தவரை, சங்கம் மருவிய காலத்துக்குப் பின் 1947 வரை, சில பகுதிகளில் பாண்டியர், மற்றும் சோழப் பேரரசு இருந்த ஒரு நானூறு ஆண்டுகள் தவிர ஏறத்தாழ 1300 ஆண்டுகள் தமிழகம் அந்நியர் ஆட்சியில், அந்நிய மொழியின் ஆட்சியில் இருந்து வந்தது. தமிழ் மக்கட்குத் தெரியாத மொழியில் தான் தமிழ்நாடு ஆளப்பட்டது. இவ்வளவு நீண்ட கால அரசியல் கலாச்சார ஆதிக்கத்திற்குப் பின்னரும் ஒரு மொழி மக்கள் மத்தியில் வழக்கொழியாது. இலக்கிய வாழ்வு பட்டுப் போகாது. அறிஞர்கள் பேச்சில், எழுத்தில் இருந்து மறைந்து போகாது. அடையாளம் மாறாது. வேர்விட்டு நின்று வந்ததும் ஒரு வரலாற்றுச் சாதனையேயாகும்.

கடந்த கால வரலாறு எப்படியிருப்பினும் விடுதலை பெற்ற இந்தியாவில் 21 ஆவது நூற்றாண்டில் தமிழ் மக்கள் தங்கள் நாட்டு ஆட்சியில் முழுமையாகப் பங்கு கொள்ள வேண்டும். கணிசமான அளவில் இன்று ஆட்சியில் தமிழ் இடம் பெற்றிருக்கிறது. அது இன்னும் வளர வேண்டும். விரிவடைய வேண்டும். ஆட்சித்

தமிழுக்கென ஒரு நடை உண்டு. இலக்கணம் உண்டு. இலக்கியம் உண்டு. இவை இன்னும் பெரிய அளவில் வளர வேண்டும். வளர்க்கப்பட வேண்டும்.

அரசியல், மற்றும் ஆட்சி தொடர்பான ஆவணங்கள் அனைத்தும் தமிழில் மொழி பெயர்க்கப்பட வேண்டும். தமிழ் மொழி பெயர்ப்புகள் அன்றாட வாழ்க்கையில் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும். அரசியல் அமைப்புத் தமிழில் இருக்கிறது. ஆனால் பெரும்பாலும் மேற்கோள் காட்டுபவர்கள் ஆங்கிலத்திலேயே எடுத்துக் காட்டுகிறார்கள்.

இந்தியாவில் தமிழ் ஒரு மாநில மொழி. தமிழ்நாடு தமிழக அரசின் கீழ், இந்திய அரசின் கீழ் வருகிறது. இந்தியாவின் ஆட்சி மொழி இந்தி. இணையாக ஆங்கிலம் தற்காலிகமாக ஆட்சி மொழியாகத் தொடர்கிறது. தமிழகம் ஆங்கிலத்தை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. எனவே அரசியலில், அரசாங்க நிர்வாகத்தில் தமிழ், ஆங்கிலம் இரண்டும் இடம் பெற வேண்டிய தேவை இருக்கிறது. ஆங்கிலம் நீண்ட நாளாக ஆட்சி மொழியாக இருந்த மொழியானமையினாலும், ஆங்கிலம் தேசிய அளவில் ஆட்சி மொழியானமையினாலும் ஆட்சியில் தமிழ் இடம் பெறுவது சற்றுத் தாமதமாகவே நடைபெற்று வருகிறது. தாமதம் தவிர்க்க இயலுவதன்று. எந்த மாற்றமும் முறையாக, குழப்பத்திற்கு இடமின்றி நடைபெற வேண்டும். உயர் நீதிமன்ற விசாரணை, தீர்ப்பு ஆகியன இன்னும் ஆங்கிலத்திலேயே நடைபெறுகின்றன

நாடாளுமன்ற நிகழ்வுகள் ஆங்கிலம், இந்தி ஆகிய மொழிகளில் இடம்பெறுகின்றன. தமிழைப் பயன்படுத்துவதற்குத் தடை இல்லை எனினும் அங்குள்ள பெரும்பாலோர் புரிந்து கொள்ளும் மொழியாகிய ஆங்கிலத்திலேயே தமிழக உறுப்பினர்கள் பேசுகின்றனர். ஆங்கிலம் அல்லது இந்தியைச் சரளமாகப் பயன்படுத்தும் திறன் கொண்டவர்கள் தான் தேசிய அளவில் அரசியல் வாழ்வில் பங்கு கொள்ள இயலும். பொதுவாகத் தமிழகத்திலுள்ள தமிழர்களில், தேசிய அளவில் அரசியலில், ஆட்சியில் பங்கு கொள்ள இயலும். பொதுவாகத் தமிழகத்திலுள்ள தமிழர்களில், தேசிய அளவில் அரசியலில்,

ஆட்சியில் பங்கு கொள்ள வேண்டின் தமிழொழுது ஆங்கிலமும் கற்றிருக்க வேண்டுவது அல்லது தமிழொழுது இந்தியும் கற்றிருக்க வேண்டுவது தேவைப்படுகிறது. ஆயின் பொதுவாகத் தமிழ்மக்கள் அகில இந்திய அளவில் அரசியல் நடவடிக்கைகள் பற்றி அறிந்து கொள்ள நாடாளுமன்ற நடவடிக்கைகள், மைய அரசு நிறைவேற்றும் மசோதாக்கள், மைய அரசின் பல துறைகள் வெளியிடும் அறிக்கைகள் ஆகியவற்றைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்து, வெளியிட வேண்டும். அப்பொழுதுதான் ஒரு தமிழ் மகன் தனது நாட்டின் நாடாளுமன்றத்தில், மைய அரசு நடவடிக்கைகளில் கலந்து கொள்ள முடியும். அவற்றைப் பற்றி அறிந்து கொள்ள முடியும்.

இங்கும் நமக்குத் தொழில் நுட்ப வளர்ச்சி, கணிப்பொறி வளர்ச்சி பெரிய அளவில் பயன்படக் கூடும். முறையான மென்பொருள் வசதி மூலம், பேசுபவர் எந்த மொழியில் பேசினாலும், கேட்பவர் பயன்படுத்தும் கருவியே அதை அவருக்குப் புரியும் மொழியில் மொழிபெயர்த்து ஒலிவடிவில் தர இயலும். எதிர்காலத்தின் கருவில் உருப்பெற்றுக் கொண்டிருக்கும் இம்மாற்றங்கள் நடைமுறைக்கு வருவது வெகு தொலைவில் இல்லை. அடுத்து இலங்கை பற்றிப் பார்ப்போம்.

ii. இலங்கை

இலங்கையின் நிலை, இந்தியாவினின்றும் சற்று வேறுபட்டது. இலங்கையின் சொந்த மொழிகள் இரண்டு.

- i. சிங்களம்
- ii. தமிழ்

ஆங்கலம் அந்நிய மொழியாயினும், அதுவும் அலுவல் மொழியாக அங்கீகாரம் பெற்றிருக்கிறது. இந்தியாவில் தமிழ் தேசிய மொழிகளில் ஒன்று. ஆனால் மாநில அளவில் மட்டுமே ஆட்சிமொழி, இலங்கையில் சிங்களம், தமிழ் இரண்டுமே, தேசிய மொழி, தேசிய அளவில் ஆட்சி மொழி என்ற இரண்டு தகுதிகளையும் பெற்றிருக்கின்றன. இந்த நிலை உறுதிப்படுத்தப்பட்டு, இன்றுள்ள இனப் பிரச்சினை தீருமானால், தமிழ்,

இலங்கையின் ஆட்சி மொழிகளில் ஒன்று என்ற தகுதியில் ஐக்கிய நாடுகள் அவையின் அங்கீகாரம் பெற்ற மொழியாகவும் இடம் பெறும். பொதுவாக இலங்கை நாடாளுமன்றத்தில் சிங்களம் பயன்படுத்தப்படுவது போல், ஆங்கிலம் பயன்படுத்தப்படுவது போல் தமிழர்கள் தமிழையும் நீண்ட நாட்களாகவே பயன்படுத்தி வருகிறார்கள். எனவே தமிழ், இலங்கைத் தமிழர்கட்கு அரசியல் மொழி, ஆட்சி மொழி என்ற தகுதியைப் பெரிய அளவில் நிறைவேற்றி இருக்கிறது.

III. சிங்கப்பூர்

இன்று உலக அளவில் முன்னேறிய நாடுகள் வரிசையில் இடம் பெற்றிருப்பது சிங்கப்பூர். ஆனால் சிங்கப்பூர் அங்கு வாழும் தேசிய இனங்களின் தாய் மொழிகளைத் தேசிய மொழி என்ற தகுதியோடு நிறுத்தி, அடிப்படையில் ஆட்சி மொழியாக ஆங்கிலத்தையே பயன்படுத்தி வருகிறது. எனவே இன்றைய நிலையில் அரசியல் மொழி, ஆட்சி மொழி என்ற தகுதியில் தமிழைப் பொருத்தவரை நாம் எதிர்ப்பார்ப்பது எதுவும் இல்லை. ஒருக்கால் எதிர்காலத்தில் இந்தக் கொள்கையில் மாற்றம் ஏற்பட்டாலும் இதற்குத் தேவையான அளவில் தமிழ் இந்தியா விலும் இலங்கையிலும் ஆட்சிமொழியாக வளர்ச்சி பெற்றிருக்கும். அதைச் சிங்கப்பூர் பயன்படுத்திக் கொள்வது எளிது.

IV. மற்ற நாடுகள்

மலேசியா, மாரிஷஸ் போன்ற நாடுகளில் தமிழ் அங்கீகரிக்கப்பட்ட மொழி; ஆனால் அரசியல் மொழி, ஆட்சி மொழி என்பது வேறு. எனவே இன்றைய நிலையில் அரசியல், ஆட்சி போன்ற துறைகளில் தமிழ் நிறைவேற்ற வேண்டிய தேவை குறிப்பிடத்தக்கதாக எதுவுமில்லை. ஆனால் இன்றைய நிலையே நிரந்தரமானது என்று கூறுவதற்கில்லை. ஒருக்கால் சிறுபான்மை மக்கள் பேசும் மொழியும் அரசியலில், ஆட்சியில் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும் என்ற நிலை வந்தால், அப்பொழுது பெரிய சிக்கல் எதுவும் இராது. அரசியல் துறையில், ஆட்சித் துறையில் தமிழ் இந்தியாவிலும், இலங்கையிலும் வளர்ந்த

மொழியாக உருவாகி இருக்கும். மலேசியா போன்ற நாடுகள் தேவை ஏற்படும்பொழுது பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். உள்ளாட்சி (Local Self-government) பெரிய அளவில் இடம்பெறும்பொழுது தமிழர் கணிசமாக வாழும் பகுதிகளில் தமிழ் பயன்படுத்தப்படலாம். அப்படிப்பட்ட தேவை எழும் சூழ்நிலை இப்பொழுது கண்ணுக்குத் தெரியவில்லை.

அமெரிக்கா, இங்கிலாந்து, கானடா போன்ற நாடுகளில், அரசியல், ஆட்சி போன்ற துறைகளில் தமிழ் நிறைவேற்ற வேண்டிய தேவைகள் என எதுவும் எழுவதற்கான வாய்ப்புகள் இல்லை.

3. பொருளாதாரத் தேவை

i. பொது

பொருளாதாரத் தேவைகள் பற்றி எண்ணுமுன், ஒரு கருத்தை இங்கு கூறுவது பொருத்தும். பொதுவாகக் கல்வி ஒரு சமுதாயத் தேவையாகவே கருதப்பட்டது. ஆனால் இப்பொழுது ஒரு தலையாய பொருளாதார வளர்ச்சிக் கருவியாகி விட்டது. எனவே பள்ளிக் கல்வியைச் சமுதாயத் தேவையில் ஒரு முக்கியமான பகுதியாகவும், உயர் கல்வியைப் பொருளாதாரத் தேவையில் முக்கியமான ஒரு பகுதியாகவும் எண்ணுவது முறையென்று கருதுகிறேன்.

தமிழ் இலக்கியம் போன்று, பொருள் நிலையாமை பற்றி விரிவாகப்பேசும் இலக்கியம் வேறு மொழிகளில் இருக்கிறதா என்பது ஐயத்திற்குரியது. ஆனால் அதே சமயத்தில் பொருளின் முக்கியத்துவம் பற்றிய கருத்துகளும் பரவலாக இடம் பெற்றுள்ளன.

*பொருளிலார்க் கிவ்வுல மில்லை அருளிலார்க்
கவ்வுலக மில்லாகி யாங்கு*

என்ற வள்ளுவர், 'பொருளிலார்க்கு இவ்வுலகமில்லை' என்றே அறுதியிட்டுக் கூறுகிறார். அத்துடன் நில்லாது.

'செய்க பொருளை'

என்று ஆணையிடும் மொழியில் அறிவுரை கூறுகிறார். 'பொருளார்க்கிலை இவ்வுலகென்ற நம் புலவர் தம் மொழி பொய்ம்மொழியன்று காண்' என்பது பாரதி வாக்கு. ஒரு சமுதாயத்தில் மக்கள் பேசும் மொழி நிறைவேற்ற வேண்டிய தேவைகள் பல. இதை நாம் முன்பே குறிப்பிட்டோம். இவற்றுள், நாம் விரும்பினாலும், விரும்பாவிட்டாலும் முன்னிடம் வகிப்பது பொருளாதாரத் தேவை. ஒரு மொழி, அது பேசப்படும் சமுதாயத்தின் பொருளாதாரத் தேவையை முழுமையாக நிறைவேற்றுமானால் அதன் வலிமை உறுதிப்படுகிறது. அதன் எதிர்காலம் பற்றி எண்ணவே வேண்டுவதில்லை.

4. கலைச் சொற்கள்

பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு அடிப்படை கல்வி. கல்வியின் பல துறைகளிலும், கற்கவும், ஆராய்ச்சி செய்யவும் தேவையான இலக்கியங்களை ஒரு மொழி பெற்றிருக்க வேண்டும். UNESCO நிறுவனம் நூல்களை 25 தலைப்புகளில் பிரிக்கிறது. இந்த 25 தலைப்புகளிலும் தமிழில் நாம் நூல்களை உருவாக்க வேண்டும். அறிவுத் துறைகள் வளரும்பொழுது, கூடவே மொழியும் வளருமானால் அவ்வளர்ச்சி இயல்பானதாக இருக்கும். நிறைவுடையதாக இருக்கும். அதை விட்டு, அறிவு வளர்ச்சியில் ஓர் இருநூறு ஆண்டுகள் பின் தங்கிவிட்டு, அதற்குப் பிறகு நாம் பயணத்தைத் தொடங்கியிருக்கிறோம். நாம் இரு முனைகளில் போராட வேண்டியிருக்கிறது. ஒரு புறம் இழந்ததை ஈடு செய்ய வேண்டும். இன்னொரு புறம் இப்பொழுது ஏற்படும் முன்னேற்றத்தையும் எதிர் கொள்ள வேண்டும்.

புதிய கல்வியறிவுத் துறைகளில் நூல்கள் எழுதுவது என்று வரும் பொழுது நான் சில கூறுபாடுகளை வலியுறுத்த வேண்டும்.

- நமது முன்னோர்கள் அறிவியல் துறைகளில் முன்னேற்றம் கண்டிருக்கலாம். ஆனால் நாம் இன்று பேசும் அறிவியல் - தொழில் நுட்பம் புதியவை. மேலை நாட்டிலேயே 16 ஆம் நூற்றாண்டுக்குப் பின் வளர்ந்தவை.

- ஒவ்வொரு துறையிலும் புதிய நூல்கள் உருவாக்குவது என்பது அந்தத் துறையில் புதிய இலக்கியத்தை உருவாக்குவது ஆகும். ஒவ்வொரு துறைக்கும் ஒரு நடை உண்டு. ஒரு மரபு உண்டு. இலக்கணம் உண்டு.
- தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சியில் முன்னேறிய மொழி. தமிழுக்கு மூவாயிரம் ஆண்டு இலக்கிய பாரம்பரியம் உள்ளது. ஆனால் அதற்குப் புதினம் (Novel) என்ற இலக்கிய வகை புதிது. சிறுகதை இலக்கியம் புதிது. வேத நாயகம் பிள்ளை அவர்கள் பிரதாப முதலியார் சரித்திரம் எழுதிய உடனே தமிழில் நாவல் இலக்கியம் உருவாகி விடவில்லை. வீரமா முனிவர் ஒரு பரமார்த்த குரு கதை, வ.சே.சு. ஐயர், ஒரு ஆல மரத்தின் கதை எழுதிய உடனே சிறுகதை இலக்கியம் உருவாகிவிடவில்லை. குறைந்தது ஒரு கால் நூற்றாண்டு காலம் பல புதினங்கள், பல சிறுகதைகள் எழுதப்பட்ட பின்னர்தான் தமிழில் நாவல் இலக்கியம் வேர் பிடித்தது. சிறுகதை இலக்கியம் வேர் பிடித்தது. அதுபோல் அறிவியல் தொழில் நுட்பம் போன்ற துறைகளில் தமிழில் இலக்கியங்கள் உருவாக வேண்டும்.
- ஒவ்வொரு துறையிலும் நூல்களை அந்தந்தத் துறை வல்லுநர்கள் எழுத வேண்டும்.

புதிய துறைகளில் நூல் எழுதும் பொழுது அவற்றில் இன்று ஆங்கிலத்தில் வழக்கில் இருக்கும் கலைச் சொற்களுக்கு நேரான தமிழ்ச் சொற்கள் காண வேண்டும். கலைச் சொற்கள் அல்லது துறைச் சொற்கள் உருவாக்குவது மாபெரும் பணி. தமிழில் கலைச் சொற்கள் படைக்கும் பணி சென்ற நூற்றாண்டிலேயே தொடங்கியது. இதற்கு முன்னோடியாக விளங்கியது இலங்கை. நமக்கு இது வரை உள்ள அனுபவத்தை வைத்துக் கொண்டு கலைச் சொல் படைப்பதற்குச் சில விதிகளை, வழிமுறைகளை வகுத்துக் கொள்ள வேண்டும். இந்த வழிமுறைகளை இயன்ற வரை கலைச் சொல்லாக்கத்தில் ஈடுபடுபவர்கள் பயன்படுத்த வேண்டும். அறிவியல் தமிழ் என்ற எனது நூலில் நான் கலைச் சொல்லாக்க வழிமுறைகள் பற்றி விரிவாக எழுதியிருக்கிறேன். இம்முயற்சியில்

ஈடுபாடுள்ளவர்கள் அவ்வப்பொழுது சில கருத்துகளைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இவற்றையெல்லாம் சற்று வரிவாகத் தொகுத்து, தொகுத்தவற்றை நுட்பமாக ஆய்ந்து, பின்னர் கலைச் சொல்லாக்க வழிமுறைகள் (Guidelines for Developing Technical Terms) என்ற தலைப்பில் ஒரு ஆய்வேடு (Monograph) தயாரிக்க வேண்டும். இது கடந்த நூற்றாண்டில் இருந்து, இன்று வரை இத்துறையில் செயல்பட்டவர்களின் அனுபவத்திலிருந்து உருவாக்கப்பட்ட, இளக்கம் நிறைந்த, இறுக்க மில்லாத இலக்கணமாக அமைய வேண்டும்.

இம்முயற்சிக்கு நிரந்தரமான ஒரு குழுமம் (Commission) அமைக்கப்பட வேண்டும். இதில் இலங்கை, சிங்கப்பூர், மலேசியா போன்ற நாடுகளில் இருந்தும், அங்குள்ளவர்கள் கருத்தைப் பிரதிபலிக்கும் வகையில் சில உறுப்பினர்கள் இடம் பெற வேண்டும். இந்தக் கட்டத்தில் தமிழக அரசு ஒரு முக்கியமான கொள்கை முடிவு எடுக்க வேண்டும். கீழ்க்கண்ட உண்மைகள் மனங்கொள்ளத்தக்கவை.

- உலகின் பல பகுதிகளிலும், கணிசமான எண்ணிக்கையில் வாழும் தமிழர்களில் பலர் கல்வியறிவுத் துறைகளில் வல்லுநர்களாக இருக்கின்றனர். அவர்களும் இப்பணியில் ஈடுபாடு கொள்ளக் கூடும். அவர்களையும் ஈடுபடுத்தி இம்முயற்சியைப் பரவலாக்க வேண்டும்.
- தமிழ் வளர்ச்சி தொடர்பான பணிகளில் ஈடுபாடு கொண்டவர்கள் தமிழுலகில் பரவலாக இருக்கக் கூடும். எந்தப் பணியாயினும் அவரவர் நாட்டு எல்லைக்குள் அதற்கான பங்களிப்பை முடக்காமல் விரிந்த தமிழ் உலகை மனத்திற் கொள்ள வேண்டும். தமிழ்ப் பணியின், தமிழுக்குப் பங்களிப்பின் எல்லைகள் விரிவடைய வேண்டும். விரிவடைவது சாத்தியம்.

ஆர்வம், ஈடுபாடு, நிறுவனப் பங்கேற்பு போன்றவற்றின் அடிப்படையில், மற்ற நாடுகளிலிருந்தும் கருத்துகள் பெறப்படுவதற்கான சாதனங்களை ஏற்படுத்த வேண்டும்.

ஆரம்ப கட்டத்தில் ஓர் ஆங்கிலச் சொல்லுக்கு ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட தமிழ்ச் சொற்கள் கூறப்படலாம். இயன்ற வரை பலரது கருத்தின் அடிப்படையில் இறுதியாக ஒரு சொல் தரப்படுத்தப்பட வேண்டும். கலைச் சொற்கள் தரப்படுத்தப்படுவதற்கும் சில நெறிமுறைகள் வேண்டும். கலைச் சொற்கட்கு தமிழகத்தின் பல்கலைக் கழகம் ஒன்றின் ஓர் இணையத்தளம் ஏற்படுத்தி, உருவாக்கப்பட்டு சேகரிக்கப்பட்ட கலைச் சொற்கள் உலகு தழுவிப் பயன்படுவதற்கும், விவாதிக்கப்படுவதற்கும் வழி செய்ய வேண்டும். தமிழ் இணைப் பல்கலைக் கழகம் உருவாக இருக்கிறது. இப்பணியை அதன் பொறுப்பில் விடலாம்.

பலவகை அறிவுத் துறைகளில் இலக்கியம் உருவாவதற்குக் கலைச் சொற்கள் தேவை. ஆனால் கலைச் சொற்கள் கட்டடத்திற்குச் செங்கல் போன்றவை. செங்கல்லே கட்டடம் ஆகிவிடுவதில்லை. செங்கல் இல்லாதும் கட்டடம் இல்லை. கலைச் சொற்களைப் பயன்படுத்தி நூல்கள் எழுதப்பட வேண்டும். நூல்கள் என்று வரும்பொழுது பெரும்பாலும் பாடப்புத்தகங்களையே நினைக்கின்றனர். இந்தப் பார்வையில் மாற்றம் வேண்டும்.

இன்றைய கல்வியறிவுச் சமுதாயத்தில், முன்னேற்றம், அறிவியல், தொழில் நுட்ப வளர்ச்சியையும், அதன் வழி உருவாகும் பொருள்களையும், செய்முறைகளையும் பொதுமக்கள் பயன்படுத்தவதையும் பொருத்து இருக்கிறது. *அறிவியலும் தொழில் நுட்பமும் மக்களை எட்ட வேண்டும். இது அவர்களுடைய தாய்மொழியில் தான் நடை பெற வேண்டும். எனவே பள்ளிக் கல்வி மட்டத்திலிருந்து உயர் கல்வி மட்டம் வரை பல நூல்கள் தமிழில் வெளிவர வேண்டும்.*

அறிவுப் பரவலுக்கு நூல்கள் மட்டும் போதாது; பல துறைகளிலும் பத்திரிகைகள் (Journals) உருவாக்கப்பட வேண்டும். புலமை நலம் மிக்க பத்திரிகைகள் பல்கலைக் கழகங்களில் இருந்துதான் வர இயலும். எனவே பொதுப் பல்கலைக் கழகங்கள் கலை, மொழி, சமுதாயம், அறிவியல் போன்ற துறைகளிலும், பொறியியல், வேளாண்மை, மருத்துவம், கால்நடை மருத்துவம் போன்ற துறைகளைச் சேர்ந்த பல்கலைக் கழகங்கள் அவ்வத் துறைகளிலும் மேலை நாட்டில் இருப்பது

போன்ற தரம் வாய்ந்த பத்திரிகைகளை உருவாக்க வேண்டும். தமிழகத்திற்கு வெளியே உள்ள தமிழ் மக்களும், அவர்கள் வாழும் நாட்டிலுள்ள நிறுவனங்களும் இயன்ற அளவு பத்திரிகைகள் துவங்க முயல வேண்டும். இன்றுள்ள தொழில் நுட்ப வளர்ச்சியில் உலகின் எந்தப் பகுதியில் இருந்தும் தமிழில் பத்திரிகை வெளியிடலாம். முக்கியமாக, *தமிழகத்தில் வெளிவரும் பத்திரிகைகட்கு, அயலகத் தமிழர்கள் எழுத வேண்டும்.* அவை கவிதையாக, சிறுகதையாக, கட்டுரையாக, விமர்சனமாக, ஆய்வுக் கட்டுரையாக அமையலாம். தமிழகப் பத்திரிகைகளும் அவற்றிற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து வெளியிட வேண்டும்.

5. தமிழ் கூறும் நல்லுகம்

இதுவரை நாம் பொதுவாகத் தமிழ் பற்றி எண்ணும்பொழுது தமிழ்நாடு, இலங்கை, மலேசியா, சிங்கப்பூர் போன்ற நாடுகளை மனத்திற் கொண்டே பிரச்சினைகளையணுகினோம். இந்த அணுகு முறையில் ஒரு மாற்றம் வேண்டும். நாம் பார் முழுவதும் பரவி வாழும் தமிழர்களை எண்ண வேண்டும். தமிழ் அவர்களின் தாய்மொழி. அதன் வாழ்வில், வளர்ச்சி முயற்சிகளில் அவர்களும் பங்கு பெற வேண்டும். இது கொள்கை அளவில் ஏற்கப்படுமானால், நமது அணுகுமுறை அதற்கேற்ப அமைய வேண்டும். தமிழ் வளர்ச்சி, தமிழ்ப் பயன்பாடு தொடர்பான முயற்சிகளில் இயன்ற வரை உலகு தழுவி வாழும் தமிழர்களில் எவ்வளவு பேர் பங்கு கொள்ள முடியுமோ, அவ்வளவு பேர் பங்கு கொள்ள வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்த வேண்டும். தமிழ் ஒரு நாட்டில் வழங்கும் மொழி என்ற பார்வையை மாற்றி, அது உலகு தழுவி வாழும் தமிழ் மக்களின் தாய்மொழி என்ற தகுதி கருதித் தமிழ் மொழி பற்றிய பிரச்சினைகளை அணுக வேண்டும். நமது புதிய பார்வையில், அணுகு முறையில், முக்கியமான இடம் பெறுவது தமிழ் இணையப் பல்கலைக் கழகம்.

6. தமிழ் இணையப் பல்கலைக் கழகம்

நாம் அகில உலக அளவில் எல்லாத் தமிழர்களும் பங்கு கொள்ளத் தக்க சில நடவடிக்கைகள் பற்றி மேலே குறிப்பிட்டோம்.

முதலாவதாக அயலகத் தமிழர்கள் (தமிழகம், இலங்கை தவிர்த்த நாடுகளில் வாழ்பார்கள்) தமிழ் மொழியொடு, தமிழ்க்கலை, இலக்கியத்தொடு தொடர்பறாது வாழ வேண்டும். இதற்கு அவர்கள் தமிழ் மொழி கற்றிருத்தல் அவசியம். இன்று மொரிசியஸ், ஃபிஜி, ரெயூனியோன், தென் ஆப்பிரிக்கா போன்ற நாடுகளில் வாழும் தமிழர்களில் பெரும்பாலானோர்க்கு, தமிழ் தெரியாது. அமெரிக்கா, கானடா, ஆஸ்த்ரேலியா போன்ற நாடுகளில் வாழும் தமிழ்க் குடும்பங்களில் குழந்தைகட்குத் தமிழ் தெரியாது. இவர்கள் அனைவரும் மற்ற அயலகத் தமிழர்களும், தமிழ் மொழி, கலை, இலக்கியம், பண்பாடு இவற்றொடு தொடர்பறாது வாழ உதவும் வகையில் தமிழ் இணையப் பல்கலைக் கழகம் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்பல்கலைக் கழகம் தமிழக அரசின் முயற்சி எனினும், அதன் தலைமை அலுவலகம் சென்னையில் அமைந்திருக்கிறது எனினும் இதை உலகளாவிய தமிழ் அறிஞர்களின், உலகத் தமிழர்களின் கூட்டு முயற்சியாக எண்ணி, எந்தெந்த வகையில் முடியுமோ, அந்தந்த வகையில் எல்லாம் அவர்கள் நேரடியாகவே தொடர்பு கொண்டு, பங்கேற்று இந்த நிறுவனத்தைத் தமிழுலகின் பல்கலைக் கழகமாக உருவாக்க அவர்கட்கு வாய்ப்பளிக்க வேண்டும். பங்கு பெற அவர்களை ஊக்குவிக்க வேண்டும்.

- தமிழ் இணையப் பல்கலைக் கழகத்தை, உலகு தழுவிய வாழும் தமிழ் மக்களின் தமிழ் வளர்ச்சிப் பணியின் கூட்டு முயற்சியாகக் கருத வேண்டும்.
- தமிழ் மேம்பாட்டிற்கு, தமிழ் வளர்ச்சிக்கு உலகத் தமிழர் பங்களிப்பின் சின்னமாகத் தமிழ் இணையப் பல்கலைக் கழகம் உருவாக வேண்டும்.

7. தமிழ்ப் படைப்பிலக்கியம்

இன்று தமிழில் படைப்பிலக்கியம் என்றால் பெரும்பாலும் தமிழகத்திலுள்ள படைப்பாளிகளின் எழுத்தையே குறிப்பிடுகிறார்கள். இன்று படைப்பிலக்கியம் இலங்கை தவிர,

மலேசியா, சிங்கப்பூர் ஆகிய நாடுகளிலும் உருவாகின்றது. ஒரு நாட்டில் தமிழில் வரும் பத்திரிகைகட்கு மற்ற நாட்டுத் தமிழர்களும் எழுத வேண்டும். உலக அளவில் தமிழ் இலக்கியம் உருவாக வேண்டும். படைப்புத் திறனும், தமிழ் அறிவும் உள்ள தமிழர்கள் எங்கிருந்தாலும் அவர்கள் வாழும் சூழ்நிலைகளின் தாக்கத்திற் கேற்ப இலக்கியம் படைக்கலாம். இது தமிழ் இலக்கியத்தின் பொருண்மையை (Content) வளர்க்கும். நமது தமிழ்ப் பத்திரிகைகள் அயலகத் தமிழர்களின் பங்களிப்பை வரவேற்க வேண்டும். பங்கேற்குமாறு அவர்களை ஊக்குவிக்க வேண்டும்.

அயலகத் தமிழர்களில் பல்துறை வல்லுநர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களில் பலர் தமிழில் எழுதும், பேசும் ஆற்றல் பெற்றவர்கள். அவர்கள் தமிழில் நூல்கள் எழுத முன் வந்தால் நாம் ஊக்குவிக்க வேண்டும். நமது பதிப்பகங்கள் வெளியிட முன் வர வேண்டும்.

8. உலகத் தமிழ் ஆய்வு நிறுவனம் (IATR)

இது 1960-களின் பிற்பகுதியில் நிறுவப்பட்டது. இதன் தலைமை அலுவலகம் பாரிஸ் எனினும் சென்னை தான் இதன் செயல் முறைத் தலைமை அலுவலகம். முப்பதாண்டுக்கு மேற்பட்ட பாரம்பரியம் இதற்குண்டு. இதுவரை இதன் சார்பில் எட்டு உலகத் தமிழ் மாநாடுகள் நடந்துள்ளன.

பாண்டிய மன்னர்கள் அமைத்த மூன்றாவது தமிழ்ச் சங்கத்திற்குப் பின், நான்காவது தமிழ்ச் சங்கம் அமைக்கும் முயற்சி நடந்து வந்திருக்கிறது. பாண்டித்துரை தேவர் நான்காவது தமிழ்ச் சங்கத்தை நிறுவினார். நான்காவது தமிழ்ச் சங்கம் பின்னர் டாக்டர் M.G.R. அவர்களாலும் தொடங்கப்பட்டது. இவை தொடரவில்லை. இன்றைய சூழ்நிலையில் நான்காவது தமிழ்ச் சங்கம் முற்றிலும் பழைய சங்கங்களில் இருந்து மாறுபட்டதாக அமைய வேண்டும். உலகத் தமிழ் ஆய்வு நிறுவனத்தையே நான்காவது தமிழ்ச் சங்கமாக மாற்றி அமைக்கலாம். இது தொடர்பாக நான் 'தாய்மொழி பெறாததைச் சமுதாயம் பெறாது' என்ற எனது நூலில் விளக்கமாக எழுதியுள்ளேன்.

9. தமிழ் வரிவடிவச் சீரமைப்பு

பொதுவாக ஒரு மொழி அதைத் தாய்மொழியாகப் பேசுபவர்கள் ஒரு நாட்டில் இல்லாவிட்டால், அந்த நாட்டில் அது காலப் போக்கில் மறைந்து விடும். எனவே தமிழர்கள் வாழும் நாற்பதுக்கு மேற்பட்ட நாடுகளில், தமிழைத் தாய் மொழியாகக் கொண்ட தமிழர்கள், தமிழ் பேச வேண்டும். தமிழ் கற்றிருக்க வேண்டும். ஆனால் இன்று பெரும்பான்மையான நாடுகளில் தமிழர்கள் தமிழை மறந்து விட்டனர். புதிதாகத் தமிழர்கள் குடியேறியுள்ள சூழ்நிலையிலும் இளைய தலைமுறை தமிழ் கற்பது அரிதாகி வருகிறது. அயலகத் தமிழர்கள் தமிழர்களாக வாழ வேண்டுமானால் அவர்கள் தமிழ் கற்க வேண்டும். அதற்கு உதவும் வகையில் தமிழ் கற்பது எளிதாக்கப்பட வேண்டும்.

*எழுத்துருவைச் சீரமைப்பீர் : எழுதல், கற்றல்
எளிதாக்க வழிவகுப்பீர்*

என்பான் கவிஞன். *எளிமைப்படுத்தப்படுவது ஒரு மொழியின் வளர்ச்சிக்கு அறிகுறி. வலிமைக்கு அடிப்படை.*

ஒரு மொழியைக் கற்பதற்கு அதன் எழுத்துகள் தான் அடிப்படை. எழுத்துகளைக் கற்பதே பெரிய மலையாக நிற்குமாயின், தமிழ் கற்பது பொருளாதாரத் தேவையாக இல்லாத நாடுகளில் இளைஞர்கள் தமிழ் கற்க மாட்டார்கள். இப்பொழுதே அதை நாம் பார்க்கிறோம்.

தமிழ் கற்பதற்கு இன்று குழந்தைகள் 107 குறியீடுகளைக் கற்க வேண்டி இருக்கிறது. (அட்டவணை - 1). இதில் உயிர் மெய் இகரம், ஈகாரம், உயிர் மெய் உகரம், ஊகாரம் இந்த நான்கு செங்குத்து வரிசைகட்கு மட்டும் 72 குறியீடுகள் தேவைப்படுகின்றன. மற்ற உயிர் மெய் வரிசைகள் போலவே, தனியாக உயிர்க் குறியீடுகளைப் பயன்படுத்தினால், நான்கு குறியீடுகள் போதும். நான்கு தனிக்குறியீடுகளைப் பயன்படுத்தலாம் என்பதைக் கொள்கை அளவில் ஏற்பதுதான் முக்கியம். குறியீடுகளின் வடிவத்தை ஒரு வல்லுநர் குழு மூலம் முடிவு செய்யலாம். மாதிரிக்கு நான்கு குறியீடுகள்

அட்டவணை - 1

தமிழுக்குக் கையெழுத்தில்
தேவைப்படும் குறியீடுகள் பற்றிய விவரம்

	ஒலிகள்	எழுத்துகள்	குறியீடுகள்
1. உயிர்	12	12	11 (ஒள-கூட்டுக் குறியீடுகள்)
2. ஆய்தம்	1	1	1
3. தனி மெய்	18	18	18+புள்ளி 1
4. a. உயிர் மெய் அகர வரிசை	கூட்டொலிகள்	18	-
4. b. உயிர் மெய் (ஆ, எ, ஏ, ஐ, ஒ, ஓ, ஒள வரிசைகள்)	கூட்டொலிகள்	126	4 (ா,ெ,ே,ை) 35
5. உயிர்மெய் (இ, ஈ, உ, ஊ வரிசைகள்)	கூட்டொலிகள்	72	72
	31	247	107

அட்டவணை - 2

இகரம்	᳚
ஈகாரம்	᳚
உகரம்	᳚
ஊகாரம்	᳚

அட்டவணை - 3

முதன்மை எழுத்துகள்

உயிர்மெய்க் குறியீடுகள்

அ	இ	உ	எ	ஓ	ஃ
ஆ	ஈ	ஊ	ஏ	ஔ	ஐ
க	ச	ட	த	ப	ற
ங	ஞ	ண	ந	ம	ன
ய	ர	ல	வ	ழ	ள

.	ா
ி	ீ
ு	ூ
ெ	ே
ை	

அட்டவணை-2ல் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த எளிய மாற்றத்தை ஏற்றால் தமிழ் நெடுங்கணக்கில் உள்ள 247 எழுத்துகளைக் கற்க நமக்குத் தேவைப்படுவது 39 குறியீடுகள் மட்டுமே (அட்டவணை -3). இந்த முடிவு பலராலும் ஏற்கப்பட்டாலும் நீண்ட நாட்களாகத் தேங்கி நிற்கிறது. எதிர்காலத் தமிழினத்தின் நன்மை கருதி இதை நாம் காலந்தாழ்த்தாது நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும்.*

10. ஆலும் விழுதுகளும்

தமிழினம் பரந்து, விரிந்து வளர்ந்திருக்கும் ஆலமரம் போன்றது. அடிமரம் தமிழகத் தமிழர்கள். அயலகத் தமிழர்கள் அதன் விழுதுகள். தமிழினத்தின் எதிர்கால வாழ்விற்கும் வளர்த்திற்கும் அடிமரமும் முக்கியம். விழுதுகளும் முக்கியம். அடிமரமும், விழுதுகளும் சேர்ந்ததுதான் ஆலமரம்.

★ எழுத்துச் சீரமைப்புப் பற்றிய விவரத்திற்கு பாரதி பதிப்பகம் வெளியிட்டுள்ள தமிழ் எழுத்துச் சீரமைப்பு என்ற நூல் உதவும்.

தேமதுரத் தமிழோசை உலகமெலாம்...!

---

1. சிறுபான்மையினர் தனித்தன்மை

தமிழர்கள் ஒரு மொழியினர்; பல நாட்டினர்; எல்லா நாட்டிலும் சிறுபான்மையர். கடந்த நூற்றாண்டில் ஏற்பட்ட அறிவியல் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சிகள், குறிப்பாக தகவல் தொழில் நுட்பத்தில், தொலை-தொடர்பு தொழில் நுட்பத்தில் ஏற்பட்ட வளர்ச்சிகள், மக்கள் தொடர்புக்குத் தடையாக இருந்த அனைத்தையும் வென்றுவிட்டன. மலை ஒரு தடை அன்று; வாரியும் தடை அன்று; பக்கத்து வீட்டுக்குச் செல்வது போல், நாட்டுக்கு நாடு பயணம் செய்ய முடிகிறது. இதன் விளைவைத்தான் இன்று பரந்து விரிந்த குவலயம், ஒரு 'குவலயக் கிராமமாக' (Global Village) மாறி வருகிறது என்கிறோம். இந்த மாற்றங்கள் ஒரு சமுதாயத்தில் சிறுபான்மையினரின் தனித் தன்மைக்கும், உலகில் சிறுநாடுகளின் தனித்தன்மைக்கும், எதிரான விளைவுகளை உருவாக்குகின்றன.

பெரும்பான்மையினரின் மொழி, பழக்க, வழக்கங்கள், பையப்பைய, கொஞ்சம் கொஞ்சமாக சிறுபான்மையினரின் வாழ்க்கையை, மொழியை, பண்பாட்டை ஆக்கிரமிக்கின்றன. சிறுபான்மையினர் பெரும்பான்மையில் கரைந்து, அடையாளத்தை இழந்து விடுகின்றனர். கரையாவிட்டாலும் பெரும்பான்மையொடு கலந்துவர்களாய், ஒரு சில சடங்குகள் மட்டுமே தங்களை அடையாளம் காட்டுபவை யாய் வாழ்கின்றனர். அண்மைக் காலங்களில் இனம், மொழி, சமயம் இவற்றில் வேறுபட்ட சிறுபான்மைக் குடிமக்களிடையே ஒவ்வொரு நாட்டிலும் தங்கள் பரம்பரியத்தைப் பாதுகாக்க வேண்டும்; அவரவர் வாழ்க்கை முறை அவரவர் மரபிற்கேற்பத் தொடர வேண்டும்; ஆட்சியிலிருப்போர் இந்த உரிமையை அடிப்படையாகக் கருதிப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்ற கோட்பாடு வலுப்பெற்று வருகிறது. உலக அளவில் ஓர் இயக்கமாகவே உருவாகி வருகிறது. இந்தப் பின்னணியில் நாம் அயலகத் தமிழர்களைப் பற்றிச் சிந்திப்போம்.

2. அயலகத் தமிழர்கள்

*வடவேங்கடம், தென்குமரி ஆயிடைத்
தமிழ் கூறும் நல்லுலகம்*

எனப் பனம்பாரனார் வகுத்த எல்லைகள் விரிந்து.

*இந்தியத் துணைக் கண்டத்தின்
எல்லைகள் கடந்து, பூமிப்
பந்திடை அமைந்த நாடு
பலவினும் பரவி வாழும்
செந்தமிழ் மக்கள்*

என்ற நிலையில் நாற்பதுக்கும் மேற்பட்ட நாடுகளில் பரவி வாழ்கின்றனர். மொரீசியஸ், ரெயூனியன், தென் ஆப்பிரிக்கா, ஃபிஜி போன்ற நாடுகளில் வாழ்பவர்கள் தங்கள் தாய்மொழியை மறந்துவிட்டனர். தீ மிதித்தல், அலகு குத்துதல், காவடி தூக்குதல் போன்ற சமயம் சார்ந்த பழக்கங்களும் கோவில் வழிபாடு

களும்தான் அவர்களை அடையாளம் காட்டுகின்றன. தமிழர்கள் வாழும் அயலக நாடுகளில் ஒன்றாகிய மொரீசியஸ் நாட்டுத் தமிழர்களைப் பற்றிப் பேசுவந்த கவிஞன் :

பெயரினில் தமிழைக் கண்டேன்
பெருகிடும் அன்பின் பண்பின்
உயர்வினில் தமிழைக் கண்டேன்
ஒளிர்நகை மலரும் பெண்டிர்
அணிகளில் தமிழைக் கண்டேன்
ஆடையில் தமிழைக் கண்டேன்

★ ★ ★

நாவினில் அலகு தைக்கும்
நடப்பினில், முருகனுக்குக்
காவடி தோளில் தாங்கும்
காட்சியில் தமிழைக் கண்டேன்

★ ★ ★

மூச்சென மரபு காத்த
மொரீசியத் தமிழர் தங்கள்
பேச்சினில் தமிழைக் காணேன்
'பெரிதவர் ஏக்கம்' கண்டேன்.

(குலோத்துங்கன், 1989)

என்று பாடுகிறான். பேச்சினில் தமிழைப் பயன்படுத்தும் திறமை இழந்து, வேரில்லாது நிற்கிறோமே என்ற அவர்கள் ஏக்கம், அவர்களுடன் உரையாடும் பொழுது நாம் தெளிவாக உணரத்தக்க ஒன்று.

முருகன் கோவிலில் ஆண்களும், பெண்களும் கூட்டமாகச் சேர்ந்து

ஏறுமயில் ஏறி விளையாடும் முகம் ஒன்றே
ஈசனொடு ஞானமொழி பேசும் முகம் ஒன்றே

என்று தொடங்கி, முழுப்பாடலையும் உச்சரிப்புப் பிழையின்றிப் பாடுகிறார்கள். தொடர்ந்து உணர்ச்சி பொங்க, ஒன்றாக இணைந்து

பல தேவாரப் பாடல்களைப் பாடுகிறார்கள். பாடல் தெரியும். ஆனால் பொருள் தெரியாது. தலைமுறை, தலைமுறையாக மனப்பாடம் செய்தவை. சமய நம்பிக்கை பற்றி நமக்கு என்ன கருத்து வேண்டுமானாலும் இருக்கலாம். ஆனால் இங்கு தமிழர்களின் அடையாளத்தை இதுவரை பாதுகாத்து வருவது சமயமும், சமயம் சார்ந்த சடங்குகளும், நடைமுறைகளும் தான்.

இந்த நிலைமை மொரீசியசில் மட்டுமன்று; ரெயூனியன், தென் ஆப்பிரிக்கா, ஃபிஜி போன்ற நாடுகளிலும் இருக்கின்றது.

மேலே கூறப்பட்டிருக்கும் நாடுகள் ஒருபுறம் இருக்க அமெரிக்கா, கனடா, ஆஸ்திரேலியா, ஐரோப்பா போன்ற நாடுகளில் வாழும் தமிழர்களைப் பொருத்தவரை இரண்டாவது தலைமுறையிலேயே குழந்தைகளுக்குத் தமிழ் பேசத் தெரியாத சூழ்நிலை வளர்ந்து வருகிறது. பள்ளியில் தமிழ் பாடமாக இல்லாததால் முறையாகத் தமிழ் கற்கும் வசதியில்லை. இவர்கள் தாங்கள் குடியேறிக் குடிமக்களாகியுள்ள நாட்டினருடன் ஐக்கியமாகிவிடவும் முடியாது. அதே சமயத்தில் தங்கள் பாரம்பரியத்தையும் தாங்கள் வாழும் சூழ்நிலையின் தாக்கத்தினால் படிப்படியாக இழந்தும் வருகின்றனர். தங்கள் பண்பாடுகள், வாழ்க்கையின் விழுமியங்கள் (Values) இவற்றின் அடிப்படைகள் பற்றிய பிரச்சினைகளைப் புதிய தலைமுறையினர் சந்திக்கின்றனர். இந்த இக்கட்டான நிலைமைக்கு வருகின்ற நாட்களில் தீர்வு காண வேண்டும்.

3. இணையப் பல்கலைக் கழகம்

தமிழ் மக்கள் எங்கிருந்தாலும், எப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைகளில் வாழ்ந்தாலும், அவர்களுக்குப் பொதுவானது தமிழ் மொழி மட்டும்தான். சமயமோ, சாதியோ, அரசியல் கொள்கையோ இணைக்காது. எனவே அவர்கள் தமிழ் மொழியொடு, அதன் வழி தமிழர்தம் கலை, இலக்கியம், பண்பாட்டொடு தொடர்புடைய வர்களாக வாழ வேண்டும். இதற்கு அவர்கள் தமிழ் கற்க வேண்டும். அவர்களுக்குத் தமிழ் கற்க வாய்ப்பு வேண்டும்.

இவற்றை மனத்திற்கொண்டு தமிழக முதல்வர் மு.கருணாநிதி பிப்ரவரி 1999-இல் நடந்த “தமிழ் இணையம் 1999” மாநாட்டின் நிறைவு விழாவில், உலகு தழுவி வாழும் தமிழ் மக்கள் தமிழ் கற்க, தமிழில் பயிற்சி பெற, பட்டம் பெற தமிழ் இணையப் பல்கலைக் கழகம் (Tamil Virtual University) ஒன்றைத் தமிழக அரசு நிறுவும் என அறிவித்தார். இந்த அறிவிப்பின் அடிப்படையில் உருவாக்கப்பட்டதுதான் தமிழ் இணையப் பல்கலைக் கழகம்.

பொதுவாகக் கல்வித் திட்டத்தில் ‘இணையம் வழி கல்வி’ என்ற நடைமுறை பற்றிச் சிறிது கூற வேண்டும். ‘கல்வி’ என்பது காலத்துக்குக் காலம் வளரும் ஒன்று. எனவே மாறும் ஒன்று. கல்வி அதனது பரிணாம வளர்ச்சியில் மூன்று நிலைகளைக் கண்டிருக்கிறது. முதலாவது குருகுலக் கல்வி; இரண்டாவது வகுப்பறைக் கல்வி; மூன்றாவது தொலைநிலைக் கல்வி. தொலைநிலைக் கல்வியின் முதல் தலைமுறை அஞ்சல்வழிக் கல்வி. இரண்டாவது தலைமுறை வானொலி, தொலைக்காட்சி போன்ற சாதனங்கள். மூன்றாவது தலைமுறை Tele Conferencing போன்று கலந்துரையாடல் சாதனங்கள். நான்காவது தலைமுறைதான் ‘இணையம் வழி கல்வி’. தமிழ் இணையப் பல்கலைக் கழகம் என்பது தகவல், தொழில் நுட்ப வளர்ச்சியை முழுமையாகப் பயன்படுத்தும் ஒரு தொலைநிலைக் கல்வி நிறுவனமாகும்.

தமிழ் இணையப் பல்கலைக் கழகம் உலகு தழுவி வாழும் தமிழ் மக்களும், தமிழில் ஈடுபாடு உள்ள மற்றையோரும் தமிழ்மொழியைக் கற்கவும், தமிழர் வரலாறு, கலை, இலக்கியம், பண்பாடு பற்றி அறிந்து கொள்ளவும் வேண்டிய வாய்ப்புகளை இணையம் வழியாக அளிக்கும் நோக்கத்தையுடையது. இதன் குறிக்கோள்கள் பற்றியும், அமைப்புப் பற்றியும், பாடங்கள் பற்றியும் விரிவாக விளக்க இக்கட்டுரை இடம் தராது. இப்போது திட்டமிட்டுள்ளபடி தமிழ்க் கல்வி தொடர்பாக இடம் பெறும் உறுப்புகள் i) தொடக்கக் கல்வி, ii) உயர்கல்வி, iii) நூலகம், iv) அகராதித் தொகுப்புகள், v) கலைச் சொல் களம்.

4. உலகத் தமிழர் நிறுவனம்

இறுதியாக ஒரு கருத்தை முன் வைக்க வேண்டும். முன்பே குறிப்பிட்டபடி இணையம் 1999 மாநாட்டின் நிறைவுரையில் தமிழக முதல்வர் செய்த அறிவிப்பின் அடிப்படையில் இது தமிழக அரசின் முழு நிதியுதவியொடு தொடங்கப்படுகிறது. எனினும் இதை முழுமையாக உருவாக்குவதில் உலகு தழுவிய வாழும் தமிழர்கள் பங்கேற்க முடியும்.

ஆலயம் போன்ற ஒரு கட்டடத்திற்கு இன்று தமிழக முதல்வர் கால்கோள் நாட்டுகிறார். இதன் வரைபடம் வேண்டுமானால் நாம் வரைந்ததாக இருக்கலாம். இதை நிர்மாணிக்கும் தச்சரும், கொல்லரும், ஸ்தபதியும் தமிழ் கூறும் நல்லுலகின் ஒவ்வொரு பகுதியிலிருந்தும் வருவார்கள். ஆர்வமுள்ள தனிநபர்கள் உதவக் கூடும். அக்கறையுள்ள தமிழ் நிறுவனங்கள் உதவக் கூடும். துருவத்தில் வாழ்பவர்கட்குக் கூடத் தூரம் என்ற மலைப்புத் தேவை இல்லை. கை நீட்டுபவர்கள் அனைவரும் தொட்டுப் பார்க்கலாம்.

தமிழ் இணையப் பல்கலைக்கழகம் என்ற பெயரில் ஒரு சிறு கன்றை இப்பொழுது நடுகிறோம். இது தென்னையன்று; பனையன்று; வேம்பின் கன்றன்று; இது ஆலின் கன்று. இது கால வளர்ச்சியில் பரந்து விரிந்து, தமிழர்கள் வாழும் ஒவ்வொரு நாட்டின் மண்ணிலும் விழுதிறங்கி விரிந்து வளரும் வித்தைத் தன்னுள் கொண்டுள்ளது.

முவாயிரம் ஆண்டுப் பாரம்பரியம் உள்ள தமிழ் மக்கள் எத்தொழிலைச் செய்தாலும், எவ்விடத்து வாழ்ந்தாலும், சிறுபான்மையினராக, சிறு சிறு குழுக்களாகக் கூட, சிதறுண்டு நின்றாலும் தங்கள் கலைக்கும், மொழிக்கும், மரபுக்கும், பண்பாட்டிற்கும் பாதுகாப்புத் தரும் அரணாக இந்நிறுவனம் அமையும்.

(தமிழ் இணையப் பல்கலைக் கழகத் திறப்பு விழாவின்பொழுது எழுதப்பட்டது.
தினமணி 17.2.2001)

மதச் சார்பின்மைக்கு வழிவகுத்த தமிழ்ப் புலவன்

---

1. வழக்கில் இல்லாத விழுமியம்

வள்ளுவர் வாழ்ந்த காலத் தமிழகத்தில் பல சமயங்கள் வழக்கில் இருந்தன. பௌத்தம் இருந்தது. சமணம் இருந்தது. வேத மரபு சார்ந்த (இந்து) மதம் இருந்தது. உலகாயதமும் இருந்தது. சுருக்கமாகச் சொல்வதானால் ஆத்திகர்கள் இருந்தனர். நாத்திகர்கள் இருந்தனர். அன்றைய அரசு பொதுவாக அரசர் சார்ந்த மதத்தைச் சார்ந்தது. அரசர்கள் ஏதாவது ஒரு சமயத்தைத் தழுவினவர்களாகவே இருந்தனர். எனவே எந்த மதத்தையும் சாராத அரசு; எல்லா மதத்தினருக்கும் பொதுவான வாழ்வியல் நத்துவம் போன்ற சிந்தனைகள் இடம் பெறாதிருந்த காலம். முந்தைய அரசர்கள் பலர், மற்றும் முந்தைக் காலத்தில் ஆட்சியிலிருந்தோர் பலர், பிற மதத்தினரை மதித்தார்கள். பிற

மதத்தினருக்கு நியாயம் வழங்கினார்கள். ஆனால் அரசு ஆள்பவர் சமயத்தைச் சார்ந்ததாகவே இருந்தது. 'மதச் சார்பின்மை' என்பது வரையறுக்கப்பட்ட, மதிக்கப்பட்ட, கடைப்பிடிக்கப்பட்ட தத்துவமாக இடம் பெற வில்லை. 'மதச் சார்பின்மை' என்ற சொல்லே அகராதிக்குப் புதியது. புதியதாக உருவாக்கப்பட்டது. 'குடியரசுத் தத்துவம்' அரசியல் நடைமுறையாக உருப்பெற்று வளர்ச்சியடைந்த பின்னர்தான் ஆட்சியிலிருந்து சமயம் பிரிக்கப்பட்டது. அதன் பின்னர்தான் அரசுக்கு எல்லா மதமும் சம்மதம் என்ற தத்துவம், அரசு 'எம்மதத்தையும் சாராமை' என்ற நிலைக்கு வளர்ச்சி பெற்று நடைமுறைப் படுத்தப்பட்டது. இன்றும் குடியரசு என்று கூறிக் கொள்ளும் நாடுகளில் 'மதச்சார்பின்மை'யை இந்தியா போன்று அரசியலமைப்பின் அங்கமாகக் கடைப்பிடிக்கும் நாடுகள் மிகச் சிலவே. இந்தியாவைச் சுற்றி இருக்கும் நாடுகளில், இந்தியாவின் அண்டை நாடுகளில், மதச்சார்பற்ற நாடு இன்றும் எதுவும் இல்லை. இந்தப் பின்னணியில், 'மதச் சார்பின்மை' என்பது ஒரு தத்துவமாக அறியப்படாத கால கட்டத்தில் வள்ளுவர் கடைப்பிடிக்கும் அணுகு முறை எண்ணி எண்ணி வியக்கத்தக்கதாகும்.

2. சமயம் கடந்த தத்துவம்

வள்ளுவரைப் பொருத்தவரை இரண்டு கூறுபாடுகள் குறிப்பிடத்தக்கவை.

- i. திருக்குறளில் எந்த விதமான சமயச் சார்பும் இடம் பெற வில்லை. எந்தச் சமயமும் முன்னிலைப் படுத்தப்படவில்லை.
- ii. திருவள்ளுவர் தன்னளவில் எந்த மதத்தைச் சார்ந்தவர் என்பதைக்கூட, குறள் நூலில் இருந்து அறிந்து கொள்ள இயலவில்லை.

திருவள்ளுவமாலையில், கல்லாடர் பெயரில் இடம் பெற்றிருக்கும் வெண்பா, குறளின் சமயச் சார்பற்ற தன்மையை அப்பொழுதே அடையாளம் காட்டியிருக்கிறது.

*ஒன்றே பொருளெனின் வேறென்பர்: வேறெனின்
அன்றென்பர் ஆறு சமயத்தார் - நன்றென
எப்பாலவரும் இயைபவே வள்ளுவனார்
முப்பால் மொழிந்த மொழி*

என்ற வெண்பா, திருவள்ளுவ மாலையில் குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாகும். திருவள்ளுவர் அன்று வழக்கில் இருந்த சமயங்கள், தத்துவங்கள், புராண - இதிகாச மரபுகள் அனைத்தையும் அறிந்திருந்தார் எனத் துணிய இடமுண்டு. இந்திரன், செய்யாள், செய்யவள், தாமரையினான், முகடி, அடியளந்தான், தாமரைக் கண்ணான், காமன் ஆகிய பெயர்கள் குறளில் இடம் பெற்றுள்ளன. இவை வேத மரபுத் தெய்வங்கள். இவற்றை அவர் கடவுள் கோட்பாட்டு நிலையில் அறிமுகப்படுத்த வில்லை. அன்றைய வழக்கை முன்னிறுத்தி இலக்கிய உத்தியாகிய எடுத்துக் காட்டுகளாகவே பயன்படுத்துகிறார். வேத மரபான வேள்வியில் உயிர்ப்பலி, பிறப்பில் உயர்வு, தாழ்வு போன்றவற்றை அறிந்திருந்ததோடு அவற்றை மறுக்கிறார்.

நீத்தார் பெருமை, புலாலுண்ணாமை, கொல்லாமை பற்றிய கருத்துகளும், துறவு நிலைக்கு, இல்லறத்திற்குச் சமமாக இன்றேனும் அதற்கு அடுத்த நிலையில் முக்கியத்துவம் கொடுத்திருப்பதும் பௌத்த சமண சமயங்களின் தாக்கத்திற்குச் சான்றுகளாக அறிஞர் கருதுவர். எனவே அவர் வாழ்ந்த காலத்திய சமயங்கள், தத்துவங்கள், அவற்றுக்குள் இருந்த முரண்பாடுகள் அனைத்தையும் அறிந்திருந்தார். அவற்றை :

*எப்பொருள் யார்யார் வாய்க்கேட்பினும், அப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு*

என்ற நிலையில் நின்று தமது நூலைப் படைத்தாரேயன்றி எந்த ஒரு சமயத்தையும் முன்னிலைப் படுத்தினாரில்லை.

பாயிரவியலில் இடம் பெற்றுள்ள கடவுள் வாழ்த்து என்பது நூலாசியர் வழிபடு கடவுளையோ, அல்லது நூல் பேசும் பொருளுக்கு ஏற்புடைக் கடவுளையோ வாழ்த்துதல் மரபு எனினும் இந்த அதிகாரத்தில் அவர் எந்தத் தனிப்பட்ட சமயக்

கடவுளரையும் வெளிப்படையாக இனங்காட்ட வில்லை. கடவுளைச் சுட்டுவதற்கு அவர் பயன்படுத்தும் பண்புப் பெயர்கள் ஒவ்வொரு சமயத்தவரும் தங்கள் கடவுளை அடையாளம் காணக் கூடியனவாகவே உள்ளன. கடவுள் உண்மையை உணர்த்துவதாகவும் அவரை வழிபடுவதால் அடையும் பயன் பற்றிக் கூறுவதாகவும் மட்டுமே இவ்வதிகாரம் அமைந்துள்ளது. நாத்திகர் தவிர்த்து மற்ற அனைத்துச் சாரார்க்கும் ஏற்புடைத்தாகவே இவ்வதிகாரம் அமைந்துள்ளது. நாத்திகர்கட்குக் கூட :

*எப்பொருள் யார்யார் வாய்க்கேட்பினும், அப்பொருள்
மெய்ப் பொருள் காண்பதறிவு*

*எப்பொருள் எத்தன்மைத் தாயினும், அப்பொருள்
மெய்ப் பொருள் காண்பதறிவு*

என்ற குறள்கள் அமைதி தரத் தக்கவை. வள்ளுவர் பகுத்தறிவுத் தளத்தின் மேல் நிற்பது கண்டு மனநிறைவு பெறலாம். குறள் நூல் முழுவதிலும் கூறப்பட்டிருக்கும் கருத்துகள் அனைத்தும் இந்த இரண்டு குறட்பாக்கள் தரும் அளவுகோலுக்கு உட்பட்டவையே ஆகும். இந்தப் பிரகடனத்திற்கு விதி விலக்கில்லை.

3. வள்ளுவர் மதம்

வள்ளுவர் கடவுள் நம்பிக்கையுடையவராகவே இருந்திருக்கிறார். ஊழ், அதன் விளைவு பற்றிப் பேசுகிறார். முற்பிறப்பு, மறுபிறப்புப் பற்றிப் பேசுகிறார். எனவே அவர் தமது நூலை ஒரு பொது வாழ்வியல் தத்துவமாக அளித்திருந்தாலும், தனிப்பட்ட முறையில் அவருக்கென ஒரு சமய நம்பிக்கை இருந்திருக்கலாம். அது அன்றுள்ள சமயங்களில் ஒன்றாகவோ, அல்லது அவர் தனக்கென வகுத்துக் கொண்ட கடவுட் கோட்பாடாகவோ இருக்கலாம். ஆனால் வள்ளுவரின் கடவுட் கொள்கை என அடையாளம் காட்டத்தக்க ஒன்றை அவர் முன் வைக்கவில்லை. தன்னுடைய நம்பிக்கைகள் கொள்கைகள் எவையாயினும் அவற்றை அவர் முதன்மைப் படுத்தாது, ஒரு பொது அறத்தை முன் வைக்கிறார். அவருடைய இந்த அணுகு முறை வள்ளுவரை மத அடிப்படையில் அடையாளம் காட்ட

முடியாதவராக நம் முன் நிறுத்துகிறது. ஒவ்வொரு சமயத்தினரும் அவரைத் தம் சமயத்தினராகக் காண்கின்றனர்.

திரு.வி.க. 'தமிழ் நூல்களில் பௌத்தம்' என்னும் தமது நூலில் 'எனது சிற்றாராய்ச்சியில் திருக்குறள் சமண அறத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டெழுந்த பொது நூல் என்று விளங்கியிருக்கின்றது' என்கிறார். பேராசிரியர் வையாபுரிப் பிள்ளை 'தமிழ்ச் சுடர் மணிகள்' எனும் நூலில் 'கடவுள் வாழ்த்திலே வருகின்ற மலர்மிசை ஏகினான் முதலிய தெய்வப் பெயர்களை நோக்கும் போது வள்ளுவரைச் சைன மதத்தைச் சார்ந்தவர் என்பதுதான் பொருத்தமாகும்' என்கிறார். திருக்குறளை நன்கு ஆராய்ந்த காஞ்சிபுரம் வச்சிரவேல் முதலியார் தக்க பல ஆதாரங்களைக் காட்டித் 'திருக்குறளின் உட்கிடை சைவ சிந்தாந்தமே' என மெய்ப்பிக்க முயல்கிறார். மறைமலையடிகள் தமது 'பழந்தமிழ்க் கொள்கையே சைவ சமயம்' எனும் நூலில் 'பௌத்த, சமணச் சமயக் குருக்கண்மார் இல்லறத்தை இகழ்ந்து, துறவறத்தையே பெரிதும் கொண்டாடி நிற்பர். இவ்வுண்மை கண்டு தெய்வத் திருவள்ளுவர் அவர் தம் கொள்கையை மறுத்தற் பொருட்டே, இன்பத்தின் வழித்தாகிய இல்லறத்தை முன் வைத்து நூல் செய்ததும், இல்லறத்தைத் தமிழ்ச் சான்றோர் வழக்குப் பற்றித் துறவறத்தினும் மிக்கெடுத்துக் கூறிய தூஉ மென்க' என்கிறார்.

பல சமயங்களும், சமயச் சார்பான ஆழ்ந்த சிந்தனைகளும் இடம் பெற்றிருந்த சூழ்நிலையில், 'சமயச் சார்பின்மை' என்பதை ஒரு தத்துவமாக எண்ணிப்பார்க்கும் வளர்ச்சி நிலை இடம் பெறாத கால கட்டத்தில் தமது சமயம் என்ன என்று அடையாளம் காட்டாது, பின்னணியில் நின்று, சமயச் சார்பற்ற ஒரு வாழ்வியல் நூலை வள்ளுவர் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகட்கு முன், மன்னராட்சிக் காலத்தில் படைத்தளித்திருப்பது எந்த அடிப்படையில் பார்த்தாலும் எண்ணி, எண்ணி வியக்கத் தக்கதேயாகும்.

4. வாழ்வியல் தத்துவம்

திருக்குறளைப் புலவருலகம் ஒரு நீதி நூலாகவே நீண்ட நாளாகப் பார்த்து வந்திருக்கிறது. அதன் பரிமாணங்களை நாம்

ஆழமாக ஆராயவில்லை. முழுமையாக அறிந்து கொள்ளவில்லை. கீதை வேத மரபை அடிப்படையாக வைத்து வாழ்வியல் வகுத்த மறை நூல். திருக்குறள், தமிழ்ச் சமுதாயப் பண்பாட்டின் பின்னணியில், அன்பையும், அறத்தையும் அடிப்படையாக வைத்து, வேத மரபை, அன்றைய பௌத்த, சமண, உலகாயதச் சிந்தனைகளை மனத்திற் கொண்டு, வள்ளுவர் தம் ஆழ்ந்த சிந்தனையின், மேதையின், விளைவாக உருவாக்கிய வாழ்க்கைத் தத்துவம் : புதுப் படைப்பு. சில கூறுபாடுகளில் புரட்சிப் படைப்பும் கூட. அது மதச் சார்பின்மைக்கு மட்டுமன்றி இன்றைய நடைமுறையில் முக்கியமான இடத்தைப் பெற்றிருக்கும் மனித நேயத்திற்கும் ஒரு முன்னோடி. வள்ளுவம் நாம் அறிதொறும் அறியாமை காணும் வாழ்வியல் தத்துவம்.

5. குவலயக் குடும்பம்

இன்று முதல் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகட்கு முன்பே,

யாதும் ஊரே, யாவரும் கேளிர்

என்று பிரகடனம் செய்து மானுடம் ஒரு குவலயக் குடும்பம் என்ற சிந்தனைக்கு வித்திட்ட தமிழ்க் கவிஞன் கணியன் பூஞ்சுன்றன், வாழையடி வாழையென அவன் மரபில் வந்து, மானுட சாதிக்கு மதம், இனம், மொழி கடந்த வாழ்வியல் வகுத்துத் தந்த தமிழ்ப் புலவன் வள்ளுவன் ஆகியோர் பண்டைத் தமிழர் தம் சிந்தனை மரபின் மகத்தான பிரதிநிதிகள். தமிழர்கள் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகட்கு முன்பே வையம் தழுவிய பார்வை நிலைக்கு வளர்ந்தவர்கள். இன்று வையம் தழுவிய மொழிக் குடும்பமாக நாற்பதுக்கும் மேற்பட்ட நாடுகளில் வாழ்பவர்கள்.

(கோட்டம் முதல் குமரி வரை -
திருவள்ளுவர் சிலைத் திறப்பு விழா : சிறப்பு மலர்,
தமிழக அரசு, டிசம்பர் 1999).

வள்ளுவர்: கோட்டம் முதல் குமரி வரை

---

1. மாமணிதர்க்குச் சிறப்பு

இந்த நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் மகாகவி பாரதி ஒரு கவலையைத் தெரிவித்தார். தமிழ் மக்கட்கு ஒரு வேண்டுகோளையும் விடுத்தார். அவர் கவலையும் வேண்டுகோளும் பின்வருமாறு:

தமிழ்நாட்டு வீரருக்கும் கவிகளுக்கும் லேகோபகாரிகளுக்கும் இது வரை எவ்விதமான திருவிழாவையும் காணவில்லை. பூர்விக மகான்களின் ஞாபகத்தைத் தீவிரமான பக்தியுடன் வளர்க்காத நாட்டில் புதிய மகான்கள் பிறக்க வழியில்லை ..... எதனை விரும்புகிறோமோ அது தோன்றுகிறது. எதை ஆதரிக்கிறோமோ அது வளர்ச்சி பெறுகிறது. பேணாத பண்டம் அழிந்து போகும்..... அறிவுடையோரையும்,

---

1.1.2000 அன்று திருவள்ளுவர் சிலை கன்னியாகுமரியில் நிறக்கப்பட்டது. அந்நிகழ்ச்சியின் பொழுது எழுதப்பட்டது.
(நினமணி 30.12.1999)

லோகோபகாரிகளையும் வீரரையும் கொண்டாடாத தேசத்தில் அறிவும், லோகோபகாரமும், வீரமும் மங்கிப் போகும்.....
நாம் இவ்விஷயத்தில் தமோ குணம் செலுத்தாமல் கம்பன், இளங்கோ, திருவள்ளுவர் முதலிய மகாகவிகளுக்கு ஞாபகச் சிலைகளும் வருஷோத்ஸவங்களும் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் ..... மயிலாப்பூர் திருவள்ளுவர் கோயிலைச் செம்மையாகக் கட்ட வேண்டும். இப்போது மிகவும் ஏழ்மை நிலையில் இருக்கிறது.

பண்டித ஸபைகளையும் பொது ஜன ஆரவாரங்களையும் கோலாகலமாக நடத்தி, எல்லா வர்ணத்தாரும், எல்லா மதத்தாரும் சேர்ந்தால் சந்தோஷமும் அறிவுப் பயனும் உள்ள மாண்பும் பெற இடமுண்டாகும். மதபேதங்கள் பாராட்ட இடமில்லாத திருவிழாக்கள் தமிழ்நாட்டில் அவ்வளவு அவசிய மென்பதை ஒவ்வொரு அறிவாளியும் எளிதாக ஊகித்துக் கொள்ளலாம்.

2. வள்ளுவருக்கு வான் தொடும் சிலை

இந்த நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் மகாகவி கண்ட கனவு, அவர் விடுத்த வேண்டுகோள், இந்த நூற்றாண்டின் இறுதியில், பாரதி எண்ணியிராத பரிமாணங்களுடன், பார்த்தால் அவரே பெருமிதம் கொள்ளும் அழகுணர்வும், ஆளுமையுணர்வும் சேர நிற்கும் வள்ளுவர் சிலை வடிவில், தமிழக முதல்வர் தம் பெருமுயற்சியில் நிறைவு காண்கிறது. அத்துடன் இரண்டாவது Millennium முடிந்து மூன்றாவது Millennium உதயமாகும் நாளில் முக்கடலும் சங்கமமாகும் குமரி முனையில், திருவள்ளுவர் சிலை என்ற பெயரைத் தாங்கி ஒரு 'புதிய உலக அதிசயம்' (A New Wonder of the World) உருவம் பெறுகிறது. இது அணுவளவும் உயர்வு நவீற்சி அன்று. பாரதி மொழியில் கூறுவதானால் 'உண்மை; வெறும் புகழ்ச்சியில்லை'.

நாம் நூல்களில் படித்துள்ள ஏழு உலக அதியங்களில் (Seven Wonders of the World) இரண்டு மட்டும் சிற்பிகளால் வடிக்கப்பட்ட சிலைகள். ஒன்று கிரேக்க கடவுளான Zeus -க்கு

ஒலிம்பியாவில் எழுப்பப்பட்ட சிலை. தங்கமும், தந்தமும் இழையச் சிம்மாசனத்தில் அமர்ந்திருக்குமாறு அமைக்கப்பட்ட இதன் உயரம் 30 அடி. இரண்டாவது ரோடஸ் (Rhodes) தீவில் அப்போலோ (Apollo) எனும் கடவுளுக்கு எழுப்பப்பட்ட வெண்கலச் சிலை. Colossus of Rhodes என்று பெருமிதத்துடன் அழைக்கப்பட்ட இதன் உயரம் 100 அடி. இரண்டும் கிறித்து சகாப்தத்திற்கு முற்பட்டவை. இரண்டும் அழிந்து விட்டன.

கிறித்து சகாப்தம் தொடங்கிய பின் சிற்பிகளின் கற்பனை வளமும் கை வண்ணமும் படைத்த சிலைகள் எண்ணற்றவை. அவற்றுள் மிக உயரமான சிலைகள் என்று வரும் பொழுது தாய்லாந்து, ஜப்பான் போன்ற நாடுகளில் புத்தருக்கு அமைக்கப்பட்டுள்ள சிலைகள்; கர்நாடகத்தில் பாறையில் செதுக்கப்பட்டுள்ள கோமதீசுவரர் சிலை; ஆப்பானிஸ்தானில் புத்தருக்குப் பாறையில் செதுக்கப்பட்டிருக்கும் வடிவப் பதிப்பு; அமெரிக்காவில் செம்புத் தகடுகளால் வடிவமைக்கப்பட்ட சுதந்திரச் சிலை (Statue of Liberty) ஆகியன குறிப்பிடத்தக்கவை. மூன்றாவது ஆயிரத்தாண்டின் (Third Millennium) முதல் நாளில், திறக்கப்பட இருக்கும் 133 அடி உயரத்தில், குமரிமுனையில் வானளாவ நிற்கும் வள்ளுவர் சிலை, மாணுட இனம் சிலை அமைக்கத் தொடங்கிய காலத்திலிருந்து இன்று வரை உருவாக்கப்பட்ட முழுமையான சிலைகளில், அமெரிக்காவின் சுதந்திரச் சிலை தவிர, மற்ற அனைத்திலும் உயரமானது. ஒரு கவிஞனுக்கு, தத்துவ ஞானிக்கு உளி கொண்டு செதுக்கும் ஊடகங்கள் அனைத்தினும் சற்றுக் கடினமான கருங்கல்லில் உருவாக்கப்பட்ட சிலைகள் என்று எடுத்துக் கொண்டால் வையம் கண்ட சிலைகள் அனைத்தினும் உயரமானது வள்ளுவர் சிலை. இருபதாம் நூற்றாண்டும், இரண்டாவது Millennium-மும் நமக்கு விட்டுச் செல்லும் ஒப்பற்ற ஞாபகச் சின்னம். உலக அதிசயங்களின் பட்டியலுக்கு ஒரு புதுச்சேர்க்கை. உலக மொழிகளின் கலைக் களஞ்சியங்கட்கு ஒரு புதுத் தலைப்பு. எகிப்தின் 'பிரமிட்' (Pyramid) போன்று, தஞ்சைப் பெரிய கோவில் போன்று, மனிதப் படைப்புகளில் 'பிரமாண்டம்' என்ற முத்திரை தாங்கி, ஆளுமை

உணர்விற்கும், அழகுணர்விற்கும் அடையாளமாக நிற்கும் ஒரு சில உலகச் சின்னங்களோடு பெருமிதத்துடன் தோழமை கொண்டாட இன்னொரு சின்னம். வள்ளுவத்தைப் படிக்கத் தவறியவர்களும் வள்ளுவரைப் பார்க்கத் தவறமாட்டார்கள் என்ற அளவிற்கு வள்ளுவரை அறிமுகப்படுத்தும் அரிய சாதனம். திரு கணபதி ஸ்தபதியின், அவர் தலைமையில் பணியாற்றிய தமிழகச் சிற்பிகளின் கலைப்படைப்பு.

வகுப்பறையில் பதவுரை, பொழிப்புரை கூறப்பட்டு, மன்றங்களில் அறிஞர் மத்தியில் சொற்பொழிவுத் தலைப்பாக நின்ற குறளை, மக்கள் மன்றத்திற்கு எடுத்தச் சென்றவர் பெரியார். யாரையும் மேற்கோள் காட்டுவதை யறியாத அவர், மேற்கோள் காட்டியது குறள் மட்டும்தான். அவர் வழி நின்ற அண்ணா, வள்ளுவத்திற்கு மூன்று பல்கலைக் கழகங்களில் அமர்வுகளை ஏற்படுத்தினார். சென்னையில் சிலை நிறுவினார். பேருந்துகளின் மூலம் கூடக் குறள் வரிகளை மக்கள் மன்றத்திற்கு எடுத்துச் செல்ல வேண்டும் என்ற அணுகுமுறையொடு, ஆசையொடு தொடங்கிய கலைஞர், வள்ளுவருக்குச் சென்னையில் கோட்டம் அமைத்தார். குறளோவியம் தீட்டினார். குறளுக்கு உரை எழுதினார். இன்று குமரி முனையில், எந்த அளவு கோலை வைத்து அளந்தாலும் உலக அதிசயங்களில் ஒன்றாக இடம் பெறத்தக்க சிலையை எழுப்பி, வள்ளுவரைத் தமிழகத்துக்கு மட்டுமன்றி, இந்தியாவிற்கு மட்டுமன்றி, வையத்திற்கு அறிமுகப்படுத்துகிறார்.

இந்தியத் துணைக் கண்டப் பண்பாட்டின் ஆழத்தையும் அகலத்தையும் முழுமையாக அறியாத மைய அரசின் சுற்றுலாத் துறை, நமது மண்ணுக்கு வரும் சுற்றுலாப் பயணிகட்கு தங்க முக்கோணம் (Golden Triangle) என்ற பெயரில், தாஜ்மஹாலையும், ஸ்ரீ நகரையும், ஜெய்ப்பூரையும் மட்டுமே பெரும்பாலும் காட்டி அனுப்பிக் கொண்டிருக்கிறது. இந்த முக்கோணம் இனிமேல் தவிர்க்க முடியாத நிலையில் விரிந்து, வள்ளுவர் தரிசனத்திற்கு வழி வகுக்க நான்கு கோணங்களை உள்ளடக்கிய நாற்கரமாகிவிடும் என்பதில் ஐயமில்லை.

3. யானை கண்ட குருடர்

'வைய அதிசயம்' என்ற பெயரில் வள்ளுவரை அறிமுகப்படுத்தும் சாதனம் எனக் குறிப்பிட்டேன். வள்ளுவரைப் பொருத்தவரை நாம் 'கண்டது கைம் மண்ணளவு' என்ற நிலைதான். இந்தியத் துணைக் கண்டத்தின் அறிஞர் மத்தியில் கூட இன்றும் நிலவுகிறது. ஏறத்தாழ 25 ஆண்டுகட்கு முன் ஒரு தமிழகப் பல்கலைக் கழகத் தத்துவப் பேராசிரியருடன் பயணம் செய்ய நேர்ந்தது. பேச்சு வாக்கில், தத்துவ முதுகலைப் படிப்பில் (M.A. Philosophy) வள்ளுவர் குறள் இடம் பெற்றிருக்கிறதா என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர் 'திருக்குறள் ஒரு நீதி நூல்; அதில் தத்துவ வகுப்பில் கற்பிக்க என்ன கோட்பாடு இருக்கிறது' என்று கூறி முடித்து விட்டார். அவரைப் பொருத்தவரை, திருக்குறள் இன்னொரு ஆத்திசூடி, கொன்றை வேந்தன், நாலடியார். அதில் தத்துவ விசாரணை எனத் தக்கது எதுவுமில்லை. *யானை கண்ட குருடர்கள் சிரஞ்சீவிகள். அவர்கள் எங்கும் இருப்பர் : என்றும் இருப்பர்.*

கடந்த 25 ஆண்டுகளில் வள்ளுவம் பற்றிய விழிப்புணர்வு பெரிய அளவில் ஏற்பட்டிருக்கிறது. திருக்குறள் மன்றங்கள் பல இடங்களில் தோன்றியிருக்கின்றன. சொற்பொழிவுகள் நடக்கின்றன. தமிழக அரசு ஆண்டு தோறும் வள்ளுவர் விருது வழங்குகிறது. இந்தப் பின்னணியில், அண்மையில் தமிழகத்தின் தாய்ப் பல்கலைக் கழகமான சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தின் தத்துவ முதுகலைப் பாடத் திட்டத்தைப் (Syllabus) பார்த்தேன். அதில் வேதம், உபநிடதம் குறிப்பிடப்படுகின்றன. சாங்கிய யோகம், வைசேடிகம், பௌத்தம், சமணம், பாசுபதம், பாகவதம் வருகின்றன. சங்கரர் வருகிறார். சைவத்தின் பல பிரிவுகள் வருகின்றன. ராமானுஜர் வருகிறார். தற்காலத் தத்துவத்தின் கீழ் அரவிந்தர், விவேகானந்தர் முதல் ரமணமகரிஷி, காந்தியடிகள் வரை பலர் வருகின்றனர். ஆனால் பாடத்திட்டத்தில் எங்கும் வள்ளுவர் இல்லை. திருக்குறள் என்ற பெயரும் இல்லை. நீதி நூல்

மட்டும் தான் என்ற நிலையில் இருந்து வள்ளுவம் உயரவில்லை. வள்ளுவத்தில் நீதிநூல் கூறுபாடுகள் உள்ளன. ஆனால் அது நீதி நூல் மட்டும் தானா? வள்ளுவத்தில் இலக்கியக் கூறுபாடுகள் உள்ளன. ஆனால் அது இலக்கிய நூல் மட்டும் தானா என்பது போன்ற கேள்விகள் ஏனோ இவர்கள் மனத்தில் இன்னும் எழவில்லை. குறளை ஆழ்ந்து கற்ற மேலை நாட்டறிஞர்கள், குறளை ஒரு தத்துவ நூலாகவே பெரும்பாலும் பார்த்திருக்கின்றனர். சிறந்த தமிழறிஞரும், தமிழுக்குப் புதிய பரிமாணங்கள் சேர்க்கத் தடம் கண்டவருமான பேரா.தெ.பொ.மீ. 'The Philosophy of Valluvar' என்ற தலைப்பிலேயே சென்னைப் பல்கலைக் கழக அறக்கட்டளை ஒன்றின் கீழ் நீண்ட சொற்பொழிவாற்றியுள்ளார். இங்கு பல சான்றுகள் காட்ட இயலும். ஆனால் இக்கட்டுரை இடந்தராது.

4. தமிழர் சிந்தனை மரபு

இந்தியத்தின் பண்பாட்டின் விழிகள் என்ப
இன் தமிழும் வட மொழியும் என்னும் உண்மை
விந்தியத்தின் வடக்கேயும், கடல்கள் தாண்டி
மேல் நாட்டு மன்றத்தும் விளக்க வேண்டும்

என்பது தேவையான பிரகடனம். நாம் இந்தியப் பண்பாட்டை, இந்தியப் பாரம்பரிய ஊற்றுக்களை, இரு விழிகொண்டு காணவில்லை. வடமொழி என்னும் ஒரு விழியால் காண்கிறோம். அதனால் நாம் நமது பண்பாட்டின் பரிமாணங்களை முழுமையாகக் காண முடியவில்லை. இது தமிழுக்கு இழப்பன்று. இந்தியப் பண்பாட்டிற்கு இழப்பு.

வள்ளுவர் வாழ்ந்த காலத்தில் தமிழகம் வேத மரபை அறிந்திருந்தது. தமிழகத்தில் சமண, பௌத்த மதங்களின் தாக்கம் இருந்தது. வணிகத்தின் வழி ஏற்பட்ட மேலை நாடுகளின், கீழை நாடுகளின் தொடர்பு இருந்தது. வள்ளுவர் அன்றைய நிலையில் இடம் பெற்றிருந்த உலகச் சிந்தனை மரபுகளை அறியும் வாய்ப்புப்

பெற்றிருந்தார். பண்டைய, இந்தியச் சிந்தனை மரபுகளை அறிந்து கொள்ளத் துணை செய்யும் நூல்களில் இன்று கீதையும், குறளும் முக்கியமானவை. கீதை வேத மரபின் விளக்காக நிற்பது. வேத மரபின் சிந்தனைகள், சமணம், பௌத்தம் போன்ற சமயங்களின் தத்துவங்கள், வள்ளுவர் காலத்தில் மேலை நாடுகளிலும் கீழை நாடுகளிலும் நிலவிய கோட்பாடுகள் இவற்றைத் தேர்ந்து, தெளிந்து, செரிமான்ம் செய்து, அறம், பொருள், இன்பம் எனும் தமிழர் வாழ்வுத் தளத்தின் மீது நின்று, தமது மேதையின், அஃகி, அகன்ற பார்வையின், ஆய்வின் முடிவுகளின் அடிப்படையில் வள்ளுவர் படைத்திருக்கும் வாழ்வியல் தத்துவம் தான் குறள். வேத மரபிலமைந்த சமயச் சடங்குகள், நம்பிக்கைகள், சமணம், பௌத்தம், திருமால், சிவன் போன்ற கடவுள்கள் மேலும் நாத்திகம் என யாவும் வழக்கில் இருந்த அந்தக் காலகட்டத்தில், சமயச் சார்பின்மை என்பது ஒரு கொள்கையாக இடம் பெறாதிருந்த நாட்களில் சமயச் சார்பற்ற, காலம் கடந்து, தேயம் கடந்து நிற்கும் கூறுபாடுகளைக் கொண்ட ஒரு வாழ்வியல் தத்துவத்தை முன் வைத்திருக்கிறார். வள்ளுவம், இந்தியத் தத்துவ மரபிற்குத் தமிழ் நிலம் தந்த இணையற்ற பங்களிப்பு. இந்தியச் சிந்தனை வானில், முகிலில் மறைந்திருக்கும் முழு நிலவு போல முழுமையாக அறியப்படாது அது இருந்து வருகிறது. உலக அதிசயங்களில் ஒன்றாக இடம் பெற இருக்கும் இவ்வுருவச்சிலை, வள்ளுவர் பற்றிய அறிமுகமில்லாத எண்ணற்ற சான்றோர்கள் மட்டுமன்றி சாமான்யர்களையும் யார் இந்த வள்ளுவர் என அறியும் முயற்சியில் ஈடுபடவைக்கும்.

5. தமிழர் மனவளர்ச்சியின் பிரதிநிதி

நீண்ட பண்பாட்டுப் பரிணாம வளர்ச்சிக்குச் சொந்தக் காரர்களான தமிழர் தம் பாரம்பரியப் பின்னணியின், மன வளர்ச்சியின் ஒப்பற்ற பிரதிநிதி வள்ளுவர். நீலத்திரைக்கடல் ஓரத்தில், குமரி முனையொடு கூடவே நின்று தவம் செய்ய இருக்கும் வள்ளுவர் சிலை, தமிழக முதல்வர், கலைஞர் தம்

தமிழின உணர்வின், அவரை ஆட்கொண்டிருக்கும் தமிழ்ப் பற்றின் உண்மையான பிரதிபலிப்பு.

போற்றுவதும், தகுந்தவரைப் புகழ்வதும் நம் பொறுப் பென்னும் நெறியுடையோம்.

என்பது கவிஞன் கூற்று. இருபதாம் நூற்றாண்டு விடை பெற்று, இருபத்து ஒன்றாம் நூற்றாண்டு முகிழ்க்கும் வைகறையில் (1.1.2000) தரணி தழுவி வாழும் தமிழினம் பெருமைப்படத்தக்க அளவில், வள்ளுவர் வடிவில் வானளாவி நிற்கும் இக்கலைப்படைப்பைத் தமிழக முதல்வர் மனித சமுதாயத்திற்கு அர்ப்பணிக்கிறார். தமிழ் நெஞ்சங்கள் நன்றி உணர்வொடு போற்றும்; புகழும்; தம்மை மறந்து வாழ்த்தும்.

நான் பாரதியாரைச் சந்தித்தால்...★

---

1. காலம் வென்ற கவிஞன்

“வங்கத்தில் ஓடி வரும் நீரின் மிகையால், மையத்து நாடுகளில் பயிர் செய்குவோம்” என்று முக்கால் நூற்றாண்டுக்கு முன்பு பாடிய பாரதி ஒரு விந்தை மனிதர். வியத்தகு பார்வை கொண்டவர். நீர்வளத் துறையில் நான் நீண்ட நாள் ஈடுபாடும், ஓரளவு நிபுணத்துவமும் கொண்டவன் என்ற வகையில், கங்கை – காவிரி இணைப்பை அவர் அன்றே பாதிவரை முடித்திருப்பதை எண்ணி எண்ணி ஆச்சரியப்படாதிருக்க இயலவில்லை. இன்றும் அத்திட்டம் நிறைவேறுவதானால், அதற்கு முதல் படியாகத் தண்ணீர் ஒரு தேசியச் சொத்தாக அறிவிக்கப்பட வேண்டும். பாரதி மறைந்து, 30 ஆண்டுகட்குப் பின்னர் நமக்கு அரசியல் சட்டம்

★ பாரதி நூற்றாண்டின்பொழுது எழுதப்பட்டது. குமுதம் 28.01.82 இதழில் வெளியானது. இடம்பெற்றுள்ள கருத்துகள் இன்றும் பொருந்துவன. எனவே இந்நூலில் சேர்த்திருக்கிறோம்.

வகுத்த பெருந்தலைவர்கள் கூட, பாரதியின் தீர்க்க தரிசனத்தோடு இந்தப் பிரச்சினையை அணுகத் தவறிவிட்டார்கள். நமது அரசியலமைப்பில் பல வளங்களைத் தேச உடமையாக அறிவித்தவர்கள், வளங்கள் அனைத்திலும் முக்கியமானதான நீர்வளத்தை மாநிலங்களின் கையில் விட்டுவிட்டார்கள். இன்று நம்நாட்டில், ஒருபுறம் நீர்வளம் வழிந்து, ததும்பி வெள்ளமாக விசுவரூபம் எடுக்கிறது. இன்னொரு புறம் வறட்சி கோர தாண்டவம் ஆடுகிறது. பாரதி பாடல்கள் பாரதநாடு முழுவதும் அன்றே அறிமுகமாகியிருந்தால், அந்தக் கவிஞனின் கனவு, பலவகையில் நமது தலைவர்கட்குக் கை கொடுத்திருக்கும். இன்றாவது அவரை இந்தநாடு அவரது தகுதிக்கேற்ற வகையில் அறிந்திருக்கிறதா? புரிந்திருக்கிறதா? என்ற கேள்வியும் எழலாம். அது கேள்விக்குறிதான்.

“தனி ஒருவனுக்கு உணவிலையெனின் ஜகத்தினை அழித்திடுவோம்” என்று ஆவேசத்தோடு முழங்கிய பாரதி, அது தணிந்த பின், சற்று அமைதியாகச் சிந்திக்கிறார். புயலையை உணர்வுகளிடையே, ஊற்றுநீர் போன்ற தெளிவுடைய சிந்தனையும் இணைந்து நிற்கும் ஏற்றம் உடையவர் பாரதி. எனவே அமைதியாக,

“வயிற்றுக்குச்சோறிடல் வேண்டும்; இங்கு வாழும் மனிதருக் கெல்லாம்”

என்று முடிவு காண்கிறார். அதற்கு வழியும் கூறுகிறார்.

பயிற்றிப் பலகல்வி தந்து, இந்தப் பாரை உயர்த்திடல் வேண்டும்

என்பது அவர் கண்ட பாதை. நான் ஒரு பேராசிரியன், கல்வித் துறையினன்: என்ற அளவில், அந்தப் “பலகல்வி” என்ற சொல்லை எண்ணி எண்ணி வியக்கிறேன். “ஏட்டுச் சுரைக்காய் கறிக்குதவாது” என எண்ணியிருந்த சமுதாயத்தில், வாழ்வின் அன்றாடத் தேவைகளைத் தீர்ப்பதற்கே கல்விதான் கருவி என்று உறுதி தொனிக்கக் கூறியிருக்கிறாரே, அதை எண்ணிச் சிந்தனையில் ஆழ்கிறேன். பிரச்சினைகளைப் புரிந்து கொள்வதில் அவருக்கு ஒரு

அசாதாரண உணர்வு; விளங்காத ஒரு உள் ஒளி; அது பாதை காட்டுகிறது. அவர் பயணம் செய்கிறார்.

பாரதி காலத்தின் தலையாய கூறுபாடு விடுதலைப் போராட்டம் காந்தியத் தலைமை. அன்று யாரும் அவ்வளவாக, விடுதலைக்குப் பின் நாட்டைப் புனருத்தாரணம் செய்வதற்கான வழிகளைப் பற்றித் தீவிரமாக எண்ணவில்லை. எண்ணினாலும், கைத்தொழில், காந்தியப் பொருளாதாரம் என்ற தத்துவ வழியில் நின்றமையால், மேலை நாட்டுத் தொழில் வளர்ச்சியைப் பின்பற்றும் எண்ணம் அன்று வலுப்பெறவில்லை. இந்திய வானில் இணையற்ற கவிஞராய் விளங்கிய தாகூர் கூட, அதற்கு எதிர்ப்பான கருத்தையே கொண்டிருந்தார். ஆனால் பாரதியின் பார்வை தெளிவாக இருந்தது.

*இரும்பைக் காய்ச்சி உருக்கிடுவீரே
இயந்திரங்கள் பலப்பல செய்வீர்*

என்று வேண்டுகோள் விடுக்கிறார்.

*“நடையும் பறப்புமுணர் வண்டிகள் செய்வோம் :
ஞாலம் நடுங்க வரும் கப்பல்கள் செய்வோம்”*

என்கிறார்.

நமது இன்றையத் தொழில் வளர்ச்சியை அன்றே துவக்கி வைத்தவர் பாரதி.

2. அறிமுகம்

பாரதி காட்சி வருணனையாளரல்ல, கதை கூறுவதற்காகக் காவியம் தந்தவரல்ல. வேடிக்கை மனிதர் பொழுது போக்குக்காக இசையும், பண்ணும் படைத்தவரல்ல. கவிதையைக் கருவியாக்கிக் காரியமாற்ற நினைத்தவர். எனவே அப்படிப்பட்ட ஒரு அசாதாரணப் பிறவியைச் சந்திக்கப் போகிறோம் என்ற எண்ணமே உள்ளத்தில் பல ஆசைகளை உருவாக்குகிறது. பல கனவுகட்கு அடிகோலுகிறது.

பாரதியை எனக்குத் தெரியும். என்னை அவருக்குத் தெரியாது. எனவே அறிமுகப்படுத்திக் கொள்ள முயல்கிறேன். படிப்பில் பொறியியல் துறையினன், பதவியில் ஆசிரியன், உள்ள உணர்வுகள், ஈடுபாடு இவற்றால் நான் கவிதை உலகிலே நடமாடுபவன். அடிப்படையில் தமிழ் மொழி உயர்வு, தமிழின் வளர்ச்சி என்னும் ஆசைகட்கு அடிமைப்பட்டவன் என்று கூறி முடிக்கும் முன் பாரதி பேசுவார்.

“தம்பி, நாம் உம்மை மட்டுமல்ல, தமிழ் நிலத்தின் புல், பூண்டு வரை அனைத்தும் அறிவோம். வாழ்ந்த காலை எம் உடம்புக்கு வரம்புண்டு. மறைந்த நாள் முதல் என் மனம் பாரதம் முழுவதும் பரவி நிற்கிறது. ‘பாவலனன்று நான், பாவலனாகிடும் ஆவலும் இல்லேன்’ என்ற அறிமுகத்துடன் நீர் படைத்திருக்கும் குலோத்துங்கன் கவிதைகளையும் யாமறிவோம். உம் முயற்சிகள் வெல்க. உம் ஆசைகள் வளர்க” என்று பதில் கூறுவார். உயர் நினைப்பவர்களை ஊக்குவிக்கும் பெருந்தயைன்றோ பாரதி.

3. தமிழகத்தில் சாதி

பின்னர் நான் பேசுவேன், “ஐயா, தங்களைப் பல கேள்விகள் கேட்க வேண்டும் என்பது ஆசை. எங்கு தொடங்குவதென்பதே பெரிய பிரச்சினை. சாதிகளில்லையடி பாப்பா என்று அன்றே பாடலீர். சாதி இன்றை இந்திய மண்ணில், ஆல்போல் தழைத்து, அருகுபோல் வேருன்றி வளர்கிறதே : இந்தத் தொழுநோயிலிருந்து, நம் சமுதாயத்திற்கு அதுவும் தமிழ்ச் சமுதாயத்திற்கு விடுதலையே கிடையாதா?” என்று கேட்பேன். பாரதி கூறுவார் :

“பாண்டியா, பாமரன் சாதியைக் கடைப்பிடித்தால், அது பண்டை வழக்கத்தின் பலன், அவனை மன்னிக்கலாம். அதனால் பெரும் தீங்கு நேர்ந்துவிடாது. ஆனால் படித்தவன் சாதியைப் பிடித்துக் கொண்டிருக்கிறானே : அரசியல்வாதி அதில் வாழ்க்கை நடத்துகிறானே. உன் பாடல் ஒன்றைக் கூட பார்த்தேனே

சாதிகள் எங்கடா தமிழகத் தொழிவது :
ஆதியில் மதத்தை அண்டி நின்ற இப்

பேயது, சமயப் பிடிகள் குன்றவும்
காய கல்பம் கண்டது போன்று

அரசியல் தன்னை ஆட்கொண் டெழுந்து
முரசம் முழங்க முடியும் பூண்டது :

சாதியின் வலியுடைச் சக்தி, நம் தமிழகம்
மீதின்தின் நிலை: இதில் வெட்குவர் காண்கிலம் :

என்று கூறியிருக்கிறாய். மக்கள் அறிவு பெற்றுச் சிந்திக்கத் தொடங்கினாலொழிய இக்கொடுமை மறையாது. கலப்பு மணம் கட்டாயமாக்கப் பட்டாலும் பரவாயில்லை. அப்படி ஏதாவது ஒரு அறுவைச் சிகிச்சையின்றி இந்நோய் தீராது போலிருக்கிறது”.

4. தமிழ் வளர்ச்சி

நான் மீண்டும் பேசுகிறேன் :

“ஐயா, கடந்த 50 ஆண்டு காலமாகவும், அதற்கு மேலும், தமிழர்கள் தமிழ் வாழ்க, என்று ஓயாது குரலெழுப்பி வருகின்றனர். தமிழின் பெயரால் எடுத்த மாநாடுகள் எண்ணில. நடத்திய ஊர்வலங்கள் அளவிறந்தன. எழுப்பிய ஒலிகள் வான் நிறைந்தன. இருந்தும், நம் மொழி கணிசமான வளர்ச்சியைப் பெறவில்லையே. புத்தம் புதிய கலைகள், பஞ்ச பூதச் செயல்களின் நுட்பங்கள் கூறும்: மெத்த வளருது மேற்கே. அந்த மேன்மைக் கலைகள் தமிழினில் இல்லை என்று அன்று நீர் கண்ணீர் வடித்தீர். அந்த நிலை சற்று மாறியிருக்கிறது. எனினும் கணிசமாக மாறிவிடவில்லையே. நாங்கள் இம்முயற்சியில் எங்கு தவறிவிட்டோம்” என்று கேட்பேன். பாரதி கூறுவார் :

“தம்பி, நாம் தமிழ்ப் பணியைத் தமிழ்ப் பாதுகாப்புப் பணியாகவே பார்த்து வந்தோம். பாதுகாப்பும் தேவைதான். ஆனால், பாதுகாப்பு வேறு; வளர்ச்சி வேறு. வேளாண்மை செய்வோர் வித்திடுவது, நீர் பாய்ச்சுவது, களையெடுப்பது, வேறு; வேலியமைப்பது வேறு. வேலியமைப்பதே வேளாண்மையாகி

விடாது. தமிழர்கள் காலமெல்லாம் வேலியையே பராமரித்துக் கொண்டிருந்த விவசாயிகள் ஆகிவிட்டார்கள்”

அப்படியானால் தமிழ் வளர்க்க எங்கட்கு உங்களது அறிவுரை என்ன என்று கேட்பேன். பாரதி கூறுவார் :

“பாண்டியா, வளர்ச்சிப் பணியும் முக்கியம் என்று கூறு. தமிழ் வளர்ச்சிப் பணியில் நமது ஆர்வம் திரும்ப வேண்டுமென்று பாரதியார் சொன்னார் என்று கூறு. வளர்ச்சி என்பது மாற்றம்.

*மாறாத பொருளெதுவும் வளர்வதில்லை
வையத்தின் விதியிதற்கு மாற்றமில்லை*

நமது மொழியின் அடிப்படைக் கூறுகள் அப்படியே இருப்பினும், எண்ணற்ற புதுக்கலைகள் அதில் இடம் பெறுவதற்கான நெளிவு சுளிவுகளை அது ஏற்க வேண்டும். இதில் பெரியவர்கள் சிந்தித்து, முறையாக அமைப்புகளை ஏற்படுத்த வேண்டும். தவறினால், வருங்காலத் தலைமுறை, சற்று வரிசை பிசகிய மாற்றங்களையே செய்தாலும் செய்துவிடுவார்கள். சிறு சிறு மாற்றங்களை உரிய காலத்தில் செய்யத் தவறும் இனம், பெரிய புரட்சிக்கு வித்திடுகிறது. இப்படிவரும்பொழுது, அது கட்டுக்கடங்காததாகிவிடும். ‘இருப்பது அப்படியே இருக்க வேண்டும்; எந்த மாற்றத்தையும் ஏற்க மாட்டோம்’ என்பவர்கள் கையில் பொறுப்பை விடக் கூடாது. அவர்கள்தான் புரட்சியை உருவாக்குபவர்கள்”

5. தேசிய ஒருமைப்பாடு

நான் மேலும் தொடர்வேன். தேசிய ஒருமைப்பாடு பற்றி, இந்த நூற்றாண்டின் ஆரம்ப காலத்திலேயே எண்ணியவர் பாரதி. தனித்தனி வரலாறும், பாரம்பரியமும் உள்ள பல மொழிக் குடும்பங்களை உள்ளடக்கியதுதான் இந்தியத் துணைக்கண்டம். இந்தியத்தாய் சிந்தனை ஒன்றுடையாள் எனினும், செப்ட 19 மொழி பதினெட்டுடையாள் என்று உணர்ந்து நமது தேசிய ஒருமைப்பாட்டுக்குள் அடங்கி நிற்கும் பன்மையையும் எடுத்துரைத்தவர். பாரதியைப் போல அன்றைய சூழ்நிலையிலேயே, இந்திய மக்களைப் பண்பினைப்படியில், பாரம்பரியத்தினைப்படியில், தத்துவங்களினைப்படியில், கலைகளி

னடிப்படையில், இணைத்துப் பிணைக்க எண்ணியவர் வேறொருவரும் இல்லை. எனவே அவர் போற்றிப் புகழ்ந்த அந்த தேசீய ஒருமைப்பாட்டைப் பற்றி எண்ணுகிறேன். அவரது நூற்றாண்டே தேசீய ஒருமைப்பாட்டு ஆண்டாகவல்லவா கொண்டாடப்படுகிறது. நான் கேட்கிறேன் :

“ஐயா, இந்நா நாட்டின் பல்மொழிக் குடும்பங்களை எண்ணி, அவர்தம் பண்டை வரலாற்றையும், ஒவ்வொரு துறையிலும் அவர்கள் பெற்ற சிறப்பையும் எடுத்துக் கூறி, அவர்களை ஒருங்கிணைத்து அதில் உருவான ஒரு இந்திய இனத்தை அன்றே பாடினீர். இந்த நாடு விடுதலை பெற்ற நாள் முதல் நமது தலைவர்கள் ஒருமைப்பாடு பற்றி எழுதியும் பேசியும் வருகின்றனர். அது நல்ல முறையில் உருவாகி வருகிறது. அது தங்கட்குத் திருப்தி தருகிறதா?”

பாரதி சற்றுச் சிந்தித்துப் பார்த்துவிட்டுப் பதில் சொல்லுவார் :

“தம்பி, நமது ஒருமைப்பாடு அரசியல் அமைப்பில் ஏற்பட்டதல்ல. அரசியல் அமைப்பு நேற்று வந்தது. ஆங்கில ஆட்சியாலும் ஏற்பட்டதல்ல. அது இதற்குச் சற்று முந்தியது. நமது ஒருமைப்பாட்டை நாம் நமது பாரம்பரியத்தில் காண வேண்டும். பண்பாடுகளின் அடிப்படைகளில் காண வேண்டும். கலைகளில் காண வேண்டும். இலக்கியங்களில், பாசியின் இழை போல நிற்கும் இணைப்பில் காண வேண்டும். நமது நம்பிக்கைகளின் ஊற்றுகளில் காண வேண்டும். அதை நாம், சரியாகச் செய்யவில்லை. இன்றும் கூட, தலைநகரத்தில் சுற்றுலாத் துறையை நிர்வகிப்பவர்கள், மேலை நாட்டுப் பயணிகட்கு, பெரும்பாலும், ஆக்ரவைக் காட்டி, காஷ்மீரைக் காட்டி, ஜெய்ப்பூரைக் காட்டி அனுப்பிக் கொண்டிருக்கிறார்களே. அங்கு, ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருக்கும் அமைச்சர்கள் பலருக்கு கூட, தஞ்சைப் பெரிய கோவிலும், தமிழகம், மற்றும் தென்பகுதி தாங்கி நிற்கும் கலைக் களஞ்சியங்கள் பலவும் அவற்றின் அகலமும், ஆழமும் தெரியவில்லையே. பாரதமும், இராமாயணமும் தவிர, இரண்டாயிரம் ஆண்டு வரலாறு உடைய பெரும் காப்பியம் சிலப்பதிகாரம். அது எத்தனை பேருக்குத் தெரியும். எத்தனை

பல்கலைக் கழகங்களில் இது உணரப்படுகிறது. எத்தனை தலைவர்கட்கு இது தெரிந்திருக்கிறது. தந்தியும், தபாலும், ஆலையும், தண்டவாளங்களும் இந்த நாட்டை ஒருமைப்படுத்தி விடும் என்று கற்பனையற்ற சிலர் கருதிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அது தவறு. பெருந்தவறு. நம்மை நாம் இன்னும் நன்றாக அறிந்து கொள்ள வேண்டும். நாம் மிகுதியும் கவனம் வைக்க வேண்டிய ஒரு துறை இது. இன்றுவரை செய்திருப்பது போதாது. போதவே போதாது”.

6. பாரதி கூறும் அறிவுரை

எனது கேள்விகள் முடியவில்லை. இருப்பினும் எதற்கும் ஒரு இறுதி வேண்டுகோள். எனவே, பாரதியை இறுதியாகக் கேட்பேன்.

“ஐயா, தங்களது நூற்றாண்டினை விமரிசையாகக் கொண்டாடும் இந்தச் சூழ்நிலையில், தமிழ்நாட்டுக்குத் தாங்கள் கூறும் அறிவுரை என்ன?” பாரதி பேசுவார் :

“பாண்டியா, என்னுடைய நூற்றாண்டை தேசீய ஒருமைப்பாட்டு ஆண்டாகக் கொண்டாடுகிறார்கள். இது நமக்கு முழுவதும் சம்மதமே. பாரதநாடு பழம்பெரும் நாடு: பூரண ஞானம் பொலிந்த நன்னாடு. அதற்கு நல்ல எதிர்காலம் உண்டு. சிறப்பான வாழ்வு உண்டு. கடந்த முப்பது ஆண்டுகளில் அது பெற்றிருக்கும் வளர்ச்சியைக் கண்டு நாம் திருப்திப்படாமலில்லை. இன்னும் வளர வேண்டும். குறிப்பாக, தமிழ் மக்கட்கு நான் என்ன கூற? தேசீய நீரோட்டத்திலே அவர்கள் வெறும் பார்வையாளராக மட்டும் பங்கு பெற்றால் போதாது. அந்த நீரோட்டத்திற்குத் திசை காட்டவும், தேவைப்பட்ட இடத்தில் திசை திருப்பவும் வல்லவனாகவும் தமிழன் விளங்க வேண்டும். தமிழன் பிரதமராக வேண்டு . அவன் குடியரசின் தலைவனாக வேண்டும். அவன் கைகளில் மாலையைத் தூக்கிக் கொண்டு மீனம்பாக்கத்திற்கும், மையப்புகை வண்டி நிலையத்திற்கும் காலமெல்லாம் ஓடிக் கொண்டிருக்கிறானே, அவன் கழுத்திலும் மாலையை நான் பார்க்க வேண்டாமா?”*

★ இந்தப் பத்தியின் கடைசியில் உள்ள வரிகள் சில குழுத்தின் சில இதழ்களில் இடம் பெறவில்லை.

அதற்கு நாங்கள் என்ன செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்பேன். பாரதி கூறுவார் :

"தலைவர்களை உருவாக்க வேண்டும். இமயமென எழுந்து நிற்கும் தலைமையை வளர்க்க வேண்டும். கட்சி எதுவாயினும் கவலை எமக்கில்லை. நமது ஆசைகளை, கனவுகளை, உரிமையோடு, உறுதியோடு பிரதிபலிக்கும் தெளிவும், திறனும், நியாக உள்ளமும் உடையவர்கள் பின் உறுதியாக நிற்க நமக்குத் தெரிய வேண்டும். காலமெல்லாம் ஒருவரை ஒருவர் காலைவாரி விடுவதிலேயே உள்ளத்தையும் உழைப்பையும் ஈடுபடுத்தி நிற்கும் இனம் உருப்படுமா?

தமிழன் ஆசைப்பட வேண்டும் என்று சொல். பெரிய பெரிய ஆசைகளை. அசாதாரணமான கனவுகளை அவன் வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று சொல். நான் அன்றே பாடினேன் : 'ஆழும் நெஞ்சத்து ஆசை இன்று உள்ளதேல் அதனுடைப் பொருள் நாளை விளைத்திடும்.' இன்றைய கனவுகள் நாளைய நடைமுறை. எனவே தமிழனின் ஆசைகள், கனவுகள் இமயம் போன்று இருக்க வேண்டும். சிறியன சிந்தியாத தமிழினத்தைக் காண வேண்டும். அவன் பாரம்பரியம் உயர்ந்தது. பண்பு சிறந்தது. அதை நினைவுபடுத்திக் கொள்ள வேண்டும். இதுதான் தமிழனுக்குப் பாரதியின் நூற்றாண்டுச் செய்தி என்று கூறு".

பாரதியிடம் விடைபெற்றேன். எனது நெஞ்சம் கீழ்க்கண்ட வரிகளை முணுமுணுத்தது :

வளியனைய உணர்வலைகள் எழுந்து நெஞ்சில்
வழிநின்ற மலைசாய்க்க வளர்ந்த போதும்
தெளிவுடைய சிந்தனையின் திறம் மயங்காத்
திறனுடைய பெரியோய் - பல்திசைகடந்த
ஒளியுடைய பார்வையினோய் : மண்ணும் விண்ணும்
ஒருங்கினைய நின்றதமிழ் முனிவ : பொங்கும்
அளியுடையை : மெய்யுடையை : தீய தீய்க்கும்
அனலுடையை : பாரதிநின் அறங்கள் வெல்க :

- குலோத்துங்கன்
வளர்க தமிழ்: பாரதி கண்ட பாரதம்.

சாதி ஒழிப்பும் சமத்துவபுரமும்

---

1. புரையோடிய புண்

தமிழன் என்றொரு இனம் உண்டு
தனியே அவர்க்கொரு குணமுண்டு

என்று தலைசிறந்த தேசியக் கவிஞரும் தமிழக அரசின் முன்னாள் அரசவைக் கவிஞருமான நாமக்கல் கவிஞர் பாடினார். இங்கு அவர் 'இனம்' என்ற சொல்லை Race என்ற பொருளில் பயன்படுத்தவில்லை. தனக்கென ஒரு கலை, இலக்கியம், வரலாறு, பண்பாட்டுப் பின்னணி, அடையாளம் காணத்தக்க தனித்தன்மை கொண்ட மொழிக் குடும்பம் என்ற கருத்தில் தான் பயன்படுத்துகிறார் என்பதே நம் எண்ணம். இக்கட்டுரையில் 'இனம்' என்ற சொல்லை நாமும் அதே பொருளில் தான் பயன்படுத்துகிறோம்.

கடந்த இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளில், தமிழினம் பண்பாட்டுப் படையெடுப்புகளைக் கண்டதுண்டு. பகைவர்களின் தாக்குதலை

எதிர்கொண்டதுண்டு. சமயப் படையெடுப்புகளைச் சந்தித்ததுண்டு. கிறித்துவுக்குப் பின்னால், கடந்த 2000 ஆண்டுகால வரலாற்றில், ஏறத்தாழ 1300 ஆண்டுகள் அந்நிய மொழியினர் ஆட்சியில் நலிந்ததுண்டு. இவைகளைத்தினும் அழியாது நின்றது 'தமிழ்இனம்' எனும் உணர்வு. அதனால் தான் நாமக்கல் கவிஞரும் 'தமிழன் என்றொரு இனம் உண்டு' என்று பாட முடிந்தது. எனவே இறவா வரம் பெற்றதென நாம் எண்ணியிருந்த இந்த இன உணர்வுக்கு இதுவரை இல்லாத பேராபத்து உருவாகி வருகிறதோ என்ற கவலைநெஞ்சை அரிக்கிறது.

பேரினம் முந்தை நாளில்
பிரளயம் கண்டதுண்டு
வாரியின் சீற்றம் பொங்கி
வழிந்த நாள் மீண்டதுண்டு

காட்டிடை வளர்ந்த யானை
கடவெனத் திரண்டு வந்து
நாட்டினைச் சூழ்ந்த தன்ன
நாற்புறம் பகைவர் வந்து

தாக்கிய காலம் இந்தத்
தமிழினம் வென்ற துண்டு
தீக்குணம் அனைத்தினுள்ளும்
தீயதாம் சாதிப் பற்றின்

நஞ்சினால் தமிழ்ச் சாதி
நசியுமோ என்பதெண்ணி
அஞ்சினேன், அஞ்சினேன்....

(குலோத்துங்கன், கதவுகள் காப்பதில்லை, 1990)

என்கிறார் குலோத்துங்கன். சாதியைத் தாங்கி நிற்கும் தலைவர்கள் மேடையேறித் தமிழர் நலம் பற்றியும் தமிழ் நலம் பற்றியும் பேசுகின்றனர். தங்கள் சாதியை உயர்த்துவதன் மூலம், தமிழினத்தையும் உயர்த்துவதாகச் சமாதானம் கூறுகின்றனர். இந்த அணுகுமுறை ஏற்படையதன்று. சாதி உணர்வு, தமிழினத்தைப் பிரிக்கிறது. தமிழினம் என்னும் உணர்வைச் சிதைக்கிறது.

சாதி உணர்வும் தமிழின வாழ்வும்
மோதும் தகையன : முன்னது வாழின்
என்னருந் தமிழகக் கெதிர்வரு நாட்களில்
உன்னதப் பெருநிலை உறுதியாயில்லை

(குலோத்துங்கன், விதியே, விதியே..... 1996)

தன்குல வளர்ப்பும் தமிழ் இன வளர்ப்பு எனும்
வன்மொழித் தத்துவம் வழங்குவார்க் குரைப்பேன்
என்குல மென்பது இதயத்து இடம்பெறின்
தன்மொழி, தன் இனம் தாங்குவார் அவரலர்

(குலோத்துங்கன், வாயில் திறக்கட்டும், 1983)

என்பது முடிவான தீர்ப்பு. கரையாளர், பிள்ளை, கோனார் என்று தங்களைப் பெருமிதத்துடன் அழைத்துக் கொண்டிருந்த தமிழ்ப் பெருமக்கள், “யாதவ்”களாகி, அடுத்த வீட்டுத் தேவரும், நாடாரும் அன்னியர். ஆனால் உத்திரப்பிரதேசத்து பீகார் மாநிலத்து யாதவ்கள் எங்கள் சாதியினர், எங்கள் உறவினர் என்று கருதும் மனநிலை வரும்பொழுது, அது வளரும் பொழுது தமிழின உணர்வு எங்கு வாழும்? எப்படி வாழும்? நல்ல வேளையாக நாடார்கட்கும், தேவார்கட்கும், வன்னியார்கட்கும், கவுண்டார்கட்கும், இன்னும் மற்ற சாதியினருக்கும் இப்படி இணையான சாதியினர் வட புலத்தில் கிடைக்க வில்லை. கிடைத்திருந்தால், அவர்களும் அண்ணன், தம்பி உறவுதேடி, அகில இந்திய அளவில் சாதிச் சங்கம் அமைத்து, இந்தியாவுக்கே தமிழகம் வழிகாட்டுகிறது என்று பிரகடனப் படுத்தியிருப்பார்கள். அண்டை வீட்டுத் தமிழனோடு போர் தொடுத்திருப்பார்கள்.

சாதிப் பிணி இச்சமுதாயத்தைப் பிடித்திருக்கும் மாபெரும் சாபக்கேடு. புரையோடிய புண்ணினும் கொடியது : புற்று நோயினும் தீயது. சாதிப் பிரிவும், அதனடிப்படையில் எழும் பொறாமை, பகைமை உணர்வும், இவற்றைத் தன்னலத்திற்குப் பயன்படுத்தும் கயமையும், உள்ள வரை நாம் முன்னேற்றப் பயணத்தில் எந்தச் சிகரத்தையும் எட்டமாட்டோம். நமது கப்பல் கரை சேர இயலாது.

2. நீண்ட வரலாறு

தமிழகத்தில் சாதிப் பிரிவுகட்கு அதன் ஆரம்பகாலம் முதல் எதிர்ப்பு இருந்து வந்திருக்கிறது. சாதி எதிர்ப்பைத் துவங்கி வைத்தவரே வள்ளுவர்தான்.

'பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும்'

என்ற நான்கு சொற்கள் மூலம் வருணாசிரமத்தின் அடிப்படை யையே தகர்த்து விடுகிறார். இப்பொழுது யார் என்ன சமாதானம் கூற முயன்றாலும், பண்டைய வேதகால மரபு எப்படியிருந்திருப்பினும் மணுவின் கால கட்டத்திற்கு முன்பே சாதி பிறப்பால் வருவது என்பதும், மனிதர்கட்குள் உயர்வு தாழ்வு பிறப்பிலேயே அமைந்துவிடுகிறது என்பதும் நிலையான, உறுதியான வைதிக மரபு ஆகிவிட்டது என்பதில் ஐயமில்லை. அதன் தாக்கம் வள்ளுவர் வாழ்ந்த காலப்பகுதியிலேயே தமிழகத்தில் இடம் பெற்றுவிட்டது. எனவே வள்ளுவரின் கூற்று மகத்தான பிரகடனம். சாதி எதிர்ப்பின் முதற்குரல். வள்ளுவர் காலம் தொடங்கி அதற்குப் பின்னர் கடந்த இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளாகத் தமிழகத்தில் சாதி எதிர்ப்பு சில இடைவெளிகளுடன் ஓர் இலக்கிய இயக்கமாகத் தொடர்ந்து இருந்து வந்திருக்கிறது.

திருவள்ளுவருக்குப் பின்னர், பத்தாவது நூற்றாண்டுவரை வந்த சிந்தனையாளர்களில் திருமூலர் குறிப்பிடத்தக்கவர். ஒன்றே குலமும், ஒருவனே தேவனும் என்ற அவரது வாக்கு அமரத்துவம் வாய்ந்தது. சமயம், சமுதாயம் ஆகிய இரு துறைகளிலும் புதுமை உணர்வு பொலியச் செய்வது. இந்த நூற்றாண்டிலும் அது உலகம் ஏற்கத்தக்க விழுமியம் (Value). சாதி வேறுபாடுகளை எதிர்த்த சித்தர்கள் வரிசையில் முதல்வரான திருமூலர், வள்ளுவர் தொடங்கிய சாதி எதிர்ப்பை, மிக நாகரிகமான, தத்துவ ஆழம் கொண்ட மொழியில் தொடந்திருக்கிறார். பத்தாவது நூற்றாண்டிற்குப் பின்னர் வந்த சித்தர்கள் குறிப்பாகப் பதினைந்தாவது நூற்றாண்டிற்குப் பின்னர் வந்தவர்கள் பாடல்கள் அன்றைய இலக்கிய மரபினின்றும் வேறுபட்டு, விலகி நின்று

சாமானியர்களும் புரிந்து கொள்ளும் தரத்தினவாக இருந்தன. அவர்கள் சாதி அமைப்பைக் கடுமையாக எதிர்த்தனர். கடுமையாகத் தாக்கினர்.

3. சாதி எதிர்ப்பு இயக்கம்

சாதியை எதிர்த்து பல அறிஞர்கள், பல சிந்தனையாளர்கள் குரல் கொடுத்தார்கள். நீண்ட காலமாக இந்த மரபு தொடர்ந்தது என்றாலும் யாரும் மக்கள் மன்றத்திற்குச் சென்று எந்த ஓர் இயக்கத்தையும் ஆரம்பிக்கவில்லை. இதில் முன்னோடியாக நின்றவர் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய இராமலிங்க அடிகளார் தான். சமுதாயத் துறையிலும், சமயத்துறையிலும் மாபெரும் மாற்றங்களைக் காண விரும்பியவர். அதற்கேற்ப நிறுவனங்களை உருவாக்கியவர். இருபதாம் நூற்றாண்டு, மனித நேயத்தை (Humanism) உயர்ந்த பண்புகளின் சிகரமாக வைத்துச் சிறப்பித்தது. வாடிய பயிரைக் கண்டபோதெல்லாம் வாடிய அவர், ஒரு நூற்றாண்டிற்கு முன்னரே உலகு கண்ட தலைசிறந்த மனித நேயவாதி (Humanist). எனினும் அவர் மக்களின் ஏற்பைப் பெறாத நிலையில்

*கடையை விரித்தேன் கொள்வாரில்லை
கட்டிக் கொண்டேன்*

என்று கூறி முடித்துக் கொண்டார் என்பது பரவலான மதிப்பீடு - இராமலிங்க அடிகளாரின் தோல்வி ஒரு மாபெரும் சீர்த்திருத்த இயக்கத்தின் தோல்வி. மனித நேய இயக்கத்தின் தோல்வி.

4. விடுதலை : முதல் குறிக்கோள்

இருபதாம் நூற்றாண்டில் தலைவர்களின், சிந்தனையாளர்களின் பார்வை முழுமையாக விடுதலைப் போரின் மீது சென்றது. மேலும் நாட்டு விடுதலை என்று வரும்பொழுது அவர்களிடமிருந்த ஒற்றுமை, ஆர்வம், தீவிரம் ஆகியன சமுதாய சீர்த்திருத்தத்தில் இல்லை. அதை முன்னிலைப்படுத்தினால் பெரிய அளவில் கருத்து வேற்றுமைகள் ஏற்படக் கூடும் என்ற அச்சமும் இருந்தது. எனவே சீர்த்திருத்த மனப்பான்மை கொண்டிருந்த

தேசியத் தலைவர்கள் சிலரும் அதை அவ்வளவாக முன்னிலைப்படுத்தவில்லை. விடுதலைக்குப் பின்னர் இந்த நாட்டை விண்ணுலகமாக மாற்றிவிடலாம் என்று நம்பினார். பாரதி போன்று தேசிய விடுதலையையும், சமுதாயச் சீர்த்திருத்தத்தையும் இரு கண்கள் போல எண்ணியவர்கள் மிகச் சிலரே.

5. விடுதலைக்குப் பின்னர்

நீண்ட கால அளவில் இடம் பெற்ற சிறிய பெரிய முயற்சிகள் அனைத்தும் 'சாதி எதிர்ப்பு' என்ற அளவிலேயே நின்றுவிட்டன. சாதி ஒழிப்புத் திட்டமாக உருப்பெறவில்லை. ஆலய நுழைவு போன்றவையும் தாழ்த்தப்பட்டவர்களின் உரிமையை, இன்னும் சற்று மேலே போனால் அவர்கள் சமத்துவத்தை நிலை நாட்டுவதாக அமைந்தவையே. விடுதலை பெற்ற இந்தியாவின் அரசியலமைப்பும் தீண்டாமை ஒழிக்கப்பட்டு விட்டது என்று தான் கூற முடிந்தது. சாதி ஒழிக்கப்பட்டு விட்டது என்று கூறும் நிலைமை அன்று இல்லை. இன்றும் இல்லை. சாதி எதிர்ப்பு, சாதி ஒழிப்புக்குத் தேவை. ஆனால் சாதி எதிர்ப்பு மட்டும் சாதி ஒழியத் துணைபுரியாது. சாதி ஒழிப்பிற்கெனத்திட்டமிட்ட செயல்முறைகளை அரசு சார்ந்தவை, அரசு சாராதவை எனப்பல நிறுவனங்களும், பல வழிகளில் மேற்கொள்ள வேண்டும். இந்தப் பாதையில் அடியெடுத்து வைத்து முதலாவதாக நீண்ட யாத்திரை செய்தவர் பெரியார்தான்.

கடலையும் கலக்கிக் காட்டையும் தாக்கித்
தடையென நிற்பன தகர்த்து யாவையும்
அடி முதல் நுனிவரை அசைத்துப் புதுயுக
விடியலில் தமிழகம் விழித்தெழச் செய்யும்
புயலென வந்து புரையெனும் சாதியின்
உயர்வு தாழ்வெனும் உணர்வினை வேரொடு
அழித்துச் சமநிலை அடிப்படை கண்டிட

(குலோத்துங்கன், விதியே, விதியே..... 1995)

உழைத்தவர் பெரியார் - தமிழகத்தின் இரண்டாயிரம் ஆண்டு சாதி எதிர்ப்பு வரலாற்றில் பெரியார் முயற்சி சிகரம் போன்றது. தன் பயணத்திற்குக் கட்டை வண்டியும் போதும், கால்நடையும் கூடப் போதும் என்று பட்டி தொட்டிகளிலும், நாட்டின் மூலை முடுக்குகளிலும் சாதி எதிர்ப்புப் பிரச்சாரம் செய்தது மட்டுமன்றி சாதி ஒழிப்புக்கான சில நடவடிக்கைகளையும் ஊக்குவித்தார். கலப்பு மணத்தைத் தீவிரமாக ஆதரித்தார். அதற்குச் சமுதாய ஏற்பு உருவாகும் சூழ்நிலை அமையப் பாடுபட்டார். சாதி அடையாளம் பெயரோடு ஒட்டிக் கொண்டிருப்பது பழமையின், பிற்போக்குத் தனத்தின் சின்னம் என்ற மனப்பான்மையைப் பரவலாக உருவாக்கினார். அவர் காலத் தலைவர்கள் வரதராஜுலு நாயுடுவாக, ராமசாமி நாயக்கராக, கல்யாண சுந்தர முதலியாராக, சத்திய மூர்த்தி ஐயராகத்தான் இருந்தனர். ஆனால் அவர் காலத்து இளைய தலைமுறையினர் பெயரில் சாதிப் பெயர் அறவே இல்லாத நிலையை உருவாக்கினார். இன்று இந்தியா முழுவதுமாக ஆய்வோமானால் தமிழகம் மட்டுமே இந்தச் சிறப்பிற்குரியது. எனினும் கடந்த சில ஆண்டுகளில் கழனியில் கள்ளி முளைத்தது போல, சாதிகள் தமிழ் மொழியின் பெயரில், சமூக நீதியின் பெயரில் புது அவதாரம் எடுத்திருக்கின்றன. அரசியல்கட்சி வேடத்தில் ஆட்சியில் இடம் பிடிக்க வழி தேடுகின்றன. நகராட்சி முதல், நாடாளுமன்றம் வரை நடக்கும் தேர்தல் அணியில் தேசிய அரசியல் கட்சிகளும் ஆல் என வளர்ந்து நின்ற மாநில அரசியல் கட்சிகளும் சாதிக்கட்சிகளைத் தேர்தலுக்குத் தோழனாக, துணைவனாக எண்ணி அவற்றின் துணையை நாடுகின்றன.

6. சாதி ஒழிப்பு : சமத்துவபுரம்

ஆதியில் மதத்தை அண்டி நின்ற இப்
பேயது, சமயப் பிடிகள் குன்றவும்
காய கல்பம் கண்டது போன்று
அரசியல் தன்னை ஆட்கொண்டெழுந்து
முரசம் முழங்க முடியும் பூண்டு

(குலோத்துங்கன், வாயில் திறக்கட்டும், 1983)

நிற்கின்றன. இந்த நிலையை எண்ணும் தொறும், எண்ணும் தொறும், நெஞ்சு கனக்கிறது. சாதியற்ற தமிழ்ச் சமுதாயத்தைக் காண்போம் என்றிருந்த நம்பிக்கை எல்லாம் பொய்யாய், கனவாய், பழங்கதையாய் போய்விட்டதோ என்ற கவலை நம்மை ஆட்கொள்கிறது. இந்தப் பின்னணியில், தமிழகத்தின் சமத்துவபுரத் திட்டம் சாதி எதிர்ப்பின் சின்னமாக மட்டுமன்றி, சாதி ஒழிப்பு முயற்சியாகவும் நம் கண்முன் நிற்கிறது. தீர வேண்டிய கொடிய பிரச்சினையை, ஆற வேண்டிய புண்ணை, தீர்க்க வேண்டிய பிணியை எதிர் கொள்ளும் ஒரு திட்டத்தின் சின்னமாக அது காட்சியளிக்கிறது. சாதி உணர்வு தீர்ந்து போன பிரச்சினை அன்று. அது தீவிரமடைந்து கொண்டிருக்கும் பிரச்சினை. ஆனால் இன்று தமிழகம் முழுவதும் சாதி ஒழிப்பு முயற்சிக்கு இன்னொரு திட்டத்தை, இன்னொரு அடையாளத்தை என்னால் காண இயலவில்லை.

காட்டுத் தீ போல பரவுவது புரட்சி; இருப்பதை அழித்து, இல்லாத, ஆனால் இருக்க வேண்டும் எனக் கருதப்படும் ஒன்றை உருவாக்க வழிவகுப்பது புரட்சி. ஆனால் சீர்திருத்தம் தீ போன்று பரவுவதன்று. அது வீட்டில் ஏற்றி வைக்கும் விளக்குகள் போன்றது. ஆங்காங்கு தொடங்கி அமைதியாகப் பரவுவது. சமத்துவபுரம் சமுதாயத்தில் ஏற்றி வைக்கப்பட்ட தீபம், முன்னேற்றம் தேடும் முயற்சியின் சின்னம். செல்ல வேண்டிய பாதையின் திசைகாட்டி. செய்ய வேண்டிய பயணத்தின் வெள்ளோட்டம். சமத்துவபுரம் சுமார் நூறு குடும்பங்களைக் கொண்டது. தமிழகத்தின் பல கிராமங்கள் இதை விடச் சிறியவைதான். இது ஒரு புதிய சிற்றூர். புதுமையான சிற்றூர். தமிழகத்திலுள்ள முக்கியமான சாதிகளைச் சேர்ந்தவர்களின் குடியிருப்பு. ஒருவர் வீட்டுக்கு வலது புறத்தில் இருப்பவர் வேறு சாதி; இடது புறத்தில் இருப்பவர் இன்னொரு சாதி. தங்களுடைய சாதியை மறந்து தமிழர்களாக வாழ உருவாக்கப்பட்ட சூழ்நிலை. இயற்கையாக அமைந்ததன்று. செயற்கையாகச் செய்யப்பட்டது தான். இருப்பினும் இது ஒரு புது அனுபவம். ஒரு புதிய பாடத்தின்

பிறப்பிடம். மேலும் இந்தச் சிற்றூருக்கென ஒரு பள்ளி இருக்கிறது. சத்துணவு மையம் இருக்கிறது. பொது விநியோகக் கடை இருக்கிறது. வணிக வளாகம் இருக்கிறது. சுகாதார நிலையம் இருக்கிறது. இன்னும் சாலை, வடிகால், மின்வசதி போன்ற பொதுவசதிகள் அனைத்தும் உள்ளன. எனவே சமத்துவபுரம் ஒரு Model சிற்றூராகவும் வழிகாட்டும் குடியிருப்பாகவும் திகழ்கிறது.

சமத்துவபுரத்தால் சாதி ஒழிந்து விடுமா என்ற கேள்வி எழுவது இயல்பு. இரண்டாயிரம் ஆண்டுகட்கும் மேலாக நிலை பெற்று, சமுதாயத்தின் ஒவ்வொரு சதுர அடியிலும் வேர் விட்டு அருகு போல் பரவியிருக்கும் இந்தக் களையைச் சில சமத்துவபுரங்கள் ஒழிக்க இயலாது. ஆனால் இதை யொத்த பல முயற்சிகளின் கூட்டுச் சக்தியால் சாதியை ஒழிக்க இயலும்.

7. செய்யார் : செய்தது சிதைப்பார்

சமத்துவபுரத் திட்டத்தில் இருக்கும் குறைகளை உருப்பெருக்கிக் கண்ணாடி கொண்டு உற்று நோக்கித் தாங்கள் காணும் குறைகளையெல்லாம் பட்டியலிடுகின்றனர். இந்தச் சமயத்தில் ஒரு நிகழ்ச்சி நினைவிற்கு வருகிறது. கோவை அரசினர் தொழில் நுட்பக் கல்லூரியில் நான் பணி செய்து கொண்டிருந்த பொழுது மேஜர் மார்லி (Major Marley) என்பவர் முதல்வராக இருந்தார். அவர் விளையாட்டுகளில் ஈடுபாடுடையவர். தாம் ஓர் ஆங்கிலேயர் என்ற மனப்பான்மையில் செயல்படுபவர். அவராகக் கல்லூரியின் பட்டறையில் ஒரு கருவி செய்தார். அது நீளத் தாண்டுவதில் (Long Jump) தாண்டிய நீளத்தை அளப்பதற்கான கருவி. அதில் அவர் கீழ்க்கண்ட அறிக்கையை எழுதி ஒட்டி இருந்தார்.

இக்கருவியில் ஏற்கனவே 12 குறைகள் இருக்கின்றன.

13-ஆவது குறையைக் காண்பவர்கள் அதை நிவர்த்தி செய்யும் வழியைக் கூறவும்.

இதன் பொருள் எங்கட்குப் புரியவில்லை. அவரிடமே கேட்டோம். அவர் கூறிய பதிலின் சாரம் பின்வருமாறு :

உங்கள் மக்கள் தாங்களாக முன்வந்து புதிதாக எதையும் செய்யமாட்டார்கள். ஆனால் உங்களில் பல மேதைகள் உள்ளனர். யாராவது எதையாவது செய்தால் அதில் 1000 குறை காண்பார்கள். இந்த அறிவிப்புக் கூறும் பாடம் இதுதான். உன்னால் முடிந்தால் ஏதாவது செய். முடியாவிட்டால் பேசாது வாயை மூடிக் கொண்டு இரு. குறை கூறிச் செயல்படுவோர் ஊக்கத்தைக் குலைக்காதே.

ஒரு திட்டத்தில் குறை இருப்பின் அதைத் திருத்த வழி கூற வேண்டும். திட்டமே குறையுடையதெனின் அதற்குப்பதிலாக ஒரு மாற்றுத் திட்டத்தை முன் வைக்க வேண்டும். எதையுமே செய்யாது, எடுத்ததற்கெல்லாம் குறை கண்டு, ஏதாவது செய்ய முயல்பவர்களையும் இழுத்துப்பிடித்து நிறுத்துபவர்களால் ஒரு சமுதாயம் நலம் பெறாது. செய்வது அரிது. சிதைப்பது எளிது. செய்ய இயலாதவர்கள் சிதைப்பவர்களாக மாறிவிடக் கூடாது. நாம், கல்வி, சமுதாய சீர்திருத்தம் போன்ற சில துறைகளையாவது அரசியல் வட்டத்துக்கு வெளியே வைத்துச் செயல்பட வழி காண வேண்டும்.

8. சாதிவாழின், தமிழினம்...?

ஏறத்தாழ ஓர் ஆண்டுக்கு முன் தினமணியில் நான் எழுதிய கட்டுரை ஒன்றில் கீழ்க்கண்டவாறு குறிப்பிட்டிருந்தேன் :

கலைஞரின் சமத்துவபுரம் ஒரு முன்னோடியான திட்டம் - இது அவர் கருத்துக்கழனியில் விளைந்தது. இப்படிப்பட்ட திட்டங்களை ஒவ்வொரு அரசியல் கட்சியும் முன் வைக்க வேண்டும். தமிழகம் முழுவதும் ஒரு சமத்துவபுரமாக மாற வேண்டும்.

வறுமை ஒழிப்புப் போலவே, சாதி ஒழிப்பும் இந்தச் சமுதாயத்தின் அடிப்படைத் தேவை. சாதிகளின் சுமையைத்

தாங்கிக் கொண்டு, நாம் எந்தக் குறிக்கோளையும் எட்ட முடியாது. சாதீத் தீ தமிழின உணர்வைத் தீய்த்து விடும். வரலாறு தோன்றிய காலத்திற்கு முன்பிருந்து நாம் பேணிக்காத்து வந்த அடையாளத்தை அழித்து விடும். எப்படியாவது, எப்படியாவது, தமிழ்ச் சமுதாயம் சாதி உணர்வின் கோரப்பிடியிலிருந்து விடுதலை பெற வேண்டும். ஒவ்வொரு அரசியல் கட்சியும் தனது தேர்தல் பிரகடனத்தில் மற்ற திட்டங்களுடன் சாதி ஒழிப்பிற்குத் தான் மேற்கொள்ள இருக்கும் திட்டத்தையும் கூற வேண்டும். கட்சிகள் சாதி ஒழிப்பிற்குத் தங்கள் திட்டத்தைக் கூறவேண்டுமென அறிஞர்கள் வற்புறுத்த வேண்டும். பத்திரிகை உலகம் வற்புறுத்த வேண்டும். வாக்காளர்கள் கோரிக்கை எழுப்ப வேண்டும். கோரிக்கை எழுப்பும் சூழ்நிலை உருவாக்கப்பட வேண்டும்.

(தினமணி, 6,7.11.2000)

டாக்டர் வா.செ.குழந்தைசாமி [குலோத்துங்கன்]

கரூர் மாவட்டம் வாங்கலாம் பாளையம் என்ற சிற்றூரில் பிறந்தவர். இந்தியா, ஜெர்மனி, அமெரிக்காவில் கல்வி பயின்றவர். நீர்வளத் துறையில் டாக்டர் பட்டம் பெற்றவர்.

நீர்வளத் துறைப் பேராசிரியர்; தமிழகத் தொழில்நுட்பக் கல்வி இயக்குநர்; UNESCO ஆலோசகர்; மதுரை காமராசர் பல்கலைக் கழகம்; அண்ணா பல்கலைக் கழகம்; இந்திராகாந்தி தேசியத் திறந்த நிலைப் பல்கலைக் கழகம் ஆகியவற்றின் துணைவேந்தர் போன்ற பொறுப்புகளை வகித்தவர். தற்பொழுது (2001) தமிழ் இணையப் பல்கலைக் கழகத்தின் (Tamil Virtual University) தலைவர்.

நீர்வளத் துறையில் இவரது பங்களிப்பு Kulandaiswamy Model என்ற பெயரில் அத்துறை இலக்கியத்தில் இடம் பெற்றுள்ளது. உலக அளவில் நீர்வளத் துறை வளர்ச்சியில் வல்லுநர்களால் குறிப்பிடப்படுவது.

பல்கலைக் கழக மானியக் குழுமம் (U.G.C.), அனைத்திந்தியத் தொழில்நுட்பக் கல்விக் கழகம் (AICTE), அனைத்திந்தியத் தொழில் பயிற்சிக் கல்விக் குழு, தமிழகத் திட்டக் குழுமம் போன்ற பல நிறுவனங்களில் உறுப்பினராக இருந்தவர். சர்வ தேசியத் தொலைநிலைக் கல்விக் கழகத்தின் ஆசியத் துணைத் தலைவராகவும், காமன் வெல்த் நாடுகளின் பல்கலைக் கழகக் குழுவின் (Association of Commonwealth Universities, London) தலைவராகவும், இந்தியப் பல்கலைக் கழகங்கள் குழுவின் (Association of Indian Universities) தலைவராகவும் பணியாற்றியவர். மைய, மாநில அரசுகள், அரசு நிறுவனங்கள் அமைத்த பல குழுக்களின் தலைவர் / உறுப்பினராக இருந்தவர்; இருப்பவர்.

ஆர்வம் காட்டும் மற்ற துறைகள் : தமிழ் வளர்ச்சி, தமிழ் இலக்கியம், தமிழ் எழுத்துச் சீரமைப்பு. 'பொன்னி' இதழ் 1948-இல் பாரதிதாசன் பரம்பரையில் இவரை அறிமுகப்படுத்தியது.

'குலோத்துங்கன்' என்ற புனை பெயரில் கவிதைகள் ஆறு தொகுதிகளாக வெளிவந்துள்ளன. இவருடைய உரைநடை நூல்கள் பல பல்கலைக் கழகங்களில் பாட நூல்களாக இடம் பெற்றன. யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகம் 1980-இல் D.Litt., பட்டம் கொடுத்துச் சிறப்பித்தது. கௌரவ டாக்டர் பட்டம் வழங்கியுள்ள மற்ற பல்கலைக் கழகங்கள் : அழகப்பா பல்கலைக் கழகம், D.Sc., (1997); பாண்டிச்சேரி பல்கலைக்கழகம், D.Litt., (1997); ஜவகர்லால் நேரு தொழில் நுட்பப் பல்கலைக்கழகம், Ph.D., (1999); இந்திராகாந்தி தேசியத் திறந்த நிலைப் பல்கலைக் கழகம், D.Litt., (2000). பெற்றுள்ள விருதுகளில் சில : 'வாமும் வள்ளுவம்' என்ற நூலுக்கு 'சாகித்ய அகாதெமி' விருது (1988); இந்திராகாந்தி தேசிய ஒருமைப்பாடு விருது (1988); கல்விக்காக U.G.C. நிறுவனத்தின் பிரணவானந்தா விருது (1990); மைய வேளாண்மை வாரியத்தின் வைர விழாச் சிறப்பு விருது (1991); குடியரசுத் தலைவரின் 'பத்மபூரி' விருது (1992); தமிழக அரசின் திருவள்ளுவர் விருது (1999); இந்தியப் பொறியியலாளர் நிறுவனம் இவரை இந்தியாவின் சிறந்த பொறியியல் வல்லுநர்களில் ஒருவராக அறிவித்தது (1991). வான்கூவர் (கனடா) காமன்வெல்த் கல்வி நிறுவனம் (Commonwealth of Learning) அதன் கௌரவ உறுப்பினராக (Honorary Fellow) ஆக்கிப் பெருமைப்படுத்தியது (1999).

தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகத் தலைவர். ஆசிய இயல் நிறுவனத்தின் (Institute of Asian Studies) துணைத் தலைவர். உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனத்தின் (I.A.T.R.) துணைத் தலைவர், தமிழக அரசின் : தமிழ் வழி உயர் கல்வி - உயர் மட்டக் குழுவின் செயல் - துணைத் தலைவர், கலைச் சொல்லாக்கக் குழுவின் தலைவர் போன்ற பல பொறுப்புகளை வகித்து வருகிறார்.

- பாரதி பதிப்பகம்

சொல்லாத
செவிகள்
தோன்றாத
விழிகள்

சொல் கேட்கும்
வேண்டும்
பொருள் காணும்
வேண்டும்

எல்லோரும்
நெஞ்சம்
எதிர்காலப்
இவை

வளர்கவெனும்
வேண்டும்
புலன் வேண்டும்
அனைத்தும்

வல்லாரே
வழி
மாண்புடையர் ;
வருங்

வையத்தை
நடத்தும்
வளம் எதுவும்
காலத்தில்

கல்லாத
காண்ப

சமுதாயம்
தில்லை.

குலோத்துங்கன்..

